

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

I4
B928

A 861,275

I S A E I

ORATIONES

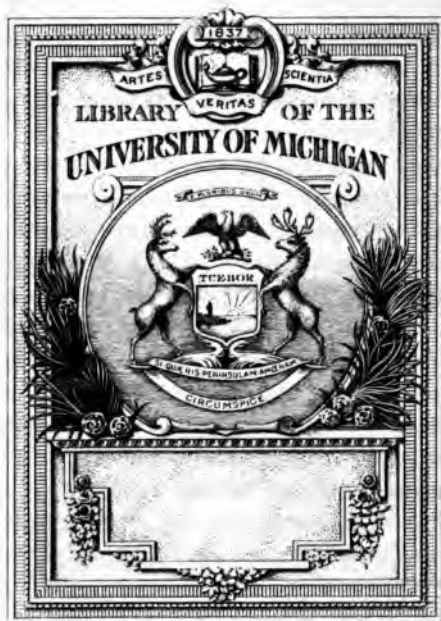
CUM FRAGMENTIS

A DIONYSIO HALICARNASSENSI SERVATIS

EDIDIT

H. BUERMANN.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXIII.

I S A E I

ORATIONES 275

CUM FRAGMENTIS

A DIONYSIO HALICARNASSENSI SERVATIS

EDIDIT

H. BUERMANN.

189

BEROLINI

APUD WEIDMANNOS

MDCCCLXXXIII.

888
I4
B929

90

HERMANNO SAUPPIO

EUM DIEM ACTURO

QUO ANTE QUINQUAGINTA ANNOS

DOCENDI MUNUS SUSCEPIT.

Greek
Weidmann
1-6-25
11135

PRAEFATIO.

E codicibus, quibus Isaei orationes continentur, sui iuris sunt duo, Crippsianus A (musei Britannici Burnei. 95 plut. CLX.D) et Ambrosianus Q (D 42).

Quorum alter, Crippsianum dico, membranaceus est forma folii minoris, foliorum 170, saeculi ut videtur XIII. Fuit olim Batopedii, leguntur enim in fol. 1^r verba q. s. ἐκ τῆς μεγάλης βιβλιοθήκης τοῦ βετοπαιδίου. Unde Constantinopolim delatus a Crippsio Britanno emptus est.¹⁾ Continet Andocidem, Isaeum (vitam et orationes undecim cum argumentis fol. 27^r—77^r), Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiae Helenam et Palamedem, Alcідamantis Ulixem, Lesbonactem, Herodem. Excussit eum primus I. Bekker, postea Dobson (or. Att. vol. IV); inspexit Isaei orationes aestate anni 1881 H. Schenkl (Wiener Studien 1881 p. 195 sqq.), ipse eadem aestate ad Schoemanni editionem eas contuli. Cum proxima aestate denuo librum inspexerim, quae aliter ac reliqui enotavi, rectius me legisse confido.

Quae correcta sunt, solito more ita distinxi, ut iis, quae inde ab oratione tertia a correctore illo profecta sunt, qui flavo atramento usus idem Dinarchi et Antiphontis orationes correxit, notam q. e. A (corr.) 2 adscriberem, contra iis, quae aut inter scribendum ab ipso scriba aut scripto iam codice²⁾ sive ab eodem illo sive — id quod mihi quidem verisimilius videtur esse — ab alio quodam sive ad archetypum ipsum sive ad exemplar eius

1) Copiosius de his rebus disseruit Iernstedt in praef. ad Antiphontis orationes, Petropoli 1880.

2) Interdum haec duo genera bene discerni possunt, longe plurimis locis aegre. Nec quidquam interesse videbatur ea distinguere, cum in archetypo ipso variam lectionem adscriptam fuisse constet.

simillimum correcta sunt, notam q. e. A (corr.) 1. Pauca quaedam, quae non tam flavum quam rubrum colorem prae se ferunt, Iernstedtio praeunte eidem potius correctori quam alteri illi attribui. Ubi rasurae expletae non sunt, ut discerni nequeat, utra manus correxerit, id nota q. e. A corr. indicavi. A pr. manum primam significat, quae omnibus locis pro fundamento quasi habenda est, in quo ars critica omnis nitatur. Manum illam recentissimam, quae ad or. V §§ 11, 16, 25, 34 (bis), 36, 38, 41, 43 in margine adscripsit, quid in libro quodam impresso (*εἰς τὸν τύπον*) legatur, non magis moror, quam eum, qui ad § 31 *μὲμακτηριῶνι* in margine adscripsit *λανουαρίον*.

Signum ~ in margine positum, quo vitium indicari videtur, bis repperi, iuxta versus I 26 *μὲν ὥς ἐκεῖνος — πᾶσι δῆπον* et II 22 *σάμενος ἄλλον — γὰρ οὗτος*. Utroque loco ab A 1 adscriptum est, item sedecies in Andocidis orationibus. In reliquis nusquam enotavi.

Voces permultas ab A pr. omissas correctores addiderunt aut in margine (in mg.) — idque suo loco, nisi quid aliud indicavi — aut supra versum (s. v.) aut in versu sine rasura (in v.). Praeterea A 1 eius modi voces haud raro ita addidit, ut extremas verborum syllabas ab A pr. scriptas eraderet et supra versum poneret, deinde spatio orto sua intruderet. Hos locos litterarum erasarum numero non addito insignivi nota q. e. in ras. add. 1. Extant autem illis locis prima manu scripta haec: II 19, 7 *τὸν ἐτ.....ύο γάρ* — III 71, 3 *ἐπιμελεῖσθ.. τοῦ* — 74, 5 *θείων τι...ὦν νῦν* — IV 1, 9 *δοκεῖ....ἱκανὰ — γενέσθ.. τεκμήρια* — 7, 1 *τού..... γνοίητ'* — 14, 6 *κυρί...κελεύει* — V 10, 5 *γενόμεν.....τῶν καθήμεραν* — VI 30, 4 *εὐκτῆμο... τὰς θυγ.* — VII 40, 2 *λειτουργί... ἐξελ.* — VIII 15, 3 *οἷα γὰρ εἰ... υἱέων* — IX 7, 6 *ἐποιήσα.. γὰρ* — XI 49, 3 *τ.. ταῦτα*. Cf. ad III 74, 3; IV 5, 6; VIII 38, 10; XI 20, 4; XI 38, 3 (*περὶ τῶν om. pr.?*). Omisi quod III 11, 1 litterae *καθ'* *ἐκαστον διε* in rasura scriptae sunt, hic enim non litterae sed sordes remotae videntur.

Ceterum etiam in adnotatione litterarum erasarum numerum punctis indicavi; iis autem quae (in primis sex orationibus) in fine singularum paragraphorum posita sunt, haec vis non inest. Quod hic illic loco vocum q. s. „usque ad“ ternis punctis usus sum, ne-

mini spero fraudi futurum esse. In textu punctis solito more lacunas indicavi.

In codice Ambrosiano Bekker (or. Att. III p. 3 n.) testatur Isaei solas primam et alteram orationes esse, aliorum multa, patrum fragmenta, Lysiae *ἐπιτάφιον*, Gorgiae Helenam, Aristidis et Polemonis declamationes aliquot, Andocidis de pace et adversus Alcibiadem orationes. Excusserunt librum et Mai (Isaei oratio de Cleonymi hereditate. Mediolani 1815) et Bekker, quorum utriusque adnotationem exscripsi. Interdum ubi disertum de codicis ipsius lectione testimonium deerat, ne incerta pro certis venderem, quid Mai habeat, commemorare malui, quam silentio auctorum fretus ipse de codice aliquid augurari. In utendo hoc libro quamquam omnes consentiunt cautione opus esse, ut qui neglegenter scriptus et interpolatus sit, tamen vuculas quasdam a Scheibio expulsas in ordinem verborum reduxi, quoniam eae voces, quae in Q solo servatae sunt, interpolationis suspicionem movent nusquam, interdum remotae sententiae obficiunt.

Reliquos libros omnes (Laurentianum plut. IV 11 = B; Marcianum append. class. 8, 6 = L; Burneianum 96 musei brit. = M; Vratislaviensem gymnasii Magdal. = Z; Ambrosianum A 99 = P; Schoemanni Parisinum = R) e codice A pendere et alii suspicati sunt et ipse demonstrare studui Herm. vol. XVII p. 385 sqq. Quam ob rem satis habeo eos in adnotatione non commemorasse; si quid veri aut coniectura aut casu librarii illi dederunt, ei attribui, qui primus recepit. Sunt autem fere haec: in R recte legitur I 14, 5 *ἀπέπεμψεν*, 18, 7 *ἀποστερήσει*; in Z recte IV 23, 6 *ἐγένετο*, VI 14, 10 *τὸν νόμον*, 22, 7 om. *ἔαν*, 58, 6 *ἔστιν*, VII 7, 3 *ἐμὴν*, 27, 1 *πυθιάδος*, XI 18, 8 *ὥστ' ἐμοὶ*; in B fortasse VIII 7, 7 *ἐγγνέσθην*. Accedunt quae Aldus libro suo debet, de qua re iudicari non potest, quod cod. L nisi ad primam et tertiam orationem a Bekkero collatus non est. Ex hoc autem libro Aldinam impressam esse, satis probabilis est coniectura, post Kayserum a Iernstedtio firmata; habet certe editio illa lacunam quae est in libris LMZ(P) I 22—II 47. E codice A eam pendere, satis apparet e lacunis quae sunt Is. III 66 et Lyc. Leocr. § 80.

Codicis A variam lectionem plenam exscripsi, sed ne nimis taedii legentibus moverem, leviora quaedam adno-

tationi perpetuae non inserui; quae iam uno conspectu hic proferam.

1. Formas vere Atticas Scheibium secutus omnibus locis reddidi verbis q. s. *γίγνεσθαι, γινώσκειν, ἔγγυαν*. In A scriptum est:

γίγνεσθαι: I 44, 5; 45, 2. III 13, 6; 19, 7; 38, 3; 50, 4. IV 12, 10 *γιν* ex *γεν* corr. 2, item 13, 3. V 6, 7; 16, 1. VIII 25, 8; 34, 7; 38, 12. IX 24, 2. X 4, 2; 9, 3; 12, 10. XI 10, 7; 13, 3; 22, 4; 42, 9; 42, 11; 49, 7.

γίγνεσθαι: I 45, 4 (corr. 1). III 36, 8; 43, 2 (*γν*. in ras. corr. 1); 61, 5; 73, 9. IV 15, 8. V 15, 4; 44, 6. VIII 7, 7; 34, 7. X 26, 7. XI 22, 8.

γινώσκειν: I 50, 3; 51, 4. III 14, 7; 40, 2; 42, 5; 42, 6; 43, 7; 53, 4; 56, 6; 76, 5. IV 3, 4; 21, 6. V 32, 7. VII 22, 3; 30, 6. VIII 18, 4; 24, 4; 38, 10 (corr. 1). IX 11, 5. XI 4, 5; 4, 9; 11, 7; 15, 1; 22, 10.

γινώσκειν: III 10, 4; 12, 7; 15, 4; 37, 7. V 29, 5. VI 15, 2; 26, 7; 32, 5. VII 3, 5.

ἐνε.γύα (*γ* eras.): III 45, 4; 70, 2. — *ἐνε.γύησε(ν)*: III 36, 6; 52, 2; 79, 2. IX 29, 4. — *ἐνε.γγυᾶτο*: III 70, 6. V 18, 5; 20, 3 (*ἔγγυᾶτο* pr., *ἐνεγγυᾶτο* corr. 1); 20, 8. VIII 14, 4 (*ἔγγυῶντο* pr., *ἐνεγγυῶντο* corr. 2). — *ἐνε.γυήσατο* III 55, 2. V 2, 7; 4, 7. — *ἐνε.γε.γύητο* III 55, 2. Non mutatae extant formae: III 40, 5 *ἐγγεγνηκῶς*; 58, 6 *ἔγγυήκει*; 73, 5 *ἔγγυημένος* (sic).

Eodem Scheibio praeceunte Cobeti rationem secutus pronomini demonstrativo q. e. *οὗτος* iota demonstrativum affixi his locis: V 12 *κηφισοδότω τούτω*; 15 *δικαιογένους τούτου*; 18 *λεωχάρης οὗτος*; 33 *λεωχάρει μὲν ἦν τούτω*; VI 1 *χαιρεστράτω τούτω*; item 3; IX 17 *κλέωνος τούτου*. Uno loco III 25 *νικόδημος δὲ οὗτος ἦν* iam Dobree ex *οὗτος ἦν* (= *οὔτοσιν*) verum *οὔτοσι* elicuerat.

Neque vero magis dubitavi Nabero monente mutare, quae leguntur in libro et adhuc in editionibus legebantur: V 15 *ταύταιν δὲ ταῖν διαθήκαιν*; 16 *ἀμφοῖν δὲ ταῖν διαθ.*; VI 6 *ταῖν δὲ ἀδελφαῖν*; 39 *ταῖν θυγατέροιν*; VIII 41 *ταῖν δ' ἀδελφαῖν*.

Praeterea *ττ* reddidi vocibus q. s. V 28 *ἀπαλάσσειν* et

VI 33 *τεσσαράκοντα*, atque constanter scripsi *φράτερες*, *ἡμφεσβήτουν*, *ἡμφεσβήτησα*, cum in A nusquam non reperiantur formae q. s. *φράτορες*, *ἡμφισβήτουν*, *ἡμφισβήτησα*.

Accusativos denique nominum priorum tertiae declinationis in *ης* desinentium omnes in *η* exhibui, quamquam veram illam formam nonnisi duobus locis retinuerunt: III 22 *φιλοχάρεη* et V 12 *δικαιογένη*, reliquis omnibus in *ην* exeunt: V 3 *λεωχάρεη* ex *λεώχαριν* corr. 2; item 17, 19, 31. V 1 *δικαιογένην*, item 4, 19, 22, 30, 35. VI 10 *ἐργαμένην*. X 9 *δημοχάρεη* ex *δημόχαριν* corr. 2.

Λειτουργία et *λειτουργεῖν* cum *ει* ab Isaevi temporibus abiudicanda esse, mihi nondum persuasum est; alia veluti *ἦειν*, *ἦδειν*, *ἦδεσαν*, *υἱὸς* similia, quamquam mutanda sunt, in praesens tempus tangere nolui.

A summaris ita manus abstinui, ut ne ea quidem omnia indicarem, quae in rebus errata sunt.

2. *Ν ἐφελκυστικὸν* ante vocales deest: II hyp. 8 *εἶπε*, *ὦδε* — II 4 *εἶχε ἀνδρὶ* — V 43 *κῆμασι*. *ἀλλ'* — VI 11 *οἶδε οὐδ'* pr., *οἶδεν* corr. 2 — XI 50 *ὑπῆρχε*. *οὐδὲ* — Ubi ante consonas reperitur, in textum qui vocatur recepti: I 33; 38; 41. II 31. III 13; 75. IV 12. V hyp. 2; § 6; 16; 19. VII 20, 22. VIII 27. IX 11. Neque minus in vocalibus elidendis et in voce q. e. *οὕτως* ante consonas recipienda codicis auctoritatem secutus sum.

3. Iota mutum adscriptum hodie semel legitur: IV 10 *αἰξάντες*; subscriptum est ab A pr. sive, quod equidem putare malim, ab A 1: III 25 *ᾧμην*, 32 *ἦδει*, 41 *ἦδεις*, 48 *προσποιήση*. VII 6 *διώκησεν*, 34 *ἦδει*. IX 26 *ῥαδίως*, 29 *διώκει*. XI 20 *ῥαδίως*. Subscripsit A 2: III 34 *ἦδει*, 40 *ἦδεις*, 49 *ἦσθον*, 50 *ἦδει*, 62 *ἀφηρεῖτο*, 63 *ἦδεσαν*, 74 *ἦδει*. IV 29 *ᾧχετο*. V 17 *εἰσῆει*. VI 5 *συνώκει*, item § 6 bis, 15 *συνώκησεν* et *διητῆθη*, 21 *ᾧκει* et *διητᾶτο*, 51 *συνώκησε*. VII 9 *συνδιώκει*, 14 *ἦτησε*, 15 *ᾧχετο*, 32 *ἦδει*, 39 *ᾧετο*. VIII 9 *διητᾶτο*, 29 *ἦδεσαν*, 38 *ᾧμην*. IX 11 *ἦδει*, 24 *προσῆει*, 27 *διητᾶτο*. XI 15 *ᾧῆθη*, 22 *διήρηται*.

Reliquis locis omnibus hodie deest, sed nescio an olim adscriptum fuerit: II 10 *ἀντῶ*. — III 18 *δίκη*. — IV 8 *ἀντῶ*. — V 26 *ἀντῶ*. — VI 46 *μὲν ἀντῶ*. — 64 *ἐπιδεικνύη*. — Pro

certo id videtur affirmari posse, his atque similibus locis haud paucis, ubi in fine vocabulorum singulae litterae erasae sunt, aut *ι* aut *ν* aut *σ* initio scriptum fuisse.

4. Accentuum, si pauca exceperis, non magis quam spirituum, apostrophorum, signorum interpunctionis rationem habui. Satis est dixisse, scribam de encliticis suas leges non nostras secutum esse, verba composita haud raro delisse, saepius bina in singula contraxisse. Adde quod vox q. e. *αὐτός* haud raro eiusmodi spiritum habet, ut vix discerni possit, utrum lenem an asperum voluerit scriba; saepissime autem lenis reperitur, ubi aspero opus est, nusquam asper, ubi leni.

Qui eiusmodi res curat, exempli causa hic habeto, quae ad orationem tertiam enotata in adnotatione non commemoravi: hyp. 3 *λαχῶν* cum ras. s. *ω* — 4 *θυγατέρα* acc. add. 2 — § 2, 4 *ἤξιωσεν* pr., etiam acc. add. 2 — 3, 5 *ἐξαρχῆς* — 3, 7 *καταταῦτα* — 4, 1 *ἐκείνον* τὲ — 5, 4 *δηλονότι*, item 28, 6 — 5, 5 *ἐκείνος* τ' — 7, 1 *τασδὶ* accentus s. *σ* eras.; accentus enim consonis quae quidem finem syllabae faciant, superscribi solent — 8, 3 *προῖκα* φησὶν — 5. *ατέλιπε* pr., cum ras. s. *τ* — 9, 5 *περὶ τε* — 9, 6 *ὅτι* pr., *ὅτι* corr. 2 — 11, 4 *τί* — 14, 1 *πou* — 17, 3 *αὐτῶν* — 18, 4 *αὐτῶ* — 20, 4 *ὅτάν τις* — 21, 4 *ὑμεῖς* τὲ — 22, 7 recte *αὐτοῦ* — 23, 1 *ἐγγυῆσ* pr., *ἐγγυῆσ* corr. 2 — *τηθῆς* et sic ubique — 23, 6 *ποιήσασθαι* φασὶν — 24, 6 *ἐξεγγνητῆς* pr., spir. add. 2 — 24, 8 *ἐαυτοῦ* — 25, 6 *ἐγγυῆσαι* φησὶ, item 29, 6 — 27, 5 *τῶν αὐτοῦ* — 28, 1 *μηδεμίαν* pr. — 30, 4 *αὐτοῦ* — 31, 3 *τῶν αὐτοῦ* — 33, 4 *ὥς* φασὶ, item 34, 3; 58, 6 — 35, 7 *ὅστις* γέ recte — 34, 4 *δηλονοτι* sine acc. — 37, 5 *αὐτοῦ* — 38, 4 *αὐτῇ* — *λάβε* et sic ubique — 39, 7 *φησὶ* — *αὐτοῦ* — 40, 3 *οτάν τι* — 41, 5 *ἀδελφιδὴν* pr., *ῆ* corr. 2; item 44, 3; 45, 5; 52, 2; 52, 5 — 42, 2 *αὐτῶ* — 46, 2 *εἰσποιητοῦ* pr., corr. 1 — 47, 2 *ἐάν*: *ν* corr. 2, idem voluit pr. — 47, 3 *πρυτανεία* — 47, 6 *ἐσχάται* pr., *ἔσχεται* corr. 2 — 48, 2 *ἀδελφιδῇ* pr., *ῆ* corr. 2 — 50, 8 *τὰ αὐτοῦ* — 51, 2 *εἰσποιητὸς* pr., acc. corr. 1 — 51, 3 *μηδὲ* — 51, 7 *ἡμφισβήτησεν* (β fort. corr. ex τ) — 52, 3 *αὐτῶ* — 58, 3 *ῆ* corr. 1, *ῆ* pr. — 58, 7 *οὔσαν αὐτοῦ* — 59, 2 *πᾶσιν ἐστὶν* — 59, 5 *πολλῆται* pr., *ι* corr. 2 — 60, 2 *εἰσποιητῶ* pr., acc. corr. 1 — 60, 3 *ῆν* φασὶ — 60, 7 *ἐξ αὐτῶν* — 61, 2 *εἰσποιητοὺς* pr.,

acc. corr. 1 — 63, 6 *αὐτοῖς* recte — 65, 2 sq. *ἐξανάρκης* — 65, 5 *κατα* pr., acc. add. 2 — 65, 6 *αὐτοῖς* recte — 66, 2 *περι* pr., acc. add. 2 — 66, 4 *διαταῦτα* — 67, 5 *αὐτοῦ* — 67, 8 *ἔστι* — 68, 2 *τὰ αὐτοῦ*, item v. 5 — 68, 3 *ἄν* pr., acc. add. 2 — 68, 4 *οὐκ οὖν* pr., *οὐκοῦν* corr. — *ἐστὶ* — 69, 1 *οὐκ οὖν* — 70, 1 *ἀλλ ὧ ἀγαθὸν* om. apostroph. — 70, 6 *κατα* pr., acc. add. 2 — 71, 4 *ἔασαι* — 72, 6 *ἐγγυτερω* pr., acc. add. 2 — 72, 8 *αὐτῷ* — 73, 2 *ἄλλον τινα* pr., *ἄλλόν τινα* corr. 2 — 74, 3 *τινὰ* — 76, 2 *φασὶ* — 79, 6 *τεκμήριον ἔστι* — 79, 10 *αὐτῷ* — 80, 3 *ἔστιαν* pr., *ἐ* corr. 1 — 80, 6 *οὐδὲ πώποτε* pr. Accedit quod etiam in pausa plerumque gravis accentus, non acutus legitur.

Praeterea haud inutile videtur testari non solum accentus et spiritus sed etiam interpunctionis signa persaepe erasa et correcta esse; ad hoc enim genus me iudice eae rasurae haud ita multae pertinent, quas, si contuleris, quae Schenkl l. d. congressit, a me omissas esse reperies.

5. Compendia scripturae habes usitata: *ἄνος*, *πηρ*, *μῆρ*. Semel nomen proprium hoc modo notatum est: V 11 *ἀρ-μῶδιω*. Praeterea hic illic occurrit lineola ad *ν* litteram significandam in fine vocabuli alicuius vocali supraposita. Cf. exempli causa XI 44, 1 *πλειῶ*.

Solita quibus extremae verborum syllabae et particulae *γάρ*, *δέ*, *καί*, *ὥς* exprimuntur compendia et longum et sine fructu videtur enumerare; locos autem, quibus omissa extrema syllaba consona quae praecedit supra versum posita est, quo ex genere unum (III 29) Dobson dignum habuit, quem commemoraret, affero hos: III hyp. 3 *ἀποθανόν^τ* (= *ντος*) — III 4, 3 *μεμαρτυ-ρηκο^τ* (= *κότα*) — III 29, 3 *ὀλί^γ* (= *ὀλίγα*) — V 7, 5 *δικαιο^{γν}* in mg. — V 11, 4 *ὁγδοή^{κτ}* corr. 1 — VI 56, 2 *εὐκτῆμο^ν* in mg. — VIII 33, 4 *θυγα^{τε}* (ubi in editionibus recte legitur *θυγάτηρ*) — X 5 *θυγα^{τε}* (= *θυγατέρα*) — XI 16 *ἐὺβου^λ* pr., *εὺβου^λ* corr. 2. Accedunt tituli, in quibus hic illic *μάρ^τ* (= *μάρτυρες*) et *μαρ^{τε}* (= *μαρτυρία* vel *μαρτυρίαί*) reperitur. Illud et alibi et V 27, 8

scriptum est, ubi vulgo *μάργυς* legitur; hoc enotavi II 16 et IX 18.

Consonis hoc modo suprascriptis interdum accentus circumflexus affixus est, veluti II 4 *μενε^{κλ}* = *μενεκλεῖ*; X 2, 8 (= III 24, 8) *ἐαν^τ* = *ἐαντοῦ*. Atque cum hoc modo scripta sint, quae vulgo leguntur III 76 *αὐτῶ* et IX 23 *σαντῶ*, eodem iure legere poteris *αὐτοῦ* et *σαντοῦ*, quod equidem, cum certum exemplum syllabae *τῶ* hoc modo expressae non repperissem, praeferendum esse censui.

In mediis vocabulis syllaba *ματ* saepius scribitur *μτ*, veluti *σώμτος*, *ὀνόμτι*, *χρήματα*, *ἐγκλημάτων*. Pertinet huc etiam *κτ^α* = *κατὰ* et quodammodo V 5 *πολύαρτος*.

Quod II 27 legitur *δτι* (accuratius *Δτι*, sed litterarum formas, quibus promiscue usus est scriba, ne in reliquis quidem curavi) = *διὰ τι*, procul dubio ex archetypo originem duxit, in quo *Δ* fuisse putandum est. Quod quidem compendium in A non memini me repperisse.

Restat ut, ne quid praetermisisse videar, hoc commemorem, titulos post argumenta orationibus ipsis praescripta esse. Ante argumenta legitur *ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς* vel *τοῦ ἐξῆς ὑπόθεσις*, or. VII *ὑπόθεσις τοῦ ἀπολλοδώρου κλήρου*, IX *ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς. περὶ τοῦ ἀστυφίλου κλήρου*, X *ὑπόθεσις τοῦ πρὸς ξεναίνετον, ὑπὲρ τοῦ ἀριστάρχου κλήρου*. Tituli omnes et ii quos modo indicavi et ii qui in orationibus ipsis extant, a rubricatore picti sunt.

His igitur rebus omnibus neglectis quamquam inutilia quaedam superesse videbantur, tamen adnotationem, ne fidem eius labefactarem, ita institui — idque princeps officium meum duxi — ut ubicumque de codice nihil adnotaverim, cum orationis serie eum consentire putandum sit. Ac ne quis testimoniis quae dicuntur ex silentio diffidat, diserte testor, in A esse: I 39, 8 *παρ' ἑμῶν* — III 18, 5 *προσεποιήσατο* — 45, 6 *γεγενημένην* — 51, 1 *δοκεῖ* sine correctura — 64, 4 *τελευτήση* — IV 23, 5 *εἰ οὔδε τι* (sic) — VI 18, 1 sq. *ἔξ καὶ* — VII hyp. 5 *τῇ τοῦ* — 4, 5 *ὑφ' ἡμῶν* — 31, 3 *τι προρῶντι*, quo loco nihil mutavi, nisi quod interrogationis signum puncti loco posui — VII 33, 5 *παρά*

του τῶν — VIII 20, 6 κυρίαν ποιεῖν — 25, 4sq. παρὰ τοῦ-
του δ' — IX 30, 4 δ' ὑμῖν — 32, 2 ἀστυφίλου — 37, 1 τοῦ-
τον — X 19, 5 sq. αὐτὴν ἔξειν — XI 4, 1 δέ τοι — 47, 2 τη-
λικαῦτα.

Oratio duodecima et ea quae Bekkerum secutus elegi fragmenta maiora, in Dionysii Halicarnassensis de Isaeo iudicio servata sunt. Quod quorum codicum ope restituendum sit, demonstravit Usener in annal. philol. 1873 p. 145 sqq. Quam rationem in utendis iis secutus sim, res ipsa docebit. Varias lectiones codicum F (Laur. plut. LIX 15) et M (Ambros. D 119 sup.) suppeditavit Sadée, de Dionysii Halicarnassensis scriptis rhetoricis quaestiones criticae. Argentorati 1878. Codicis P (Palat. 58) lectiones cum nemo adhuc divulgaverit, apographum eius, codicem A (Parisinum 1657), contuli; cuius lectiones ita adnotationi inserui, ut menda scripturae, quae propria ille habet permulta, omitterem. Codicem B (Parisin. 1742) idem ipse contuli.

Ceterum adnotationem in his ad easdem rationes redegi, quas supra indicavi. Legitur autem in libris XII 6 γένηται — 9, 9 ἐγίνωσκειν — 3, 4 φράτορας — 8, 7 φράτορασι — 6, 12 εὐφιλήτω τοῦτω — 9, 11 εὐφιλήτον τοῦτον — fr. I 1 εὐμα-
θεῖ τοῦτω; item 2, 4. Vox q. e. αὐτὸς semel falso spiritum asperum habet in F (XII 3, 2 αὐτῶι), saepe lenem falso in omnibus libris.

Et reliquis fragmentis unum hic subicio, quod Sakkelion (bulletin de corresp. hellénique 1877 p. 151) ex libro vetere Patmiaco in lucem protulit. Sunt autem illic post falsam vocis q. e. ἐκμαρτυρία definitionem verba haec: ὥς φησιν Ἰσαῖος ἐν τῇ πρὸς Ἐπιγράτην. Οὐ τολύνν μόνον, ὡς ἄνδρες δικασταί, ταύτην τὴν μαρτυρίαν παρέξομαι, ἀλλὰ καὶ ἐκμαρτυρίαν ἐτέραν Μυρωνίδου, ὃς ἦν τῶν δημοτῶν πρεσβύτατος.

In emendationum auctoribus indicandis his siglis usus sum: Ald. = Aldus, Steph. = Stephanus, Rsk. = Reiske, Bk. = Bekker, Schoem. = Schömann, Turr. = editores Turicenses, Schb. = Scheibe. Qui deinceps Isaei orationes ediderunt. Accedunt: Cob. = Cobet, Dbr. = Dobree, Hrw. = Herwerden, Nbr. = Naber. Reliqua nomina plena adscripsi; ubicumque autem codicis lectioni emendatoris nomen non addidi, Aldus sive ex ipsius ingenio sive libro suo fretus mendum sustulit

Quae mutata velim, haec sunt. Cum satis constet, lectiones quae in margine Aldinae Hamburgensis adscriptae sunt, quas publici iuris fecit Rosenberg in annal. philol. vol. CIX p. 333 sqq. ad Muretum referendas esse (cf. Thalheim annal. philol. CXV p. 679, Iernstedt l. d. praef. n. 4), huic potius quam iis quos ego nominavi, attribuenda sunt haec: III hyp. 1 τὸν ἕτερον τῶν — III 21, 5 ταῦτά — III 50, 6 ὅτι. Tychsen primus emendavit II 13, 1 ἐπεγένετο; Reiske primus proposuit III 10, 7 ἐκδέδωκε, Dobree primus VI 10, 9 Μειξιάδου; accentum (ἄλλ') emendavit Fuhr IV 4, 4. Quod semel in fragmentis (II 3) vulgatum attuli, Reiskii (orat. Attic. vol. VII) testimonio fretus attuli. Editiones enim Dionysii operum a Petro Victorio et A. Schottio curatas inspicere mihi non licuit, Sylburgius autem cum libris facit.

Addas licet, quamquam consulto parcus fui: II 12, 5 sq. συμβαίνειν ἀποδημῶν, καὶ σὺν οἴσθα Kaibel praeunte Bremio, quam coniecturam Schanzio arrisisse video. III 51, 8 καὶ εἴ τι ἄλλο ἢ Muret. VII 13, 5 περιφάνειαν Dobree.

Quae de meo et in orationibus et in fragmentis mutavi vel mutanda esse censui, eorum alio loco propediem rationem reddam. Hoc unum praemoneo, duo potissimum Crippsiani vitiorum genera esse: singula verba plus uno loco aut excidisse aut esse transposita. Accedunt glossemata, quibus ne antiquiores quidem libri carere solent.

Scribebam Berolini Kal. Martiis 1883.

ΙΣΑΙΟΣ.

ΓΕΝΟΣ ΙΣΑΙΟΥ.

Ἰσαῖος ὁ ρήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινας Ἀθηναίους, κατὰ δέ τινας Χαλκιδεὺς, πατὴρ δὲ Διαγόρου, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ρήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, καὶ ἐπεβίω μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς, ὥς φησι Διονύσιος ὁ 5 Ἀλικαρνασεὺς ὁ κριτικός. λέγεται δὲ μειράκιον μὲν ὦν ἡδοναῖς σχολάζειν καὶ πότοις, καὶ λεπτιῆς ἐσθῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συνεχῶς ἔρᾶν, ἀνὴρ δὲ γενόμενος τοσοῦτον μεταβεβληκέναι τὴν πολιτείαν ὥστ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Ἀρδύος γοῦν ἐρωτήσαντος αὐτὸν εἰ ἡ δεῖνα καλὴ 10 αὐτῇ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν „οὐκ οἶδα· τοὺς γὰρ τοιοῦτους ἀφηρέθην ὀφθαλμούς.” ταῦτα δὲ φησι Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, οὐ πάντως περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου· ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀσσύριον αὐτὸν καλεῖ. ἄθλος δὲ ὁ ἀκριβὴς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος. 15 χαρὰ δὲ τὸν Λυσίου πᾶν ἀκριβῶς ἐζήλωσεν, ὥστε μηδὲ ῥᾶδιον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δὲ αὐτοῖς ἡ κοινωνία κατὰ τε τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμήματα, κατὰ μὲν τὴν λέξιν ὅτι ἡ μὲν Λυσίου ἐστὶ καθαρά καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς καὶ κυρία καὶ σύντομος, ἔοικε δὲ κατὰ 20 ταῦτα πάντα ἡ Ἰσαίου σχεδόν. διαφέρει δὲ ὅτι (τῇ μὲν)

4 μετὰ Turr.: κατὰ — πελοπονησιακὸν A — ἀπεβίω A pr., corr. 1 — 9 τὴν βιοτείαν Spengel — ὥστ' A pr., corr. 1 — 10 ἄρδυος Ald. et Philostratus vit. soph. 1, 20: λιθύος A, λυθύος Q — 13 τοῖς βίοις Ald.: τῷ βίῳ Q, . . . βίῳ A pr., τῷ in ras. 1 — 16 ἀκριβῶς om. A — 18 κοινωνί. A pr., corr. 1 — 19 μὲν post ἡ om. A — 21 τῇ μὲν add. Turr.

πολὺ τὸ ἀφελὲς καὶ τὸ ἡθικόν, καὶ ἡ χάρις μεγάλη, ἣ δὲ
 Ἰσαίου τεχνικωτέρα δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα καὶ
 σχηματισμοῖς διειλημμένη ποικίλοις· ὅσον δὲ ἀπολείπεται
 25 (τῆς χάριτος), τοσούτον ὑπερέχει κατὰ τὴν δεινότητα. κατὰ
 μὲν οὖν τὴν λέξιν εὐρήσομεν τοιαύτην διαφορὰν, κατὰ δὲ
 τὰ πράγματα ταύτην, ὅτι παρὰ Λυσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν
 τὴν τέχνην εὐρήσομεν οὔτε ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν πραγ-
 μάτων οὔτε ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δὲ
 30 Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκρίβεια. καὶ γὰρ προκατα-
 σκευαῖς χρῆται καὶ μερισμοῖς (τεχνικωτέροις), καὶ πρὸς
 μὲν τὸν ἀντίδικον διαπονηρεῖται, τοὺς δὲ δικαστὰς κατα-
 στρατηγεῖ. πολὺς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ, καὶ σχεδὸν
 μόνον τοῦτο ἥσκησεν. ἀμέλει γοῦν πηγὴ τις τῆς τοῦ Ἀη-
 35 μοςθένους ἐκαλεῖτο δεινότητος. αὕτη δὲ ἦν ἡ διαφορὰ
 Λυσίου καὶ Ἰσαίου, ὥστε Λυσίας μὲν (καὶ) ὑπὲρ ἀδίκων
 ἔπειθε λέγων, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ὑπ-
 οπτὸς ἵν'.

23 ἂν om. A — 24 δὲ Balzer: γὰρ — ὑπολείπεται: em. Turr. —
 25 τῆς χάριτος add. Turr. — 26 ταύτην εὐρήσομεν διαφορὰν Q — 27 μὲν
 om. Q — 31 τεχνικωτέροις add. Turr. — 35 δὲ: γὰρ A — 36 καὶ add.
 Turr.

I.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. Steph. p. 36.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀδελφίδοι Κλεωνύμου τελευτήσαντος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔρχονται κατὰ γένος, τὰς διαθήκας, αἷς παρέχονται εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα καὶ Ποσειδίππον, γράψαι, ὡς ἀληθὲς ἦν, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ὁμολογοῦντες Κλεώνυμον κατὰ τὴν πρὸς Δεινίαν τὸν ἐπίτροπον αὐτῶν ὀργήν, ὕστερον δὲ ἐπιχειρή- 5 σαντα λύσαι καὶ μεταπεμφθέντων τὸν ἀστυνόμον ἐξαίφνης (ἀποθανεῖν)· καὶ Πολύαρχον δὲ τὸν πάππον αὐτῶν, Κλεωνύμου δὲ πατέρα, προστάξαι, εἴ τι πάσχοι Κλεώνυμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ στάσις ὅρος διπλοῦς κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ταῖς γενομέναις ἐξ ἀρχῆς διαθήκαις δυσχυρίζονται, οἱ 10 δέ, λέγοντες ὅτι μετεκαλέσατο τὸν ἄρχοντα, ἵνα λύσῃ αὐτάς, τοῖς τελευταῖον παρὰ τοῦ Κλεωνύμου γενομένοις.

Πολλὴ μὲν ἡ μεταβολὴ μοι γέγονεν, ἃ ἄνδρες, τελευ- 1 τήσαντος Κλεωνύμου. ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν ἡμῖν κατέλιπε τὴν οὐσίαν, ἀποθανὼν δὲ κινδυνεύειν περὶ αὐτῆς πεποίηκε. καὶ τότε μὲν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευόμεθα, ὥστ' οὐδὲ ἀκροασόμενοι οὐδέποτε ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον, νῦν δὲ ἀγωνιούμενοι περὶ πάντων ἤκομεν τῶν ὑπαρχόντων· οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων, ὀφείλειν ἐπὶ τούτοις (ἡμᾶς) ἐκείνῳ φά- σκοντες ἀργύριον. καὶ οἱ μὲν οἰκείοι καὶ οἱ προσήκοντες 2 [ἐπὶ τούτοις] οἱ τούτων ἀξιούσιν ἡμᾶς καὶ τῶν ὁμολογου-

I hyp. 2 καὶ τὰς A — 6 ἀποθανεῖν add. Ald. — 11 post λέγον-
τες A habet φησὶν, Mai φασί: del. Sauppe — μετεκαλέσαντο A — τοῖς
Sauppe: καί. 1 5 ἀκροασάμενοι A pr. — οὐδέπ. τε A pr., corr. 1 —
7 οὐ in ras. 2 litt. A 1 — 8 ἡμᾶς add. Nbr. (post ἐκείνῳ). 2. 2 ἐπὶ
τούτοις del. Ald.

μένων, ὧν Κλεώνυμος κατέλιπεν, αὐτοῖς [τούτων] ἰσομοι-
 ρῆσαι· οὗτοι δὲ εἰς τοῦτο ἤκουσιν ἀναισχυντίας, ὥστε καὶ
 τὰ πατρῶα προσαφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς, οὐκ ἄγνοοῦντες,
 ὧ ἄνδρες, τὸ δίκαιον, ἀλλὰ πολλὴν ἡμῶν ἐρημίαν κατα-
 3 γνόντες. σκέψασθε γὰρ οἷς ἐκάτεροι πιστεύοντες εἰς ὑμᾶς
 εἰσεληλύθαμεν· οὗτοι μὲν διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι τοιαύ-
 ταις, ἃς ἐκεῖνος διέθετο μὲν οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλ' ὀργι-
 σθεὶς τῶν οἰκείων τινὶ τῶν ἡμετέρων, ἔλυσε δὲ πρὸ τοῦ
 4 θανάτου, πέμψας Ποσειδιππον ἐπὶ τὴν ἀρχήν· ἡμεῖς δὲ
 γένει μὲν ἐγγυτάτω προσήκοντες, χρώμενοι δὲ ἐκείνῳ πán-
 των οἰκειότατα, δεδωκότων δ' ἡμῖν καὶ τῶν νόμων κατὰ
 τὴν ἀγχιστεῖαν καὶ αὐτοῦ τοῦ Κλεωνύμου διὰ τὴν φιλίαν
 τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ, ἔτι δὲ Πολυάρχου, τοῦ πατρὸς (τοῦ)
 Κλεωνύμου, πάππου δ' ἡμετέρου, προστάξαντος, εἴ τι
 5 πάθοι Κλεώνυμος ἅπαις, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ. τοσού-
 των τοίνυν ἡμῖν ὑπαρχόντων οὗτοι, καὶ συγγενεῖς ὄντες
 καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται κατα-
 στήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα περὶ τούτων, περὶ ὧν αἰσχρὸν
 6 ἦν ἀμφισβητῆσαι καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν. οὐχ ὁμοίως
 δέ μοι δοκοῦμεν, ὧ ἄνδρες, διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους.
 ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω, τοῦθ' ἡγοῦμαι
 μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἀγωνίζομαι
 πρὸς οἰκείους, οὓς οὐδ' ἀμύνασθαι καλῶς ἔχει· οὐ γὰρ
 ἂν ἐλάττω συμφορὰν ἡγήσαίμην κακῶς ποιεῖν τούτους
 ἀμυνόμενος, οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ
 7 τούτων. οὗτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώμην, ἀλλ' |
 ἤκουσιν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους παρακαλέσαντες καὶ
 ρήτορας παρασκευασάμενοι καὶ οὐδὲν ἀπολείποντες τῆς
 αὐτῶν δυνάμεως, ὥσπερ, ὧ ἄνδρες, ἐχθροὺς τιμωρησόμενοι,

3 τούτων del. Schb. — ἰσομοιρίσαι: em. Ald. — 6 ἐρημίαν ἡμῶν Mai.

8. 1 εἰς Cob.: ὡς — 3 κείνος Q — διέθετο Scaliger: δὴ ὑπέθετο AMai. 4. 3 οἰκειοτάτω Q — 5 λυάρχου Q — τοῦ add. Dbr. —

7 πάθῃ Q. 5. 4 ἀγῶνας Q. 6. 5 ἀμύνασθαι Q, ἀμύν.σθαι A pr., e in ras. 1 — 6 ἡγήσάμην: em. Ald. — 7 ὑπὸ ὑπὸ A pr., prius induxit 1.

7. 3 ἀπολείποντας Q.

καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακῶς ποιήσοντες. τὴν 8
μὲν οὖν τούτων ἀναισχυντίαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἔτι
μᾶλλον γνώσεσθε, ἐπειδὴν πάντων ἀκούσητε· ὅθεν δ'
οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν,
ἐντεῦθεν ἀρξομαι διδάσκειν.

Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς ἐπετρόπευσεν ἡμᾶς, 9
θεῖος ὧν ὀρφανοὺς ὄντας. Κλεωνύμῳ δ' οὗτος, ὃ ἄνδρες,
διάφορος ὧν ἔτυχεν. ὁπότερος μὲν οὖν αὐτῶν ἦν τῆς δια-
φορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ καταγορεῖν· πλὴν
τοσοῦτόν γε ἂν δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμψαίμην,
ὅτι καὶ φίλοι τέως ὄντες καὶ προφάσεως οὐδεμίας γενο-
μένης ἐκ λόγων τινῶν οὕτως εἰκὴ πρὸς ἀλλήλους ἐχθραν
ἀνείλοντο. ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς Κλεώνυμος ταύ- 10
τας ποιεῖται τὰς διαθήκας, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ὥς ὕστε-
ρον ἐσώθη ἔλεγεν, ὁρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιτροπευομένους ὑπὸ
Δεινίου, καὶ δειδιῶς μὴ τελευτήσειεν αὐτοὺς ἔτι παῖδας
ἡμᾶς καταλιπὼν καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας οὕσης γένοιτο
κύριος Δεινίας· ἡγεῖτο γὰρ δεινὸν εἶναι τὸν ἐχθιστον τῶν
οἰκείων ἐπιτροπον καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ καταλιπεῖν, καὶ
ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα τοῦτον, ἕως ἡμεῖς ἡβήσαιμεν,
ᾧ ζῶν διάφορος ἦν· ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος, εἴτ' ὀρθῶς 11
εἴτε μὴ, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. καὶ εὐθὺς ἐρω-
τῶντος τοῦ Δεινίου παραχρημα εἴ τι ἡμῖν ἢ τῷ πατρὶ
ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκρίνατο πάντων τῶν πολιτῶν
ἐναντίον ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ, καὶ ἐμαρτύρησεν ὡς
ὀργιζόμενος ἐκείνῳ καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦτα
διέθετο. πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὃ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν
[ἡμᾶς] ἐβουλήθη τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἡδικοῦντας; ὕστερον 12

5 κακούς Α. 8. 3 ἀκούσετε Q — 4 μαθεῖν ὑμᾶς Q. 9. 2 κλε-
ωνύμου: em. Taylor. 10. 1 τότε γοῦν Schoem., ft. τί οὖν; — ὀργῆς:
ἀρχῆς Q — ταύτας A corr. 1, ταῦτα pr. — 3 ἐσώθη. Α: alii alia con-
iecerunt, ἡρωτήθη Jenicke, ft. ἐρωτηθεῖς, nisi cum Imperio delere
mavis vv. ὡς... ἔλεγεν — 7 τῶν αὐτοῦ om. Q — 8 ἡβήσαι... εν Α pr.,
corr. 1. 11. 4 ἐγκαλεῖ om. Q v. 4 test. Bk., v. 5 test. Mai — 5 πονη-
ρὸν ἐγκαλεῖ del. Cob., ἐγκαλεῖ cum Dbr. — 7 κακούς Α pr., corr. 1. —
8 ἡμᾶς in mg. Α 1: del. de meo — βουλήσθη Α pr., corr. 1 — ἀδική-
σαντας Q.

- δὲ τούτων, ὃ μέγιστον ἡμῖν τεκμήριον ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραξεν ἡμᾶς βλάπτειν βουλόμενος· τελευτήσαντος γὰρ Δεινίου καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῖν πονηρῶς ἐχόντων οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας, ἀλλ' αὐτοὺς μὲν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε, τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέσθαι τῶν χρήστων. ἐπιβουλευσάντων ἔσωσεν ἡμῖν, ἐπεμελεῖτό τε ὁμοίως τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τῶν
- 13 αὐτοῦ πραγμάτων. καίτοι χρηθωρεῖν αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν ἐκ τούτων τῶν ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν, καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι μὴ τοῖς μετ' ὀργῆς παραθείσιν, ἐν οἷς ἅπαντες πεφύκαμεν ἁμαρτάνειν, ἀλλ' ἀφ' ὧν ὕστερον φανερὰν τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἐποίησεν. ἔτι γὰρ μᾶλλον ἐν
- 14 τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς. ἤδη γὰρ ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, ἐβουλήθη ταύτας τὰς διαθήκας ἀνελεῖν καὶ προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσῆγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψεν. ὀργισθεὶς δὲ τούτῳ Κλεώνυμος πάλιν εἰς τὴν ὕστεραίαν Διοκλεῖ καλέσαι τοὺς ἄρχοντας προσέταξε· καὶ οὐχ οὕτως [ὡς ἀσθενῶν] διακείμενος, ἀλλ' ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπιδῶν ἐξαπίνης τῆς νυκτὸς ταύτης ἀπέθανε.
- 15 Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρῆξομαι μάρτυρας ὡς οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλὰ Δεινίᾳ πολεμῶν ταύτας τὰς διαθήκας διέθετο, ἔπειτα ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος ἐπεμελεῖτό τε τῶν ἡμετέρων ἀπάντων, καὶ αὐτοὺς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ κομισάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Ποσειδίππον ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν ἀστυνόμον, οὗτος δ' οὐ μόνον αὐτὸς οὐκ ἐκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν

12. 3 ὑμᾶς A pr., corr. 1 — 4 πονήρως ἡμῖν Q — οὐ Dbr.: οὐδέ — 7 χρήστων Bk.: χρηστῶν. 13. 1 τὴν αὐτοῦ Q adn. Bk., hoc ad v. 5 spectare Turr. animadv. — διάνοιαν Bk. — 5 τὴν αὐτοῦ Mai (cf. ad. v. 1), αὐτοῦ τὴν A — 6 εἶχε: ras. s. γε A. 14. 5 ἀνέπεμψεν: em. Steph. — 6 ἐς A — 8 ὡς ἀσθενῶν del. Bk., οὐχ οὕτως ἀσθενῶς διακ. ci. Jenicke, ἀσθενῶς cum Rsk. — 9 ἐτελεύτησεν Q. 15. 1 ὑμῖν: v e corr. A 1 — 4 αὐτοὺς Rsk.: αὐτὸς — 5 αὐτοῦ Q — 7 αὐτὸν fl. Q — ἐκάλεσεν Cob.: εἰσεκάλεσεν.

[ἀρχονίδην] ἀπέπεμψεν. Ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι 16
τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

Ἔτι τοίνυν ὡς οἱ τούτων φίλοι καὶ Κηφίσανδρος
ἠξίουσαν νείμασθαι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τρίτον μέρος ἡμᾶς
ἔχειν ἀπάντων τῶν Κλεωνύμου, καὶ τούτων μοι κάλει |
μάρτυρας.

MARTYRES.

Ἠγοῦμαι μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες, πᾶσι τοῖς τῶν κλήρων 17
ἀμφισβητοῦσιν, ὅταν ἀποφήνωσι σφᾶς αὐτοὺς ὥσπερ ἡμεῖς
καὶ τῷ γένει προτέρους ὄντας καὶ τῇ φιλικῇ τῇ πρὸς τὸν
τετελευτηκότα, περιέργον εἶναι τοὺς ἄλλους λόγους λέγειν.
Ἐπειδὴ δὲ τούτων οὐδέτερον ἔχοντες οὗτοι τολμῶσι τῶν
οὐ προσηκόντων ἀμφισβητεῖν καὶ ψευδεῖς παρασκευάζονται
λόγους, βούλομαι βραχεία καὶ περὶ τούτων αὐτῶν εἰπεῖν.
Ἰσχυρίζονται γὰρ ταῖς διαθήκαις, λέγοντες ὡς Κλεώνυμος 18
μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν οὐ λύσαι βουλόμενος αὐτὰς ἀλλ'
ἐπανορθῶσαι καὶ βεβαιῶσαι σφίσιν αὐτοῖς τὴν δωρεάν.
ἡμεῖς δὲ σκοπεῖσθε τὰς διαθήκας τὰς μετ' ὀργῆς γενο-
μένας πότρεα εἰκός ἐστι βουληθῆναι Κλεώνυμον ἀνελεῖν,
ἔπειδὴ πρὸς ἡμᾶς οἰκείως ἔσχευεν, ἢ σκοπεῖν ὅπως ἔτι βε-
βαιότερον ἡμᾶς ἀποστερήσει τῶν αὐτοῦ. τοῖς μὲν γὰρ 19
ἄλλοις κἀκείνων ὧν ἂν ὀργισθέντες τοὺς οἰκείους ἀδική-
σωσιν ὕστερον μεταμέλει· οὗτοι δὲ ἐκείνον ἀποφαίνουσιν,
ἐν ᾧ πρὸς ἡμᾶς οἰκειότατα διέκειτο, μᾶλλον βεβαιοῦν τὴν
διαθήκην βουλόμενον, ἣν ὀργιζόμενος ἐποίησατο. ὥστ'
εἰ καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσαιμεν ταῦτα καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πι-
στεύσαιτε, ἐνθυμεῖσθε ὅτι παράνοιον αὐτοῦ τὴν μεγίστην

8 ἀρχονίδην del. Dbr., quod explicat ἀρχοντὶ δη, Ἀρχωνίδην Ald.,
ἀρχοντα Jones — ἀπέπεμψεν A pr., corr. 1, ἀπεπέμψει Q. 16. 3 tit.
in mg. A — 4 τοίνυν: τούτων Q — κηφίσανδρος A, item 28, 2 —
5 ἠξίου Q. 17. 1 τὸν κλήρον Q — 5 οὗτοι Bk.: οὕτω — 7 βρα-
χεία. A. 18. 2 μετεπέμ.. το A pr., corr. 1; item § 21, 4 — 4 γινο-
μένας A — 7 ἀποστερήσεις: em. Turr. 19. 5 ἢ A pr., ἦν corr. 1 —
6 sq. ὁμολογήσομεν et πιστεύσοιτε: em. Rsk. — 7 οὗτοι τὴν μεγίστην
αὐτοῦ Q.

- 20 οὗτοι κατηγοροῦσι. τίς γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης μανία
 μείζων, ἢ τότε μὲν ὅτε Δεινία διάφορος ὦν ἔτυχεν, ἡμᾶς
 κακῶς ποιεῖν τε καὶ διατίθεσθαι τοιαύτας διαθήκας, ἐξ
 ὧν οὐκ ἐκείνον ἐτιμωρεῖτο ἀλλὰ τοὺς οἰκειοτάτους ἡδίκηεν
 νυνὶ δὲ χρώμενος ἡμῖν καὶ περὶ πλείστου ποιούμενος ἀπάν-
 των, μόνους ἐβουλήθη τοὺς ἀδελφιδοῦς, ὡς οὗτοί φασιν,
 ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἑαυτοῦ; καὶ τίς ἂν εὖ φροναῖν, ὧ
 21 ἄνδρες, τοιαῦτα περὶ τῶν αὐτοῦ βουλευσαιοτο; ὥστ' ἐκ
 τούτων τῶν λόγων ῥαδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιθήκασιν
 περὶ αὐτῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀνελεῖν τὰς διαθήκας βουλόμενος
 μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν, ὥσπερ ἡμεῖς φαμεν, οὐδεὶς ἔνεστι
 τούτοις λόγος· εἰ δ' οὕτως παραφροναῖν ἔτυχεν ὥσθ' ἡμᾶς
 περὶ ἐλαχίστου ποιῆσθαι, τοὺς γένει πρωτεύοντας καὶ
 χρωμένους αὐτῷ πάντων οἰκειότατα, δικαίως ἂν δῆπου
 τὰς τοιαύτας διαθήκας ἀκύρους ποιήσαιτε.
- 22 Ἔτι τοίνυν ἐνθυμεισθε ὅτι φάσκοντες καλεῖν τὴν ἀρχὴν
 Κλεώνυμον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν αὐτῶν δωρεάν, προσταχθέν
 αὐτοῖς οὐκ ἐτόλμησαν εἰσαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα
 τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψαν. καὶ δυοῖν τοῖν
 ἐναντιωτάτοις θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔξῃιν βε-
 βαιοτέραν ἢ ἐκείνο μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν
 23 ἀπέχθειαν εἴλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. καίτοι πῶς
 ἂν ἕτερα τούτων γένοιτο ἀπιστότερα; τοὺς μὲν τηλικαῦτα
 μέλλοντας ἐκ τοῦ πράγματος κερδαίνειν, ὥσπερ ζημιωθη-
 σομένους, φυλάξασθαι τὴν διακονίαν, Κλεώνυμον δ' ὑπὲρ
 τῆς τούτων ἀφελείας τοσαύτην ποιήσασθαι σπουδὴν ὥστε
 Ποσειδίππῳ μὲν, ὅτι κατημέλησεν, ὀργισθῆναι, Διοκλέους
 δὲ ταῦτα πάλιν εἰς τὴν ὑστεραίαν δεηθῆναι;
- 24 Εἰ γὰρ δὴ, ὧ ἄνδρες, ὡς οὗτοί φασιν, ἐν ταῖς νῦν

20. 1 μανίας Q (test. Bk. in add.) — 2 αὖν: ἤν Q — 4 ἐτιμωρεῖται
 A pr., corr. 1 — 5 dicendum fuit χρώμενον et ποιούμενον et βουλη-
 θήνααι Rsk. 21. 2 ἡμῖν: em. Ald. — 3 γὰρ: οὖν A pr., corr. 1 —
 5 τοιοῦτοις Q — ὥστ' A pr., corr. 1 — αἰε post ἡμᾶς add. A — 6 ποι-
 εῖν Q — 8 ποιήσῃτε A, ποιήσετε Q: em. Bk. 22. 2 τὸν κλεώνυμον Q
 — 5 ante τὴν οὐσίαν ft. excid. τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγόντες — 6 ἐκείνῳ Q.
 23. 7 ταῦτα Cob.: ταῦτα — ἐς A.

γεγραμμέναις διαθήκαις ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦτ' ἄξιον εἶναι μοι δοκεῖ θαυμάζειν, ὃ τί ποτε ἐπανορθώσας κυριωτέρας αὐτὰς ἡγοῖτ' ἂν ποιῆσαι· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὗτος ὅρος ἐστίν, ὡς ἄνδρες, τῶν δωρεῶν. ἔτι δὲ καὶ 25 εἴ τι προσγράψαι τούτοις ἐβούλετο, διὰ τί οὐκ ἐν ἐτέρῳ γράψας αὐτὰ γραμματεῖω κατέλιπεν, ἐπειδὴ τὰ γράμματα παρὰ τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδυνήθη λαβεῖν; ἀνελεῖν μὲν γάρ, ὡς ἄνδρες, οὐχ οἷός τ' ἦν ἄλλο γραμματεῖον ἢ τὸ παρὰ τῇ ἀρχῇ κείμενον· γράψαι δ' ἐξῆν εἰς ἕτερον εἴ τι ἐβούλετο, καὶ μηδὲ τοῦθ' ἡμῖν ἀμφισβητήσιμον ἔαν. εἰ τοίνυν καὶ 26 τοῦτο συγχωρήσαιμεν, ὡς ἐκεῖνος ἐπανορθῶσαι τὰς διαθήκας ἐβούλετο, πᾶσι δὴπου φανερόν ὑμῖν ἐστίν ὅτι οὐκ ὀρθῶς αὐτὰς ἔχειν ἡγείτο. καίτοι σκοπεῖτε καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῶν, οἳ τινες ταύτας τὰς διαθήκας ἀξιούσιν εἶναι κυρίας, ὥς ὁμολογοῦσι μηδὲ αὐτὸν τὸν διαθέμενον [ταῦτα] ὀρθῶς ἔχειν ἡγείσθαι, καὶ πείθουσιν ὑμᾶς ἐναντία καὶ τοῖς νόμοις καὶ τῷ δικαίῳ καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος γνώμῃ ψηφίσασθαι. ἔτι τοίνυν τούτων ἀπάν- 27 των ἀναιδέστατος τῶν λόγων ἐστίν, ὅταν τολμῶσι λέγειν ὡς Κλεώνυμος οὐδὲν ἡμᾶς τῶν αὐτοῦ λαβεῖν ἐβούλετο. καίτοι, ὡς ἄνδρες, τίνας ἂν ἄλλους ταῦτα ἔχειν ἐβουλήθη μᾶλλον ἢ τούτους, οὓς καὶ ζῶν ἐκ τῶν αὐτοῦ πλείστα τῶν οἰκείων ὠφέλει; πάντων δ' ἂν εἴη θαυμασιώτατον, εἰ Κη- 28 φίσανδρος μὲν ὁ τούτων οἰκεῖος δίκαιον ἡγείτο εἶναι μέρος ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τῆς οὐσίας, Κλεώνυμος δ' ὅς ἦν ἡμῖν οἰκειότατος καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ λαβὼν ἐθεράπευε καὶ ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, οὗτος μόνους ἐβούλετο ἡμᾶς ἀκλήρους εἶναι τῶν αὐτοῦ. καὶ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν εὐνουστέρους 29 καὶ μετριωτέρους τοὺς ἀντιδίκους ἡμῖν εἶναι τῶν οἰκειοτά-

24. 4 ἡγείτ' ἂν Cob. 25. 2 ἐβάλετο Q — 3 κατέλιπεν A pr. — 4 μὲν om. A. 26. 3 ἡμῖν A — 5 καὶ τὴν Q — 7 ταῦτα del. Mai — ἡμᾶς Q, ὑμ. A pr., corr. 1 — 8 καὶ ante τοῖς νόμοις om. A. 27. 3 ἐβούλετο A — 4 τίνας|τίνας A pr., prius induxit 1 — ἐβουλήθη Q A pr., corr. 1 — 5 μᾶλλον om. Q — ζῶν: τῶν Q. 28. 4 οἰκειό-
τερος A Mai: em. Bk. — 6 μόνος: em. Jenicke.

των; κάκεινον μὲν, ᾧ καὶ ἀναγκαῖον εὖ ποιεῖν ἡμᾶς καὶ αἰσχρὸν ἡμῶν ἀμελῆσαι, μηδὲν τῶν αὐτοῦ ἡμῖν δοῦναι· τούτους δέ, οἷς οὐτ' ἀνάγκη ἐστὶν οὐτ' αἰσχύνῃ οὐδεμίαν φέρει τῶν οὐ προσηκόντων, ὡς φασιν, ἡμῖν μεταδιδόναι; ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ᾧ ἄνδρες, πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει.

- 10 Ἐπειτα, εἰ μὲν καὶ νῦν οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων ἐτελεύτησεν, ὥσπερ ὅτε τὰς διαθήκας ταύτας ἐποιήσατο, εἰκότως ἂν τις ὑμῶν πιστεύσαι τοῖς λόγοις τοῖς τουτωνί· νυνὶ δὲ πᾶν τούναντίον εὐρήσετε. τότε μὲν γὰρ ἔτυχε Δεινία, ὃς ἡμᾶς ἐπετρόπευε, διάφορος ὢν ἡμῖν τε οὐπω χρώμενος τούτοις τε ἅπασιν ἐπιτηδείως διακειμένος· νῦν δὲ τούτων μὲν τισὶ διάφορος ἐγένετο, ἡμῖν δὲ πάντων
- 11 ἐχρήτο οἰκειότατα. καὶ ἐξ ὧν μὲν αὐτῷ πρὸς τούτους ἐγένετο ἡ διαφορὰ, περιεργόν ἐστι λέγειν· σημεῖα δὲ ὑμῖν ἐρῶ μεγάλα, περὶ ὧν καὶ μάρτυρας ἔξω παρασχέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ θύων τῷ Διονύσῳ, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας καλέσας καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλούς, Φερένικον οὐδαμοῦ παρεστήσατο. ἔπειτα μικρὸν πρὶν τελευτῆσαι βαδίζων εἰς Πάνορμον μετὰ Σίμωνος, καὶ συντυχὼν
- 12 αὐτῷ, προσεειπὲν οὐκ ἐτόλμησεν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις πυνθανομένου τὴν διαφορὰν τοῦ Σίμωνος τὴν τ' ἐχθρὰν διηγήσατο, καὶ προσηπείλησεν ὅτι δηλώσειε ποτ' ἂν τούτῳ ὡς διάκειται πρὸς αὐτόν. Καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μάρτυρας.

MARTYRES.

- 8 Οἴεσθε οὖν, ᾧ ἄνδρες, τὸν οὕτως πρὸς ἑκατέρους ἡμᾶς διακειμένον ἡμῖν μὲν, οἷς οἰκειότατα ἐχρήτο, οὕτως ποιεῖν ὥστε μηδὲ λόγον ὑπολείψειν, τούτοις δέ, ὧν τισιν καὶ διάφορος ἦν, σκοπεῖν ὅπως ἅπασαν βεβαιώσῃ τὴν οὐσίαν; καὶ τούτους μὲν νῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι

29. 4 δοῦναι ἡμῖν Q — 5 οἷς in mg. A 1 — 6 μεταδο.ναι A pr., corr. 1. 30. 2 ταύτας om. Mai — 3 πιστεῦσαι A, πιστεύσῃ Mai, πιστεύσεις Schb. — 4 τὸ ἐναντίον A pr., corr. 1 — 6 οἶπω Mai: οὕτω A Q. 31. 2 ἡμῖν A. 32. 3 δηλώσει A, δηλώσει Mai: em. Dbr. — 6 tit. om. A Q: add. Mai. 33. 2 ἡμᾶς: ἡμῶν Q — 3 ὥστε: ὅπως Q — ὑπολείψει Q — 4 ἦν om. Q — βεβαιώσῃ Q — 5 οὐσίαν: ἐχθρὰν Q — νῦν om. Q

ταύτης ὑπαρχούσης τῆς ἔχθρας, ἡμᾶς δὲ τοσαύτης οἰκει-
ότητος καὶ φιλίας γενομένης πειράσθαι μᾶλλον κακῶς
ποιεῖν; ἀλλ' ἐγώ γε, εἰ κατηγορεῖν ἐβούλοντο τῶν διαθη- 34
κῶν ἢ τοῦ τετελευτηκότος, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἄλλο πρὸς
ὑμᾶς εἶπον, οἳ γε τὰς διαθήκας μὲν ἀποφαίνουσιν οὐτ'
ὀρθῶς ἐχούσας οὐτ' ἀρεσκούσας τῷ διαθεμένῳ, τοῦ δὲ
τοσαύτην μανίαν κατηγοροῦσιν, ὥστε φασὶν αὐτὸν περὶ
πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς αὐτῷ διαφορομένους ἢ τοὺς οἰ-
κειῶς χρωμένους, καὶ οἷς μὲν ζῶν οὐ διελέγετο ἅπασαν
δοῦναι τὴν οὐσίαν, τοὺς δ' οἰκειότατα κεκρημένους οὐδὲ
πολλοστοῦ μέρους ἀξιῶσαι. ὥστε τίς ἂν ὑμῶν ταύτας 35
εἶναι κυρίας τὰς διαθήκας ψηφίσαιτο, ἃς δ' μὲν διαθέ-
μενος ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐχούσας ἀπεδοκίμασεν, οὗτοι δ' ἐργω
λύουσιν ἐθέλοντες ἡμῖν ἰσομοιρῆσαι τῆς οὐσίας, πρὸς δὲ
τούτοις ἡμεῖς ὑμῖν ἀποφαίνομεν ἐναντίας οὐσας καὶ τῷ
νόμῳ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος διανοίᾳ;

Οἶμαι δ' ὑμᾶς τὸ περὶ ἡμῶν δίκαιον σαφέστατ' ἂν 36
παρ' αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι. εἰ γάρ τις αὐτοὺς ἔροιτο
διὰ τί ἀξιοῦσι κληρονόμοι γενέσθαι τῶν Κλεωνύμου, τοῦτ'
ἂν εἰπεῖν ἔχοιεν, ὅτι καὶ γένει ποθὲν προσήκουσι καὶ ἐκεί-
νος αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐπιτηδεύως δέκεται. οὐκ ἂν ἄρα
ὑπὲρ ἡμῶν μᾶλλον ἢ ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν εἶεν εἰρηκότες;
εἴ τε γὰρ διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν δεῖ γενέσθαι
τινὰς κληρονόμους, ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν· εἴ 37
τε διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν, ἴσασιν αὐτὸν ἅπαν-
τες ἡμῖν οἰκειότερον διακελόμενον. ὥστ' οὐ χρὴ παρ' ἡμῶν,
ἀλλὰ [καὶ] παρ' αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι τὸ δίκαιον.
πάντων δ' ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ψηφί- 38
ζοισθε, ὅταν θάτερα τούτων ἀποφαίνωσιν σφᾶς αὐτούς,

6 ταύτης: τ.....s A pr., corr. 1 — ὑπόσης: em. Nbr. — 7 γνο-
μένης Q. 34. 3 γε A corr., τε A pr. Q — μὲν διαθήκας Q — 5 αὐ-
τῷ A — 6 διαφέροντας Q — 7 οὐδὲ Cob. — 8 οἰκειότητα κεκτημένους:
em. Bk. 35. 2 κυρίας εἶναι ψηφίσαιτο τὰς διαθ. Q — 3 ὡς om. A
pr., in v. add. 1. 36. 1 ἡμῶν: ἡμᾶς Q — 5 οὐκ ἂν Mai: οὐκοῦν A Q.

37. 3 οἰκειότερον A pr., corr. 1 — 4 καὶ del. Schb. 38. 2 θά-
τερα A, θάτερα Q: em. Ald.

ἣ γένει προτέρους ὄντας ἢ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, ἡμᾶς δ' οἷς ἔστιν ἀμφοτέρω ταῦτα παρὰ πάντων ὁμολογούμενα, ἀξιώσαιτε μόνους ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἐκείνου.

- 39 Καὶ εἰ μὲν Πολύαρχος ὁ πατήρ ὁ Κλεωνύμου, πάππος δ' ἡμέτερος, ζῶν ἐτύγγανε καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεῆς ὢν, ἢ Κλεώνυμος ἐτελεύτησε θυγατέρας ἀπορουμένας καταλιπών, ἡμεῖς ἂν διὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ τὸν πάππον γηροτροφεῖν ἡναγκαζόμεθα καὶ τὰς Κλεωνύμου θυγατέρας ἢ λαβεῖν αὐτοὶ γυναῖκας ἢ προῖκα ἐπιδιδόντες ἑτέροις ἐκδιδόναι, καὶ ταῦθ' ἡμᾶς καὶ ἡ συγγένεια καὶ οἱ νόμοι καὶ ἡ παρ' ὑμῶν αἰσχύνῃ ποιεῖν ἡνάγκαζεν ἂν, ἢ ταῖς μεγίσταις
- 40 ζημίαις καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὀνειδέσει περιπεσεῖν· εἰ δ' οὐσία κατελείφθῃ, δίκαιον ἡγήσεσθ' εἶναι ταύτης ἑτέρους ἡμῶν μᾶλλον κληρονομεῖν; οὐκ ἄρα δίκαια οὐδ' ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα οὐδὲ τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφιεῖσθε, εἰ τῶν μὲν συμφορῶν τοὺς ἐγγυτάτω γένει κοινωνεῖν ἀναγκάσετε, χρημάτων δὲ καταλειφθέντων πάντας ἀνδρώπους κυριωτέρους ἢ τοὺτους ποιήσετε.
- 41 Χρὴ δέ, ὡς ἄνδρες, καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε, τοῖς κατὰ γένος ψηφίζεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητοῦσιν. τὴν μὲν γὰρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστάμενοι τυγχάνετε, καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτ' ἔστι πρὸς ὑμᾶς ψεύσασθαι· διαθήκας δ' ἤδη πολλοὶ ψευδεῖς ἀπέφρηναν, καὶ οἱ μὲν τὸ παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς
- 42 βεβουλευμένων. καὶ νῦν ὑμεῖς τὴν μὲν συγγένειαν καὶ τὴν οἰκειότητα τὴν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε· τὰς δὲ διαθήκας, αἷς οὗτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεὶς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένας. ἔπειτα τὴν μὲν ἡμετέραν συγγένειαν εὐρήσετε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιδικῶν ὁμολογουμένην, τὰς δὲ διαθήκας ὕφ' ἡμῶν

3 τὸν om. Q — 4 ὑμᾶς A — 5 ἀξιώσετε: em. Cob. 39. 1 Πολύαρχος Mai: ναύαρχος AQ — ὁ ante Κλ. om. A pr., in v. add. 1.

40. 7 κύρια Q. 41. 1 καὶ διὰ τὴν συγγ. suspecta — 2 ποιεῖται Q — 3 ψηφίζεσθ Q — 5 ἐστὶ τοῦτο Q. 42. 1 ἡμεῖς: em. Mai — 4 ἡμῶν Q

ἀμφισβητουμένας. [οὔτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς ἐκείνου
βουλομένον διεκώλυσαν.] ὥσθ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες, πολὺ κάλ- 43
λίον ἐστὶ ψηφίσασθαι κατὰ τὸ γένος τὸ παρ' ἀμφοτέρων
ἡμῶν ὁμολογούμενον μᾶλλον ἢ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς οὐ
δικαίως γεγενημένας. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε ὅτι
αὐτὰς ἔλυσε μὲν Κλεώνυμος εὖ φρονῶν, διέθετο δὲ ὀργι-
σθεῖς καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος· ὥστε πάντων ἂν εἴη
δεινότατον, εἰ κυριωτέραν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἢ τὴν ἔννοϊαν
ποιήσετε.

Οἶμαι δ' ὑμᾶς καὶ λαμβάνειν παρὰ τούτων ἀξιούν 44
καὶ μὴ τυγχάνοντας ἀγανακτεῖν, οἷς ἂν ὑπάρχη καὶ παρ'
ὑμῶν τῶν αὐτῶν τυχεῖν. εἰ τοίνυν συνέβη Κλεωνύμῳ μὲν
ζῆν, ἐξεργωθῆναι δὲ τὸν ἡμέτερον οἶκον ἢ τὸν τούτων,
σκέψασθε ποτέρων ἐκεῖνος ἐγίγνετο κληρονόμος· δίκαιον
γὰρ ἐστὶ τούτους ἔχειν τὰ ἐκείνου, παρ' ὧν ὠφείλετο
καὶ λαβεῖν αὐτῷ. εἰ μὲν τοίνυν Φερένικος ἢ τῶν ἀδελφῶν 45
τις ἐτελεύτησεν, οἱ παῖδες οἱ τούτων, οὐκ ἐκεῖνος ἐγίγνετο
κύριος τῶν καταλειφθέντων· ἡμῶν δὲ τοιαύτη τύχη χρη-
σαμένων Κλεώνυμος ἀπάντων ἐγίγνετο κληρονόμος. οὔτε
γὰρ παῖδες ἡμῖν ἦσαν οὔτ' ἄλλοι συγγενεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνος
καὶ γένει προσήκων ἐγγυτάτῳ καὶ τῇ χρεῖα πάντων ἦν
οἰκειότατος· ὥστε διὰ ταῦτα καὶ οἱ νόμοι δεδώκασιν αὐτῷ, 46
καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἡξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς.
οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὲν οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ
τὴν οὐσίαν, ὥστε περὶ τῶν ἡμετέρων κυριωτέραν εἶναι
τὴν ἐκείνου διάνοιαν τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, ἀποδνήσκοντες
δὲ ἄλλους κληρονομεῖν ἐβουλήθημεν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὸν
πάντων οἰκειότατον. ὥσθ' ἡμᾶς μὲν ἐν ἀμφοτέροις, ὧ 47
ἄνδρες, καὶ ἐν τῷ δοῦναι καὶ ἐν τῷ λαβεῖν οἰκείους ὄντας

7 sq. gloss. del. Dbr. 43. 1 ὥσθ' A pr., corr. 1 — ἡμῖν A —
6 βουλευόμενος Q — 7 ἔννοϊαν Hitzig: διάνοϊαν. 44. 5 πότερον:
em. Mai — ἐγένετο Q. 45. 1 ἢ τις τῶν ἀδελφῶν Q — 2 οὐ' κεῖνος A
— 4 ἐγένετο A pr., corr. 1. 46. 2 οὐδέν' ἂν Bk. — 3 ἐνεχειρήσαμεν
A pr. Q — 4 οὐσίαν A, αἰτίαν Mai — 6 κληρονόμους: em. Bk.
47. 1 ὑμᾶς A pr., corr. 1 — ἐν ἀμφοτέροις om. Q — 2 ἄνδρες Turr.:
ἀθηναῖοι

εὐρήσετε, τούτους δὲ νῦν μὲν ἀναισχυντοῦντας καὶ τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἀγχιστείαν λέγοντας, ὅτι λήψεσθαι τι προσδοκῶσιν· ἐν δὲ τῇ δοῦναι πολλοὺς ἂν καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους ἐκείνου προείλοντο οἰκειοτέρους.

- 48 Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, ᾧ πάντας ὑμᾶς προσ-
 εχειν δεῖ τὸν νοῦν· ὅσῳ γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες ἀπο-
 φαίνωσι καὶ πειρῶνται πείθειν ὑμᾶς ὡς ἐκεῖνος διέθετο
 τάντας τὰς διαθήκας καὶ οὐδεπώποτε ὕστερον αὐτῷ με-
 μελήσει, καὶ νῦν μὲν ἐβούλετο ἡμᾶς μηδὲν τῶν αὐτοῦ λαβεῖν,
 49 σφίσι δ' αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν δωρεάν, καὶ ταῦτα πάντα
 λέγοντες καὶ δισχυριζόμενοι μηδέτερον ἀποφαίνωσι, μήθ'
 ὡς ἐγγυτέρω τῷ γένει προσήκουσι μήθ' ὡς οἰκειότερον
 ἡμῶν πρὸς Κλεώνυμον διέκειντο, ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε ὅτι
 ἐκείνου κατηγοροῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα
 50 διδάσκουσιν ὑμᾶς. ὥσθ' ὑμεῖς ὅταν μὲν τοῖς τούτων λό-
 γοις πιστεύητε, οὐ τούτους προσήκει ποιῆσαι τῶν ἐκείνου
 κληρονόμους, ἀλλὰ παράνοιαν Κλεωνύμου καταγιγνώσκειν,
 ὅταν δὲ τοῖς ἡμετέροις, ἐκεῖνόν τε νομίζειν ὀρθῶς βεβου-
 λεῦσθαι λῦσαι τὰς διαθήκας βουλόμενον, ἡμᾶς τε μὴ συ-
 51 κοφαντεῖν ἀλλὰ δικαίως τούτων ἀμφισβητεῖν. ἔπειτα, ὡ
 ἄνδρες, ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστι κατὰ τοὺς
 τούτων λόγους γινῶναι περὶ αὐτῶν. πάντων γὰρ ἂν εἶη
 δεινότατον, εἰ τῶν ἀντιδίκων γιγνωσκόντων ἡμᾶς δίκαιον
 εἶναι τὸ μέρος αὐτῶν λαβεῖν, ὑμεῖς ἅπαντ' αὐτοὺς ἔχειν
 ψηφίσαισθε, καὶ τούτους μὲν ἡγήσαισθε χρῆναι πλεῖω
 λαβεῖν ὣν αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἥξιωσαν, ἡμᾶς δὲ μηδὲ
 τούτων ἀξιῶσαιτε ὣν οἱ ἀντίδικοι συγχωροῦσιν ἡμῖν.

5 καὶ ante συγγ. om. A — 6 προείχοντο Q. 48. 2 δεῖ προσήκειν Q — μᾶλλον post ἂν add. Dbr. — ταῦτα: ft. αἱ ταῦτά — 4 αὐτῷ ὕστερον Q — 5 ἀλλὰ ante καὶ add. Blafs — μὲν post ἡμᾶς colloc. Q, ft. leg. μόνους. 49. 2 λέγοντες καὶ del. Cob.: καὶ om. A pr., in v. add. 1 — ἀποφάνωσι: em. Schoem. — μήθ' Bk.: μὴ δ'. 50. 1 ὅταν μὲν om. Q — 3 κλεωνύμων Q. 51. 2 ἡμῖν A — 5 ὑμῖς om. Q — 6 sqq. ψηφίσεσθε, ἡγήσεσθε, ἀξιῶσαιτε: em. Bk.

Π.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μενεκλέους ποιησαμένου υἱὸν καὶ ἐπιβιώσαντος τῇ ποιήσει εἴκοσι τρία ἔτη, ἀδελφῶν ἀμφισβητησάντων τοῦ κλήρου ἐμαρτύρησέ τις Φιλωνίδης μὴ εἶναι τὸν κλῆρον ἐπίδικον, καταλείψαντος υἱὸν Μενεκλέους. τοῦτ' ἐπέσκηψαν ψευδομαρτυρίας οἱ ἀδελφοί, καὶ πρὸς τοὺς ὁ παῖς ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν εἰσέρχεται. Ἔστι δὲ ὁ λόγος 5 οὗτος ἐναντίος τῷ περὶ τοῦ Κλεωνύμου κλήρου· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ συγγενείας εἶπεν, ὧδε δὲ ὑπὲρ διαθήκης. Ἡ στάσις ἀντίληψις κατὰ στοχασμόν· λέγει γὰρ ὅτι ἐξῆν αὐτῷ ποιεῖν ἐαυτῷ υἱόν. εἴτα τὸ στοχαστικόν, ὅτι οὐ πείσθεις γυναικὶ ἐποιήσατό με.

Ἠγούμην μὲν, ὧ ἄνδρες, εἴ τις καὶ ἄλλος ἐποιήθη ὑπὸ τινος κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ἐγὼ ποιηθῆναι, καὶ οὐκ ἂν ποτε εἰπεῖν οὐδένα τολμῆσαι ὥς ἐποιήσατό με Μενεκλῆς παρανοῶν ἢ γυναικὶ πειθόμενος· ἐπειδὴ δὲ ὁ θεῖος οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ὥς ἐγὼ φημι, πειριᾶται ἐξ ἅπαντος τρόπου τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ ἄπαιδα τεθνεῶτα καταστήσαι, οὔτε τοὺς θεοὺς τοὺς πατέρας οὐδ' ὑμῶν αἰσχυρόμενος οὐδένα, ἐμοὶ ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴ βοθηεῖν τῷ τε πατρὶ τῷ ποιησαμένῳ με καὶ ἐμαυτῷ. διδάξω οὖν ὑμᾶς 2 ἐξ ἀρχῆς ὥς προσηκόντως τε καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡποίησις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίδικος ὁ κλῆρος ὁ Μενεκλέους ὄντος ἐμοῦ υἱοῦ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὁ μάρτυς διεμαρτύρησε τὰληθῆ. δέομαι δ' ὑμῶν ἁπάντων καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἐκετεύω μετ' εὐνοίας ἀποδέχεσθαι μου τοὺς λόγους.

Ἐπώνυμος γὰρ ὁ Ἀχαρνεύς, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὧ 3

II tit. Cf. Harpocr. v. ἀγενής: ἀντὶ τοῦ ἄπαις παρ' Ἰσάλῳ ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρου. Vox illa hodie nusquam reperitur. hyp. 2 unus erat Menecles frater. cf. § 21. Turr. 1. 1 ἡγούμ... A pr., corr. 1 — 2 τοὺς om. A pr., in v. add. 1 — 6 τεθνεῶτα ἄπαιδα Nbr. — 7 ὑμᾶς Q — 8 τῷ τε Bremi: τε τῷ — 9 με om. Q. 2. 1 διδάσκω: em. Bk. — 2 τοὺς om. A pr., s. v. add. 1 — 3 ὁ ante Μενεκλ. om. Q — 4 υἱοῦ ἐμοῦ Q — 5 δ' om. Q. 3. 1 χαρνεύς Q

ἄνδρες, φίλος ἦν καὶ ἐπιτήδειος Μενεκλεί, καὶ ἐχρήτα οἰκείως· ἤμεν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες ἡμεῖς, δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐκδίδομεν ἡμεῖς τὴν πρεσβυτέραν ἀδελφήν, ἐπειδὴ εἶχεν
 4 ὦραν, Λευκολόφῳ, προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μνᾶς. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου τετάρτῳ ἔτει ἢ πέμπτῳ ὕστερον ἢ τε ἀδελφῇ ἡμῖν ἢ νεωτέρα σχεδὸν ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν, καὶ τῷ Μενεκλεί ἢ γυνὴ τελευτᾷ ἦν εἶχε πρότερον. ἐπειδὴ οὖν ἐκείνη τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν ὁ Μενεκλῆς, ἥτει τὴν ἀδελφὴν ἡμᾶς, ὑπομιμνήσκων τὴν τε φίλιαν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἦν διακέ-
 5 μενος· καὶ ἡμεῖς εἰδότες ὅτι καὶ ὁ πατὴρ οὐδενὶ ἂν ἔδωκεν ἥδιον ἢ ἐκείνῳ, δίδομεν αὐτῇ, οὐκ ἄπροικον, ὡς οὗτος λέγει ἐκάστοτε, ἀλλὰ τὴν ἴσῃν προῖκα ἐπιδόντες ἦνπερ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ἐπέδομεν· καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου, πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι, κατέστημεν οἰκείοι. Καὶ ὡς ἔλαβεν εἴκοσι μνᾶς ὁ Μενεκλῆς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ προῖκα, τὴν μαρτυρίαν ταύτην πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι.

MARTYRIA.

6 Ἐκδόντες τοίνυν τὰς ἀδελφάς, ὧ ἄνδρες, καὶ ὄντες αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι ἐτραπόμεθα, καὶ ἀπεδημήσαμεν μετὰ Ἰφικράτους εἰς Θράκην· ἐκεῖ δὲ δόξαντές του εἶναι ἄξιοι περιποιησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο, καὶ καταλαμβάνομεν τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ὄντα δύο παιδία, τὴν δὲ νεωτέραν, ἣν εἶχε Μενεκλῆς, ἄπαιδα.
 7 καὶ ἐκεῖνος δευτέρῳ μηνὶ ἢ τρίτῳ, πολλὰ ἐπαινέσας τὴν ἀδελφὴν, λόγους ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔφη τὴν τε ἡλικίαν ὑφορᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν· οὐκ οὖν

3 οἰκείῳ A — τέσσαρες Q — 4 θυγατέρ. . A pr., corr. 1 — 6 ἐπι-
 δ...ντες A pr., corr. 1. 4. 2 ἔτει ἢ πέμπτῳ Q, ἔτει. . A — 6 τὴν
 ante τοῦ om. A — 7 ἡμᾶς A pr., corr. 1 — αὐτοὺς Sauppe: αὐτὸς.

5. 1 ὅτι καὶ ὁ πατὴρ om. Q — ἥδιον ἔδωκεν Q — 3 ἐπι...δόντες A —
 5 ὡς om. A pr., in v. add. 1. 6 ὁ Μενεκλῆς om. Q — 7 πρῶτον
 om. Q — 8 τίτ. om. Q. 6. 3 ἀπεδημήσαμεν A pr., corr. 1 — δόξαν-
 τες τοῦ: em. Bremi — 4 τε om. A pr., s. v. add. 1 — 6 εἶχε: εἶχεν ὁ Q.

7. 1 μηνὶ δευτέρῳ Q — 2 ἔφη Q

ἴρη δεῖν ἐκείνην τῆς χρηστότητος τῆς ἑαυτῆς τοῦτο ἀπο-
 λαῦσαι, ἅπαιδα καταστῆναι συγκαταγερᾶσασαν αὐτῇ· ἱκα-
 νός γάρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι. [καὶ ἐκ ταύτης τῆς λέ- 8
 ξως δηλὸν ὅτι φιλῶν ἀπεβάλετο· οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινα
 ἱκετεύει αὐτῷ.] ἐδεῖτο οὖν ἡμῶν δοῦναι χάριν ταύτην
 αὐτῷ, ἐκδοῦναι ἄλλω αὐτὴν μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἑαυτοῦ.
 καὶ ἡμεῖς ἐκελεύομεν αὐτὸν πεῖθαι αὐτὴν περὶ τούτων·
 ὅτι γὰρ (ἂν) ἐκείνη πεισθῇ, τοῦτ' ἔφαμεν ποιήσιν. κα- 9
 κείνη τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἠνέσχετ' αὐτοῦ λέγοντος, προϊόν-
 τος δὲ τοῦ χρόνου μόλις ἐπεισθῇ· καὶ οὕτως ἐκδίδομεν
 αὐτὴν Ἡλείῳ Σφηττίῳ, καὶ ὁ Μενεκλῆς τὴν τε προῖκα
 ἀποδίδωσιν αὐτῆς, μετασχὼν τοῦ οἴκου τῆς μισθώσεως
 τῶν παιδῶν τοῦ Νικίου, καὶ τὰ ἱμάτια, ἃ ἦλθεν ἔχουσα
 παρ' ἐκείνου, καὶ τὰ χρυσίδια, ἃ ἦν, δίδωσιν αὐτῇ. μετὰ 10
 δὲ ταῦτα χρόνου διαγενομένου ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς ὅπως μὴ
 ἔσοιτο ἅπαις, ἀλλ' ἔσοιτο αὐτῷ ὅς τις ζῶντα γηροτροφῆσοι
 καὶ τελευτήσαντα θάψοι αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον
 τὰ νομιζόμενα αὐτῷ ποιῆσοι. τούτῳ μὲν οὖν ἑώρα ἕνα
 μόνον υἱὸν ὄντα, ὥστε ἐδόκει αὐτῷ αἰσχρὸν εἶναι ἅπαιδα
 τοῦτον καθιστάντα ἀρρένων παιδῶν αὐτῷ κελεύειν δοῦναι
 τοῦτον εἰσποιήσασθαι. εὗρισκεν οὖν οὐδένα ἄλλον οἰκειό- 11
 τερον ὄνθ' ἡμῶν ἑαυτῷ. λόγους οὖν πρὸς ἡμᾶς ἐποιεῖτο,
 καὶ ἔφη δοκεῖν αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐπειδὴ οὕτως αὐτῷ ἡ
 τύχη συνέβη ὥστε ἐκ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἡμετέρας παιδας
 αὐτῷ μὴ γενέσθαι, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας υἱὸν αὐτῷ ποιή-
 τασθαι, ὅθεν καὶ φύσει παιδας ἐβουλήθη ἂν αὐτῷ γενέ-
 τθαι· «ὑμῶν οὖν» ἔφη «βούλομαι τὸν ἕτερον ποιήσασθαι,
 ἵποτέρῳ ὑμῶν καλῶς ἔχει.» καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς ἀκού- 12

5 sq. ἅπαιδα καταστ. συγκ. αὐτῷ om. Q — 6 ἀτυχῶν ἔφη αὐτὸς Q.

8. 1 sq. gloss. del. Sauppe — 2 δηλοῖ A — ἀπεβάλλετο Q — τινα
 om. Q — 3 αὐτὸν Q — 6 ἂν add. Dbr. — ποιῆσαι Q. 9. 4 σφηττίῳ A
 — 5 ἐπιδίδωσιν: em. Jenicke — αὐτῆς de meo: αὐτῷ — 6 τῶν Νι-
 κίου Bk. — 7 ἐκείνου Q. 10. 3 ζῶντά γε Q — γηροτροφῆσαι Q et ft.
 A 1 — 4 αὐτὸν om. Q — 5 ποιῆσαι Q — 7 αὐτῷ: αὐτῷ. A — 7 κελεύει Q.

11. 1. εἰρίσκομεν Q — 2 αὐτῷ. A pr., ἑαυτῷ corr. 1 — 3 αὐτῷ
 ποστ οὕτως om. Q — 8 ὁπωτέρῳ A. 12. 1 ὁ ἐμὸς om. A

σας ταῦτα, [ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων,] ἐπήνεσέ τε τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὅτι δέοιτο ἢ τε ἡλικία καὶ ἡ παρούσα ἐρημία ἐκείνου τοῦ θεραπεύσοντος αὐτὸν καὶ ἐπιδημήσαντος· „ἐμοὶ μὲν οὖν“ ἔφη „συμβαίνει ἀποδημία, ὡς σὺ οἶσθα· ὁ δὲ ἀδελφὸς οὐτοσί“ ἐμὲ λέγων „τῶν τε σῶν ἐπιμελήσεται καὶ τῶν ἐμῶν, ἐὰν βούλῃ τοῦτον ποιήσασθαι.“ καὶ ὁ Μενεκλῆς καλῶς ἔφη αὐτὸν λέγειν, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου ποιεῖται με.

- 13 Ὡς οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡποίησις, τοῦτο ἡμᾶς βούλομαι διδάξαι. καὶ μοι τὸν νόμον ἀνάγνωθι, ὃς κελεύει τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ, ἐὰν μὴ παῖδες ἄρρενες ὥσι γῆσι. ὁ γὰρ νομοθέτης, ὃ ἄνδρες, διὰ τοῦτο τὸν νόμον ἔθηκεν οὕτως, ὁρῶν μόνην ταύτην καταφυγὴν οὔσαν τῆς ἐρημίας καὶ παραψυχὴν τοῦ βίου τοῖς ἄπαισι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐξεῖναι ποιήσασθαι
- 14 ὃν τινα ἂν βούλωνται. διδόντων οὖν τῶν νόμων αὐτῷ ποιεῖσθαι διὰ τὸ εἶναι ἄπαιδα, ἐμὲ ποιεῖται, οὐκ ἐν διαθήκαις, ὃ ἄνδρες, γράψας, μέλλων ἀποθνήσκειν, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν, οὐδ' ἀσθενῶν· ἀλλ' ὑγιαίνων, εὖ φρονῶν, εὖ νοῶν, ποιησάμενος εἰσάγει με εἰς τοὺς φράτερας παρόντων τούτων, καὶ εἰς τοὺς δημότας με ἐγ-
- 15 γράφει καὶ εἰς τοὺς ὀργεῶνας. καὶ τότε μὲν οὐδὲν ἀντέλεγον αὐτῷ οὗτοι ὡς (οὐκ) εὖ φρονοῦντι· καίτοι πολὺ κάλλιον ἢν ζῶντα πείθειν ἐκείνον, εἴ τι βούλοιντο, μᾶλλον ἢ τελευτήσαντα ὑβρίζειν καὶ ἐξερημοῦν αὐτοῦ τὸν οἶκον. ἐπεβίω γὰρ ἐκεῖνος μετὰ τὴνποίησιν οὐκ ἐνιαυτὸν ἓνα ἢ δύο, ἀλλὰ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη· καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τοσούτῳ ὄντι, οὐδὲν ἐκεῖνος μετέγγω τῶν πεπραγμένων

2 gloss. del. Dbr. — 4 καὶ ante ἡ om. Q — θεραπεύσαντος A pr. — 5 ἐπιδημήσαντος Q — ἔφη om. Q — συμβαίνει ἀποδημίαν A — 7 βούλει A — 8 καὶ ὁ om. Q. 13. 1 ἐπεγένετο: em. Dbr. — 2 βούλεται Q — τὸν νόμον αὐτὸν Q test. Mai — 3 αὐτοῦ Q — 5 μόνην: μόνον Q — 8 ἂν: ἐὰν A. 14. 1 αὐτῷ τῶν νόμων Q — 4 πολιτῶν A: ἀνθρώπων vulgo — 7 ὀργεῶνας Q, qui sic et infra. 15. 1 τοῖς A pr., τότε corr. 1 — 2 οὐκ add. Dbr. — 6 τρία: τ in ras. 1 lit. A 1 — τῷ τούτῳ χρ. Q — 7 οὐδὲ A pr., corr. 1.

ἑαυτῷ, διὰ τὸ παρὰ πάντων ὁμολογεῖσθαι ὅτι ἦν ὀρθῶς
 βεβουλευμένος. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω ταῦτα, τῆς μὲν ποιή- 16
 τews ὑμῖν τοὺς φράτερας καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς
 δημότας παρέξομαι μάρτυρας, ὡς δ' ἐξῆν ποιήσασθαι,
 τὸν νόμον αὐτὸν ὑμῖν ἀναγνώσεται, καθ' ὃν ἡ ποίησις
 ἐγένετο. Καὶ μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταύτας καὶ
 τὸν νόμον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ.

Ὡς μὲν τοίνυν ἐξῆν τῷ Μενεκλεί ποήσασθαι υἱὸν αὐτῷ 17
 ὃν τινα ἐβούλετο, ὁ νόμος αὐτὸς δηλοῖ· ὡς δὲ ἐποιήσατο,
 οἱ τε φράτερες καὶ οἱ δημόται καὶ οἱ ὀργεῶνες ὑμῖν με-
 μαρτυρήκασιν· ὥστε περιφανῶς ἀποδεδεικται ἡμῖν, ὧ ἄν-
 δρες, ὁ μάρτυς τῶ ἀληθῆ διαμεμαρτυρηκῶς, καὶ οὗτοι πρὸς
 γε τὴν ποίησιν αὐτὴν λόγον οὐδ' ὄντιν οὐκ ἔχουσιν ἀν-
 ἀντιπεῖν. πραχθέντων δὲ τούτων ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς 18
 γυναικά μοι, καὶ ἔφη με χρῆναι γῆμαι· καὶ ἐγὼ λαμβάνω
 τὴν τοῦ Φιλωνίδου θυγατέρα. κακεῖνός τε τὴν πρόνοιαν
 εἶχεν ὥσπερ εἰκός ἐστι πατέρα περὶ νείας ἔχειν, καὶ ἐγὼ
 τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ γόνυ ὄντα πατέρα ἐμαυτοῦ ἐθε-
 ράπεινόν τε καὶ ἡσχυρόμην, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμή,
 ὡστ' ἐκέκινον πρὸς τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας.

Ὅτι δὲ οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πειθόμενος ὁ Με- 19
 νεκλῆς ἐποιήσατο, ἀλλ' εὖ φρονῶν, ἐνθύνδε ἐστὶν ὑμῖν
 ῥάδιον ἐπιγνῶναι. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ ἀδελφή, περὶ ἧς
 οὗτος τὸν πλεῖστον τοῦ λόγου πεπολιῖται, ὡς ἐκείνη πει-
 σθεις ἐμὲ ἐποιήσατο, πολλῶ πρότερον ἢ ἐκδεδομένη ἦ
 τὴν ποίησιν γενέσθαι, ὡστ' εἴ γ' ἐκείνη πεισθεις τὸν υἱὸν
 ἐποιεῖτο, τῶν ἐκείνης παιδων τὸν ἕτερον ἐποιήσατ' ἄν·
 δύο γὰρ εἰσιν αὐτῇ. ἀλλ', ὧ ἄνδρες, οὐχ ὑπ' ἐκείνης 20

16. 2 ἡμῖν A, om. Q: em. Tyrwhitt — 4 ἡμῖν Q — ἡ om. A pr.,
 s. v. add. 1 — 6 τὸν om. Q — 7 τίττ. in mg. A, om. Q. 17. 2 αὐ-
 τὸς: ἡμῖν Q test. Mai, αὐτὸς ἡμῖν Q test. Bk. — 3 καὶ οἱ δημόται om.
 Q — 4 ὑμῖν A — 5 μεμαρτυρηκῶς A pr., δια in mg. add. 1.
 18. 4 ἦν περ Bk. — νείας Q test. Bk. — 5 πατέρα ὄντα Q — 7 ἅπαν-
 τα Q test. Mai. 19. 2. 3 ῥάδιον ὑμῖν Q — 4 τὸν: τὸ A — 5 ἡ: πρηνή
 A — 6 7. τὸν υἱὸν ἐποιεῖτο: ἐμὲ ἐποιήσατο Q — 7 ἐποιήσατ' ἄν om.
 A pr., in ras. add. 1.

- πεισθεις ἐμὲ ἐποιήσατο υἱόν, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς ἐρημίας [ἐπεισθῇ], δεύτερον δὲ διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ διὰ τὴν εὐνοίαν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν, τρίτον δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι συγγενὴ μηδέν' ἄλλον αὐτῷ, ὁπόθεν ἂν ἐποιήσατο υἱόν. ταῦτα τηλικαῦτ' (ὄντα) ἐνήγεν ἐμὲ ποιήσασθαι· ὥστε οὐ παραφρονῶν φαίνεται οὐδὲ τῇ γυναικὶ πεισθεις, εἰ μὴ ἄρα τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν οὗτος βούλεται τὸ
- 21** ὄνομα τοῦτο προσαγορεύειν. ἡδέως δ' ἂν μοι δοκῶ τοῦτον πνέσθαι τοῦ φάσκοντος εὖ φρονεῖν, τίνα ποιήσασθαι ἐχρῆν [ἀπὸ] τῶν συγγενῶν; πότερα τὸν υἱὸν τὸν τούτου; ἀλλ' οὐκ ἂν αὐτῷ ἔδωκεν, ἅπαιδα αὐτὸν καθιστάς· οὐχ οὕτως οὗτός ἐστι φιλοχρήματος. ἀλλὰ τὸν τῆς ἀδελφῆς ἢ τὸν τῆς ἀνεψιᾶς ἢ τὸν τοῦ ἀνεψιοῦ; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν
- 22** οὐκ ἐγένετο αὐτῷ οὐδεις τούτων τῶν συγγενῶν. οὐκοῦν ἐξ ἀνάγκης ἦν αὐτῷ ἄλλον τινὰ ποιήσασθαι μᾶλλον ἢ ἅπαιδα καταγερᾶν, ὥσπερ οὗτος ἀξιότ' νυνὶ αὐτόν. ἐγὼ τοίνυν πάντας [ἀνθρώπους] ἂν οἶμαι ὁμολογῆσαι ὑμᾶς ὡς οὐκ ἂν ποιησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἐμοῦ ποιήσαιτ' ἂν. δεῖξάτω γὰρ οὗτος ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἂν ποτε δύναίτο· ἦν γὰρ οὐδεις ἄλλος συγγενῆς αὐτῷ πλὴν τούτων.
- 23** Ἀλλὰ νῦν οὗτος ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποιήσατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποιήσατο καὶ οὐκ ἐτελεύτησεν ἅπαις, τοῦτ' ἐστίν ὃ ἐπιτιμᾷ ἐπίφθορον πράγμα καὶ οὐ δίκαιον ποιῶν· ὄντων γὰρ αὐτῷ παίδων ἐκείνῳ ὄντι ἅπαιδι καὶ ἀτυχοῦντι φαίνεται ἐπι-
- 24** τιμῶν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ Ἑλλησι καὶ βαρβάροις δοκεῖ καλῶς οὗτος ὁ νόμος κείσθαι, ὃ περὶ τῆς ποιήσεως, καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται πάντες αὐτῷ·

20. 3 ἐπεισθῇ del. Schb. — δὲ om. Q test. Mai — 4 εὐνοίαν A pr. corr. 1 — 6. 7 τηλικαῦτ' ὄντα Dbr.: τηνικαῦτα — 7 ἐνήγον Q. 21. 1 δοκῶ J. C. Orelli: ποθῶ — τοῦτο Q — 3 ἀπὸ del. de meo, αὐτὸν Dbr — πότερον Q — 5 ἐστίν οὗτος Q — 7 οὐδεις αὐτῷ Q test. Mai. 22. 3 κατηγορεῖν Q — 4 ἀνθρώπους del. Bk. — 5 ἐποιήσαιτ' Dbr. — 7 γὰρ om. Q — αὐτῷ νῦν Q. 23. 5 ἅπαιδι ὄντι Q. 24. 2 καλῶς Q

ὁ δὲ θεῖος οὗτοσι οὐκ αἰσχύνεται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ταύτης τῆς ἐξουσίας ἀποστερῶν νῦν, [τοῦ ποιήσασθαι,] ἧς οὐδὲ τοῖς οὐδὲν γένει προσήκουσιν οὐδεὶς πώποτε ἐφθόνησεν. οἶμαι δὲ καὶ τοῦτον, εἴ τις ἐρωτήσειεν αὐτὸν τί 25 δὴ ποτ' ἂν ἐποίησεν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστάς, οὐκ (ἂν) ἄλλ' οὐδὲν εἰπεῖν ἢ ὅτι ἐποίησατ' ἂν ὅς τις αὐτὸν ἐμελλε ζῶντα θεραπεύσειν καὶ τελευτήσαντα θάψειν· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον νόμον ἢ ποιήσεις ἐγένετ' ἂν, καθ' ὃν περ ἡ ἐμή. εἶτα αὐτὸς μὲν εἰ ἦν ἅπαις, ἐποίησατ' ἂν· τὸν δὲ Μενεκλέα ποιήσαντα ταῦτα 30 τοῦτω παραφρονεῖν φησι καὶ γυναικὶ πειθόμενον ποιήσασθαι. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ 26 οἶμαι πολλῇ μᾶλλον τοῦτον παραφρονεῖν τῷ τε λόγῳ τοῦτω ᾧ νυνὶ λέγει, καὶ οἷς ποιεῖ. τοῖς τε γὰρ νόμοις καὶ τοῖς δικαίοις καὶ οἷς αὐτὸς ἐποίησεν ἂν τὰναντία λέγων φαίνεται, καὶ οὐκ αἰσχύνεται αὐτῷ μὲν τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς ποιήσεως ποιῶν κύριον, τῷ δὲ ἀδελφῷ τὸν αὐτὸν τοῦτον ζητῶν ἄκυρον ποιῆσαι.

Εἶτα νῦν διὰ τί διαφερόμενος ζητεῖ οὗτος τὸν ἀδελφὸν 27 τὸν ἑαυτοῦ ἅπαιδα καταστήσαι, ἄξιόν ἐστιν, ὧ ἄνδρες, ἀκοῦσαι. εἰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὀνόματός μοι διαφέρεται, ὅτι ἔσομαι υἱὸς Μενεκλέους, πῶς οὐ φθονερός ἐστιν; εἰ δὲ περὶ χρημάτων ἐστὶν ὁ λόγος αὐτῷ, ἐπιδειξάτω ὑμῖν ὅποιον χωρίον ἢ συνοικίαν ἢ οἰκίαν κατέλιπεν ἐκείνος, ἃ

4 ο. γ. A pr., οὐκ corr. 1 — τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ Q — 5 τοῦ ποιήσασθαι: his facile caruerit Bk. — 6 οὐδὲν: om. A pr., οὐ s. v. add. 1. 25. 1 sq. τί δὴ ποτ' Tyrwhitt: ἢ δὴ πότ' A, ποτ' Q — 2 ἐκείνῳ τύχην Q — 3 ἂν add. Bk. — 4 θεραπεύειν Q — 7 sq. τὸν δὲ M... ποιήσασθαι: horum loco superiora illa ὅς τις αὐτὸν... θάψειν iterum

ponit Q — 8. 9 ποιῆσαι A pr., corr. 1. 26. 2 ^βμᾶλλον ^απολλῶ A — παραφρονεῖν τῷ: παραφρονεῖν φησὶ καὶ γυναικὶ πειθόμενον. πῶς οὖν οὐ σχ. λογ. φ. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῷ τοῦτον παραφρονεῖν μᾶλλον τῷ Q — 3 ποιῶ Bk.: ποιῶται — 4 τοῖς ante δικαίοις om. A, τοῖς γὰρ δικαίοις καὶ τοῖς νόμοις Q — 5 μὲν αὐτῷ A — 6 ποιῶν ante τὸν περὶ colloc. Q.

27. 1 νῦν om. Q — 3. 4 δια...εται ὅ.. ἔσομαι A pr., διαφέρεται καὶ ἀναίρεται εἰ ἐγὼ ἔσομαι corr. 1 et vulgo (= Q?) — 6 ἢ συνοικίαν om. Q — κατέλειπεν A pr., item v. 7

σας ταῦτα, [ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων,] ἐπήνεσεν
 τε τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὅτι δέοιτο ἢ τε ἡλικία
 καὶ ἡ παροῦσα ἐρημία ἐκείνου τοῦ θεραπεύσαντος αὐτὸν
 καὶ ἐπιδημήσαντος· „ἔμοι μὲν οὖν“ ἔφη „συμβαίνει ἀπο-
 δημία, ὡς σὺ οἶσθα· ὁ δὲ ἀδελφὸς οὕτοσί“ ἔμὲ λέγων
 „τῶν τε σῶν ἐπιμελήσεται καὶ τῶν ἐμῶν, ἐὰν βούλῃ τοῦ-
 τον ποιήσασθαι.“ καὶ ὁ Μενεκλῆς καλῶς ἔφη αὐτὸν λέ-
 γειν, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου ποιεῖται με.

- 13 Ὡς οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡποίησις, τοῦτο
 ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. καὶ μοι τὸν νόμον ἀνάγνωθι,
 ὃς κελεύει τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ,
 ἐὰν μὴ παῖδες ἄρρενες ὣσι γνήσιοι. ὁ γὰρ νομοθέτης,
 ὃ ἄνδρες, διὰ τοῦτο τὸν νόμον ἔθηκεν οὕτως, ὁρῶν μόνην
 ταύτην καταφυγὴν οὖσαν τῆς ἐρημίας καὶ παραψυχὴν τοῦ
 βίου τοῖς ἄπαισι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐξεῖναι ποιήσασθαι
 14 ὃν τινα ἂν βούλωνται. διδόντων οὖν τῶν νόμων αὐτῷ
 ποιεῖσθαι διὰ τὸ εἶναι ἄπαιδα, ἔμὲ ποιεῖται, οὐκ ἐν δια-
 θήκαις, ὃ ἄνδρες, γράψας, μέλλων ἀποθνήσκειν, ὥσπερ
 ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν, οὐδ' ἀσθενῶν· ἀλλ' ὑγιαίνων,
 εὖ φρονῶν, εὖ νοῶν, ποιησάμενος εἰσάγει με εἰς τοὺς
 φράτερας παρόντων τούτων, καὶ εἰς τοὺς δημότας με ἐγ-
 15 γράφει καὶ εἰς τοὺς ὀργεῶνας. καὶ τότε μὲν οὐδὲν ἀν-
 ἔλεγον αὐτῷ οὗτοι ὡς (οὐκ) εὖ φρονοῦντι· καίτοι πολὺ
 κάλλιον ἢν ζῶντα πείθειν ἐκείνον, εἴ τι βούλοιντο, μᾶλλον
 ἢ τελευτήσαντα ὑβρίζειν καὶ ἐξηρημοῦν αὐτοῦ τὸν οἶκον.
 ἐπεβίω γὰρ ἐκείνος μετὰ τὴνποίησιν οὐκ ἐνιαυτὸν ἓνα ἢ
 δύο, ἀλλὰ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη· καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρό-
 νῳ, τοσοῦτ' ὄντι, οὐδὲν ἐκείνος μετέγνω τῶν πεπραγμένων

2 gloss. del. Dbr. — 4 καὶ ante ἡ om. Q — θεραπεύσαντος A pr. —
 5 ἐπιδημήσαντος Q — ἔφη om. Q — συμβαίνειν ἀποδημίαν A — 7 βού-
 λει A — 8 καὶ ὁ om. Q. 13. 1 ἐπεγένετο: em. Dbr. — 2 βούλεται
 Q — τὸν νόμον αὐτὸν Q test. Mai — 3 αὐτοῦ Q — 5 μόνην: μόνον Q
 — 8 ἂν: ἐὰν A. 14. 1 αὐτῷ τῶν νόμων Q — 4 πολιτῶν A: ἀν-
 θρώπων vulgo — 7 ὀργεῶνας Q, qui sic et infra. 15. 1 τοῦτε A pr.,
 τότε corr. 1 — 2 οὐκ add. Dbr. — 6 τρία: τ in ras. 1 lit. A 1 — τῷ
 τούτῳ χρ. Q — 7 οἶδα A pr., corr. 1.

τὰ συμφέροντα γνώσεσθαι, διήτησαν ἡμᾶς ἀποστῆναι ὧν
 οὗτος ἡμφεσβήτησε καὶ δοῦναι δωρεάν· οὐ γὰρ ἔφασαν
 εἶναι ἄλλην ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μεταλήψονται οὗτοι
 τῶν ἐκείνου. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔγνωσαν ἡμᾶς εὖ **32**
 ποιεῖν ἀλλήλους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ταῦτα ὁμοῖαι
 ἠγάγκασαν ἡμᾶς ἀμφοτέρους πρὸς τῷ βωμῷ ἢ μὴν ποιή-
 σαι· καὶ ἡμεῖς ὁμώσαμεν εὖ ποιήσῃν ἀλλήλους ἐκ τοῦ
 λοιποῦ χρόνου, κατὰ δύναμιν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ.
 καὶ ὡς ὁ τε ὄρκος ἐγένετο, καὶ ἔχουσιν οὗτοι ἃ ἐγνώσθη **33**
 αὐτοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν τούτου, εἴτα νυνὶ ταυτὶ τὰ
 ἀγαθὰ ποιοῦσιν ἡμᾶς, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἄπαιδα βουλό-
 μενοι καταστῆσαι, ἐμὲ δ' ἐκβάλλειν ὑβρίσαντες ἐκ τοῦ οἴ-
 κου, τοὺς γνόντας αὐτοὺς ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας, ἐὰν
 ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτων οἰκείοι —, εἰ δὲ μὴ,
 τοὺς παραγενομένους. Καὶ μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι **34**
 ταυτασί· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Λαβὲ δὴ μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χωρίον
 ἐβδομήκοντα μνῶν ἐπράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὀρφανὸς
 ἐπτά καὶ ἐξήκοντα μνᾶς πρᾶθέντος τοῦ χωρίου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ὁ Θεὸς τοίνυν οὕτοσί, ὧ ἄνδρες, κεκληρονομηκῶς **35**
 τῶν ἐκείνου ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ ὥσπερ ἐγώ, καὶ ἔχων ἐμοῦ
 πολλῶν πλεονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλα-
 βον τὰς περιλειφθεῖσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ
 οἰκίδιον ὃ ἐστὶν οὐκ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλεῖον
 ἢ δέκα μνῶν χωρίον ἔχων, εἴτα προσέτι νῦν ἡκεῖ τὸν οἶκον
 αὐτοῦ ἐξεργημῶσιν. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ποιητὸς ἐκείνόν τε **36**
 ζῶντα ἐθεράπευον, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνή, θυγάτηρ

32. 2 ἀλλήλο. s A pr., corr. 1; item v. 4 — 3 ἡμᾶς ἠγάγκασαν Q
 — 4 ποιεῖν A — 5 λοιποῦ A pr., ἐπιλοιποῦ (ἐπι s. v.) corr. 1: ἐπιλοι-
 που vulgo (= Q?). **33.** 2 ἀπὸ A — 3 βουλόμενοι ἄπαιδα Q.

34. 1 τὰς ... A — 2 ἐπίβαλε Q, ἐπίβαλε^λ A: em. Tyrwhitt — 3 tit.
 μαρτυρία A, om. Q: em. Bk. — 7 tit, om. Q. **35.** 1 τοίνυν om. Q
 — 3 μὲν om. A — 7 αὐτοῦ om. Q — ἐξεργημωθέντα Q. **36.** 2 θυ-
 γάτηρ: θεράπην Q

- πεισθεὶς ἐμὲ ἐποιήσατο υἱόν, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς ἐρημίας [ἐπεισθῆ], δεύτερον δὲ διὰ τὰς προειρημέναις αἰτίας καὶ διὰ τὴν εὐνοίαν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν, τρίτον δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι συγγενὴ μηδέν' ἄλλον αὐτῷ, ὁπόθεν ἂν ἐποιήσατο υἱόν. ταῦτα τηλικαῦτ' (ὄντα) ἐνήγεν ἐμὲ ποιήσασθαι· ὥστε οὐ παραφρονῶν φαίνεται οὐδὲ τῇ γυναικὶ πεισθεὶς, εἰ μὴ ἄρα τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν οὗτος βούλεται τὸ
- 21** ὄνομα τοῦτο προσαγορεύειν. ἤδέως δ' ἂν μοι δοκῶ τοῦτον περῆσθαι τοῦ φάσκοντος εὖ φρονεῖν, τίνα ποιήσασθαι ἐχρῆν [ἀπὸ] τῶν συγγενῶν; πότερα τὸν υἱὸν τὸν τοῦτου; ἀλλ' οὐκ ἂν αὐτῷ ἔδωκεν, ἅπαιδα αὐτὸν καθιστάς· οὐχ οὕτως οὕτως ἐστὶ φιλοχρήματος. ἀλλὰ τὸν τῆς ἀδελφῆς ἢ τὸν τῆς ἀνεψιᾶς ἢ τὸν τοῦ ἀνεψιοῦ; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν
- 22** οὐκ ἐγένετο αὐτῷ οὐδείς τοιῶν τῶν συγγενῶν. οὐκ οὖν ἐξ ἀνάγκης ἦν αὐτῷ ἄλλον τινὰ ποιήσασθαι μᾶλλον ἢ ἅπαιδα καταγερᾶν, ὥσπερ οὗτος ἄξιοι γενέσθαι αὐτόν. ἐγὼ τοίνυν πάντας [ἀνθρώπους] ἂν οἶμαι ὁμολογήσαι ὑμᾶς ὡς οὐκ ἂν ποιησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἐμοὶ ποιήσαι ἂν. δεῖξάτω γὰρ οὗτος ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἂν ποτε δύναίτο· ἦν γὰρ οὐδείς ἄλλος συγγενὴς αὐτῷ πλην τοιῶν.
- 23** Ἀλλὰ νῦν οὗτος ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποιήσατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποιήσατο καὶ οὐκ ἐτελεύτησεν ἅπαις, τοῦτ' ἐστὶν ὃ ἐπιτιμῶν, ἐπίφθονον πρᾶγμα καὶ οὐ δίκαιον ποιῶν· ὄντων γὰρ αὐτῷ παίδων ἐκείνῳ ὄντι ἅπαιδι καὶ ἀτυχοῦντι φαίνεται ἐπι-
- 24** τιμῶν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις δοκεῖ καλῶς οὗτος ὁ νόμος κεῖσθαι, ὃ περὶ τῆς ποιήσεως, καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται πάντες αὐτῷ·

20. 3 ἐπεισθῆ del. Schb. — δι om. Q test. Mai — 4 εὐνοίαν A pr., corr. 1 — 6. 7 τηλικαῦτ' ὄντα Dbr.: τηλικαῖτα — 7 ἐνήγον Q. 21. 1 δοκῶ J. C. Orelli: ποθῶ — τοῦτο Q — 3 ἀπὸ del. de meo, αὐτὸν Dbr. — πότερον Q — 5 ἐστὶν οὗτος Q — 7 οὐδείς αὐτῷ Q test. Mai. 22. 3 κατηγορεῖν Q — 4 ἀνθρώπους del. Bk. — 5 ἐποιήσατ' Dbr. — 7 γὰρ om. Q — αὐτῷ νῦν Q. 23. 5 ἅπαιδι ὄντι Q. 24. 2 καλῶς Q

ἅπασιν τοῦτ' εἶναι, ὡς καὶ παρὰ τούτων αὐτῶν ὁμολογούμενόν ἐστιν ὅτι Μενεκλῆς οὐ παρεφρόνει, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οὗτος νυνί, ὅς γε ποιησάμενος τῆς ἔχθρας διάλυσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁμόσας ὅρκους πάλιν νῦν ἤκει τὰ ὁμολογηθέντα καὶ ὁμοθέντα παραβάς, καὶ ἀφελέσθαι με ἄξιόν ταυτὶ τὰ λοιπά, οὕτως ὄντα μικρά. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ πάντ 41 τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν εἶναι ἐνόμιζον καὶ ἐπονείδιστον, προδύναι τὸν πατέρα οὐ εἶναι ὠνομάσθην καὶ ὅς ἐποίησάτό με, ταχὺ ἂν ἀπέστην αὐτῷ τῶν ἐκείνου· ἔστι γὰρ ὑπόλοιπον οὐδὲ ἐν, ὡς καὶ ὑμᾶς οἶομαι αἰσθάνεσθαι. νυνὶ δὲ 42 δεινὸν τὸ πρᾶγμα καὶ αἰσχρὸν εἶναι τῇδε νομίζω, εἰ ἦν ἡλικα μὲν ὁ Μενεκλῆς εἶχε τι, τότε μὲν ἔδωκα ἑμαυτὸν υἱὸν αὐτῷ ποιήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου, πρὶν πράθῃναι τὸ χωρίον, ἐγυμνασιάρχον ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐφιλοτιμήθην ὡς υἱὸς ὧν ἐκείνου, καὶ τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγένοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐστράτευμαι ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνος ἐτελεύτησεν, 43 εἰ προδώσω καὶ ἐξεργμώσας αὐτοῦ τὸν οἶκον ἀπιδὼν οἰχῆσθαι, πῶς οὐκ ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι καὶ καταγέλαστον δοκοῖν, καὶ τοῖς βουλομένοις περὶ ἐμοῦ βλασφημεῖν πολλὴν ἐξουσίαν παράσχοι; καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἐστὶ τὰ ποιοῦντά με ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τούτον, ἀλλ' εἰ οὕτως φραῦλος ἄνθρωπος δοκῶ εἶναι καὶ μηδενὸς ἄξιος, ὥστε ὑπὸ μὲν εὖ φρονούντος μὴδ' ὑφ' ἐνὸς ἂν ποιηθῆναι τῶν φίλων, ὑπὸ δὲ παραφρονούντος, ταῦτ' ἐστὶ τὰ λυπούντά με.

Ἐγὼ οὖν δέομαι ὑμῶν πάντων, ὧ ἄνδρες, καὶ ἀντι- 44 βολῶ καὶ ἐκετεύω ἐλεῆσαι με καὶ ἀποψηφίσασθαι τοῦ

40. 1. 2 ἅπασιν ὑμῖν Q — ὁμολογούμεν.. A pr., ὁμολογούμενόν corr. 1 — 3 παραφρονεῖ Q — 5 ὁμολογηθέντα A pr. — 6 με om. A pr., in mg. add. 1. 41. 1 μὴ om. Q — 2 τὸ|τὸ A. 42. 2 εἶναι ante τὸ πρᾶγμα colloc. Q — 6 ὧν om. Q — ἐγένετο Q. 43. 5 παράσχοι de meo, παρασχοίη Schoem., παράσχοιμι vel παρᾶσχοίμην Turr.: παράσχομαι A, quid Q habeat non liquere ait Bk. — ταῦτά ἐστι Q test. Mai — 6 ἀγωνίζεσθαι post τούτον colloc. Q — 9 ὑπὸ δὲ παραφρονούντος suspecta — 9. 10 με τὰ λυπ. Q. 44. 2 ἀποψηφίσαι Q

μάρτυρος τουτουί. ἀπέφηνα δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν :
 θέντα ἑμαυτὸν ὑπὸ τοῦ Μενεκλέους ὡς ἂν τις δικαιο
 ποιηθεῖη, καὶ οὐ λόγῳ οὐδὲ διαθήκῃ τὴν ποιήσιν γε
 45 μένην, ἀλλ' ἔργῳ· καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς τε φράτεροι
 τοὺς δημότας καὶ τοὺς ὀργεῶνας παρεσχόμεν μάρτυ
 ρα καὶ ἐκείνων ἐπέδειξα τρία καὶ ἑξοσίην ἐπιβιοῦντα
 εἶτα τοὺς νόμους ἐπέδειξα ὑμῖν τοῖς ἅπασιν τῶν ἀν
 ὄνων ἐξουσίαν διδόντας νείεις ποιεῖσθαι. καὶ ἔτι
 46 τούτοις ζῶντά τε φαίνομαι θεραπεύων αὐτὸν καὶ τ
 ῆσαντα θάψας. οὗτος δὲ νυνὶ ἄκληρον μὲν ἐμὲ τ
 οῦ κλήρου τοῦ πατρῷου, εἴτε μείζων ἐστὶν οὗτος
 ἐλάττων, ἅπαιδα δὲ τὸν τελευτήσαντα καὶ ἀνώνυμοι
 λεται καταστήσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα ὑπὲρ
 νου μηδεὶς τιμᾷ μήτ' ἐναγίλῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον ἐ
 τόν, ἀλλὰ ἀφαιρεῖται τὰς τιμὰς τὰς ἐκείνου· ἃ προνο
 ῶ Μενεκλῆς, κύριος ὢν τῶν ἑαυτοῦ, ἐποιήσατο νῦν ἐ
 47 ἵνα τούτων ἀπάντων τυγχάνῃ. μὴ οὖν, ὦ ἄνδρες,
 σθέντες ὑπὸ τούτων ἀφέλῃσθέ μου τὸ ὄνομα τῆς κ
 νομίας, ὃ ἔτι μόνον λοιπόν ἐστιν, ἄκυρον δὲ τὴν πο
 αῦτοῦ καταστήσητε. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα εἰς
 ἀφίκτηι καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγονάτε, βοηθήσατε καὶ
 καὶ ἐκείνῳ τῷ ἐν Αἰδου ὄντι, καὶ μὴ περιδῆτε —
 θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν — προπηλακισ
 αὐτὸν ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μεμνημένοι τοῦ νόμου κα
 ὅρκου ὃν ὁμωμόκατε καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ π
 ματος, τὰ δίκαια καὶ [τὰ] εὖορκα κατὰ τοὺς νόμους
 φρίσασθε.

3. 4 ἑμαυτὸν ποιηθέντα Q — 5 ποιηθῆ: em. Bk. — γενομένην
 6 ἀλλ' ἔργῳ ante τὴν π. colloc. Q. 45. 3 ἐπιβιόντα Bamberg —
 τοὺς ἅπασιν τοῖς ἀνθρώποις: em. Nbr. 46. 1 ποιεῖ Q — 2 εἰ..
 μείζων) A pr., εἴτε corr. 1 — 2. 3 εἴτ..... ἐλάττων A pr., corr.
 5 μήτ' Bremi: μήδ' — αὐτὸν A pr., corr. 1 — 6 τὰς τιμὰς om.
 τὰς ἐκ.: st. ταύτας ἐκ. 47. 2 μου: με Q — 3 ἐστὶν Tyrwhitt:
 — 4 καταστήσετε A — 5 καὶ post βοηθήσατε om. Q — ἡμῖν: :
 — 8 τῶν τε νόμων Q — 9 εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ: ἐχρημένων δι' αἰ
 — 10 τὰ om. A pr., s. v. add. 1: del. Cob.

φέροντα γνώσεσθαι, διήτησαν ἡμᾶς ἀποστῆναι ὧν ἡμφεσβήτησε καὶ δοῦναι δωρεάν· οὐ γὰρ ἔφασαν ἄλλην ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μεταλήφονται οὗτοι εἰναι. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔγνωσαν ἡμᾶς εὖ 32 ἀλλήλους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ταῦτα ὁμόσαι σαν ἡμᾶς ἀμφοτέρους πρὸς τῷ βωμῷ ἢ μὴν ποιῆσαι ἡμεῖς ὁμόσαμεν εὖ ποιήσειν ἀλλήλους ἐκ τοῦ χρόνου, κατὰ δύναμιν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. ὅ τε ὄρκος ἐγένετο, καὶ ἔχουσιν οὗτοι ἃ ἐγνώσθη 33 ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν τούτου, εἴτα νυνὶ ταυτὶ τὰ ποιοῦσιν ἡμᾶς, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἄπαιδα βουλό- :αταστήσαι, ἐμὲ δ' ἐκβάλλειν ὑβρίσαντες ἐκ τοῦ οἴ- νος γνόντας αὐτοὺς ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας, ἐὰν ἴν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτων οἰκείοι —, εἰ δὲ μὴ, αραγενομένους. Καὶ μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωνθι 34 ἰ· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYRIAΙ.

χρὲ δὴ μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χωρίον ἴοντα μνῶν ἐπράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὀρφανὸς αὶ ἐξήκοντα μναῖς· παραθέντος τοῦ χωρίου.

MARTYRIAΙ.

Θεῖος τοίνυν οὗτοςί, ὧ ἄνδρες, κεκληρονομηκώς 35 εἰναι ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ ὥσπερ ἐγώ, καὶ ἔχων ἐμοῦ πλείονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλα- ; περιλειφθείσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ ὅ ἐστιν οὐκ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλείον μνῶν χωρίον ἔχων, εἴτα προσέτι νῦν ἔχει τὸν οἶκον ἐξερημώσων. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ποιητὸς ἐκείνόν τε 36 ἐθεράπευον, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνή, θυγάτηρ

2 ἀλλήλο. s A pr., corr. 1; item v. 4 — 3 ἡμᾶς ἠγάκασαν Q εἶν A — 5 λοιποῦ A pr., ἐπιλοιποῦ (ἐπι s. v.) corr. 1: ἐπιλοί- ο (= Q?). 33. 2 ἀπὸ A — 3 βουλόμενοι ἄπαιδα Q.

s... A — 2 ἐπίβαλε Q, ἐπίβαλε A: em. Tyrwhitt — 3 tit. A, om. Q: em. Bk. — 7 tit. om. Q. 35. 1 τοίνυν om. Q om. A — 7 αὐτοῦ om. Q — ἐξερημωθέντα Q. 36. 2 θυ- γατρῶν Q

οὔσα τουτουὶ Φιλωνίδου, καὶ τῷ ἐμῷ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται, καὶ τελεντήσαντα ἔθαψα ἀξίως ἐκείνου τε καὶ ἐμαντοῦ, καὶ ἐπίθημα καλὸν ἐπέθηκα, καὶ τὰ ἔνατα καὶ τᾶλλα πάντα ἐποίησα τὰ περὶ τὴν ταφὴν ὡς οἶόν τε κάλλιστα, 37 ὥστε τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας· οὗτος δὲ ὁ συγγενής, ὁ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ὅτι υἱὸν ἐποίησατο, ζῶντος μὲν τὸ χωρίον τὸ περιλειφθὲν αὐτῷ περιείλετο, τελεντήσαντα δ' αὐτὸν ἄπαιδα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστήσαι. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος. Καὶ ὡς ἔθαψά τε ἐγὼ αὐτὸν καὶ τὰ τρίτα καὶ τὰ ἔνατα ἐποίησα καὶ τᾶλλα τὰ περὶ τὴν ταφὴν, τὰς μαρτυρίας ὑμῖν τῶν εἰδότην ἀναγνώσεται.

MARTYRIAΙ.

38 Ὅτι τοίνυν ὁ Μενεκλῆς, ὃ ἄνδρες, ἐποίησατό με οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πειθόμενος, βούλομαι ὑμῖν καὶ αὐτοὺς τούτους μάρτυρας παρασχέσθαι, καὶ ἐμοὶ μαρτυροῦντας ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, ἐξ ὧν ἔπραξαν αὐτοί, ὅτι ἐγὼ τᾶληθῇ λέγω. τὰς γὰρ διαλύσεις φαίνονται πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι ἀμφότεροι οὗτοι, καὶ οὐ πρὸς τὸν Μενεκλέα, 39 καὶ ὁμόσαντες ὅρκους (ἐμοὶ) καὶ ἐγὼ τούτοις. καίτοι εἴ γε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐγεγένητο ἢ ποιήσεις, μηδὲ κληρονόμος ἦν ἐγὼ τῶν Μενεκλέους ὑπ' αὐτῶν τούτων δεδοκιμασμένος, τί ἔδει αὐτοὺς ὁμνῆναι ἐμοὶ ἢ παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν ὅρκους; οὐδὲν δήπου. οὐκοῦν ὁπότε ἐποίησαν ταῦτα, φαίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐμοὶ μαρτυροῦντες ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποίηθην [ἢ ποιήσεις] καὶ δικαίως εἰμὶ κλη- 40 ρονόμος τῶν Μενεκλέους. ἐγὼ δ' οἶμαι καταφανὲς ὑμῖν

3 παιδίον A pr., corr. 1, παιδί Q test. Mai — 4 τὸ ante ἐκείνου om. Q — αὐτοῦ: ἐκείνου Q — 6 καὶ τὰ τρίτα post ἐπέθηκα add. Nbr.

— ἔνατα: em. Bk. 37. 6 τρία A pr., τρία⁷ corr. 1 — ἔνατα A — 7 τῶν εἰδότην om. A pr., in mg. add. 1 — 8 τί. om. Q. 38. 1 ἐποίησατό με om. Q — 3 καὶ ante ἐμοὶ del. Cob., fl. καὶ ταῦτ' — 5 ἐμὲ Bremi: με — 6 ο.. A pr., οὐ corr. 1 — 7 ἐμοὶ add. Bremi. 39. 2 μὴ om. A pr., s. v. add. 1 — τοὺς om. A pr., in mg. add. 1 — ἐγεγένητο Q test. Mai — 3 τῶν: τοῦ A — 5 οὐδὲ ἐν: em. Tyrwhitt — 7 ἐποίηθην ἢ ποιήσεις: em. Cob.

ἅπασιν τοῦτ' εἶναι, ὥς καὶ παρὰ τούτων αὐτῶν ὁμολογούμενον ἔστιν ὅτι Μενεκλῆς οὐ παρεφρόνει, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οὗτος νυνί, ὅς γε ποιησάμενος τῆς ἔχθρας διάλυσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁμόσας ὅρκους πάλιν νῦν ἤκει τὰ ὁμολογηθέντα καὶ ὁμοθέντα παραβάς, καὶ ἀφελέσθαι με ἄξιόν ταυτὶ τὰ λοιπά, οὕτως ὄντα μικρά. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ πάνν 41 τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν εἶναι ἐνόμιζον καὶ ἐπονείδιστον, προδοῦναι τὸν πατέρα οὐ εἶναι ὠνομάσθην καὶ ὅς ἐποιήσατό με, ταχὺ ἂν ἀπέστην αὐτῷ τῶν ἐκείνου· ἔστι γὰρ ὑπόλοιπον οὐδὲ ἓν, ὥς καὶ ὑμᾶς οἶομαι αἰσθάνεσθαι. νυνὶ δὲ 42 δεινὸν τὸ πρᾶγμα καὶ αἰσχρὸν εἶναι τῇδε νομίζω, εἰ ἥνικα μὲν ὁ Μενεκλῆς εἶχε τι, τότε μὲν ἔδωκα ἱμαντὸν νῖδον αὐτῷ ποιήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου, πρὶν παραθῆναι τὸ χωρίον, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐφιλοτιμίθην ὥς νῖδος ὦν ἐκείνου, καὶ τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγένοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐστράτευμαι ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, 43 εἰ προδώσω καὶ ἐξηρημώσας αὐτοῦ τὸν οἶκον ἀπιὼν οἰχίσσομαι, πῶς οὐκ ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι καὶ καταγέλαστον δοκοίη, καὶ τοῖς βουλομένοις περὶ ἐμοῦ βλασφημεῖν πολλὴν ἐξουσίαν παράσχοι; καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἔστι τὰ ποιοῦντά με ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀλλ' εἰ οὕτως φαῦλος ἄνθρωπος δοκῇ εἶναι καὶ μηδενὸς ἄξιος, ὥστε ὑπὸ μὲν εὖ φρονοῦντος μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἂν ποιηθῆναι τῶν φίλων, ὑπὸ δὲ παραφρονοῦντος, ταῦτ' ἔστι τὰ λυποῦντά με.

Ἐγὼ οὖν δέομαι ὑμῶν πάντων, ὧ ἄνδρες, καὶ ἀντι- 44 βολῶ καὶ ἱκετεύω ἐλεῆσαι με καὶ ἀποψηφίσασθαι τοῦ

40. 1. 2 ἅπασιν ὑμῖν Q — ὁμολογούμεν... A pr., ὁμολογούμενον corr. 1 — 3 παραφρονεῖ Q — 5 ὁμολογηθέντα A pr. — 6 με om. A pr., in mg. add. 1. 41. 1 μὴ om. Q — 2 τὸ/τὸ A. 42. 2 εἶναι ante τὸ πρᾶγμα colloc. Q — 6 ὦν om. Q — ἐγένετο Q. 43. 5 παράσχοι de meo, παρασχοίη Schoem., παράσχοιμι vel παρᾶσχοίμην Turr.: παρᾶσχομαι A, quid Q habeat non liquere ait Bk. — ταῦτά ἐστι Q test. Mai — 6 ἀγωνίζεσθαι post τοῦτον colloc. Q — 9 ὑπὸ δὲ παραφρονοῦντος suspecta — 9. 10 με τὰ λυπ. Q. 44. 2 ἀπαρηφίσαι Q

μάρτυρος τουτουί. ἀπέφηνα δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν ποιη-
 θέντα ἐμαντὸν ὑπὸ τοῦ Μενεκλέους ὡς ἂν τις δικαιοτάτα
 ποιηθείη, καὶ οὐ λόγῳ οὐδὲ διαθήκῃ τὴν ποιήσιν γεγενη-
 45 μένην, ἀλλ' ἔργῳ· καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς τε φράτερας καὶ
 τοὺς δημότας καὶ τοὺς ὀργεῶνας παρεσχόμεν μάρτυρας·
 καὶ ἐκείνον ἐπέδειξα τρία καὶ εἴκοσιν ἐπιβιούντα ἔτη.
 εἶτα τοὺς νόμους ἐπέδειξα ὑμῖν τοῖς ἅπασιν τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐξουσίαν διδόντας νίεις ποιεῖσθαι. καὶ ἔτι πρὸς
 46 τούτοις ζῶντά τε φαίνομαι θεραπεύων αὐτὸν καὶ τελευ-
 τήσαντα θάψας. οὗτος δὲ νυνὶ ἄκληρον μὲν ἐμὲ ποιεῖν
 τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου, εἴτε μείζων ἐστὶν οὗτος εἴτε
 ἐλάττω, ἅπαιδα δὲ τὸν τελευτήσαντα καὶ ἀνώνυμον βού-
 λεται καταστήσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα ὑπὲρ ἐκεί-
 νου μηδεὶς τιμᾷ μήτ' ἐναγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον ἐνιαυ-
 τόν, ἀλλὰ ἀφαιρεῖται τὰς τιμὰς τὰς ἐκείνου· ἃ προνοηθεῖς
 ὁ Μενεκλῆς, κύριος ὢν τῶν ἑαυτοῦ, ἐποιήσατο υἱὸν ἑαυτοῦ,
 47 ἵνα τούτων ἀπάντων τυγχάνῃ. μὴ οὖν, ὦ ἄνδρες, πει-
 σθέντες ὑπὸ τούτων ἀφέλησθέ μου τὸ ὄνομα τῆς κληρο-
 νομίας, ὃ ἔτι μόνον λοιπὸν ἐστίν, ἄκυρον δὲ τὴν ποιήσιν
 αὐτοῦ καταστήσῃτε. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα εἰς ὑμᾶς
 ἀφίκεται καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγονάτε, βοηθήσατε καὶ ἡμῖν
 καὶ ἐκείνῳ τῷ ἐν Αἰδοῦ ὄντι, καὶ μὴ περιδῶτε — πρὸς
 θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν — προπηλακισθέντα
 αὐτὸν ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μεμνημένοι τοῦ νόμου καὶ τοῦ
 ὄρκου ὃν ὁμωμόκατε καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ πράγ-
 ματος, τὰ δίκαια καὶ [τὰ] εὖορκα κατὰ τοὺς νόμους ψη-
 φίσασθε.

3. 4 ἐμαντὸν ποιηθέντα Q — 5 ποιηθῇ: em. Bk. — γενομένην Q —
 6 ἀλλ' ἔργῳ ante τὴν π. colloc. Q. 45. 3 ἐπιβιόντα Bamberg — 4 ὑμῖν
 τοὺς ἅπασιν τοῖς ἀνθρώποις: em. Nbr. 46. 1 ποιεῖ Q — 2 εἴ.. (ante
 μείζων) A pr., εἴτε corr. 1 — 2. 3 εἴτ..... λάττων A pr., corr. 1 —
 5 μήτ' Bremi: μῆδ' — αὐτὸν A pr., corr. 1 — 6 τὰς τιμὰς om. Q —
 τὰς ἐκ.: fl. ταύτας ἐκ. 47. 2 μου: με Q — 3 ἐστὶν Tyrwhitt: ἵσταται
 — 4 καταστήσατε A — 5 καὶ post βοηθήσατε om. Q — ἡμῖν: ἐμοὶ Q
 — 8 τῶν τε νόμων Q — 9 εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ: ἐχρημένων δι' αὐτοῦ Q
 — 10 τὰ om. A pr., s. v. add. 1: del. Cob.

III.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πύρρου τὸν ἑτερον (τῶν) τῆς ἀδελφῆς υἱὸν υἰοποιησαμένον Ἐνδριον, καὶ τούτου πλέον ἢ εἰκοσιν ἔτη τὸν κλῆρον κατασχόντος, εἴτα ἀποθανόντος, Ξενοκλῆς λαχὼν τῶν χρημάτων ὑπὲρ Φίλης, τῆς ἐαυτοῦ γυναικός, διαμαρτύρησεν εἶναι αὐτὴν γνησίαν Πύρρου θυγατέρα, ἀμφισβητούσης τοῦ κλήρου τῆς Ἐνδρίου μητρὸς· καὶ ἄλλω ψευδομαρτυριῶν, Νικοδήμου καὶ αὐτοῦ μαρτυρήσαντος ἐγγυῆσαι Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν κατὰ τοὺς νόμους, ἐξ ἧς γεγενῆσθαι τὴν Φίλην. ὁ Ἐνδριον δὲ ἀδελφὸς νόθην εἶναι φησιν, ἐξ ἐταίρας Πύρρῳ γενομένην, καὶ οὕτως ὑπὸ Ἐνδριον ἐκδοθῆναι Ξενοκλεῖ. Ἡ στάσις στοχασμός, τὸ δὲ ἐγκλημα ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ Νικοδήμου. 10

Ἄνδρες δικασταί, ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς Πύρρος, ἄπαις ὧν γνησίων παιδίων, ἐποιήσατο Ἐνδριον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν υἱὸν ἑαυτῷ· ὃς κληρονόμος ὢν τῶν ἐκείνου ἐπεβίω πλεῖω ἔτη ἢ εἴκοσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσοῦτῳ ἔχοντος ἐκείνου τὸν κλῆρον οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο οὐδ' ἡμφεσβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνῳ. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πέμψουσιν, ὑπερβᾶσα τὸν τελευταῖον κληρονόμον, γνησία θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου θείου ἥκει φάσκουσα εἶναι Φίλη, καὶ κύριος Ξενοκλῆς Κόπριος τοῦ Πύρρου κλήρου λαχεῖν τὴν λῆξιν ἠξίωσεν, ὃς τετελεύτηκε πλεῖω ἢ εἴκοσιν ἔτη, τρία τάλαντα τίμημα τῷ κλήρῳ ἐπι-

III tit. recte extat in indice totius codicis, contra orationi ipsi superscripta sunt haec: τοῦ πύρρου κλήρου κατὰ ποιήσιν πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρία. Cf. ad §§ 1 et 47. hyp. 1 πύρρο. pr., corr. 1 — τὸν ἑτερον τῶν Rsk. e sched. Brulart.: τὸν τ..ν pr., τὸν ἑτερον corr. 1 — 2 τοῦ κλήρου. em. Ald. — 4 διαμαρτύρησεν pr., corr. 1 — 7 ante τὴν eras. καὶ — 8 φ. σιν pr., corr. 1. 1. 4 ἐπεβίω SAN(aber): ἐβίω — ἢ εἴκοσιν ἔτη Hrw. — 5 Harpoer. v. προσεποιήσατο (-αντο: em. Sauppe): ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσατο (-αντο: em. Sauppe)· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Νικοδήμου· οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο οὐδ' ἡμφεσβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνῳ (ἐκείνων: em. Sauppe). 2. 1 κλ.ρονόμον pr., corr. 1 — 3 κύπριος: em. Meier — 4 ἠξίωσ.ν pr., corr. 2 — τετελευτήκει: em. Baiter.

- 3 γραψάμενος. ἀμφισβητούσης δὲ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Πύρρου, ὁ κύριος τῆς ἐλλήκυας τοῦ κλήρου γυναικὸς ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπιδίκων τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὕσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ, οὗ ἦν ἐξ ἀρχῆς ὁ κλῆρος. ἐπισκηψάμενοι δὲ ἡμεῖς, καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες τὸν διαμαρτυρησάμενον
- 4 τολμήσαντα [κατὰ] ταῦτα, ἐκείνόν τε ἐξελέγξαντες περιφανῶς τὰ ψευδῇ μεμαρτυρηκότα τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην εἴλομεν παρ' ὑμῖν, καὶ τουτοῖσι Νικόδημον παραχρῆμα ἐξηλέγξαμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἀναισχυρότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ, ὅς γε ἐτόλμησε μαρτυρῆσαι ἐγγυῆσαι τῷ θεῷ τῷ ἡμετέρῳ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐαυτοῦ
- 5 γυναῖκα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ ἡ τούτου μαρτυρία ψευδῆς ἔδοξεν εἶναι, ὁ τόθ' ἐαλωκὼς μάρτυς σαφέστατα τοῦτον ἐξελέγχει. εἰ γὰρ μὴ ἔδόκει οὗτος τὰ ψευδῇ τότε μαρτυρῆσαι, δῆλον ὅτι ἐκείνός τ' ἂν ἀποφυγὼν τὴν διαμαρτυρίαν ἀπῆλθε, καὶ κληρονόμος ἂν τῶν τοῦ θεοῦ ἢ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία θυγάτηρ εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡ ἡμετέρα κατέστη μήτηρ.
- 6 ἄλλοτος δὲ τοῦ μάρτυρος καὶ ἀποστάσης τοῦ κλήρου τῆς ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ εἶναι, μεγάλη ἀνάγκη ἅμα καὶ τὴν τούτου μαρτυρίαν ἐαλωκέναι· περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου διαμαρτυρήσας τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην ἠγωνίζετο, πότερον ἐξ ἐγγυητῆς ἢ ἐξ ἐταίρας ἢ ἀμφισβητούσα τοῦ κλήρου τῷ θεῷ γυναικὸς εἶη· γνώσεσθε (δ') ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τῆς τε ἀντωμοσίας τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας καὶ τῆς ἀλούσης διαμαρτυρίας.
- 7 Ἀναγίνωσκε λαβὼν τασθὶ αὐτοῖς.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ὡς μὲν ἔδοξε παραχρῆμα εὐθὺς τότε τὰ ψευδῇ μαρ-

3. 5 ἐπισκεψάμενοι: em. Taylor. 4. 1 κατὰ del. Rsk. — 2 ψευδομαρτυριῶν: em. Rsk. 5. 7 μήτηρ om. pr., corr. 1. 6. 1 ἄλλοτος: α e corr. 1 — 4 ὁ διαμ. Rsk. — 5 π.ότερον pr., item § 8. 5 — ἐξ ἐγγυητῆς pr., corr. 1, spir. add. 2 — 7 δ' add. Ald. 7. 1 αὐτοῦ pr., corr. 1 — 2 titl. marginem superant — 3 παραχρῆμα. pr. — διαμαρτυρῆσαι: em. Rsk.

τυρῆσαι Νικόδημος, ἐπιδέδεικται [τότε πᾶσι]· προσήκει δὲ
 καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ αὐτοῦ τούτου τὴν δίκην μέλλουσι
 ψηφιεῖσθαι ἐξελεγχθῆναι τὴν τούτου μαρτυρίαν. ἐπιθυμῶ 8
 δὲ πρῶτον μὲν περὶ αὐτοῦ τούτου πυνθῆσθαι, ἣν τινά
 ποτε προῖκά φησιν ἐπιδούς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν ὁ με-
 μαρτυρηκώς τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ, εἴτα
 πότερον ἢ ἐγγυητὴ γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ζῶντα ἢ τε-
 λευτήσαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ παρ' ὅτου ἐκομίσαστο
 τὴν τῆς ἀδελφῆς προῖκα οὗτος, ἐπειδὴ τετελευτηκώς ἦν
 ὃ μεμαρτύρηκεν οὗτος αὐτὴν ἐγγυῆσαι, ἢ εἰ μὴ ἐκομίζετο, 9
 ὁποῖαν δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐν εἴκοσιν ἔτεσι
 τῷ ἔχοντι τὸν | κληρον δικάσασθαι ἤξιωσεν, ἢ εἰ τοῦ ἀν-
 θρώπων ἐναντίον προσήλθεν ἐγκαλῶν τῷ κληρονόμῳ περὶ
 τῆς προικὸς τῆς ἀδελφῆς ἐν χρόνῳ τοσούτῳ. περὶ τε οὖν
 τούτων ἡδέως ἂν πυνθόμην, ὃ τί ποτ' ἦν τὸ αἴτιον τοῦ
 μηδὲν τούτων γεγενῆσθαι περὶ τῆς ἐγγυητῆς — ὡς με-
 μαρτύρηκεν οὗτος — γυναικός, καὶ πρὸς τούτοις εἴ τις 10
 ἄλλος ἐγγυητὴν ἔσχε τὴν τούτου ἀδελφὴν γυναῖκα, ἢ τῶν
 πρότερον χρησαμένων πρὶν γνῶναι τὸν ἡμέτερον θεῖον
 αὐτὴν, ἢ ὅσοι ἐκείνου γινώσκοντος ἐπλησίαζον αὐτῇ,
 ἢ ὅσοι ὕστερον ἐπλησίαζον τετελευτηκός ἐκείνου· δῆλον
 γὰρ ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ ἀδελφὸς αὐτὴν ἅπασι τοῖς
 πλησιάζουσιν ἐδεδώκει. περὶ ὧν εἰ δεήσειε καθ' ἕκαστον 11
 διελθεῖν, οὐκ ἂν πάνν μικρὸν ἔργον γένοιτο. ἐὰν μὲν
 οὖν ὑμεῖς κελεύετε, περὶ ἐνίων μνησθεῖν ἂν αὐτῶν· εἰ
 δέ τισιν ὑμῶν ἀηδὲς ἀκούειν ἐστίν, ὥσπερ ἐμοὶ λέγειν τι
 περὶ τούτων, αὐτὰς τὰς μαρτυρίας ὑμῖν παρέξομαι τὰς
 μαρτυρηθείσας ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ, ὧν οὐδεμιᾷ ἐπισκῆ-
 ψασθαι ἤξιωσαν οὗτοι. καίτοι ὅπου κοινὴν αὐτὴν ὁμο-
 λογῆκασιν εἶναι τοῦ βουλομένου, τὴν γυναῖκα, πῶς ἂν εἰ-
 κότως ἢ αὐτὴ γυνὴ ἐγγυητὴ δόξειεν εἶναι; ἀλλὰ μὴν ὁπότε 12
 μὴ ἐπεσκημμένοι εἰσὶ ταῖς περὶ αὐτοῦ τούτου μαρτυρίαις,

4 ἐπιδέδεικται. pr. — τότε πᾶσι del. de meo. 8. 5 ἀπέλιπε corr. 1, ἀτέλιπε pr. — 6 τὸν οἶκον in mg. 1. 9. 3 ἤξιωσαν: em. Rsk. 10. 6 ὅτι s. v. 1 — ὁ in v. add. 1 — 7 ft. ἐκδέδωκεν. 11. 7 ὁμολογήκασιν pr., corr. 1. 12. 2 ἐπ...σκημμενοι pr., s in ras. 1, acc. add. 2

ὡμολογηκότες εἰσὶ ταῦτα. ἀκούσαντες δὲ καὶ ὑμεῖς αὐτῶν τῶν μαρτυριῶν, γνώσεσθε ὡς οὗτός τε περιφανῶς τὰ ψευδῇ μεμαρτύρηκε, καὶ ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους οἱ δικάσαντες τὴν δίκην ἐγγωσαν τὴν κληρονομίαν μὴ προσήκειν τῇ μὴ ὀρθῶς γεγεννημένη γυναικί. Ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- 13 Ὡς μὲν ἑταῖρα ἦν τῷ βουλομένῳ καὶ οὐ γυνὴ τοῦ ἡμετέρου Θείου, ἦν οὗτος ἐγγυῆσαι ἐκείνῳ μεμαρτύρηκεν, ὑπὸ τῶν ἄλλων οἰκείων καὶ ὑπὸ τῶν γειτόνων τῶν ἐκείνου μεμαρτύρηται πρὸς ὑμᾶς· οἱ μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν πολλήν, ὅποτε ἡ τούτου ἀδελφῇ εἶη παρ' αὐτῷ,
- 14 μεμαρτυρήκασιν γίνεσθαι περὶ αὐτῆς. καίτοι οὐ δὴ πού γε ἐπὶ γαμετὰς γυναῖκας αὐδεῖς ἂν κωμάζειν τολμήσειεν· οὐδὲ αἱ γαμεταὶ γυναῖκες ἔρχονται μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰ δεῖπνα, οὐδὲ συνδειπνεῖν ἀξιούσι μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. ἀλλὰ μὴν τῷ γε μεμαρτυρηκῶτι οὐδ' ἐπισκήψασθαι οὗτοι ἤξιωσαν. Καὶ ὡς ἀληθῇ λέγω, ἀναγίνωσκε πάλιν αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 15 Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὰς περὶ τῶν πλησιασάντων αὐτῇ μαρτυρίας, ἵνα εἰδῶσιν ὅτι ἑταῖρα τε ἦν τοῦ βουλομένου, καὶ ὅτι οὐδ' ἐξ ἐνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα. Ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- 16 Ὡς μὲν τοίνυν ἦν κοινὴ τῷ βουλομένῳ, ἦν οὗτος ἐγγυῆσαι τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ μεμαρτύρηκε, μνημονεύειν χρὴ ὑφ' ὅσων ὑμῖν μεμαρτύρηται, καὶ ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυῆσαι οὐδὲ συνοικήσασα φαίνεται· σκεψώμεθα δὲ καὶ ἐξ ὧν ἂν τις ὑπονοήσειεν ἐγγύην γενέσθαι τοιαύτης γυναικός,
- 17 εἰ ἄρα καὶ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν. ἤδη γάρ τινες νέοι ἄνθρωποι ἐπιθυμήσαντες τοιούτων γυναι-

7 γεγεννημένη pr., v post γεγεν s. v. 2 — 8 ἐπίβαλλε: em. Scalliger — 9 tit. μαρτυρία: em. Rsk. 13. 2 οὗτο. s pr., corr. 2 — 4 οὐ corr. 1, . pr. 14. 5 sq. τῶν γε μεμαρτυρηκῶτων οὐδενὶ Dbr., st. τοῖς γε μεμαρτυρηκῶσιν οὐδ' 15. 5 tit. μαρτυρία: em. Ald.

κῶν, καὶ ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν, ἐπεισθῆσαν ἐπ' ἀνοίας
εἰς αὐτοὺς τοιοῦτόν τι ἐξαμαρτεῖν. πόθεν οὖν ἂν τις
σαφέστερον γνῶνι περὶ τούτων, ἢ ἔκ τε τῶν μαρτυριῶν τῶν
τούτοις μεμαρτυρημένων ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ καὶ ἐκ τῶν
εἰκότων τῶν περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα σκεψάμενος; ἐνθυμείσθε 18
δὲ τὴν ἀναίδειαν ὣν λέγουσιν. ὁ μὲν γὰρ ἐγγυᾶν μέλλων
εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον, ὡς φησι, τὴν ἀδελφὴν, διαπρα-
τόμενος τηλικαῦτα ἕνα μάρτυρα παρεῖναι αὐτῷ Πυρετίδην
προσεποιήσατο, καὶ τούτου ἐμαρτυρίαν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ
παρέσχοντο οὗτοι· ἣν Πυρετίδης οὐκ ἀναδέδεται αὐτοῖς,
οὐδὲ ὁμολογεῖ μαρτυρῆσαι οὐδὲ εἰδέναι τούτων ἀληθές
ὄν οὐδέν. μέγα δὲ τεκμήριον ὡς περιφανῶς ψευδῇ τὴν 19
μαρτυρίαν οὗτοι παρέσχοντο ταύτην· ἵστε γὰρ πάντες ὡς
ὅταν μὲν [ὡς] ἐπὶ προδήλους πράξεις ἴωμεν, ὥς δεῖ
μετὰ μαρτύρων γενέσθαι, τοὺς οἰκειοτάτους | καὶ οἷς ἂν
τυγχάνωμεν χρώμενοι μάλιστα, τούτους παραλαμβάνειν
εἰώθαμεν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας, τῶν δὲ ἀδή-
λων καὶ ἐξαίρνης γιγνομένων τοὺς προστυχόντας ἕκαστοι
μάρτυρας ποιοῦμεθα. καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς μαρτυρίαις αὐ- 20
ταῖς τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς, ὅποιοι τινες ἂν ὦσι,
τούτοις μάρτυσιν χρῆσθαι ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῖν· παρὰ
δὲ τῶν ἀσθενούντων ἢ τῶν ἀποδημῶν μελλόντων ὅταν
τις ἐμαρτυρίαν ποιῇται, τοὺς ἐπιεικεσιτάτους τῶν πο-
λιτῶν καὶ τοὺς ὑμῖν γνωριμωτάτους ἕκαστος ἡμῶν πα-
ρακαλεῖ μάλιστα, καὶ οὐ μεθ' ἐνὸς οὐδὲ μετὰ δυοῖν, ἀλλ' 21
ὡς ἂν μετὰ πλείστων δυνώμεθα τὰς ἐμαρτυρίας πάντες
ποιοῦμεθα, ἵνα τῷ τε ἐμαρτυρήσαντι μὴ ἐξῇ ὕστερον
ἐξάρῃ γενέσθαι τὴν μαρτυρίαν, ὑμεῖς τε πολλοῖς καὶ
καλοῖς καγαθοῖς ταῦτα μαρτυροῦσι πιστεύετε μᾶλλον. Ξε- 22
νοκλῆς τοίνυν Βῆσαζε μὲν ἰὼν εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέ-

17. 4 αὐτοὺς Rsk.: αὐτάς. 18. 4 τηρικαῦτα: em. Taylor —
5 δίκη. pr. 19. 3 ὡς del. Ald. — 7 προστυχ...τας pr., corr. 1.
20. 3 ὑμῖν pr., corr. 2 — 6 ὑμῖν pr., ἡμῖν 2 — ὑμῶν pr., corr. 2.
21. 1 οὐ Bk.: οὐδέ — 3. 5 ἐξῇ et πιστεύετε Dbr.: ἐξεῖ et πιστεύετε
— 5 ταῦτα Rsk.: ταῦτα.

- τερον εἰς τὰ ἔργα, οὐχ ἡγήσατο δεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ἐκεῖ ἐντυχούσι μάρτυσι χρῆσθαι περὶ τῆς ἑξαγωγῆς, ἀλλ' ἦκεν ἔχων ἐνθένδε Διόφαντον τὸν Σφήττιον μεθ' ἑαυτοῦ, ὃς ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ τούτου, καὶ Δωρόθεον τὸν Ἐλευσίνιον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρεα καὶ ἄλλους πολλοὺς μάρτυρας, παρακεκληκῶς ἐνθένδε σταδίους
- 23 ἔγγυς τριακοσίους ἐκείσε· περὶ δὲ τῆς ἐγγύης τῆς τήθης τῶν παιδῶν τῶν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἄστει ἐκμαρτυρίαν, ὥς φησι, ποιούμενος τῶν μὲν οἰκείων οὐδένα τῶν ἑαυτοῦ παρακεκληκῶς φαίνεται, Διονύσιον δὲ Ἐρχιέα καὶ Ἀριστόλοχον τὸν Αἰθαλίδην. μετὰ δυοῖν τούτοις ἐν τῷ ἄστει αὐτοῦ τὴν ἐκμαρτυρίαν ποιήσασθαι φασιν οὗτοι — τοιαῦτα μετὰ τούτων, οἷς οὐδ' ἂν περὶ ὁποῦν πιστεύσειεν
- 24 ἄλλος οὐδεῖς. ἴσως γὰρ ἦν νῆ Δία πάρεργον καὶ φαῦλον, περὶ οὗ τὴν ἐκμαρτυρίαν παρὰ τοῦ Πυρετίδου φασὶ ποιήσασθαι οὗτοι, ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν ὀλιγωρηθῆναι ἦν τὸ πρᾶγμα. καὶ πῶς; οἷς γε περὶ αὐτοῦ τούτου ὁ ἀγὼν ἦν ὁ τῶν ψευδομαρτυριῶν, ὃν Ξενοκλῆς ἐφευγεν, ἡ ἐξ ἐταίρας ἡ ἐξ ἐγγυητῆς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι. εἴτα ἐπὶ ταύτην ἂν τὴν μαρτυρίαν, εἰ ἦν ἀληθής, οὐκ ἂν ἅπαντας
- 25 τοὺς οἰκείους τοὺς ἑαυτοῦ παρακαλεῖν ἐκεῖνος ἡξίωσε; καὶ μὰ Δία, ὥς ἔγωγε ὤμην, εἴ γε ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. οὐ τοίνυν φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Ξενοκλῆς πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο ἐκμαρτυρησάμενος τὴν μαρτυρίαν ταύτην, Νικόδημος δὲ οὗτοσὶ [ἦν] ἓνα μόνον μάρτυρα παρακαλέσας μεθ' ἑαυτοῦ τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ ἐγγυῇ-
- 26 σαὶ φησι τὴν ἀδελφὴν. καὶ οὗτος μὲν τὸν Πυρετίδην μόνον, οὐχ ὁμολογοῦντα, προσεποιήσατο μετ' αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ ἐγγυῆσασθαι μέλλοντος τὴν τοιαύτην Ἀνσιμένης καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Χαίρων καὶ Πυλάδης,

22. 3 οὐχ corr. 1, οὐ. pr. — 5 ἐνθεν: em. Bk. — 6 τούτ.. pr., corr. 1 — 9 ἐγγύς Dbr.: εὐθύς. 23. 3 φησι. pr. — 7 μετὰ Dbr.: μὲν τὰ.

24. 4 οἷς γε Meutzner, ὅτε Steph., ὥ γε Rsk., εἴ γε anonym, ὅποτε Gebauer: ὥστε — 5 ὃν corr. 1, "ν pr. — 6 τὴν ἑαυτοῦ corr. 1, τοιαυτοῦ cum ras. s. τ 1 pr.: st. τὴν τούτου. 25. 4 st. ἐκμαρτυρήσασθαι — 5 ἦν del. Rsk. 26. 4 οἱ corr. 2, ἡ pr.

φασὶ παρακληθέντες τῇ ἐγγύῃ παραγενέσθαι, καὶ ταῦτα
 θεῖοι ὄντες τῷ ἐγγνωμένῳ. ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψα- 27
 σθαι νῦν, εἰ δοκεῖ πιστὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ
 νομίζω, ἐκ τῶν εἰκότων σκοπούμενος, πολὺ ἂν μᾶλλον τὸν
 Πύρρον πάντας ἂν τοὺς οἰκείους βούλεσθαι λεληθῆναι, εἴ-
 τι παρεσκευάζετο ὁμολογεῖν ἢ πράττειν ἀνάξιον τῶν αὐ-
 τοῦ, ἢ παρακαλέσαι μάρτυρας πρὸς θεῖους τοὺς ἑαυτοῦ
 ἐπὶ ἀμάρτημα τηλικούτον.

Ἔτι δὲ καὶ περὶ ἐκείνου θανμάζω, εἰ μηδεμίαν προῖκα 28
 μήθ' ὁ διδούς μήθ' ὁ λαμβάκων διωμολογήσαντο ἔξαι
 ἐπὶ τῇ γυναικί. τοῦτο μὲν γὰρ εἴ τινα ἐδίδου, εἰκὸς ἦν
 καὶ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν παραγενέσθαι φασκόντων μαρ-
 τυρεῖσθαι· τοῦτο δ' εἰ δι' ἐπιθυμίαν τὴν ἐγγύην ὁ θεῖος
 ἡμῶν ἐποιεῖτο τῆς τοιαύτης γυναικὸς, ὅηλον ὅτι καὶ ἀρ-
 γύριον πολλῷ μᾶλλον [ἦ] ὁ ἐγγυνὸν διωμολογήσατο ἔχειν
 αὐτὸν ἐπὶ τῇ γυναικί, ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γένοιτο ῥηδύως
 ἀπαλλάττεσθαι, ὅποτε βούλοιτο, τῆς γυναικὸς. καὶ μάρ- 29
 τυρὰς γε πολλῷ πλείους (εἰκὸς) ἦν τὸν ἐγγυνῶντα παρα-
 καλεῖν ἢ τὸν ἐγγνώμενον τὴν τοιαύτην· οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν
 ἀγνοεῖ ὅτι ὀλίγα διαμένειν εἴωθε τῶν τοιούτων. ὁ μὲν
 τοίνυν ἐγγυῆσαι φάσκων μετὰ ἑνὸς μάρτυρος καὶ ἄνευ
 ὁμολογίας | προικὸς εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον ἐγγυῆσαι
 φησι τὴν ἀδελφήν· αἱ δὲ θεῖοι τῷ ἀδελφιδῷ ἄπροικον
 τὴν τοιαύτην ἐγγνωμένῳ μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι.

Καὶ οἱ αὐτοὶ θεῖοι οὗτοι ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς θυσιατρὸς 30
 ἀποφανθείσης εἶναι ὑπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦ κληθέντες μεμαρ-
 τυρήκασι παραγενέσθαι. ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ,
 ὅτι ὁ μὲν ἀπὸ λαγχάνων ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῆς αὐτοῦ
 τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου Φίλην ὄνομα εἶναι ἐπεγράψατο
 τῇ γυναικί, οἱ δὲ τοῦ Πύρρου θεῖοι ἐν τῇ δεκάτῃ φάσκον-
 τες παραγενέσθαι τὸ τῆς τῆθης ὄνομα Κλειταρέτην τὸν
 πατέρα ἐμαρτύρησαν θέσθαι αὐτῇ. θανμάζω οὖν εἰ ὁ 31

5 παρακληθέντες pr., corr. 2. 28. 7 ἦ del. Steph. 29. 2 εἰκὸς
 add. Rsk., qui ipse ἦν delere maluit. 30. 5 ἐγράψατο: em. Dbr. —
 1 τὸ corr. 1, τ. pr. — κλειταρέτην pr., corr. 1.

- ἀνὴρ ὁ συνοικῶν πλείω ἢ ὅκτω ἔτη ἦδη μὴ ἦδει τοῦνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. εἰτα οὐδὲ παρὰ τῶν αὐτοῦ μαρτύρων πρότερον ἐδυνήθη πυθέσθαι, οὐδ' ἡ μήτηρ τῆς γυναικός τὸ τῆς θυγατρὸς ὄνομα τῆς αὐτῆς ἐν χρόνῳ τοσοῦτω
- 82 ἔφρασεν αὐτῷ, οὐδ' ὁ θεῖος αὐτός, Νικόδημος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τῆς τῆθης ὀνόματος, εἴ τις ἦδει τοῦθ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον ταύτῃ, Θίλῃν ὁ ἀνὴρ ὄνομα ἐπεγράψατο εἶναι αὐτῇ, καὶ ταῦτα λαγχάνων αὐτῇ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου. τίνος ἕνεκα; ἢ ἵνα καὶ τοῦ τῆς τῆθης ὀνόματος τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τεθέντος ἀκλήρου ὁ ἀνὴρ καταστή-
- 83 σειεν εἶναι τὴν αὐτοῦ γυναῖκα; ἄρα γε οὐχὶ δῆλον, ὡ ἄνδρες, ὅτι ἂ πάλαι οὗτοι μαρτυροῦσι γενέσθαι, πολλῶ πλέον τῆς λήξεως τοῦ κλήρου ... σύγκειται αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἂν ποτε οἱ μὲν εἰς τὴν δεκάτην, ὡς φασι, κληθέντες τῆς τοῦ Πύρρου θυγατρὸς, ἀδελφιδῆς δὲ τούτου, ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἥτις ἦν ποτε, ἀκριβῶς εἰς τὸ δικαστήριον ἦγον μεμνημένοι ὅτι Κλειταρέτην ὁ πατὴρ ἐν τῇ δεκάτῃ
- 84 ὠνόμησεν, οἱ δ' οἰκειότατοι τῶν ἀπάντων, ὁ πατὴρ καὶ ὁ θεῖος καὶ ἡ μήτηρ οὐκ ἂν ἦδει τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς, ὡς φασι, τῆς αὐτοῦ. πολὺ γε μάλιστ' ἂν, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων καὶ ὕστερον ἐγχωρήσει εἰπεῖν.
- 85 Περὶ δὲ τῆς τούτου μαρτυρίας οὐ χαλεπὸν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐστὶ-γινῶναι ὅτι φαίνεται περιφανῶς τὰ ψευδῇ μεμαρτυρηκὼς οὗτος. ὅπου γάρ, ἐὰν τίς τι ἀτιμητον δῶ, [ἕνεκα τοῦ νόμου,] ἐὰν ἀπολίπῃ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἔξεστι πράξασθαι τῷ δόντι ὃ μὴ ἐν προκίλ τιμήσας ἔδωκεν, ἢ πον ὅστις γέ φησιν ἄνευ ὁμολογίας προικὸς τὴν ἀδελφὴν

82. 2 ἦδει corr. 1, ἦδ. pr. — 3 ταύτῃ Bk., αὐτῇ Rsk.: ταύτην — 6 ὑπὸ τοῦ corr. 1, τοῦ pr. 83. 2 μαρτυροῦ ... γενέσθαι αὐτοῖς pr., corr. 1 (αὐτοῖς induxit) — 3 sppl. πρότερον οὐ vel tale quid — σύγκειται corr. 1, οὐκέτ. pr. — 4 οἱ Ald.: εἰ. 84. 1 ὁ ἀνὴρ Dbr. — τὸ ὄνομα... τῆς αὐτοῦ pro glossemate habeo ad ὠνόμησεν v. 1. 85. 4 ἕνεκα τοῦ νόμου del. de meo, ε. τ. γάμου Rsk. — ἀπολίσκει pr., corr. 1 — 6. 7 εἴ που pr., corr. 2.

ἐγγυῆσαι, περιφανῶς ἀναίσχυντος ὧν ἐλέγχεται. τί γὰρ 36
 ἐμελλεν ὄφελος εἶναι αὐτῷ τῆς ἐγγύης, εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυη-
 σαμένῳ ἐκπέμψαι ὁπότε βούλοιτο τὴν γυναῖκα ἤν; ἤν δ'
 ἂν ἐπ' ἐκείνῳ, ὧ ἄνδρες, δῆλον ὅτι, εἰ μηδεμίαν προῖκα
 διωμολογήσατο ἔξωθεν ἐπ' αὐτῇ. εἰτ' ἐπὶ τούτοις ἂν Νικό-
 δημος ἡγγύησε τῷ ἡμετέρῳ θείῳ τὴν ἀδελφὴν; καὶ ταῦτα
 εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὔσαν αὐτήν, καὶ τῆς
 ὁμολογηθείσης προικὸς ἐκ τῶν νόμων γιγνομένης εἰς αὐ-
 τόν, εἴ τι ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν γενέσθαι παῖδας αὐτῇ;
 ἂρ' οὐν δοκεῖ τῷ ὑμῶν ὀλιγώρως οὕτως ἔχειν χρημάτων 37
 Νικόδημος, ὥστε παραλιπεῖν ἂν τι τῶν τοιούτων; ἐγὼ
 μὲν γὰρ οὐ νομίζω. εἰτα παρὰ τούτου ὁ ἡμέτερος θεῖος
 ἡξίωσεν ἂν ἐγγυήσασθαι τὴν ἀδελφὴν, ὃς αὐτὸς ξενίας
 φεύγων ὑπὸ ἐνὸς τῶν φρατέρων ὧν φησιν αὐτοῦ εἶναι,
 παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως; Καὶ ὡς ἀλη-
 θῇ λέγω, ἀναγλὴνωσκε τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

Οὗτος τοίνυν τῷ ἡμετέρῳ θείῳ ἄπροικον τὴν ἀδελ- 38
 φὴν τὴν ἑαυτοῦ μεμαρτύρηκεν ἐγγυῆσαι, καὶ ταῦτα τῆς
 προικὸς εἰς αὐτὸν γιγνομένης, εἴ τι ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν
 γενέσθαι παῖδας αὐτῇ. Λαβὲ δὴ καὶ ἀνάγνωθι τοὺς νό-
 μους τουσδὶ αὐτοῖς.

NOMOI.

Δοκεῖ ἂν ὑμῖν οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων Νικό- 39
 δημος, ὥστε, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἂν σφόδρα
 διακριβώσασθαι περὶ τῶν ἑαυτῷ συμφερόντων; καὶ μὰ
 Δία, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐπὶ παλλακίᾳ διδόντες
 τὰς ἑαυτῶν πάντες πρότερον διωμολογοῦνται περὶ τῶν
 δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς· Νικόδημος δὲ ἐγγυᾷ μέλ-
 λων, (ὥς) φησι, | τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ μόνον τὸ κατὰ
 τοὺς νόμους ἐγγυῆσαι διεπράξατο; ὃς ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ,
 οὗ ἐπιθυμῶν λέγει πρὸς ὑμᾶς, σφόδρα βούλεται πονηρὸς
 εἶναι;

37. 2 το. ούτων pg., corr. 2 — 5 ὧν Rsk.: ὧν. 39. 4 παλλα-
 κία Bk.: παλλακίδι — 7 ὡς add. Rsk.

- 10 Περὶ μὲν οὖν τῆς τούτου πονηρίας καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ οἱ πολλοὶ γινώσκουσιν ὑμῶν, ὥστε οὐκ ἀπορῶ γε μαρτύρων, ἅταρ τι λέγω περὶ αὐτοῦ· βούλομαι δὲ πρῶτον ἐκ τῶν τοιῶνδε ἐξελέγξαι τοῦτον ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτη· φέρε γάρ, ὦ Νικόδημε, εἰ ἦσθα ἡγγυηκῶς τῷ Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰ ἦδεις ἐξ αὐτῆς
- 11 θυγατέρα γνησίαν καταλειπομένην, πῶς ἐπέτρεψας τῷ ἡμέτέρῳ ἀδελφῷ ἐπιδικασασθαι τοῦ κλήρου ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς, ἣν φῆς τῷ ἡμέτέρῳ θείῳ καταλειφθῆναι; ἢ οὐκ ἦδεις ἐν τῇ ἐπιδικασίᾳ τοῦ κλήρου νόθην καθιστάμενην τὴν ἀδελφιδὴν τὴν σαυτοῦ; [ὁπότε γάρ τις ἐπεδικάζετο τοῦ κλήρου, νόθην τὴν θυγατέρα τοῦ καταλιπόντος
- 12 τὸν κλῆρον καθίστη.] ἔτι δὲ πρότερον ὁ Πύρρος ὁ ποιησάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν υἱὸν αὐτῷ· οὔτε γὰρ διαθῆσθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν ἔξεστι τῶν ἑαυτοῦ ἄνευ τῶν θυγατέρων, ἐὰν τις καταλιπὼν γνησίας τελευτᾷ. γνῶσεσθε δὲ αὐτῶν ἀκούσαντες τῶν νόμων ἀναγινωσκομένων.
- 13 Ἀναγίνωσκε τούσδε αὐτοῖς.

NOMOL.

- 13 Δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ μεμαρτυρηκῶς ἐγγυῆσαι ἐπιτρέψαι ἂν τι τούτων γίνεσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦ κλήρου τῇ λήξει, ἣν ὁ Ἑνδιος λαχὼν ἐπεδικάζετο, ἀμφισβητῆσαι ἂν ὑπὲρ τῆς ἀδελφιδῆς τῆς ἑαυτοῦ, καὶ οὐκ ἂν διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπιδίκον τῷ Ἑνδίῳ τὸν ἐκείνης πατρῶον κλῆρον εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ὥς γε ἐπεδικάσατο ὁ ἡμέτερος ἀδελφὸς τοῦ κλήρου καὶ οὐκ ἡμφεσβήτησεν οὐδεὶς ἐκεῖνῳ, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

- 14 Γενομένης τοίνυν τῆς ἐπιδικασίας ταύτης οὐκ ἐτόλμησεν ἀμφισβητῆσαι τοῦ κλήρου Νικόδημος, οὐδὲ διαμαρτυρῆσαι τὴν ἀδελφιδὴν τὴν ἑαυτοῦ γνησίαν θυγατέρα Πύρρῳ καταλειφθῆναι.

40. 1 τούτων: em. Sauppe — σιωποῦντος pr., corr. 2 — 3 αὐτῶν pr., corr. 1 — 4 τοιῶνδε: ὦ ex οὐ inter scribendum corr. vid. 41 4 καθιστά. μένην pr. — 5 sq. gloss. del. Nbr. — 6 καταλ. ἵκοντος pr., corr. 1. 43. 1 δοκῇ pr., corr. 2 — 4 ἀδελφ. pr., corr. 2 — 5 μὴ Schoem.: οὐκ.

Περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπιδικασίας ἔχει ἂν τις ψεῦδος 45
 προφασίσασθαι πρὸς ὑμᾶς· ἢ γὰρ λαθεῖν σφᾶς προσποιή-
 σαιτ' ἂν οὗτος, ἢ καὶ ψεύδεσθαι αἰτιῶντ' ἂν ἡμᾶς. τοῦτο
 μὲν οὖν παρῶμεν· ἐπειδὴ δὲ τῷ Ξενοκλεῖ ἡγγῶα ὁ Ἐνδιος
 τὴν ἀδελφιδῆν σου, ἐπέτρεψας, ὧ Νικόδημε, τὴν ἐκ τῆς
 ἐγγυητῆς τῷ Πύρρῳ γεγενημένην ὥς ἐξ ἐταίρας ἐκείνῃ
 οὔσαν ἐγγυᾶσθαι; καὶ οὐκ [ἂν] εἰσήγγελλες πρὸς τὸν ἄρ- 46
 χοντα κακοῦσθαι τὴν ἐπικληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου οὐ-
 τως ὑβριζομένην καὶ ἄκληρον τῶν ἐαυτῆς πατρῶων καδι-
 σταμένην, ἄλλως τε καὶ μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύ-
 νων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν καὶ ἐξὸν τῷ βουλομένῳ βοηθεῖν
 ταῖς ἐπικλήροις; οὔτε γὰρ ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα 47
 εἰσαγγελίαις ἔπεστιν, οὐδὲ ἐὰν μηδεμίαν τῶν ψήφων οἱ
 εἰσαγγεῖλαντες μεταλάβωσιν, οὔτε πρυτανεία οὔτε παρά-
 στασις οὐδεμία τίθεται τῶν εἰσαγγελιῶν· ἀλλὰ τοῖς μὲν
 διώκουσιν ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν ἔξεστι, τῷ βουλομένῳ,
 τοῖς δ' ἄλισκομένοις (αἱ) ἔσχαται τιμωραὶ ἐπὶ ταῖς εἰσ-
 αγγελίαις ἔπεισιν. ἔπειτα εἰ ἦν ἐξ ἐγγυητῆς ἢ τούτου 48
 ἀδελφιδῆ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ γεγενημένη, ἐπέτρεψεν ἂν Νι-
 κόδημος ὥς ἐξ ἐταίρας οὔσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι; καὶ γενο-
 μένων αὐτῶν οὐκ ἂν εἰσήγγελλε πρὸς τὸν ἄρχοντα ὑβρι-
 ζεσθαι τὴν ἐπικληρον ὑπὸ τοῦ οὕτως ἐγγυήσαντος αὐτῇ;
 καὶ εἰ ἦν ἀληθῆ ἃ νυνὶ τετόλμηκας μαρτυρεῖσαι, παρα-
 χρήμα εὐθὺς τότε ἐτιμωρήσω ἂν τὸν ἀδικοῦντα. ἢ καὶ
 ταῦτα λαθεῖν σεαυτὸν προσποιήσῃ; ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς 49
 ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἦσθαι; ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο
 ἀγανακτήσαντι δῆπου σοι εἰσαγγεῖλαι τὸν Ἐνδιον προσ-
 ῆκεν, εἰ αὐτὸς μὲν τριτάλαντον οἶκον ἔχειν ἡξίου ὥς προσ-
 ῆκον αὐτῷ, τῇ δὲ γνησίᾳ οὔσῃ θυγατρὶ χιλίας δραχμάς

45. 1 διαδικασίας: em. Rsk. — 2 σφᾶς Bk., ἐαυτὸν ἐπιδικαζο-
 μένους ἡμᾶς Rsk.: ἡμᾶς — 5 ἐπέτρεψας ἂν Ald. et vulg. — 6. 7 οὔσαν
 ἐκείνῃ Fuhr. 46. 1 ἂν del. de meo — 5 βοηθοῦ. pr., corr. 1.

47. 2 ἐπεστιν: em. Rsk. — μηδεμίαν Bk.: οὐδεμίαν — 3. 4 Harpocr. v.
 παράστασις· Is. ἐν τῷ περὶ τοῦ Πύρρου κλήρον — 6 αἱ add. Schoem.

48. 1 ἐξ s. v. 1 — 6 καὶ: νῆ Δία Sauppe, ft. ναὶ μὰ Δία καὶ —
 τετολμήκας: em. Rsk. 49. 3. 4 προσῆκει αὐτὸς pr., corr. 2 — 5 θυ-
 γατρὶ χιλίας Rauchenstein: τρισχιλίας.

προϊκα ἐπιδούς ἐκδούναι ἤξιωσεν ἄλλω. εἴτ' ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀγανακτήσας εἰσήγγειλεν ἂν τὸν Ἑνδιον οὗτος; ναί
 40 μὰ Δία, εἴ γ' ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. οἶμαι δὲ οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ἐκείνον οὐδ' ἄλλον [δὲ] τῶν εἰσποιήτων οὐδένα οὕτως εὐήθη οὐδ' αὖ ὀλίγωρον τῶν νόμων τῶν κειμένων | γίνεσθαι, ὥσθ' ὑπαρχούσης γνησίας θυγατρὸς τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι ἐτέρῳ δοῦναι ταύτην ἀνθ' ἑαυτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἤδει ὅτι τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν ἀπάντων τῶν παππῶων κληρονομία προσήκει. εἶτα εἰδὼς ἂν τις ταῦτα ἐτέρῳ παραδοίη τὰ αὐτοῦ,
 41 καὶ ταῦτα τηλικαῦτα ὄντα ὅσων ἡμφροσβήτησαν οὗτοι; δοκεῖ δ' ἂν τις ὑμῖν οὕτως ἀναιδὴς ἢ τολμηρὸς εἰσποίητος γενέσθαι, ὥστε μὴδὲ τὸ δέκατον μέρος ἐπιδούς ἐκδούναι τῇ γνησίᾳ θυγατρὶ τῶν πατρῶων; γενομένων δὲ τούτων δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ Θεῖος ἐπιτρέψαι, ὃ ἐγγυῆσαι μεμαρτυρηκὼς αὐτῆς τὴν μητέρα; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω, ἀλλὰ καὶ ἡμφροσβήτησεν ἂν τοῦ κλήρου καὶ διεμαρτύρησε καὶ εἰσήγγειλεν ἂν πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ ἄλλο εἴ τι ἦν ἰσχυρό-
 42 τερον τούτων, ἅπαντ' ἂν διεπράξατο. ὁ μὲν τοίνυν Ἑνδιος ὡς ἐξ ἐταίρας οὔσαν ἡγγύησεν, ἣν φησιν ἀδελφιδῆν Νικόδημος εἶναι αὐτῷ· οὗτος δὲ οὔτε τῷ Ἑνδίῳ τοῦ Πύρρου κλήρου ἀμφισβητῆσαι ἤξιωσεν, οὔτ' ἐγγυῆσαντα τὴν ἀδελφιδῆν (ὡς) οὔσαν ἐξ ἐταίρας εἰσαγγεῖλαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἤξιωσεν, οὔτ' ἐπὶ τῇ δοθείσῃ προικὶ αὐτῇ ἡγανάκτησεν οὐδέν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἶασε γενέσθαι. οἱ
 43 δὲ νόμοι περὶ ἀπάντων διορίζουσι τούτων. ἀναγνώσεται οὖν πρῶτον ὑμῖν τὴν περὶ τῆς ἐπιδικασίας τοῦ κλήρου μαρτυρίαν πάλιν, ἔπειτα τὴν περὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς γυναικός. *Ἀναγλινωσκε αὐτοῖς.*

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

50. 2 δὲ del. de meo, δὴ Sauppe, γε Schb. — 3 αὖ Bk.: ἂν — 4 ὥστ' pr., corr. 1 — 6 ὅτι Schb.: διότι. 51. 5 δοκῇ pr., corr. 2 — 9 ἂν. pr. 52. 4 ἐγγυῆσαντ. pr., corr. 2 — 5 ὡς add. Rsk. — 6 ἤξιωσεν del. Schb. 53. 5 tit. μαρτυρία: em. Rsk.

Λαβὲ δὴ καὶ τὴν τούτου μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

Πῶς οὖν (ἄν) τις σαφέστερον ἐξελέγχοι ψευδομαρτυ- 54
ριῶν διώκων ἢ ἐκ τε τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς τούτοις
ἐπιδεικνύων καὶ ἐκ τῶν νόμων ἀπάντων τῶν ὑμετέρων;

Περὶ μὲν οὖν τούτου σχεδὸν εἴρηται τὰ πολλά· σκέ-
ψασθε δὲ καὶ περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ἀδελφιδὴν τὴν τού-
του γυναῖκα, ἐὰν ἄρα τι γένηται καὶ ἐκ τούτου τεκμήριον
ὥς ἔστι ψευδῇ τὰ μεμαρτυρημένα Νικοδήμῳ. ὥς μὲν οὖν 55
ἡγγήσατο καὶ ἔλαβεν ὥς οὖσαν ἐξ ἑταίρας τὴν γυναῖκα,
ἐπιδέδεικται καὶ μεμαρτύρηται· ὥς δ' ἀληθὴς ἡ μαρτυρία
ἐστὶν αὕτη, ὁ Ξενοκλῆς αὐτὸς ἔργῳ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἤδη
ἀληθῇ ταῦτα μεμαρτύρηκε. δῆλον γὰρ ὅτι εἰ μὴ ἡγγήτο
παρὰ τοῦ Ἐνδίου ὥς ἐξ ἑταίρας οὖσαν τὴν γυναῖκα, ὄν-
των αὐτῷ παίδων ἤδη τηλικούτων ἐκ τῆς γυναικός, ζῶντι
ἂν τῷ Ἐνδίῳ ἡμφεσβήτησεν ὑπὲρ τῆς γνησίας θυγατρὸς
τῶν πατρῶων, ἄλλως τε καὶ παρεσκευασμένος μὴ ὁμο- 56
λογεῖν τὴν τοῦ Ἐνδίου ποιῆσιν τῷ Πύρρῳ γενέσθαι. ὥς
δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς ἐπεσκήπτετο τοῖς μεμαρτυρηκόσιν
ἐπὶ τῇ διαθήκῃ τοῦ Πύρρου παραγενέσθαι. καὶ ὥς ἀληθῇ
λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὴν μαρτυρίαν τὴν μαρτυρηθεῖσαν.
Ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

MARTYRIA.

Ἀλλὰ μὴν κάκεινό γε δῆλον, ὥς οὐχ ὁμολογοῦσι τὴν 57
τοῦ Ἐνδίου ποιῆσιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι. οὐ γὰρ
ἂν υπερβάντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγεννημένον κλη-
ρονόμον ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ Πύρρου κλήρου λαχεῖν τὴν
λήξιν ἡξίωσαν οὗτοι. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος πλείω ἢ εἴκοσιν
ἔτη τετελεύτηκεν ἤδη, ὁ δὲ Ἐνδιος τοῦ Μεταγειτνιαῖος
μηνὸς πέρυσιν, ἐν ᾧ ἔλαχον τοῦ κλήρου τὴν λήξιν τρίτη
ἡμέρα εὐθέως οὗτοι. ὁ δὲ νόμος πέντε ἐτῶν κελεύει δι- 58

54. 1 ἂν add. Dbr. — τις s. v. 1 — ἐξελέγχει: em. Ald. — 3 ἡμε-
τέρων: em. Sauppe — 4 περὶ μὲν corr. 1, pr. — 5 ἀδελφ.. pr.,
corr. 2. 55. 8 ἡμφεσβήτησε περὶ: em. Bk. 56. 3 δὲ, et πῶς Ald.,
πῶς del. Rsk., requiro πῶς γὰρ τοῦθ' ὁμολογῶν — ἐπίσκηπτε: em. Rsk.
— 5 ἡμῖν — 7 tit. in mg.

κάσασθαι τοῦ κλήρου, ἐπειδὴν τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος. οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα προσήκει τῇ γυναικί, ἣ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῶν πατρῶων, ἣ ἐπειδὴ τετελευτήκως ἦν ὁ εἰσπολήτος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ εἰ, ὥς φασιν οὗτοι, ἡ γυνήκει αὐτὴν τῷ Ξενοκλεί ὡς γνησίαν ἀδελφὴν οὔσαν αὐ-
 59 τῶν. ἀκριβῶς γὰρ ἐπιστάμεθα πάντες ὅτι ἀδελφῶν μὲν κλήρων ἐπιδικασία πᾶσιν ἐστὶν ἡμῖν, ὅτῳ δὲ γόνῳ γεγόνασιν γνήσιοι παῖδες, οὐδενὶ ἐπιδικάζεσθαι τῶν πατρῶων προσήκει. καὶ περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ. ἅπαντες γὰρ ἡμεῖς | καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται ἀνεπίδικα ἔχουσι
 60 τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρῶα. οὗτοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἀφικνήμενοι εἰσὶν, ὥστε τῷ μὲν εἰσποιήτῳ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσήκειν τῶν δοθέντων, τῇ δὲ Θίλῃ, ἣν φασὶ θυγατέρα γνησίαν τῷ Πύρρῳ καταλελειφθαι, λαχεῖν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου τὴν λῆξιν ἡξίωσαν. καίτοι —
 ὅπερ εἰπὼν καὶ πρότερον — ὅσοι μὲν (ἂν) καταλίπωσι γνησίους παῖδας ἐξ αὐτῶν, οὐ προσήκει τοῖς παισὶν ἐπιδικάσασθαι τῶν πατρῶων· ὅσοι δὲ διαθήκαις αὐτοὶ εἰσποιοῦνται, τούτοις ἐπιδικάζεσθαι προσήκει τῶν δοθέντων.
 61 τοῖς μὲν γάρ, ὅτι γόνῳ γεγόνασιν, οὐδεὶς ἂν δῆπου ἀμφισβητήσῃε περὶ τῶν πατρῶων· πρὸς δὲ τοὺς εἰσποιήτους ἅπαντες οἱ κατὰ γένος προσήκοντες ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ παρὰ τοῦ ἐντυχόντος τῶν κλήρων αἱ λῆξεις τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις γίνωνται, καὶ μὴ ὡς ἐρήμων τῶν κλήρων ἐπιδικάζεσθαι τινες τολμῶσι, τούτου ἕνεκα τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσπολήτοι πάντες ποιοῦνται.
 62 μηδεὶς οὖν ὑμῶν ἡγείσθω, εἰ ἐνόμιζε γνησίαν εἶναι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ξενοκλῆς, λαχεῖν ἂν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν λῆξιν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου, ἀλλ' ἐβάδιζεν ἂν ἡ γησιὰ εἰς

59. 1. 2 ἀδελφὸν μὲν κλήρον pr., corr. 1 — 5 ft. καὶ ἡμεῖς. 60. 5 λῆξιν pr., corr. 1 — 6 εἶπον corr. 2, εἰ.ον pr. — ἂν add. Dbr. — 8 αὐτοῖς αὐτοῖς Dbr., υἱοὶ Emperius, ft. transp. εἰσποιοῦνται, αἱ τοῖς τούτοις.

61. 1 γεγονόσιν pr., corr. 2 — 4 πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας Sauppe, παρὰ τὸντυχὸν Emperius, ft. παρὰ τοὺς τυχόντας — 6 τινες corr. 2, τινος pr.

τὰ ἐαυτῆς πατρῷα, καὶ εἴ τις αὐτὴν ἀφηρεῖτο ἢ ἐβιάζετο, ἐξῆγεν ἂν ἐκ τῶν πατρῶων, καὶ οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἔφρευγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐκινδύνευεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τῆς ἐαυτοῦ.

Ἔτι δ' ἂν πρότερον τοῦ Ξενοκλέους οἱ τοῦ Πύρρου 63
 θειοὶ, εἰ ἥδεσαν γνησίαν θυγατέρα τῷ ἐαυτῶν ἀδελφιδῷ
 καταλειπομένην καὶ ἡμῶν μηδὲνα λαμβάνειν ἐθέλοντα αὐ-
 τήν, οὐκ ἂν ποτε ἐπέτρεψαν Ξενοκλέα, τὸν μηδαμῶδεν
 μηδὲν γένει προσήκοντα Πύρρῳ, λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ
 γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη.
 τὰς μὲν ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκδοθείσας καὶ συνοικούσας 64
 ἀνδράσι γυναῖκας — περὶ ὧν τίς ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατήρ βου-
 λεύσαιτο; — καὶ τὰς οὕτω δοθείσας, ἂν ὁ πατήρ αὐτῶν
 τελευτήσῃ μὴ καταλειπὼν αὐταῖς γνησίους ἀδελφούς, τοῖς
 ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει, καὶ πολ-
 λοι συνοικοῦντες ἤδη ἀφῆρηται τὰς ἐαυτῶν γυναῖκας. εἴτα 65
 τὰς μὲν ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκδοθείσας διὰ τὸν νόμον ἐξ
 ἀνάγκης ἐπιδίκους εἶναι προσήκει· Ξενοκλεῖ δὲ ἂν τις τόδ'
 ἐπέτρεψε τῶν τοῦ Πύρρου θείων, εἰ ἢ γνησίᾳ θυγάτηρ
 ἐκείνῳ καταλειπομένη; λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσ-
 ῆκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα, καὶ τοσαύτης οὐσίας τοῦτον κατα-
 στῆναι κληρονόμον ἀνθ' ἐαυτῶν; μὴ νομίσητε ὑμεῖς, ὧ
 ἄνδρες· οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲ 66
 περὶ πλείονος τοὺς ἄλλοτρίους ἐαυτοῦ ποιεῖται. ἐὰν οὖν
 προφασίζωνται διὰ τὴν τοῦ Ἐνδίου πόλιν μὴ ἐπιδίκον
 εἶναι τὴν γυναῖκα, καὶ διὰ ταῦτα μὴ φῶσιν ἀμφισβητῆσαι
 αὐτῆς, πρῶτον μὲν ἐκεῖνα αὐτοὺς ἐρέσθαι χρή, εἰ ὁμολο-
 γοῦντες τὴν τοῦ Ἐνδίου πόλιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι
 ἐπεσκημμένοι εἰσι τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα, εἴτα (εἰ) 67
 παρελθόντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγεννημένον κληρο-
 νόμον τοῦ Πύρρου κλήρου τὴν λῆξιν λαχεῖν ἤξιωσαν παρὰ

62. 6 πρὸς Rsk.: εἰς. 63. 3 καταλειπομένην pr., s 1 eras.

65. 4 γνησία ... ηρ pr., corr. 2 — 5 καταλειπομένη pr., s 1 eras. —

6. 7 καταστήσαι: em. Rsk. 66. 7 ὑπὸ τοῦ πύρρου γενέσθαι in ras.
 totidem litt. 1. 67. 1 εἰ add. Rsk.

- τὸν νόμον. πρὸς δὲ τούτοις ἐκεῖνο αὐτοὺς ἔρεσθε, εἴ τις τῶν γνησίων (τῶν) αὐτοῦ ἐπιδικάζεσθαι ἀξιοῖ. ταῦτα πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν πυνθάνεσθε. ὡς δ' ἦν ἐπιδικός ἡ γυνή, εἴ περ γησιὰ καταλειφθεῖη, ἐκ τῶν νόμων
- 68 σαφέστατα μαθεῖν ἔστι τοῦτο. ὁ γὰρ νόμος διαρρηθὴν λέγει ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ τις τὰ αὐτοῦ, ἐὰν μὴ παῖδας γνησίους καταλίπῃ ἄρρενας· ἂν δὲ θηλείας καταλίπῃ, σὺν ταύταις. οὐκοῦν μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι δοῦναι καὶ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ· ἄνευ δὲ τῶν γνησίων θυγατέρων οὐχ οἷόν τε οὔτε ποιήσασθαι οὔτε δοῦναι οὐ-
- 69 δεῖν οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ. οὐκοῦν εἰ μὲν ἄνευ τῆς γησιᾶς θυγατρὸς τὸν Ἐνδῖον Πύρρον ἐποιεῖτο υἱὸν αὐτῷ, ἄκυρον ἂν ἦν αὐτῷ ἡ ποιήσις κατὰ τὸν νόμον· εἰ δὲ τὴν θυγατέρα ἐδίδου καὶ ἐπὶ τούτῳ ποιησάμενος κατέλιπε, πῶς ἂν ὑμεῖς | ἐπετρέψατε ἐπιδικάζεσθαι — οἱ τοῦ Πύρρου θείοι — τὸν Ἐνδῖον τοῦ Πύρρου κλῆρον ἄνευ τῆς γησιᾶς θυγατρὸς, εἰ ἦν ἐκεῖνη, ἄλλως τε καὶ εἰ, ὡς ἔμαρτυρήσατε, ἐπέσκηψεν ὑμῖν ὁ ἀδελφιδοῦς ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ πα-
- 70 δίου; ἀλλ' ὧ ἄγαθέ, τοῦτο μὲν καὶ (ὑμεῖς) λαθεῖν φήσαιτ' ἂν ὑμᾶς· ὅτε δ' ἡγγύα καὶ ἐξεδίδου ὁ Ἐνδιὸς τὴν γυναῖκα, ἐπετρέπετε ὑμεῖς οἱ θείοι τὴν τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου αὐτῶν ὡς ἑξ ἑταίρας οὔσαν ἐκείνῃ ἑγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ παραγενέσθαι φάσκοντες, ὅτε ὁ ἀδελφιδοῦς ὑμῶν ἡγγυᾶτο τὴν μητέρα τὴν ταύτης κατὰ (τούς) νόμους ἔξῃν γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ ταύτης κληθέν-
- 71 τες συνεστιαῖσθαι; πρὸς δὲ τούτοις — τουτὶ γὰρ τὸ δεινόν ἐστιν — ἐπισκῆψαι φάσκοντες ὑμῖν τὸν ἀδελφιδοῦν ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παιδίου, οὕτως ἐπεμελήθητε ὥστ' ἑᾶσαι ὡς ἑξ ἑταίρας οὔσαν αὐτὴν ἑγγυᾶσθαι, ἄλλως τε

5 τῶν add. Rsk. — 7 καταλειφθῇ Ald. 68. 3 καταλίπη. pr. — 4 καταλ. ἴπη pr. 69. 2 ἄκυρο. pr., σ in ras. 1 — 3 αὐτῷ pr., αὐτοῦ corr. 1 — 5 τῷ τοῦ πύρρου θείῳ: οἱ ἐτ θείοι de meo, τῷ τ. II, θείῳ Ald., τὸν τ. II. θιτὸν (υἱὸν 'Ε.) ci. Sauppe — 7 εἰ καὶ ἔμαρτ. ὡς: transp. Nbr., καὶ εἰ cum Rsk. 70. 1 ὑμεῖς add. de meo — 2. 3 τῇ γυναικί: em. Tophanes Taylori — 6 τοῖς add. Schoem. — 8 συνίστασθαι pr., corr. 2. 71. 3 τούτον in ras. add. 1 — ὕτως pr., corr. 1 — ἐπιμελήθητε pr., corr. 2.

καὶ ἔχουσαν τοῦτομα τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἀδελφῆς, ὡς μαρτυρεῖτε;

Ἐκ τούτων, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πρά- 72
 γματος ῥαδιόν ἐστι γινῶναι ὅσον ἀναισχυντότατοι ἀνθρώ-
 πων εἰσὶν οὗτοι. τίνος γὰρ ἔνεκα, εἰ ἦν γησιὰ θυγάτηρ
 τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλειτομένη, ποιησάμενος ὁ θεὸς
 κατέλιπε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν ἑαυτῷ; πότερον ὅτι προσ-
 ἤκοτες αὐτῷ ἐγγυτέρω γένους ἡμῶν ἦσαν ἄλλοι, οὓς βο-
 λόμενος τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερησαὶ ἐποι-
 εῖτο τὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ; ἀλλ' οὔτε ἐγένετο οὐτ' ἔστι,
 μὴ γενομένων [δὲ] παίδων γησιῶν ἐκείνῳ, ἐγγυτέρω ἡμῶν
 οὐδὲ εἰς· ἀδελφὸς μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ οὐδ' ἀδελφοῦ
 παῖδες, ἐκ δὲ τῆς ἀδελφῆς ἡμεῖς ἦμεν αὐτῷ. ἀλλὰ νῆ 73
 Δία ἄλλον τινὰ ποιησάμενος τῶν συγγενῶν ἔδωκεν ἂν ἔχειν
 τὸν κλῆρον καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ; καὶ τί αὐτὸν
 ἔδει καταφανῶς καὶ ὀτρύνειν ἀπέχθασθαι τῶν οἰκείων, ἐξόν,
 εἴπερ ἦν ἡγγυημένος τὴν ἀδελφὴν τὴν Νικοδήμου, τὴν
 θυγατέρα τὴν ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν εἶναι εἰς τοὺς
 φράτερας εἰσαγαγόντι ὡς οὖσαν γησιᾶν ἑαυτῷ, ἐπὶ ᾧ παντι
 τῷ κλήρῳ ἐπιδίκων καταλιπεῖν αὐτήν, καὶ ἐπισκῆψαι τῶν
 γυνομένων (ἐκ) τῆς θυγατρὸς παίδων εἰσαγαγεῖν υἱὸν
 ἑαυτῷ; ὁῦλον μὲν γὰρ ὅτι ἐπὶ κληρὸν καταλιπὼν ἀκριβῶς 74
 ἂν ᾔδει ὅτι δυοῖν θάτερον ἔμελλεν ὑπάρχειν αὐτῇ· ἢ γὰρ
 ἡμῶν τινα τῶν ἐγγύτατα γένους ἐπιδικασάμενον ἔξειν γυ-
 ναῖκα, ἢ εἰ μηδεὶς ἡμῶν ἐβούλετο λαμβάνειν, τῶν θείων
 τινὰ τούτων τῶν νῦν μαρτυρούντων, εἰ δὲ μή, τῶν ἄλλων
 τινὰ συγγενῶν τὸν αὐτὸν τρόπον μετὰ πάσης τῆς οὐσίας
 ἐπιδικασάμενον κατὰ τοὺς νόμους ἔξειν ταύτην γυναῖκα.

72. 1 τούτων corr. 1, τούτου pr. — 4 καταλειτομένη pr., s 1 eras. — 6 ὑμῶν pr., corr. 2 — 9 δὲ del. de meo, γs Dbr., δῆ Sauppe — 10 οὐδὲ eis pr., οὐδὲ eis corr. 2. 73. 2 δία e corr., fuit fort. δι' α — 8 κλήρ^ω. — ἐκ ante τῶν eras., v. 9 ante τῆς add. Rsk. — 9 υἱὸν om. pr., corr. 1. 74. 1 post ἐπὶ κληρὸν in mg. μὲν add. 1; quae praecedunt μὲν γὰρ non consilio sed scriba invito videntur inducta esse — 3 sq. γένους ἐπιδικασάμενον in ras. 13 litt. corr. 1 — 5 τούτων in ras. add. 1 — 6 μετὰ Schoem.: περι — 7 ἔχειν: em. Rsk.

75 οὐκοῦν ἐκ μὲν τοῦ τὴν θυγατέρα εἰς τοὺς φράτερας εἰσαγαγεῖν καὶ μὴ ποιήσασθαι τὸν ἑμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ ταῦτ' ἂν διεπράξατο· ἐκ δὲ τοῦ τοῦτον μὲν ποιήσασθαι τὴν δὲ μὴ εἰσαγαγεῖν τὴν μὲν νόθην, ὥσπερ αὐτῷ προσῆκε, καὶ ἄκληρον κατέστησε, τὸν δὲ κληρονόμον κατέλειπεν τῶν
76 ἑαυτοῦ. ἀλλὰ μὴν ὥς γε οὔτε γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεὸς ἡμῶν, οὔτε τὴν θυγατέρα, ἣν φασὶ γνησίαν αὐτοῦ εἶναι οὗτοι, εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτερας ἡξίωσε, καὶ ταῦτα νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώσεται [δὲ] ὑμῖν τὴν τῶν φρατέρων τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν. Ἀναγλινώσκα· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYRIA.

Λαβὲ δὲ καὶ ὥς ἐποιήσατο τὸν ἑμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ.

MARTYRIA.

77 Εἴτα ὑμεῖς τὴν Νικοδήμου μαρτυρίαν τῶν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐκμαρτυριῶν πιστοτέραν ἡγήσεσθε εἶναι, καὶ τὴν οὕτω κοινὴν τοῖς βουλομένοις γεγενημένην, ταύτην ἐπιχειρήσει τις ὑμᾶς πείθειν ὅτι ἐγγνητὴν γυναῖκα ὁ ἡμέτερος θεὸς ἔσχεν; ἀλλ' ὑμεῖς, ὥς ἔγωγ' οἶμαι, οὐ πιστεύετε, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ ὑμῖν, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου,
78 πρῶτον μὲν ἐπὶ τίνι προικὶ οὗτος ἐγγνησάμενος τῷ Πύρρῳ φησὶ τὴν ἀδελφὴν, ἔπειτα πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα ἢ ἐγγνητὴν γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ἢ τὸν οἶκον [τὸν] αὐτοῦ, εἴτα παρ' οὗτου ἐκομίσαστο τὴν προῖκα αὐτῆς, ἐπειδὴ τετελεστικῶς ἦν ὡς φησὶν αὐτὴν ἐγγνησάμενος· ἢ εἰ ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι | ἐν εἰκοσιν ἔτεσιν, ὁποῖαν δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἐγγνητῆς γυναικὸς ἐδικάσατο
79 τῷ ἔχοντι τὸν Πύρρον κληρὸν οὗτος. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐπιδειξάτω ὅτι πρῶτερον ἢ ὕστερον ἡγγύησεν οὗτος τῇ

75. 2 ἑαυτῷ pr., αὐτῷ corr. 1 — 3 ταῦτ' ἂν Ald.: ταῦτα — 5 κατέλειπεν pr. 76. 1 ὥς γε Ald.: ὥστε — γαμηλίαν pr. — 2 οὗτοι s. v. 1 — 3 ἡξίωσε corr. 1 (?), ἡξίωσαν pr. — 4 δὲ del. Dbr. — 5. 6 ἐπιβαλλε: em. Steph. 77. 5 πιστεύετε: em. Steph. 78. 3 τὸν del. Turr. — 4 αὐτῆς pr., αὐτὸς corr. 1 — 5 ὁ φ.σιν pr., ω corr. 2, φησαι corr. 1 — αὐτῆς pr., corr. 2.

ἀδελφῇν, ἣ εἰ ἐξ ἄλλου τινὸς γεγεννημένοι εἰσι παῖδες αὐτῇ.
ταῦτα οὖν ἄξιον τε πυνθάνεσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ περὶ
τῆς τοῖς φράτερσιν γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε. οὐ γὰρ τῶν
ἐλαχίστων πρὸς τὴν τούτου μαρτυρίαν τεκμηρίον ἐστι τοῦτο.
ὅλον γὰρ ὅτι, εἰ ἐπελῶθη ἐγγυήσασθαι, ἐπελῶθη ἂν καὶ
γαμηλίαν ὑπὲρ αὐτῆς τοῖς φράτερσιν εἰσενεγκεῖν καὶ εἰς-
αγαγεῖν τὴν ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν θυγατέρα ὡς γνησίαν
οὖσαν αὐτῷ. [καὶ] ἐν τε τῷ δήμῳ κεκτημένος τὸν τρίτά- 80
λατον οἶκον, εἰ ἦν γεγαμηκώς, ἠναγκάζετο ἂν ὑπὲρ τῆς
γαμετῆς γυναικὸς καὶ θεσμοφόρια ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας,
καὶ τὰλλα ὅσα προσήκε λειτουργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὲρ τῆς
γυναικὸς ἀπὸ γε οὐσίας τηλικαύτης. οὐ τοίνυν φανέεται
οὐδὲν τούτων γεγεννημένον οὐδεπώποτε. οἱ μὲν οὖν φρά-
τερες μεμαρτυρήκασιν ὑμῖν· λαβὲ δὲ καὶ τὴν τῶν δημοτῶν
τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

IV.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νικοστράτου ἐν ὑπερορίᾳ τελευτήσαντος, Ἄγων καὶ Ἀγνόθεος
ὡς ὄντας ἀνεψιοὶ ἐκ πατραδέλφων ἀμφισβητοῦσι τοῦ κλήρου πρὸς
Χαριάδην, φάσκοντα κληρονόμον αὐτοῦ εἶναι κατὰ δόξιν, ὃ ἐστὶ κατὰ
διαθήκας. Ἰσαῖος οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς συγγενὴς ἂν τῶν περὶ τὸν Ἄγωνα,
λέγει συνηγορῶν αὐτοῖς. Ἡ στάσις στοχασμός. 5

Ἐπιτιθέοι μοι τυγχάνουσιν, ὧ ἄνδρες, ὄντες Ἄγων
τε οὗτοσι καὶ Ἀγνόθεος, καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν ἔτι πρότε-

79. 6 τούτου Ald.: τούτων — 9 εἶναι post ἀποφανθ. add. Schb.
80. 1 καὶ del. Fuhr, τε del. Turr. — 2 ἦν .. pr. — 7 δὲ Bk.: δὴ
— 9 tit. add. Rsk. IV tit. ΕΠΙΛΟΓΟΣ add. Turr. hyp. 2 πατρα-
δέλφων pr., ου ex αν corr. — 4 ἄγωνα corr. 1, ἀγωνα ut vid. pr.

ρον. εἰκὸς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, συνει-
πεῖν αὐτοῖς.

Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ πραχθέντων [ὡς]
οὔτε μάρτυρας ἔξευρεῖν οἷόν τε, οὔτε τοὺς ἀντιδίκους, ἐάν
τι ψεύδωνται, ἐλέγχειν ῥάδιον, διὰ τὸ μηδέτερον τούτων
ἔκτισε ἀφῆχθαι· τὰ δὲ ἐνθάδε [μοι] συμβεβηκότα δοκεῖ μοι
ὑμῖν ἱκανὰ γενέσθαι ἂν τεκμήρια, ὅτι ἅπαντες οἱ κατὰ
τὴν δόσιν τῶν Νικοστράτου ἀμφισβητοῦντες ἔξαπατήσῃ
2 ὑμᾶς βούλονται. πρῶτον μὲν οὖν, ὧς ἄνδρες, περὶ τῆς
τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφῆς ἄξιόν ἐστιν ἐξετάσαι, καὶ σκέ-
ψασθαι ὅποτεροι ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον
τὰς λήξεις ἐποιήσαντο. Ἄγνων μὲν γὰρ οὐτοὶ καὶ Ἄγνό-
θεος Θρασυμάχου ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον, καὶ ἐαν-
τοὺς ἐκείνῳ ἀνεψιοὺς ἀποφαίνουσι, καὶ τούτων μάρτυρας
3 παρέχονται· Χαριάδης δὲ καὶ οἱ συνδικούντες αὐτῷ Σμί-
κρου μὲν πατὴρ εἶναι φασὶ τὸν Νικόστρατον, ἀμφισβη-
τοῦσι δὲ τοῦ Θρασυμάχου υἱοῦ κλήρον. καὶ οἷδε μὲν οὐδὲν
προσποιοῦνται ἐκείνου τοῦ ὀνόματος οὔτε γινώσκειν οὔτε
προσῆκειν αὐτοῖς· φασὶ μὲν οὖν εἶναι Θρασυμάχου Νικό-
4 στρατον, τούτου δὲ ὁμοίως τῆς οὐσίας ἀμφισβητοῦσι. καὶ
εἰ μὲν πρὸ ὄνομα πατρόθεν τὸ αὐτὸ ὁμολόγουν εἶναι τοῦ
Νικοστράτου, περὶ δὲ τοῦ κλήρου μάνου διεφέροντο, οὐδὲν
ἂν ἔδει ὑμᾶς σκέψασθαι ἄλλ' (ἤ) εἴ τι διέθετο ἐκεῖνος
ὁ Νικόστρατος, ὃν ἀμφότεροι ὁμολόγουν· νῦν δὲ πῶς οἷόν
τε τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι; τοῦτο γὰρ Χαρι-
άδης πεποίηκεν· αὐτὸς τε γὰρ ἔλαχε τοῦ Σμίκρου Νικο-
στράτου, τούτοις τε τοῦ Θρασυμάχου λαχοῦσι παρακα-
5 ἔβαλεν ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα. ἔστι μὲν οὖν ἅπαντα ταῦτα
ἐπήρεια καὶ παρασκευῇ· ἡγούνται γὰρ τούτους, ἀπλοῦ
μὲν ὄντος τοῦ πράγματος καὶ μηδεμιᾶς αὐτοῖς | ταραχῆς
ἐγγιγνομένης, οὐ χαλεπῶς ἐπιδείξειν ὅτι οὐδὲν Νικόστρα-

1. 5 *ὡς* del. Ald. — 7 *ψεύ...ται* pr., corr. 1 — 8 *μοι* del. Bk. —
μοι in ras. add. 1 — 9 *ἐν* in ras. add. 1, del. Nhr. — 10 *τῶν* s. v. 1.

2. 2 sq. *σκέψασθε* pr., corr. 1. 3. 3 *οὐδὲν* Steph.: *οὐδέ*: 4. 4 *ἀλλ'*
ἢ Bek.: *ἀλλ'* — 5 *νικόστ...τος* pr., corr. 1 — 8 *τε* Fahr.: *δέ* — *παρα-*
κατε, a. en pr., corr. 1. 5. 1 *ἔστι*. pr. — 4 *ἐγγιγνομένης* pr., corr. 1

τος διέθετο· ἐὰν δὲ μὴ τὸν πατέρα τὸν αὐτὸν εἶναι φῶσι, τοῦ δὲ κλήρου μηδὲν ἦττον ἀμφισβητῶσιν, ἀκριβῶς ἴσασιν ἵτι πλείονι λόγῳ εἰπεῖν τουτουοῖς δεήσει ὡς Νικόστρατος Θρασυμάχου ἦν ἢ ὡς οὐδὲν διέθετο. ἔτι δὲ καὶ ὁμολο- 6 γοῦντες Θρασυμάχου μὲν εἶναι τὸν Νικόστρατον οὐκ ἂν εἶχον ἐξελέγξαι τοῦσδε ὡς οὐκ εἰσὶν ἐκείνῳ ἀνέψιοι· ἄλλον δὲ πατέρα τῷ τεθνεῶτι κατασκευάζοντες οὐ μόνον περὶ τῶν διαθηκῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γένους λόγον ἐμβεβλή- κασιν.

Οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον γινώτ' ἂν ὅτι ἄλλοι τινές 7 εἰσιν οἱ ταῦτα ἐπὶ τουτουοῖς ἐπάγοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀρχὰς γεγεννημένων. τίς γὰρ οὐκ ἀπεκείρατο, ἐπειδὴ τῷ δύο ταλάντῳ ἐξ Ἀκῆς ἤλθετην; ἢ τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρησεν, ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων τῆς οὐσίας; ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ νιεῖς κατὰ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν Νικοστράτου; Δημοσθένης μὲν γε ἀδελφιδοὺς ἔφη 8 αὐτῷ εἶναι, ἐπειδὴ δ' ἐξηλέγχθη ὑπὸ τούτων, ἀπέστη· Τηλέφος δὲ δοῦναι αὐτῷ Νικόστρατον ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ. καὶ οὗτος οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσατο. Ἀμεινιάδης δὲ υἱὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἦκεν ἄγων οὐδὲ τριετὴ γεγο- νότα, καὶ ταῦτ' οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ Νικοστράτου ἐν- δεκα ἐτῶν Ἀθήνησι. Πύρρος δὲ ὁ Λαμπρεὺς τῇ μὲν 9 Ἀθηνᾷ ἔφη τὰ χρήματα ὑπὸ Νικοστράτου καθιερωθῆναι, αὐτῷ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου . . . δεδόσθαι. Κτησίας δ' ὁ Βησαιεὺς καὶ Κραναὸς τὸ μὲν πρῶτον δίκην ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου ταλάντου καταδεδικάσθαι, ἐπειδὴ δ' οὐκ εἶχον τοῦτο ἀποδεῖξαι, ἀπελεύθερον αὐτὸν ἑαυτῶν προσεποιή- σαντο εἶναι· καὶ οὐδ' οὕτως ἃ ἔλεγον ἀπέδειξαν. καὶ οἱ 10

6 ρον μηδὲν ἦττον in ras. 8 litt. corr. 1 (i. e. aut μηδὲν aut ἦττον om. pr.). 6. 2 Θρασιμάχου pr., corr. 2. 7. 1 μόνον in-ras. add. 1 — 4. ὅ pr., duo corr. 1 — ἐξ Ἀκῆς Valckenaer (acc. em. Schb.): ἐξά- κας — ἤλθετον: em. Hrw. — 5 ἐφόρεσεν: em. Turr. — 7 τῶν om. pr., ex commate corr. 1. 8. 2 ἐξηλέγθη — 3 δοῦναι αὐτῷ. pr. — 4 ἀμεινι- ἀδης: em. Turr. — 5 πρὸς τὸν corr. 2, πρὸς/πρὸς pr. 9. 1 λαμπρεὺς: em. Taylor — 3 ἐκείνου corr. 2, ἐκείνω pr. — deesse aliq. perspex. Rsk. — διδοσθαι pr., corr. 1 — Κτησίας Rsk.: κτῆσις — 4 demoticon post Κραναὸς excid. vid. Schb. — 7 οὕτως Blais: οὔτοι.

μὲν εἰθὺς κατὰ τὰ πρῶτα ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ῥῥξαντες οὗτοί εἰσι· Χαριάδης δὲ τότε μὲν οὐδαμοῦ ἡμφεσβήτησεν, ὕστερον δὲ οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ τῆς ἑταίρας παιδίον εἰσποιῶν ἦλθε. τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ . . . ὥς ἡ τῶν χρημάτων κληρονομήσουσι ἢ τὸ παιδίον αὐτὸν ποιήσουσι. αἰσθόμενος δὲ καὶ οὗτος ὅτι περὶ τοῦ γένους ἐλεγχθήσοιτο, τὴν μὲν τοῦ παιδίου ἀμφισβήτησιν παρέλυσεν, ἑαυτῷ δὲ κατὰ δόσιν παρακατέβαλεν.

- 11 Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες, ὅστις κατὰ δόσιν χρημάτων ἀμφισβητῶν ἡτήθει, μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιουῖσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὅσα περ ληψόμενος ἦει, τοσαῦτα τῇ πόλει ἀποτίνειν· οὕτω γὰρ (ἂν) οὐδ' οἱ νόμοι κατεφρονοῦντο οὔτε τὰ γένη ὑβρίζετο, πρὸ δὲ τούτων οὐδ' ἂν τῶν τεθνεώτων οὐδεὶς κατεψεύδετο. ἐπεὶ δὲ ἅπασι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπάντων, καθ' ὃ τι ἂν τις βούληται, ἀμφισβητεῖν ἔξεστιν, ὑμᾶς χρὴ περὶ αὐτῶν ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα ἐξετάζειν.
- 12 καὶ μηδὲν εἰς ὅσον δύνασθε παραλείπειν. ἐν μόναϊς δὲ ταῖς τῶν κλήρων εἰσαγωγαῖς δοκεῖ μοι προσήκειν τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσιν πιστεύειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων συμβολαίων οὐ πάννυχον τοὺς τὰ ψευδῇ μαρτυροῦντας ἐλέγχειν· ζῶντος γὰρ καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυροῦσι· περὶ δὲ τῶν διαθηκῶν πῶς ἂν τις γνῶναι τοὺς μὴ τὰληθῇ λέγοντας, εἰ μὴ πάννυχον μεγάλα τὰ διαφέροντα εἶη, αὐτοῦ μὲν καθ' οὗ μαρτυροῦσι τεθνεώτος, τῶν δὲ συγγενῶν μηδὲν τῶν πεπραγμένων εἰδόντων,
- 13 τοῦ δὲ ἐλέγχου μηδαμῶς ἀκριβοῦς γιγνομένου; ἔτι δέ, ὡς ἄνδρες, καὶ τῶν διατιθεμένων οἱ πολλοὶ οὐδὲ λέγουσι τοῖς παραγιγνομένοις ὃ τι διατίθενται, ἀλλ' αὐτοῦ μόνου τοῦ καταλιπεῖν διαθήκας μάρτυρας παρίστανται, τοῦ δὲ συμβαινόντος ἔστι καὶ γραμματεῖον ἀλλαγῆναι καὶ τάναντία

10. 2. τὰ (ante *Nsc.*) corr. 1, τοῦ pr. — 5 *deesse* aliq. persp. *Rsk.*, *ἐπιμαλὲς* add. *Schb.*, *ἐπεγενήθη* pro ἦν ci. *Hrw.* — 6 *κληρονομήσουσι* pr., corr. 1 — 7 *ἐλεγχθήσοιτο* pr., corr. 2 — 9 *παρακατέ. α. εν* pr., corr. 1.

11. 3 *ὅσα περ* pr., corr. 1 — *ἦ* Bk.: *ἦ* — 4 *ἂν* add. *Rsk.* — 8 *τε* in v. add. 1. 12. 3 γὰρ s. v. 1 — 10 γ. *νομένου* pr., ε in ras. 2 13. 2 *διαθεμένων* pr., corr. 2 (τε s. v.) — 3 *παραγ. νομένοις* pr., ε in ras. 2

ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μεταγραφῆναι· οὐδὲν γὰρ
 ὑἄλλον οἱ μάρτυρες εἴσονται, εἰ ἔφ' αἷς ἐκλήθησαν δια-
 θήκαις, αὗται ἀποφαίνονται. ὁπότε δὲ καὶ τοὺς ὁμολο- 14
 γουμένως παραγενομένους οἷον τ' ἐστὶν ἐξαπατήσαι, πῶς
 οὐκ ἂν ὑμᾶς γε τοὺς μηδὲν τοῦ πράγματος εἰδότες πολὺ
 [μᾶλλον] ἐτοιμότερόν τις παρακαρούσασθαι ἐγχειρήσαι;

Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὃ | ἄνδρες, οὐκ ἔάν τις δια-
 θῇται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλὰ
 ἔαν εὖ φρονῶν. σκεπτέον δὴ ὑμῖν πρῶτον μὲν εἰ ἐποι-
 ῆσατο τὰς διαθήκας, ἔπειτα εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο.
 ἀντιλεγόντων δ' ἡμῶν μηδὲ τὸ παράπαν γενέσθαι τὰς 15
 διαθήκας, ἐκ τίνος ἂν τρόπον, εἰ τις παρανοῶν διέθετο,
 γινώτῃτε, πρὶν περὶ αὐτοῦ τοῦ διαθέσθαι πιστεῦσαι; τοὺς
 μὲν οὖν κατὰ τὴν δόσιν ἀμφισβητοῦντας ὁρᾶτε ὅσον ἔργον
 ἐστὶν αἰσθέσθαι εἰ ἀληθῆ λέγουσι, τοὺς δὲ κατὰ τὸ γένος
 πρῶτον μὲν οὐδὲν δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς αὐτῶν
 ἐστὶν ὁ κληρὸς — παρὰ πάντων γὰρ ὡμολόγηται τοῖς
 ἐγγυτάτῳ γένους τὰ τοῦ τελευτήσαντος γίνεσθαι —, ἔπειτα 16
 οἱ νόμοι οὐ μόνον οἱ περὶ τῶν γενῶν ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ
 τῶν δόσεων τοῖς συγγενέσι βοηθοῦσι. δοῦναι μὲν γὰρ ὁ
 νόμος οὐδενὶ ἔξ τὰ ἑαυτοῦ, ἔαν ὑπὸ γήρως ἢ ὑπὸ νόσου
 ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἃ καὶ ὑμεῖς ἴστε παρανοήσῃ· κατὰ δὲ
 τὸ γένος καὶ τὰ τοῦ ὀπωσοῦν διακειμένου ὁ ἐγγύτατα γέ-
 νους ἀναμφισβητήτως λαμβάνει. χωρὶς δὲ τούτων ταῖς 17
 μὲν διαθήκαις διὰ μαρτύρων ὑμᾶς δεῖ πιστεῦσαι, ὅφ' ὧν
 ἐνὶ καὶ ἐξαπατηθῆναι — οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ψευδομαρτυριῶν
 ἐπισκῆψεις —, τῇ δ' ἀγχιστεῖα δι' ὑμῶν αὐτῶν· κατὰ γὰρ
 τοὺς νόμους οἱ συγγενεῖς ἀμφισβητοῦσιν, οὓς ὑμεῖς ἔδεσθε.
 πρὸς δὲ τούτοις, ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν οἱ κατὰ τὰς διαθήκας 18
 ἀμφισβητοῦντες ὁμολογουμένως Νικοστράτῳ ἐπιτήδειοι ὄν-
 τεσ ἐτύγχανον, τὸ μὲν ἀκριβὲς οὐδ' ἂν οὕτως, ὅμως μὲν-

8 ἀποφαίνονται: em. Dbr. 14. 1 ὁμολογουμένους pr., corr. 1
 — 4 μᾶλλον del. de meo — ἐγχειρήσειαν Schb. — 6 εἶναι in ras. add. 1
 — 7 δὴ Rsk.: δ' — 8 μὴ s. v. 1 (initio voluisse vid. μὲν). 15. 3 περὶ
 s. v. 1 — 4 ἀμ.ισβητοῦντας pr., corr. 1. 16. 3 μὲν s. v. 1 — 7 ἀμ-
 φισβητήτως pr., corr. 2. 18. 1 ei corr. 2, οἱ pr. — 3 οὕτως ἐφάνη Rsk.

- τοι μᾶλλον εἰκὸς ἢν ἀληθεὺς εἶναι δόξειν τὰς διαθήκας· ἤδη γάρ τινες οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσιν ὀφθαλμοῖς φίλους τῶν πάνυ σφόδρα προσηκόντων περὶ πλείονος ἐποίησαντο· νῦν δὲ οὔτε συσσίτους οὔτε φίλους οὔτ' ἐν τάξει τῇ αὐτῇ τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας ἀπάντων
- 19 παρῃσήμεθα. ὁ δὲ μέγιστον, καὶ μάλιστα τῆς Χαριάδου ἀναιδείας καταμαρτυρεῖ, τοῦτο σκέψασθε. ὅπου γὰρ τὸν αὐτὸν ποιησάμενον οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ' ἔκασεν οὔτε ὠστολόγησεν, ἀλλὰ πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῃκε ποιῆσαι, πῶς οὐκ (ἂν) ἀνοσιώτατος εἴη, ὃς τῷ τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιήσας τῶν χρημάτων
- 20 αὐτοῦ κληρονομεῖν ἀξιοί; ἀλλὰ νῆ Δία ἐπειδὴ τούτων οὐδὲν ἐποίησε, τὴν οὐσίαν τοῦ Νικοστράτου διεχειρίσεν; ἀλλὰ καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται ὑμῖν, καὶ τὰ πλείστα οὐδ' αὐτὸς ἀρνεῖται. προφάσεις δὲ οἶομαι ἀναγκαίας ἐφ' ἑκάστας τῶν πράξεων εὐρησθαι· τί γὰρ ὑπολείπεται τῷ διαρρηθῆναι ὁμολογοῦντι;
- 21 Σαφῶς μὲν οὖν ἴστε, ὧ ἄνδρες, ὅτι οὗτοι οὐ δικαίως τῶν Νικοστράτου ἐφίενται, ἀλλὰ βούλονται ὑμᾶς μὲν ἐξαπατῆσαι, τουτουσί δὲ συγγενεῖς ὄντας ἐκείνου, ἃ οἱ νόμοι ἔδωσαν αὐτοῖς, ἀποστερηθῆναι. οὐ μόνον δὲ Χαριάδης τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤδη τῶν ἐν τῇ ὑπεροχῇ ἀποθησκόντων οὐδὲ γιννώσκοντες ἐνίοις τῆς
- 22 οὐσίας ἡμφεσβήτησαν· ἐνθυμοῦνται γὰρ ὅτι κατορθώσασιν μὲν τὰ ἀλλότρια ἔχειν, διαμαρτυροῦσι δὲ μικρὸς ὁ κίνδυνος· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὰ ψευδῇ τινες ἐθέλουσιν, οἱ δ' ἔλεγχοι περὶ ἀφανῶν. συνελόντι πολὺ τὸ διαφέρον κατὰ γένος ἢ κατὰ δόσιν ἀμφισβητεῖν. ἀλλ' ὑμᾶς χρη, ὧ ἄνδρες, πρῶτον μὲν τὰς διαθήκας σκοπεῖν, εἰ δοκοῦσι γενέσθαι·

6 προσηκόντων, σφόδρα pr., β et α sscr. 1 — 8 deesse aliq. pers. Rsk., qui: οὐδεὶς οἶδε τούτους πώποτε τῷ Νικοστράτῳ γεγονότας.
 19. 5 ἂν add. Bk. 20. 2 τοῦ στρατονίκου: em. Tophanes Taylori, item § 21. 2 — διεχειρίσεν pr. — 3 post ταῦτα aliq. excid. susp. Schoem. — 4 ἐκίσταται Steph. 21. 2 βούλονται pr. — μὲν ὑμᾶς: transp. Dbr. — 4 δὲ in ras. 2 litt. corr. 1. 22. 2 ὑπάρχει post ἔχειν add. Dbr., δὲ τὴν αὐτὴν ἐξέστιν add. Rsk.

τοῦτο γὰρ οἱ τε νόμοι ὑφηγοῦνται καὶ δικαιοτάτον ἐστι.
μὴ σαφῶς δὲ μήτ' αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν εἰδότας, μήτε **23**
τῶν μαρτύρων τοῦ τελευτήσαντος ἐπιτηδελῶν ὄντων, ἀλλὰ
Χαριάδου τοῦ τἀλλότρια βουλομένου λαβεῖν, τί ἂν εἴη
δικαιότερον ἢ τοῖς συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς ψηφίσα-
σθαι; καὶ γὰρ εἰ οἶδε τι ἔπαθον, οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ ἢ Νικο-
στράτῳ τὰ τούτων ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ἂν
ἡμφεσβήτει, ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων. μὰ Δί' **24**
ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ Ἄγνω οὐδ' ὁ Ἀγνόθεος τοῦ Νικοστρά-
του συγγενής, ὡς οἱ ἀντίδικοί φασιν, ἀλλ' ἕτεροι. ἔπειτα
τῷ μὲν κατὰ τὴν δόσιν τοῦ κλήρου λαχόντι μαρτυροῦσιν,
αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸ γένος οὐκ ἀμφισβητήσουσιν; | οὐ γὰρ εἰς
τοῦτό γε ἀνοίας ἦκουσιν ὥστε πιστεύσαντες ταῖς διαθή-
καις οὕτως ῥαδίως τοσούτων χρημάτων ἀφίστανται. ἀλλὰ
μὴν καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, τούσδε τοῖς συγγενέσιν
αὐτοῖς ἐπιδικάσασθαι συμφέρει τῶν Νικοστράτου μᾶλλον
ἢ Χαριάδην. εἰς γὰρ τὸν λοιπὸν χρόνον, εἰ μὲν οἶδε κατὰ **25**
τὸ γένος ἀμφισβητοῦντες λήψονται τὸν κλῆρον, ἐξέσται
καὶ τούτοις, ὁπόταν βούλωνται, κατὰ τὸ γένος λαχοῦσιν
ἐπιδεῖξαι ὑμῖν ὡς αὐτοὶ ἐγγυτέρῳ ἦσαν τοῦ Νικοστράτου,
καὶ ὡς Σμίκρου ἦν καὶ οὐ Θρασυμάχου· ἐὰν δὲ Χαριάδης
αὐτῶν κληρονομήσῃ, οὐκ ἔσται οὐδενὶ συγγενεῖ ἐπὶ τὰ
Νικοστράτου ἐλθεῖν. κατὰ δόσιν γὰρ ἔχοντας τοῦ ἐπιδε-
δικασμένου, τί φανοῦνται λέγοντες οἱ κατὰ [τὸ] γένος λα-
χάνοντες;

Ὅπερ ἂν οὖν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἀξιώσῃ, τοῦτο καὶ **26**
τουτοῖσι τοῖς νεανίσκοις βεβαιώσατε. παρέσχοντο δ' ὑμῖν
μάρτυρας πρῶτον μὲν ὡς ἀνεψιοὶ εἰσιν ἐκ πατραδέλφων
Νικοστράτου, ἔπειτα δὲ ὡς οὐδεπώποτε ἐκεῖνῳ διάφοροι
ἦσαν, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἔθαψαν Νικόστρατον, πρὸς δὲ τού-
τοις ὡς Χαριάδης οὗτοισι οὐδαμῶς οὐτ' ἐνθάδε οὐτ' ἐπὶ

7 ἡγοῦνται: em. Schoem. 23. 3 ἂν εἴη Rsk.: ἂν τι — 4 ψη-
φί..σθαι pr., ζε in ras. 1 — 6 ἐγένοντο: em. Bk. — 24. 3 συγγενεῖς:
em. Steph. — 9 φέρει pr., συμ in mg. 1. 25. 1 εἰ corr. 1, οἱ pr. —
7. 8 ἐπιδεδι.κασμένου pr. — 8 τὸ s. v. 1: del. Fuhr. 26. 1 καὶ ante
ὑμῶν s. v. 1 — 4 ἐκεῖνοι — 6 οὐδ' ἐνθάδε: em. Bk.

στρατεύματι ἐχρήτο Νικοστράτῳ, ἔτι δὲ καὶ τὴν κοινωνίαν, ἣ μάλισθ' οὗτος ἰσχυρίζεται, ψευδῇ οὖσαν.

- 27 Καὶ ἄνευ τούτων, ὦ ἄνδρες, ἄξιον ὑμῖν ἐξετάσαι ἐκ-
τέρους αὐτῶν οἰοί εἰσι. Θράσιππος μὲν γὰρ ὁ Ἀγνωνος
καὶ Ἀγνοθέου πατὴρ ἦδη τι καὶ ἐλειτούργησεν ὑμῖν καὶ
εἰσήνεγκε, καὶ ἄλλως σπουδαῖος ἦν πολίτης· αὐτοὶ δὲ οὐ-
τοι οὔτε ἀποδεδημήκασιν οὐδαμῇ πώποτε, ὅπῃ ἂν μὴ
ὑμεῖς προστάξῃτε, οὐτ' ἐνθάδε μένοντες ἀχρηστοὶ εἰσι τῇ
πόλει, ἀλλὰ καὶ στρατεύονται καὶ εἰσφέρουσι καὶ τὰλλα
πάντα ποιοῦσι τὰ προσταττόμενα καὶ αὐτοὺς, ὡς πάντες
28 ἴσασι, κοσμίους παρέχουσιν, ὥστε πολὺ μᾶλλον τούτους
προσῆκει κατὰ δόσιν τῶν χρημάτων τῶν Νικοστράτου ἢ
Χαριάδην ἀμφισβητεῖν. οὗτος γάρ, ὅτ' ἐπεδήμει ἐνθάδε,
πρῶτον μὲν εἰς τὸ δεσμοτήριον ὡς κλέπτῃς ὢν ἐπ' αὐτο-
φώρῳ ἀπῆχθη, τότε δὲ ἀφεθεὶς μεθ' ἐτέρων τινῶν ὑπὸ
τῶν ἑνδεκα, οὓς δημοσίᾳ ἅπαντας ὑμεῖς ἀπεκτείνετε, πάλιν
ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν, ὑποχωρῶν
29 ὄνχετο καὶ οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου ἐπτακαίδεκα
ἐτῶν Ἀθήναζε οὐκ ἀφίκετο, πλὴν ἐπειδὴ Νικόστρατος ἀπ-
έθανε. καὶ ὑπὲρ μὲν ὑμῶν οὔτε στρατεῖαν οὐδεμίαν ἐστρά-
τευται οὔτε εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσενήνοχε, πλὴν εἴ τι ἄρα
ἐξ ὅτου τῶν Νικοστράτου ἡμφεσβήτησεν, οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν
ὑμῖν λελειτούργηκεν. ἔπειτα τοιοῦτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ εἰ
μὴ τῶν ἡμαρτημένων δίκην δώσει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλο-
30 τέρων ἀμφισβητεῖ. εἰ μὲν οὖν οἶδε φιλοπράγμονες ἢ ἄλ-
λοις ὅμοιοι πολίταις ἦσαν, ἴσως ἂν οὐ περὶ τῶν Νικο-
στράτου χρημάτων ἡμφεσβήτηι, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος
ἡγωνίζετο· νῦν δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦτον μὲν ἄλλος,
ἐάν τις βούληται, τιμωρήσεται, τουτοιοὶ δ' ὑμεῖς βοηθή-
31 σατε, καὶ μὴ περὶ πλείονος ποιήσησθε τοὺς ἀδίκως τάλ-
λότρια ἔχειν βουλομένους ἢ τοὺς γένει τῷ τεθνεῶτι προσ-
ήκοντας καὶ χωρὶς τούτων ἦδη τι ἐκείνων εὐεργετηκotas,

7 ἔτι: ἐπέδειξαν Fuhr. 27. 3 ἀγνοθέου pr., corr. 1 — 4 αὐτοὶ
corr. 1, οὗτοι pr. — 5 ὅπῃ pr., ὅποι corr. 1. 28. 1 τούστους — 3 ἐν-
θάδ pr., corr. 1 — 4 ὡς: s pr., ὡ s. v. 2. 30. 1 εἰ corr. 2, οἱ pr.
31. 1. 2 τ. ἀλλότρια pr., τὰλλότρια corr. 1.

ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων ἀναμνησθέντες καὶ τῶν ὄρκων οὓς ὠμόσατε, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν μαρτυριῶν ἃς ἡμεῖς παρεσχήμεθα, τὰ δίκαια ψηφίσασθε.

V.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δικαιογένους τελευτήσαντος ἄπαιδος ἐπὶ τέσσαρσιν ἀδελφαῖς Πρόξενος ἦκεν διαθήκην ἔχων, ἐν ᾗ Δικαιογένης ὁ τελευτήσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τοῦ Προξένου, Δικαιογένην υἱὸν θετὸν ἐποίησατο ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει τῆς οὐσίας. τούτον δὲ τὸν τρόπον διανεμαμένων αὐτῶν τὴν ὅλην οὐσίαν, τελευταῖον ἦλθεν ὁ υἱὸς Προξένου Δικαιο- 5 γένης φάσκων ἐπὶ ὅλῃ τῇ οὐσίᾳ γεγονέναι υἱός, καὶ νικήσας ἀνέλαβε καὶ τὰ δύο μέρη τῶν ἀδελφῶν τοῦ τελευτήσαντος. ὕστερον πάλιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν δικασάμενοι πρὸς Δικαιογένην ἐνίκησαν, καὶ συνέθετο Δικαιογένης ἀποδοῦναι πάλιν τὰ δύο μέρη αὐτοῖς καθαρὰ καὶ ἀνέπαφα, ἐγγυησάμενου ταῦτα Λεωχάρους. νῦν δὲ ἀρνούμενων 10 τὰ δόξαντα τῶν περὶ Δικαιογένην καὶ Λεωχάρην, ἐγκαλοῦσιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν περὶ τῶν δύο μερῶν τῷ μὲν ὡς συνθεμένῳ, τῷ δὲ ὡς ἐγγυητῇ. Ἡ στάσις στοχασμός· ἀρνοῦνται γάρ.

᾽Ωτιόμεθα μὲν, ὡς ἄνδρες, περὶ ὧν διεφερόμεθα πρὸς Δικαιογένην, τὰ ὠμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου κύρια ἡμῖν ἔσεσθαι· ἀποστάντος γὰρ Δικαιογένους τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαντος ἢ μὴν παραδῶσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη ἀναμφισβήτητα, ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων· ἐπειδὴ δέ, ὡς ἄνδρες, οὐ ποιεῖ Δικαιογένης ἃ ὠμολόγησε, δικαζόμεθα Λεωχάρει

V tit. πρὸς λεώχαριν καὶ διογένην pr., λεωχάρην et διογένην
corr. 2. hyp. 1 Δ. δικαιογένους — 2 ... αιογένης pr., corr. 1 — 4 τὸ
τρίτον μέρος pr., corr. 1 — 8 διογένην pr., καὶ s. v. 2 — 11 λεωχάρην
corr. 2, λεώχαριν pr., item 3, 2; 17, 5; 19, 5. λεώχαρις pr., corr. 2:
2, 7; 4, 6; 5, 2; 16, 7; 17, 8; 18, 5; 19, 8. λεώχαρις et λεώχαριν non
correcta extant 20, 8 (accent. eras.); 25, 2; 27, 3; 31, 3; 31, 4; 32, 8;
34, 1 (λεώχαρις). 1. 1 μὲν s. v. 1 — 5 ἀφεῖμεν Hrw.

- 2 ἐγγυητῇ γενομένῳ Δικαιογένοῦς, ὥσπερ ἀντωμόσαμεν. Καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

Ὡς τοίνυν ἀληθῇ ἀντωμόσαμεν, Κηφισόδοτος οὕτως οἶδε, καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρεξόμεθα πρῶτον μὲν ὡς ἀπέστη Δικαιογένης ἡμῖν τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, εἶτα ὡς ἡγγυήσατο Λεωχάρης. Καί μοι ἀνάγνωθι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 8 Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, καὶ ὡς οὐ τάλῃθι μαρτυρήκασιν, οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Λεωχάρη εἰπεῖν· ἴσως δὲ ἐπ' ἐκείνον τρέψεται τὸν λόγον, ὡς Δικαιογένης τε ἃ ἡμῖν ὡμολόγησεν ἅπαντα πεποίηκε, καὶ αὐτὸς τὴν ἐγγύην ὅτι ἀπέδωκεν. εἰ οὖν ταῦτ' ἐρεῖ, ψεύσεται καὶ ῥαδίως ἐξελεγχθήσεται. ἀναγνώσεται γὰρ ὑμῖν ὅσα κατέλιπε Δικαιογένης ὁ Μενεξένου ἐν τῇ κλήρῳ καὶ τὰ χρήματα ἃ ἔλαβε.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ.

- 4 Ταῦτα εἰ μὲν μή φασι Δικαιογένη τὸν ἡμέτερον θείον ζῶντα κεκτῆσθαι καὶ ἀποθνήσκοντα ἡμῖν δοῦναι, ἀποδειξάτωσαν· εἰ δὲ καὶ ἐκείνον καταλιπεῖν καὶ ἡμᾶς κεκομίσθαι, μαρτυρησάτω τις αὐτοῖς. ὅτι μὲν γὰρ Δικαιογένης ὡμολόγει παραδῶσειν ἡμῖν ὃν κατέλιπεν ὁ Μενεξένου τὰ δύο μέρη, ἡμεῖς μάρτυρας παρεχόμεθα, καὶ ὅτι Λεωχάρης ἡγγυήσατο αὐτὸν ταῦτα ποιήσιν· καὶ γὰρ δικαζόμεθα διὰ τοῦτο, καὶ ταῦτα ἀντωμόσαμεν. Καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

- 5 Εἰ μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες, περὶ τούτων ἐμελλόν ἀπολογησασθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἥρκει ἂν μοι

3. 4 ἐγγύην et 6 ἐξελεγχθήσεται de meo: ἐξεγγύην et ἐλεγχθήσεται — 5 ἀπέδωκεν corr. 1, ὅτ...ω.εν pr. — 9 tit. add. Schoem.

4. 4 μαρτ.ρησάτω pr., corr. 1 — 5 ὁ μενεξένου|ὃν κατέλιπε τὰ
^β pr., ὁ μενεξένου|^α ὃν κατέλιπε τὰ corr. 2 — 6 παρεξόμεθα: em. Turr.

5. 1. τούτων μόνον — 2 ἦ: καὶ Dbr.

τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δὲ παρεσκευασμένοι εἰσὶν ἐξ ἀρχῆς περὶ (τοῦ) κλήρου λέγειν, βούλομαι ὑμᾶς καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ πραχθέντα πυνθέσθαι, ἵνα εἰδότες τάληθῃ, ὅ τι ἂν δοκῇ ὑμῖν, ψηφίσῃσθε, ἀλλὰ μὴ ἐξηπατημένοι. Μενεξένω γὰρ τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ ἐγένετο υἱὸς μὲν εἷς, Δικαιογένης, θυγατέρες δὲ τέτταρες, ὧν ἔλαβε μίαν μὲν Πολυάρατος ὁ πατήρ ὁ ἐμός, ἄλλην δὲ Δημοκλῆς ὁ Φρεάρριος, τὴν δὲ Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεύς· ἡ δὲ Θεοπόμπῃ ἐγύματο τῷ Κηφισοδότῳ πατρί. καὶ ὁ μὲν Δικαιογένης, τριήραρχος 6 ἐκπλεύσας τῆς Παράλου, ἐτελεύτησεν μαχόμενος ἐν Κνίδῳ· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ ἄπαιδος διαθήκην ἀπέφηνε Πρόξενος ὁ Δικαιογένους πατήρ, ἣ πιστεύσαντες οἱ ἡμέτεροι πατέρες ἐνείμαντο τὸν κλῆρον. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου Δικαιογένης ὅδε τῷ Μενεξένῳ Δικαιογένηι, ἡμετέρῳ δὲ Θείῳ, υἱὸς ἐγένετο ποιητός· τῶν δὲ λοιπῶν ἐκάστη τὸ μέρος | ἐπεδικάσατο τῶν Μενεξένου θυγατέρων. ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι.

MARTYRES.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνείμαντο τὸν κλῆρον, ὁμόσαντες μὴ παρα- 7 βῆσεσθαι τὰ ὁμολογημένα, ἐκέκτητο ἕκαστος δώδεκα ἔτη ἃ ἔλαχε· καὶ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ οὐσῶν δικῶν οὐδείς αὐτῶν ἠξίωσε τὰ πεπραγμένα εἰπεῖν ἀδίκως πεπραχθαι, πρὶν δυστυχησάσης τῆς πόλεως καὶ στάσεως γενομένης Δικαιογένης οὕτω πεισθῆναι ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου, ᾧ περ καὶ τὰλλα ἐπείδετο, ἡμφεσβήτει ἡμῖν ἅπαντος τοῦ κλήρου, φάσκων ἐφ' ὅλη ποιηθῆναι υἱὸς ὑπὸ τοῦ Θείου τοῦ ἡμετέρου. ἡμεῖς μὲν οὖν μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα 8 τῇ λήξει, οὐκ ἂν ποτε οἰόμενοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα τότε μὲν

4 τοῦ add. Rsk. — 6 ἡμῖν pr., corr. 1 — .ψηφίσ.σθε pr., corr. 2 — ἐξηπατημένοι pr., corr. 1 — 7 μὲν s. v. 1 — 8 πολυάρατος: em. Rsk. — 9 φρεάρ.ιος: em. Ald. — 11 κηφισοδότου: em. Steph. 6. 2 κνίδω corr. 1, κ.δ.ω pr., cf. § 43 — 11 τίτ. add. Markland. 7. 3 οὐθεις: em. Bk. — 5. 6 δικαιογένης in mg. 1 (ci. Nbr.): κάγωνος Ald. et vulg. — 8 ἐφ' ὅλη Ald., τῇ οὐσίᾳ add. Fuhr, ft. ἐφ' ὅλη: ἐφ' ὅλην pr., ἐφ' ὅλον corr. 2. 8. 2 ἄνδρα corr. 1, ἀνδ.. pr.

- φάσκοντα ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει ποιηθῆναι τότε δ' ἐφ' ἅπαντι τῷ κλήρῳ δόξαι τάληθες λέγειν ὑμῖν· εἰς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσελθόντες καὶ πολλῶ πλείω καὶ δικαιότερα λέγοντες ἡδίκηθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἀλλ' ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν ἐκείνου φίλων, οἱ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἡγοῦντο εἶναι κεκτησθαι τε τὰλλότρια καὶ τὰ ψευδῇ ἀλλήλοις μαρτυρεῖν· ὑπὸ δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα ποιοούντων ἐξηπατήθησαν
- 9 οἱ δικασταί. καὶ ἡμεῖς μὲν καταψευδομαρτυρηθέντες ἀπωλέσαμεν τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ὁ πατήρ οὐ πολλῶ [χρόνῳ] ὕστερον μετὰ τὴν δίκην ἐτελεύτησε, πρὶν ἐπεξελεῖσθαι οἷς ἐπεσκήψατο τῶν μαρτύρων· Δικαιογένης δὲ πρὸς ἡμᾶς ὡς ἐβούλετο ἀγωνισάμενος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήλασε μὲν τὴν Κηφισοφῶντος τοῦ Παιανιέως θυγατέρα ἐκ τοῦ μέρους, ἀδελφιδῆν οὖσαν Δικαιογένοὺς τοῦ καταλιπόντος τὰ χρήματα, ἀφείλετο δὲ τὴν Δημοκλέους γενομένην γυναῖκα, ἃ Δικαιογένης ἀδελφὸς ὣν ἔδωκεν, ἀφείλετό (τε) καὶ τὴν
- 10 Κηφισοδότου μητέρα καὶ αὐτὸν τοῦτον ἅπαντα. καὶ γὰρ τούτων [τε] ἅμα καὶ ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν, καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἔλεον παρ' αὐτοῦ ἔτυχον, ἀλλ' ὄρφανοὶ καὶ ἔρημοὶ καὶ πένητες γενόμενοι [πάντων] καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδεύων ἦσαν ἐνδεεῖς. οὕτως αὐτοὺς Δικαιογένης οὕτοσι ἐγγυτάτω ὦν γένους ἐπετρόπευεν· ὅς γε, ἃ μὲν ὁ πατήρ αὐτοῖς Θεόπομπος κατέλιπε, τοῖς τούτων ἐχθροῖς παρέδωκεν, ἃ δὲ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος καὶ ὁ πάππος αὐτοῖς ἔδωκεν, αὐτὸς
- 11 ἀφείλετο πρὸ δίκης. καὶ ὁ πάντων δεινότατον, τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὴν πατρίαν, παίδων ὄντων τούτων, πριάμενος καὶ κατασκάψας τὸν κῆπον ἐποιήσατο πρὸς τῇ αὐτοῦ οἰ-

3 τοιᾶ Ald.: ποτι — 4 ἡμῖν pr., corr. 1 — 5 καὶ post πλείω s. v. 2. 9. 2 χρόνῳ in mg. 1: del. de meo — 6 κηφισοφῶντος in ras. 5 litt. corr. 2 — 7 ἀδελφὴν pr., corr. 2 — διογένοὺς pr., corr. 2 (καὶ s. v.) — 8 ἃ Rsk.: ἡ — 9 τε huc transp. de meo e § 10. 2 — 10 κηφισοδότου pr., item η pro ι pr. 11, 6; 12, 3. 10. 2 τε del. Rsk. — 5 πάντων in ras. add. 1: del. de meo — 8 κατέλιπε pr. 11. 1 ὁ πάντων δεινότατος: em. Rsk. cum Tophane Taylori — 3 τὸν del. Db.

κία τῇ ἐν ἄστει. καὶ λαμβάνων μίσθωσιν ὀγδοήκοντα μναῖς ἐκ τῶν Δικαιογένους τοῦ ἡμετέρου θείου χρημάτων, τὸν ἐκείνου ἀδελφιδοῦν Κηφισόδοτον τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ Ἀρμολίῳ συνέπεμψεν εἰς Κόρινθον ἀντ' ἀκολουθου· εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαρίας ἀφίκετο. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τρίβωνα φορεῖ, ὥσπερ ἀδικούμενός τι εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα πένητα πεποίηκεν.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων τσαυτά μοι εἰρήσθω· πάλιν 12 δ' ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον. Μενέξενος γὰρ ὁ Κηφισοφῶντος υἱός, ἀνεψιὸς ὢν Κηφισοδότῃ τουτῷ καὶ ἐμοί, καὶ προσῆκον αὐτῷ τοῦ κλήρου μέρος ὅσον περ ἐμοί, ἐπεξῆει τοῖς καταμαρτυρήσασιν ἡμῶν καὶ ἐκείνου τὰ ψευδῆ, καὶ Λύκωνα, ὃν περ εἰσήγαγε πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτον εἶλεν· ὃς ἐμαρτύρησε Δικαιογένη ποιηθῆναι τὸν νῦν ὄντα ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ ἡμετέρου υἱὸν ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ. μαρτυρήσας δὲ ταῦτα ἐάλω ψευδομαρτυριῶν. ἐπειδὴ δὲ 13 Δικαιογένης, ὃ ἄνδρες, οὐκέτι ἱμᾶς δύναται ἐξαπατᾶν, πείθει Μενέξενον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πράττοντα, ἃ ἐγὼ αἰσχυρόμενος ἀναγκάζομαι διὰ τὴν ἐκείνου πονηρίαν λέγειν, — τί ποιῆσαι; κομισάμενον αὐτὸν μέρος ἐκ τοῦ κλήρου ὃ τι ἐγίγνετο, ἡμᾶς μὲν ὑπὲρ ὧν ἐπραττε προδοῦναι, τοὺς δὲ μήπω ἐαλωκότας τῶν μαρτύρων ἀφείναι. καὶ ἡμεῖς μὲν ταῦτα | ὑπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν παθόντες εἴχομεν ἡσυχίαν. τούτων δ' ἑμὶν μάρτυρας παρέξομαι.

MARTYRES.

Ὁ μὲν τοίνυν Μενέξενος παθὼν ἄξια τῶν ἑαυτοῦ 14 τρόπων ἡπατήθη ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους· ἀφείλ γὰρ τοὺς

4 ὀγδοήκοντα corr. 1, γ.ο.. pr. — 9 τρίβωνα: em. Cob. — 11 αὐτῷ pr., corr. 1 — 11. 12 ἐπεποίηκεν ut vid. pr. 12. 1 μὲν περί: transp. Dbr. — 2. 3 κηφισοφῶντος pr. — 4 αὐτῷ corr. 1, αὐτοῦ pr. — 7 τὸν νῦν corr. 2, τοίνυν pr. 13. 2 ἡμᾶς: em. Rak. — 5 τὸ ante μέρος add. Sauppe — 6 γίγνετο pr., corr. 1 — 7 δοῦναι pr., προ s. v. 2 — 8 ὑπὸ corr. 1, ὑπέρ pr. — 11 tit. in mg. 1 post μενέξενος § 14, 1.

μάρτυρας καὶ ἡμᾶς προδούς, ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἐπραξεν οὐκ
 ἐκομίσατο. ἀδικηθεὶς δὲ ὑπὸ Δικαιογένους μεθ' ἡμῶν
 πάλιν ἔπραττεν. ἡμεῖς δὲ κατηγορούμενοι οὐκέτι προσήκειν
 Δικαιογένει ἔχειν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου μέρος οὐδέν, ἐπειδὴ
 οἱ μάρτυρες ἐάλωσαν, ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ
 οἴκου κατ' ἀγχιστεῖαν. καὶ ὅτι ἡμεῖς τε ὁρθῶς ἐγνώκαμεν
 καὶ οὐδὲν ἔτι προσήκει Δικαιογένει τοῦ κλήρου, ἔφθίως
 15 διδάξω. δύο γὰρ διαθήκαι ἐφάνησαν, ἡ μὲν πάλαι, ἡ δ'
 ὕστερον πολλῶ· καὶ κατὰ μὲν τὴν παλαιάν, ἣν ἀπέφηνε
 Προξένος ὁ Δικαιογένους τουτουὶ πατήρ, ἐπὶ τῷ τρίτῳ
 μέρει τοῦ κλήρου ἐγίγνετο τῷ Θείῳ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς ποιη-
 τός, καθ' ἣν δ' αὐτὸς ἀπέφηνε Δικαιογένης, ἐπὶ παντὶ
 τῷ οἴκῳ. τούτοις δὲ τοῖς διαθήκαις ἣν μὲν Προξένος
 ἀπέφηνε, Δικαιογένης ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ὥς οὐκ ἀλη-
 θῆς εἶη· ἣν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, οἱ μαρτυρήσαντες
 αὐτὴν τὸν Θεὸν τὸν ἡμέτερον διαθέσθαι ἐάλωσαν ψευδο-
 16 μαρτυριῶν. ἀμφοῖν δὲ τοῖς διαθήκαις ἀκύριοι γιγνομέ-
 ναι, καὶ ἑτέρας μηδεμιᾶς ὁμολογουμένης εἶναι, κατὰ δό-
 σιν μὲν οὐδενὶ προσήκειν τοῦ κλήρου, κατ' ἀγχιστεῖαν δὲ
 ταῖς Δικαιογένους τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφαῖς, ὧν εἰσιν αἱ
 ἡμέτεραι μητέρες. διὰ δὲ ταῦτα ἔδοξέ τε ἡμῖν λαχεῖν τοῦ
 κλήρου κατ' ἀγχιστεῖαν, καὶ ἐλάχομεν τοῦ μέρους ἑκαστος.
 μελλόντων δ' ἡμῶν ἀντόμνησθαι διεμαρτύρησε Λεωχάρης.
 17 οὐτοσὶ μὴ ἐπιδίκον εἶναι τὸν κλῆρον ἡμῖν. ἐπισκηψαμένων
 δ' ἡμῶν ἴ· μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη, ἡ δὲ τῶν ψευ-
 δομαρτυριῶν δίκη εἰσῆει. ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ πάντα μὲν
 ἡμῶν εἰπόντων ἅ περ νυνί, πολλὰ δὲ Λεωχάρους ἀνταπο-
 λογησαμένου, ἔγνωσαν τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι Λεωχάρη
 οἱ δικασταί. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο φανερόν ἐγένετο ἔξαιρεθει-
 σῶν τῶν ψήφων, ἃ μὲν τῶν δικαστῶν καὶ ἡμῶν ἐδεήθη
 Λεωχάρης ἥ ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπραξασθαι τότε, οὐκ

14. 5 οὐκ ἐθ' ἡγούμ. Dbr., ft. καθ' ἡμᾶς ἡγ. — 6 δι...ογένει pr.,
 corr. 1 — μέρος. c. 15. 1 ἀπεφάνησαν Dbr. — 2 πολλῶ post πάλαι legi-
 tur: transp. Turr. Rsk. sec. — 3 ἐπὶ Bk.: ἐν. 16. 5 δέ: δὴ Rsk. —
 6 τοῦ μέρους de meo: τὸ μέρος. 17. 1 ἐπισκεψαμένων — 4 ἡμῶν s. v. 1 —
 6 ἐξεραδεισῶν Dbr. — 8 ἡμῖν ἐξεγένετο ἡμῖν pr., posterius ἡμῖν induxit 1

δ' ὅ τι δεῖ λέγειν, ἃ δὲ ὠμολογήθη ἡμῖν, ταῦτα ἀκού-
 τε. συγχωρούντων γὰρ ἡμῶν τῷ ἄρχοντι μὴ συναριθμεῖν 18
 ἢ συγγέαι τὰς ψήφους, ἀφίστατο μὲν Δικαιογένης τοῖν
 νοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, καὶ
 υολόγει ἀναμφισβήτητα παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη·
 ἢ ταῦτα ἡγγυᾶτο αὐτὸν Λεωχάρης οὕτοσι καὶ [ὠμολόγει]
 οἴσειν, οὐ μόνος ἀλλὰ καὶ Μνησιπτόλεμος ὁ Πλωθεύς.
 ἢ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

MARTYRES.

Ἡμεῖς τοίνυν ταῦτα παθόντες ὑπὸ Λεωχάρους, καὶ 19
 γενόμενον ἡμῖν αὐτὸν ἐπειδὴ εἴλομεν τῶν ψευδομαρτυ-
 ῶν ἀτιμῶσαι, οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσεν τὰ ἡμέ-
 ρα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι. τοιοῦτοι δὲ γενόμε-
 νι περὶ Λεωχάρη καὶ Δικαιογένῃ ἐξηπατήθημεν ὑπ' αὐ-
 ῶν, ὧ ἄνδρες· οὔτε γὰρ Δικαιογένης τὰ δύο μέρη ἡμῖν
 τῷ κλήρου παρέδωκεν, ὠμολογήσας ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου,
 ἵτε Λεωχάρης ὠμολογεῖ ἐγγυήσασθαι αὐτὸν τότε. καὶ 20
 ν εἰ μὴ ἐναντίον μὲν τῶν δικαστῶν, πεντακοσίων ὄν-
 ον, ἐναντίον δὲ τῶν περιεστηκότων ἡγγυᾶτο, οὐκ οἶδ'
 τι [ἂν] ἐποίησεν. ὥς μὲν τοίνυν περιφανῶς ψεύδον-
 τι, μάρτυρας ὑμῖν παρεχόμεθα τοὺς παρόντας, ὅτε Δι-
 καιογένης μὲν ἀφίστατο τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου
 ἢ ὠμολόγει ἀναμφισβήτητα παραδώσειν ταῖς Δικαιο-
 γένους ἀδελφαῖς, Λεωχάρης δὲ ἡγγυᾶτο αὐτὸν ἃ ὠμο-
 γησε καὶ ποιήσειν. δεόμεθα δὲ καὶ ὑμῶν, ὧ ἄνδρες,
 τις ἐτύγχανε παρὼν τότε, ἀναμνησθῆναι εἰ λέγομεν
 ηθῇ καὶ βοηθῆσαι ἡμῖν· ἐπεὶ, ὧ ἄνδρες, εἰ Δικαιογένης 21
 ηθῇ λέγει, τί ἡμεῖς ὠφελούμεθα νικήσαντες, ἢ τί οὗτος
 ημιώθη ἡττηθεῖς; εἰ γὰρ ἀπέστη μόνον, ὥς φησι, τοῖν
 οῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἀναμφισβήτητα δὲ μὴ | ὠμολόγει

9 ἀντιλέγειν pr., ἀντι indux. 1. 18. 4 ἀναμφίβητα — 5 καὶ
 υολόγει del. Sauppe, καὶ retinuit Schb. — 6 πλωθεύς: em. Schoem.,
 i ipse Πλωθεύς — 7 ἡμῖν pr., corr. 1. 19. 3 ἡβουλήθημεν pr.,
 rr. 1 — 6 οὔτε corr. 1, οὗτος pr. — 8 ἐγγυήσα... τὸν τότε pr., corr. 1.

20. 4 ἀν del. de meo. 21. 2 ...ῆσαντες pr., νικ in ras. 1. —
 ἀναμφισβήτητον: em. Schoem.

- παραδώσειν, τί ἐξημιούτο ἀφιστάμενος ὧν τιμὴν εἶχεν; οὐδὲ γὰρ πρὶν ἡττηθῆναι τὴν δίκην εἶχεν ὧν ἡμεῖς δικαζόμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου πριάμενοι καὶ θέμενοι, οἷς ἔδει αὐτὸν ἀποδόντα τὴν τιμὴν ἡμῖν τὰ μέρη ἀποδοῦναι.
- 22** διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τοὺς ἐγγυητὰς παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, οὐ πιστεύοντες αὐτῷ ἃ ὡμολόγησε ποιήσειν. πλὴν γὰρ δυοῖν οἰκιδίοιν ἔξω τείχους καὶ (ἀγροῦ) ἐν Πεδίῳ ἐξήκοντα πλέθρων οὐδὲν κεκομίσμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου θέμενοι καὶ πριάμενοι. ἡμεῖς δ' οὐκ ἐξάγομεν· δέδιμεν γὰρ μὴ ὄφλωμεν δικας. καὶ γὰρ Μικίωνα, κελεύοντος Δικαιογένους καὶ φάσκοντος (μὴ) βεβαιώσειν, ἐξάγοντες ἐκ τοῦ βαλανείου ὄφλωμεν τετταράκοντα μνᾶς διὰ Δικαιογένῃ, ὃ
- 23** ἄνδρες. ἡγούμενοι γὰρ οὐκ ἂν αὐτὸν βεβαιώσειν οὐδὲν ὧν ἡμῖν ἀπέστη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, δισχυρίζομεθα πρὸς Μικίωνα ἐναντίον τῶν δικαστῶν, ἐθέλοντες ἐτιοῦν πάσχειν, εἰ βεβαιώσειεν αὐτῷ Δικαιογένῃς τὸ βαλανεῖον, οὐκ ἂν ποτε οἴομενοι αὐτὸν ἐναντία οἷς ὡμολόγησε πράξαι, οὐ δὲ ἄλλ' οὐδὲν ἢ διὰ τοὺς ἐγγυητὰς, ὅτι καθειστήκεσαν ἡμῖν.
- 24** ἀποστὰς δὲ Δικαιογένῃς [ταῦτα τὰ μέρη] ὧν καὶ νῦν ὁμολογεῖ ἀφεστάναι ἡμῖν, ἐβεβαίωσε Μικίωνι τὸ βαλανεῖον. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ἄθλιος οὐχ ὅπως τι ἐκ τοῦ κλήρου εἰληφώς, ἀλλὰ προσαπολωλεκώς τετταράκοντα μνᾶς, ἀπῆειν ὑβρισμένος ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

MARTYRES.

- 25** Ταῦτα μὲν πεπόνθαμεν ὑπὸ Δικαιογένους, ὃ ἄνδρες· ὁ δ' ἐγγυησάμενος αὐτὸν Λεωχάρης καὶ τῶν πάντων ἡμῖν κακῶν αἵτιος οὗ φησιν ἐγγυήσασθαι ἃ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῷ γραμματεῖῳ τῷ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου γραφέντι οὐκ ἔστι ταῦτα. ἡμεῖς δέ, ὃ ἄνδρες, τότ' ἐπὶ τοῦ βήματος σπεύδοντες τὰ μὲν ἐγράψαμεν, τῶν δὲ μάρ-

22. 2 καὶ ποιήσειν Rsk. — 3 ἀγροῦ add. de meo — 5 οὐκ corr. 1, . . . pr. — δεδίαμεν: em. Cob. — 6 μηκίωνα: em. Rsk.; item 23, 3 ubi μηκίωνα pr., μηκίωνα corr. 1, et 24, 2 ubi μὴ κίωνι pr., μηκίωνα corr. — 7 μὴ add. Ald. — ἐξάγοντος. 23. 1 βεβαιῶσαι Nbr. — οὐδὲν Ald.: οὐδὲ — 5. 6 οὐ δὲ Ald.: οὐδ'. 24. 1 gloss. del. Dbr. — 4 προσ-απολωλεκώς: ο 2 e corr. 1 — 6 tit. in mg. 1 post ὑπὸ δικαί 25, 1. 25. 5 ἔστι pr., ἐνεστί corr. 1.

τυρας ἐποιησάμεθα· οὗτοι δέ, ἃ μὲν αὐτοῖς συμφέρει τῶν
 ὁμολογηθέντων τότε, κύρια φασιν εἶναι, εἰ καὶ μὴ γέγρα-
 πται, ἃ δ' οὐ συμφέρει, οὐ κύρια, εἰ μὴ γέγραπται. ἐγὼ **26**
 δ', ὡς ἄνδρες, οὐ θαυμάζω ὅτι ἕξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολο-
 γημένα· οὐδὲ γὰρ τὰ γραφέντα ἐθέλουσι ποιεῖν. ἡμεῖς δ'
 ὡς λέγομεν ἀληθῆ, καὶ ἄλλο τι τεκμήριον παρεξόμεθα.
 Πρωταρχίδη γὰρ τῷ Ποταμίῳ ἔδωκε Δικαιογένης τὴν
 ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ ἐπὶ τετταράκοντα μναῖς, ἀντὶ δὲ τῆς
 προικὸς τὴν οἰκίαν αὐτῷ τὴν ἐν Κεραμεικῷ παρέδωκε.
 ταύτῃ δὲ τῇ γυναικί, ἣν ὁ Πρωταρχίδης ἔχει, προσήκει
 τοῦ κλήρου μέρος ὅσον περ τῇ μητρὶ τῇ ἐμῇ. ἐπεὶ δ' **27**
 οὐκ ἀπέστη Δικαιογένης ταῖς γυναιξὶ τοῖν δυοῖν μεροῖν
 τοῦ κλήρου, ἧξίλου ὁ Λεωχάρης τὸν Πρωταρχίδην παρα-
 δίδόναι αὐτῷ τὴν συνοικίαν ἣν εἶχεν ἀντὶ τῆς προικὸς, ὡς
 ὅτι ἐγγυητὴ αὐτῷ, τὸ δὲ μέρος ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ
 κλήρου παρ' αὐτοῦ κομίζεσθαι. παραλαβὼν δὲ τὴν συνοι-
 κίαν τὸ μέρος οὐ παρέδωκε· καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρα
 τὸν Πρωταρχίδην παρέξομαι.

MARTYRIA.

Περὶ δὲ ἐπισκευῆς τοῦ βαλανείου καὶ οἰκοδομίας καὶ **28**
 πρότερον εἶρηκε Δικαιογένης καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ, ὡς ὁμο-
 λογήσαντες αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ ἀνηλωμένα οὐκ ἀπεδώ-
 καμεν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐ δύναται ἀπαλλάττειν τοὺς
 χρήστας, οὐδὲ ἡμῖν παραδοῦναι ἃ δεῖ αὐτόν. ἡμεῖς δέ, **29**
 ὡς ἄνδρες, ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, ὅτε ἡγαγκάζομεν αὐτόν
 ἀφίστασθαι τούτων, ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εἰς τὰ
 οἰκοδομήματα ἀνηλωμένων ἀφείμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς,
 οὕτω τῶν δικαστῶν γιγνωσκόντων· ὕστερον δ' οὐκ ἀναγ-
 καζόμενοι ἀλλ' ἐκόντες ἔδομεν αὐτῷ τὴν ἐν ἄστει οἰκίαν
 ἐξαιρεθέντες πρὸς τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἔχειν ἀντὶ

26. 4 ἐλέγομεν: em. Rsk. — 6 ἑαυτοῦ: vitium nondum sublatum
 — 7 αὐτῷ. pr. 27. 2 ταῖν δυοῖν pr. — 9 tit. μάρτυρες: mut. de
 meo, vulgo ΜΑΡΤΥΣ. 28. 1 ante καὶ pr. tres litt. eras. — 3 ἀνα-
 λωμένα: em. Hrw., idem η pro α 29, 4 — 3. 4 ἀπέδομεν Hrw., ft. ἀπο-
 δέδοκαμεν — 4 ἀπαλλάττειν. 29. 5 γιγνωσκόντων — 7 ἐξάρετον vel
 ἐξαιρεθεῖσαν θέντες Rsk., ft. ἐξάρετον προσθέντες τῷ

- τῶν ἐπεσκευασμένων, ἣν οὗτος ἀντὶ πεντακισχιλίων δρα-
30 χμῶν παρέδωκε Φιλονίκῳ. ἔδομεν δὲ οὐ διὰ τὴν τοῦ Δι-
 καιογένους χρηστότητα, ὡς ἄνδρες, ἀλλ' ἐπιδεικνύμενοι ὅτι
 οὐ περὶ πλείονος χρήματα ποιοῦμεθα τῶν οἰκείων, οὐδ'
 ἂν πάννυ πονηροὶ ὦσι. καὶ γὰρ πρότερον ὅτ' ἔφ' ἡμῖν
 ἐγένετο Δικαιογένη τιμωρῆσασθαι καὶ ἀφελέσθαι ἃ εἶχεν,
 οὐκ ἐβουλήθημεν τῶν τούτου | κτήσασθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὰ
 ἡμέτερα μόνον κομίσασθαι ἐξήρκει ἡμῖν. οὗτος δ' ὅτε
 ἐκράτησεν ἡμῶν, ἀπεσύλησεν ἃ ἐδύνατο, καὶ ὡς ἐχθροῖς
31 ἀλλ' οὐ προσήκοντας ἀπόλλυσι. τεκμήριον δὲ καὶ τῶν
 ἡμετέρων τρόπων καὶ τῆς τούτου ἀδικίας μέγα παρεξό-
 μεθα. μελλούσης γὰρ τῆς πρὸς Λεωχάρη δίκης εἰσιέναι,
 ὡς ἄνδρες, ἐν τῇ Μαιμακτηριῶνι μνηί, ἣξίλου Λεωχάρης
 καὶ Δικαιογένης δίαιταν ἡμᾶς ἐπιτρέπτειν τὴν δίκην ἀνα-
 βαλλομένους. καὶ ἡμεῖς ὥσπερ μικρὰ ἀδικούμενοι συν-
 εχωρήσαμεν, καὶ ἐπετρέψαμεν διαιτηταῖς τέτταρσιν, ὧν
 τοὺς μὲν δύο ἡμεῖς ἡγάγομεν, τοὺς δὲ δύο ἐκείνοι. καὶ
 ἐναντίον τούτων ὡμολογήσαμεν ἐμμενεῖν οἷς (ἂν) οὗτοι
32 γνοῖεν, καὶ ὡμόσαμεν. καὶ οἱ διαιτηταὶ ἔφασαν, εἰ μὲν
 ἀνώμοτοι δύναντ' [ἂν] ἡμᾶς διαλλάξαι, οὕτω ποιήσιν,
 εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ὁμόσαντες ἀποφανεῖσθαι ἃ δίκαια
 ἡγοῦνται εἶναι. ἀνακρίναντες δὲ ἡμᾶς πολλάκις καὶ πυνθό-
 μενοι τὰ πραχθέντα οἱ διαιτηταί, οἱ μὲν δύο οὖς ἐγὼ
 προῦβάλωμην, Διότιμος καὶ Μελάνωπος, ἥθελον καὶ ἀνώ-
 μοτοι καὶ ὁμόσαντες ἀποφῆναισθαι ἃ ἐγίνωνσκον ἀληθέ-
 στατα ἐκ τῶν λεγομένων, οὖς δὲ Λεωχάρης προῦβάλετο,
33 οὐκ ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι. καί τοι Διοπίεθης ὁ ἕτερος
 τῶν διαιτητῶν Λεωχάρει μὲν ἦν τουτιῶι κηδεστής, ἐμὸς
 δ' ἐχθρὸς καὶ ἀντίδικος ἐξ ἐτέρων συμβολαίων. Δημάρα-

8 οὕτως — post πεντα in fine versus ras. 1 lit.; in fine versus
 proximi post διὰ eras. vid. A — 9 φιλονείκῳ: em. Hrw. 30. 1 ἔδο-
 μεν Rsk.: παρέδομεν. 31. 2 παρ. ἐδόμεθα pr., corr. 1 — 4 μεμα-
 κτηριῶνι — ἥξιλον Steph. — 5 ἐπιτροπεύειν: em. Rsk. — 9 ἐμμένειν:
 em. Rsk. — ἂν add. Rsk. 32. 2 ἂν del. Bk.: — ποιῆσαι pr., corr. 1 —
 4. 5 πν. θα. . μνοι pr., corr. 1 — οἱ διαιτηταί del. Fuhr — 6 προῦβαλον:
 em. Rsk. — μελάνωπος — . θελον pr., ἦ in ras. 1 — 9 ἔφ. ασαν pr.

τος δὲ ὁ μετ' αὐτοῦ Μνησιπτολέμῳ τῷ ἐγγυησαμένῳ Δικαιογένῃ μετὰ Λεωχάρους ἦν ἀδελφός. οὗτοι μέντοι οὐκ ἠθέλησαν ἀποφήγασθαι, ὀρκώσαντες ἡμᾶς ἢ μὴν ἐμμενεῖν οἷς ἂν αὐτοὶ γνοῖεν. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρ-
έξομαι.

MARTYRES.

Οὐκ οὖν δεινὸν εἰ δεῖσεται ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, Λεω- 34
χάρης ἀποψηφίσασθαι ἃ Διοπείδης κηδεστής ὢν αὐτοῦ
κατεψηφίσατο; ἢ ὑμῖν πῶς καλὸν ἀπογνῶναι Λεωχάρους
ἃ γε οὐδ' οἱ προσήκοντες αὐτοῦ ἀπέγνωσαν; δέομαι οὖν
ὑμῶν καταψηφίσασθαι Λεωχάρους, ἵν' ἃ ἡμῖν οἱ πρόγο-
νοι κατέλιπον κομισώμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐ-
τῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα. τῶν δὲ Λεωχάρους
ἰδίων οὐκ ἐπιθυμοῦμεν. Δικαιογένῃ γάρ, ὧ ἄνδρες, οὐτ' 35
ἐλεεῖν ἔστε δίκαιοι (ὥς) κακῶς πράττοντα καὶ πενόμενον,
οὐτ' εὖ ποιεῖν ὥς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν· οὐδέ-
τερα γὰρ αὐτῷ τούτων ὑπάρχει, ὥς ἐγὼ ἀποφανῶ, ὧ ἄν-
δρες. ἅμα δὲ καὶ πλοῦσιον καὶ πονηρότατον αὐτὸν ὄντα
ἀνθρώπων ἀποδείξω καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς προσ-
ήκοντας καὶ εἰς τοὺς φίλους. οὗτος γὰρ παραλαβὼν τὸν
κληρὸν παρ' ἡμῶν φέροντα μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀγδοή-
κοντα μνᾶς, καρπωσάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη οὔτε ἀργύριον
ὡμολόγει κεκτήσθαι οὔτε ὅπῃ ἀνήλωσεν ἔχει ἂν ἐπιδείξαι,
ὧ ἄνδρες. ἄξιον δὲ καὶ ὑμῖν λογίσασθαι. οὗτος γὰρ τῇ 36
μὲν φυλῇ εἰς Διονύσια χορηγήσας τέταρτος ἐγένετο, τραγω-
δοῖς δὲ καὶ πυρρικήταις ὕστατος· ταύτας δὲ μόνας ἀναγ-
κασθεῖς (τάς) λειτουργίας λειτουργῆσαι ἀπὸ τοσαύτης προσ-
όδου οὕτω κακῶς ἐχορήγησεν. ἀλλὰ μὴν τριηράρχων τοσού-
των κατασταθέντων οὐτ' αὐτὸς ἐτριηράρχησεν οὐδ' ἑτέρῳ
συμβέβληκεν ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἀλλ' ἑτεροὶ μὲν οὐσίαν

33. 4. 5 δικαιογένει: em. Bk. — 6 ἐμμένειν: em. Rsk. — 9 tit. in
mg. 1 post λεωχάρης ἀπο 34, 2. 34. 2 αὐτοῦ.. — 3 ἡμῖν pr., corr. 1 —
4 ἂν ἐγνωσαν: em. Rsk. — 8 ἐπεθυμοῦμεν. 35. 2 ὥς add. Bk. —
4 ἀποφανῶ: em. Rsk. — 8 ὑμῶν Dbr. — 10 ὁμολογεῖ Bk. — ὅπῃ pr.,
ἅποι corr. 1. 36. 2. 3 virgula post τραγωδοῖς posita δὲ del. Bentley
— 3 πυρρικήταις pr., πυρρικήταις corr.: em. Palmer — 4 τάς add. Rsk.
— 5 καλῶς Ald. — 7 μὴν Sauppe — 7. 8 ἑτερος et κεκτημένος: em. Rsk.

κεκτημένοι ἐλάττω ἢ οὗτος μισθωσιν λαμβάνει τριη-
37 ραρχοῦσι. καίτοι, ὧ ἄνδρες, οὐχ ὁ πατήρ αὐτῷ τὴν πολ-
 λὴν οὐσίαν κατέλιπεν, ἀλλ' ὑμεῖς ἔδοτε τῇ ψήφῳ· ὥστε
 εἰ καὶ μὴ πολίτης ἦν, διὰ γε τοῦτο δίκαιος ἦν τὴν πό-
 λιν εὖ ποιεῖν. εἰσφορῶν τοίνυν τοσούτων γεγενημένων
 πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς
 πόλεως Δικαιογένης οὐκ ἔστιν ἦντινα εἰσενήνοχε· πλήν
 ὅτε Λέχαιον ἐάλω, κληθεὶς ὑπὸ ἐτέρου ἐπέδωκεν ἐν τῷ
 δήμῳ τριακοσίας δραχμὰς, ἔλαττον ἢ Κλεώνυμος ὁ Κρής·
38 καὶ τοῦτο ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλ' ἐπ' αἰσχίστῳ
 ἐπιγράμματι ἐξ(ετέθῃ μεθ') ἐτέρου αὐτοῦ τοῦνομα ἔμ-
 προσθεν τῶν ἐπωνύμων, ὅτι οἶδε εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως
 ὑποσχόμενοι τῷ δήμῳ εἰσολοίσειν χρήματα ἐθελονταὶ οὐκ
 εἰσήνεγκαν. καίτοι πῶς ἄξιον θαυμάζειν, ὧ ἄνδρες, εἰ
 ἐμὲ ἐξηπάτησεν ἓνα ὄντα, ὅς ὑμᾶς ἅπαντας ἅμα συνει-
 λεγμένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοιαῦτα ἐποίησε; καὶ τούτων
 ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

39 Εἰς μὲν τὴν πόλιν οὕτω καὶ τοσαῦτα | λελειτούργηκε
 Δικαιογένης ἀπὸ τοσούτων χρημάτων· περὶ δὲ τοὺς προσ-
 ἥκοντας τοιοῦτός ἐστιν οἶον ὁρᾶτε, ὥστε τοὺς μὲν ἡμῶν
 ἀφείλετο τὴν οὐσίαν, ὅτι μείζον ἐδυνήθη, τοὺς δὲ περι-
 εώρα εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἰόντας δι' ἐνδειαν τῶν ἐπιτη-
 δείων. τὴν δὲ μητέρα [τὴν] αὐτοῦ καθημένην ἐν τῷ τῆς
 Εἰλειθυίας ἱερῷ πάντες ἐώρων, καὶ τούτῳ ἐγκαλοῦσαν ἃ
40 ἐγὼ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δὲ ποιῶν οὐκ ἴσχύνητο. τῶν
 δ' ἐπιτηδείων Μέλανα μὲν τὸν Αἰγύπτιον, ᾧ ἐκ μειρα-
 κίου φίλος ἦν, ὅπερ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀργύριον ἀποστε-
 ρήσας, ἐχθιστός ἐστι· τῶν δὲ ἄλλων αὐτοῦ φίλων οἱ μὲν

8 ἐλάττω in mg. 1. 37. 2 κατέλ.ιπεν — 7 λαχίον em. Rsk. —
 .πέδωκεν pr., corr. 1. 38. 2 ὑπογράμματι — ἐξετέθῃ μεθ' ἐτέρου
 de meo, ἐξετέθῃ Schoem., ἐξέκειτο Rsk.: ἐξ ἐτέρου — 3 οἶδε Bk.: εἶδεν
 — 4 οἰσολοίσειν pr., corr. 1 — 8 ὑμῖν corr. 1, ὑμ.. pr. 39. 1 λελει-
 τούργησε pr., ^ασε corr. 1 — 3 ὁρᾶται pr., corr. 1 — 4 μείζων — 6 τὴν
 del. Turr. — 7 εἰληθυίας: em. Baiter. 40. 4 ἐστὶ corr. 1, ... pr.

οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνεισαν, οἱ δ' ἐξηπατήθησαν, καὶ οὐκ ἔλαβον ἃ ὑπέσχετο αὐτοῖς, εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου, δώσειν. καίτοι, ὡς ἄνδρες, οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ ταῦτα 41
κτησάμενοι καὶ καταλιπόντες πάσας μὲν χορηγίας ἐχορήγησαν, εἰσήμεναν δὲ εἰς τὸν πόλεμον χρήματα πολλὰ ὑμῖν, καὶ τριηραρχοῦντες οὐδένα χρόνον διέλειπον. καὶ τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα ἐκείνοι ἐκ τῶν περιόντων, μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν, τοῦτο μὲν ἐν Διονύσου τρίποδας, οὓς χορηγοῦντες καὶ νικῶντες ἔλαβον, τοῦτο δ' ἐν Πυθίου· ἔτι δ' ἐν Ἀκροπόλει ἀπαρχὰς 42
τῶν ὄντων ἀναθέντες πολλοῖς, ὥς ἀπὸ ἰδίας κτήσεως, ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασιν τὸ ἱερόν. αὐτοὶ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμοῦντες ἀπέθανον, Δικαιογένης μὲν ὁ Μενεξένου τοῦ ἐμοῦ πάππου πατὴρ στρατηγῶν ὅτε ἡ ἐν Ἐλευσίνι μάχη ἐγένετο, Μενέξενος δ' ὁ ἐκείνου υἱὸς φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρτιάτῳ, Δικαιογένης δὲ ὁ Μενεξένου τριηραρχῶν τῆς Παράλου ἐν Κνίδῳ. τοῦ- 43
τον μέντοι τὸν οἶκον σύ, ὡς Δικαιογένης, παραλαβὴν κακῶς καὶ αἰσχροῦς διολώλεκας, καὶ ἐξαργυρισάμενος πενίαν ὁδύρη, ποῖ ἀναλώσας; οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν οὔτε εἰς τοὺς φίλους φανερός εἰ δαπανήσας οὐδέν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ καδιπποτρόφηκας· οὐ γὰρ πώποτε ἐκτήσω ἵππον πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μῶν· οὔτε κατεξευγοτρόφηκας, ἐπεὶ οὐδὲ ζεύγος ἐκτήσω ὀρικὸν οὐδεπώποτε ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τῶν πολεμίων ἐλύσω οὐδένα. ἀλλ' 44
οὐδὲ τὰ ἀναθήματα, ἃ Μενέξενος τριῶν ταλάντων ποιησάμενος ἀπέθανε πρὶν ἀναθεῖναι, εἰς πόλιν κεκόμικας, ἀλλ' ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι καλινδεῖται, καὶ αὐτὸς μὲν ἥξιους κεκτηθῆναι ἃ σοι οὐδὲν προσήκε χρήματα, τοῖς δὲ

41. 5 μαρτυρία: em. Ald. 42. 3 κεκοσμήμασι pr., ^{α σ}μασι corr. 1 — 6 ἐν Ἀλευσί Dbr. — 7 τῆς Ὀλυνθίας Palmer — 8 κνιδ. ω aut ft. κνιδ. ω pr., corr. 1. 43. 1. 2 τοῦτον μέντοι τὸν de meo, τὸν μέντοι τούτου Rsk.: τὸν μὲν τοῦτον — 4 ποῖ Bk.: ποῦ — 5 φανερώς: em. Scaliger — δαπανηθείς: em. Nbr. 44. 2. 3 ποιησάμενος corr. 1, ἐποίησα μὲν, ἀπέθανε δὲ — 4 λιθουργίοις: em. Steph. — καλινδεῖται: em. Cob.

- 45 θεοῖς οὐκ ἀπέδωκας ἃ ἐκείνων ἐγίγνετο ἀγάλματα. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις σου τοὺς δικαστὰς ἀποψηφίσασθαι, ὧς Δικαιογένης; πότερον ὅτι πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκας τῇ πόλει, καὶ πολλὰ χρήματα δαπανήσας σεμνοτέραν τὴν πόλιν τούτοις ἐποίησας; ἢ ὡς τριηραρχῶν πολλὰ κατὰ τοὺς πολεμίους εἰργάσω, καὶ εἰσφορὰς δεομένη τῇ πατρίδι εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκῶν μεγάλα ὠφέληκας;
- 46 ἀλλ' οὐδὲν σοι τούτων πέπρακται. ἀλλ' ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐκ ἐστράτευσαι τοσούτου καὶ τοιούτου γενομένου πολέμου, εἰς ὃν Ὀλύνθιοι μὲν καὶ νησιῶται ὑπὲρ τῆσδε τῆς γῆς ἀποθνήσκουσι μαχόμενοι τοῖς πολεμίους, σὺ δέ, ὧς Δικαιογένης, πολέτης ὢν οὐδ' ἐστράτευσαι. ἀλλ' ἴσως διὰ τοὺς προγόνους ἀξιώσεις μου πλέον ἔχειν, ὅτι τὸν τύραννον ἀπέκτειναν. ἐγὼ δ' ἐκείνους μὲν ἐπαινῶ,
- 47 σοὶ δὲ οὐδὲν ἡγοῦμαι τῆς ἐκείνων ἀρετῆς μετεῖναι. πρῶτον μὲν γὰρ εἴλου ἀντὶ τῆς ἐκείνων δόξης τὴν ἡμετέραν οὐσίαν κτήσασθαι, καὶ ἐβουλήθης μᾶλλον Δικαιογένης καλεῖσθαι υἱὸς ἢ Ἀρμόδιου, ὑπεριδὼν μὲν τὴν ἐν Περσέειρ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, ἃ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι δέδοται. ἔτι δὲ ὁ Ἀριστογέων ἐκεῖνος καὶ Ἀρμόδιος οὐ διὰ τὸ γένος ἐτιμήθησαν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν, ἧς σοι οὐδὲν μέτεστιν, ὧς Δικαιογένης.

VI.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Εὐκλήμωνος υἱὸς Φιλοκτῆμων τὸν τῆς ἐτέρας τῶν ἀδελφῶν καὶ Φανοστράτου υἱὸν Χαιρέστρατον ποιησάμενος κατὰ διαθήκας τίς τεθείσας παρὰ Χαιρέα τῷ τῆς ἐτέρας ἀδελφῆς ἀνδρὶ, ἐτελεύτησε ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς· ὕστερον δὲ κακείνου ἀποθανόντος ἔλαχεν

46. 3 Κορίνθιοι Schoem. — 4 ἀποθνήσκουσι: em. Ald., sed malim ἀπέθνησκον. 47. 5 προεδριῶν.

VI tit. Cf. ad § 31. hyp. 2 τὰς ft. del.

ὁ Χαιρέστρατος τοῦ κλήρου κατὰ τὸν νόμον. διαμαρτυρήσαντος δὲ 5
Ἀνδροκλήους μὴ εἶναι ἐπίδικον ὄντος Ἀντιδώρου γνησίου παιδὸς
Ἐνκτῆμονι, οἱ περὶ Χαιρέστρατον ἐπεσκήσαντο τῇ διαμαρτυρίᾳ, καὶ
τοῦτον καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ νόθους γεγονέναι φάσκοντας, τὸν δὲ
νόμον διαγορεύειν νόθῳ καὶ νόθῃ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν. Ἡ στάσις
στοχασμός· ἀδελφον γὰρ εἰ ἐποίησε Φιλοκτῆμων Χαιρέστρατον υἱόν 10
ἐαυτοῦ, καὶ πάλιν ἀδελφον εἰ γνήσιον εἶναι οἱ περὶ Ἀντιδώρον.

Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, πάντων οἰκειότατα χρῶμαι Φανο-
στράτῳ τε καὶ Χαιρεστράτῳ τουτῷ, τοὺς πολλοὺς οἶμαι
ὑμῶν εἰδέναι, τοῖς δὲ μὴ εἰδόσιν ἱκανὸν ἐρῶ τεκμήριον·
ὅτε γὰρ εἰς Σικελίαν ἐξέπλει τριηραρχῶν Χαιρέστρατος,
διὰ τὸ πρότερον αὐτὸς ἐκπεπλευκέναι προήδειν πάντας
τοὺς ἐσομένους κινδύνους, ὅμως δὲ δεομένων τούτων καὶ
συνεξέπλευσα καὶ συνεδυστύχησα καὶ ἐάλωμεν εἰς τοὺς
πολεμίους. ἄτοπον δὴ εἰ ἐκεῖνα μὲν προδήλων ὄντων τῶν 2
κινδύνων ὅμως διὰ τὸ χρῆσθαι τούτοις καὶ φίλους νομί-
ζειν ὑπέμενον, νῦν δὲ οὐ πειρώμην συνεπιεῖν ἐξ ὧν ὑμεῖς
τε τὰ εὖορκα ψηφιεῖσθε καὶ τούτοις τὰ δίκαια γενήσεται.
δέομαι οὖν ὑμῶν συγγνώμην τε ἔχειν καὶ μετ' εὐνοίας
ἀκροάσασθαι· ὁ γὰρ ἄγων οὐ μικρὸς αὐτοῖς, ἀλλὰ περὶ
τῶν μεγίστων.

Φιλοκτῆμων γὰρ ὁ Κηφισιεὺς φίλος ἦν Χαιρεστράτῳ 3
τουτῷ· δοὺς δὲ τὰ ἐαυτοῦ καὶ υἱὸν αὐτὸν ποιησάμενος
ἐτελεύτησεν. λαχόντος δὲ τοῦ Χαιρεστράτου κατὰ τὸν
νόμον τοῦ κλήρου, ἐξὸν ἀμφισβητῆσαι Ἀθηναίων τῷ βου-
λομένῳ καὶ εὐθυδικῇ εἰσελθόντι εἰς ὑμᾶς, εἰ φαίνεται
δικαιότερα λέγων, ἔχειν τὸν κλῆρον, διεμαρτύρησεν Ἀν- 4
δροκλῆς οὐτοσὶ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀποστερῶν
τοῦτον τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ ὑμᾶς τοῦ κυρίου γενέσθαι
ὄντινα δεῖ κληρονόμον καταστήσασθαι τῶν Φιλοκτῆμονος·
καὶ ἐν μιᾷ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι οὔεται ἀδελφοὺς κατα-
στήσειν ἐκείνῳ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας, καὶ τὸν κλῆρον

6. 8 bis erravit grammaticus. Cf. §§ 39 et 26. 1. 1 *χρῶμ*....
pr., corr. 2 — 2 *χηρεστράτω* pr., corr. 1 — 4 *Σικελίαν*: vitium inesse
vidit Schoem. — 5 *προήδη μὲν* Hrw. 2. 4 *τά τε*: transp. Rsk. — *ψη-*
φιεῖσθαι pr., corr. 1 — 5 *εὐ.ενοίας* pr., corr. 1. 3. 1 post *ἦν* eras.
καὶ — 5 *ὑμᾶς* pr., corr. 1. 4. 4 *καταστήσασθαι*: em. Ald.

ἀνεπίδικον ἔξειν αὐτός, καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐκείνου
 5 ριος γενήσεσθαι, καὶ τὴν διαθήκην ἄκυρον ποιήσιν. π
 λῶν δὲ καὶ δεινῶν ὄντων ἃ διαμεμαρτύρηκεν Ἀνδροκλ
 τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐπιδείξω ὑμῖν, ὡς διέθετο καὶ ἐποι
 σατο υἱὸν τουτονὶ Χαιρέστρατον. ἐπειδὴ γὰρ τῷ Φί
 κτήμονι ἐκ μὲν τῆς γυναικὸς ἥ συνήκει οὐκ ἦν παιδ
 οὐδέν, πολέμου δ' ὄντος ἐκινδύνευε καὶ ἱππεὺς στρατει
 μενος καὶ τριήραρχος πολλάκις ἐκπλέων, ἔδοξεν αὐτῷ δι
 θέσθαι τὰ αὐτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπει τὸν οἶκον, εἴ
 6 πᾶσοι. τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ, ὃ περ ἐγενέσθ
 ἄμφω ἄπαιδε ἐτελευτησάτην· τοῖν δὲ ἀδελφαῖν τῇ
 ἐτέρᾳ, ἥ ὁ Χαιρέας συνήκει, οὐκ ἦν ἄρρεν παιδίον οἱ
 ἐγένετο πολλὰ ἔτη συνοικούση, ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας, ἥ σι
 νήκει Φανόστρατος οὗτοσί, ἥστην νύὼ δύο. τούτων
 7 πρεσβύτερον τουτονὶ Χαιρέστρατον ἐποίησατο υἱόν·
 ἔγραψεν οὕτως ἐν διαθήκῃ, εἰ μὴ γένοιτο αὐτῷ παιδ
 ἐκ τῆς γυναικὸς, τοῦτον κληρονομεῖν τῶν ἑαυτοῦ. καὶ
 διαθήκην κατέθετο παρὰ τῷ κηδεστῇ Χαιρέᾳ, τῷ
 ἐτέρᾳ αὐτοῦ ἀδελφῇ ἔχοντι. καὶ ὑμῖν ἥ τε διαθή
 αὕτη ἀναγνωσθήσεται καὶ οἱ παραγενόμενοι μαρτυρήσου
 Καὶ μοι ἀνάγνωθι.

ΔΙΑΘΗΚΗ. MARTYPEΣ.

8 Ὡς μὲν διέθετο καὶ ἔφ' οἷς ἐποιήσατο υἱὸν τοῦτ
 ἀκηκόατε· ὡς δ' ἐξὸν αὐτῷ ταῦτ' ἐπραξεν, ὅθεν δικα
 τατα ἡγοῦμαι τὰ τοιαῦτ' εἶναι μανθάνειν, τοῦτον ὑμ
 αὐτὸν | παρέξομαι τὸν νόμον. Καὶ μοι ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

9 Οὗτοσί ὁ νόμος, ὃ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται,
 εἶναι τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὥσι γνήσ
 ἄρρενες, ἐὰν μὴ ἄρα μανεῖς ἢ ὑπὸ γήρως ἢ δι' ἄλλο
 τῶν ἐν τῷ νόμῳ παρανοῶν διαθῇται. ὅτι δ' οὐδενὶ τι

5. 5 ουκ in v. add. 1, spiritum add. 2 — 8 καταλίπει corr. 2, ταλι pr. in fine versus. 6. 1 τῷ et ἀδελφῷ pr., corr. 2 — ὅπαρ Re ὥσπαρ — ἐγεννήθη pr., corr. 1 — 3 ὁ del. Sauppe — 5 δύο pr., corr. 2. 7. 2 οὗτος — 6 ἀναγνώσεται — μεμαρτυρήκασι pr., corr. — 8 ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. Turr. auctore Schoem.

των ἔνοχος ἦν Φιλοκτῆμων, βραχέα εἰπὼν δηλώσω ὑμῖν. ὅστις γὰρ καὶ ἕως ἔζη τοιοῦτον πολίτην ἑαυτὸν παρῆχεν, ὥστε διὰ τὸ ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι ἄρχειν ἀξιουῖσθαι, καὶ ἐκλείπτεισε μαχόμενος τοῖς πολεμίοις, πῶς ἂν τις τοῦτον τολμήσειεν εἰπεῖν ὡς οὐκ εὖ ἐφρόνει;

Ὅτι μὲν οὖν διέθετο καὶ ἐποιήσατο εὖ φρονῶν, ἐξὸν 10 αὐτῷ, ἀποδέδεται ὑμῖν, ὥστε κατὰ μὲν τοῦτο ψευδῇ μεμαρτυρηκώς Ἀνδροκλῆς ἀποδέδεται· ἐπειδὴ δὲ προσδιαμεμαρτύρηκεν [ὡς] υἱὸν εἶναι γνήσιον Εὐκτῆμονος τοῦτον, καὶ ταῦτ' ἀποδείξω ψευδῇ ὄντα. Εὐκτῆμονι γάρ, ὃ ἄνδρες, τῷ Φιλοκτῆμονος πατρὶ, τοὺς μὲν ὄντως γενομένους παῖδας, Φιλοκτῆμονα καὶ Ἐργαμένη καὶ Ἡγήμονα καὶ δύο θυγατέρας, καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, ἣν ἔγχευεν ὁ Εὐκτῆμων, Μειξιάδου Κηφισιῶς θυγατέρα, πάντες οἱ προσήκοντες ἴσασι καὶ οἱ φράτερες καὶ τῶν δημοτῶν οἱ πολλοί, καὶ μαρτυρήσουσιν ὑμῖν· ὅτι δ' [οὐδ'] ἄλλην τινὰ 11 ἔγχευε γυναῖκα, ἐξ ἧς τινος οἶδε αὐτῷ ἐγένοντο, οὐδεὶς τὸ παράπαν οἶδεν οὐδ' ἔχουσε πώποτε ζῶντος Εὐκτῆμονος. καίτοι τούτους εἰκὸς πιστοτάτους εἶναι νομίζειν μάρτυρας· τοὺς γὰρ οἰκέλους εἰδέναι προσήκει τὰ τοιαῦτα. Καί μοι τούτους κάλει πρῶτον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἔτι τοίνυν καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐπιδείξω ἔργῳ ὑμῖν 12 ταῦτα μεμαρτυρηκότας. ὅτε γὰρ αἱ ἀνακρίσεις ἦσαν πρὸς τῷ ἄρχοντι καὶ οὗτοι παρακατέβαλον ὡς ὑπὲρ γνησίων τῶνδ' Εὐκτῆμονος ὄντων, ἐρωτώμενοι ὑφ' ἡμῶν τίς εἴη αὐτῶν μήτηρ καὶ ὅτου θυγάτηρ οὐκ εἶχον ἀποδείξαι, διαμαρτυρομένων ἡμῶν καὶ τοῦ ἄρχοντος κελεύοντος ἀποκρινασθαι κατὰ τὸν νόμον.... ὃ ἄνδρες, ἀμφισβητεῖν μὲν ὡς ὑπὲρ γνησίων καὶ διαμαρτυρεῖν, μητέρα δὲ ἣ τις ἦν μὴ ἔχειν ἀποδείξαι, μηδὲ προσήκοντα αὐτοῖς μηδένα. ἀλλὰ 18

10. 3. 4 προσ... μεμαρτύρηκεν pr., δια in ras. 1 — 4 ὡς del. Rsk. — 9 μηξιάδου: em. Hrw. — κηφισίως: em. Dbr. 11. 1 οὐδ' del. Bk.

12. 3 οὐτ... τέ. α. ον pr. (om. παρα), corr. 1 — 7. 8 iuxta verum qui efficitur vñ. τὸν νόμον... γνησίων in mg. signum ζ posuit 1: lac. ind. Rsk., καίτοι ἄτοπον sppl. Schb. — 8 ἣ τις corr. 2, εἴ τις pr.

τότε μὲν *Λημνίαν* σκηψάμενοι ταύτην ἀναβολὴν ἐποιήσαντο· τὸ δ' ὕστερον ἤκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν, πρὶν καὶ τινα ἐρέσθαι, εὐθὺς ἔλεγον ὅτι *Καλλίππῃ* μήτηρ, αὕτη δ' εἴη *Πιστοξένου* θυγάτηρ, ὡς ἐξαρκέσον εἰ ὄνομα μόνον πορίσαιντο τὸν *Πιστόξενον*. ἐρομένων δ' ἡμῶν ὅστις εἴη καὶ εἰ *ζῇ* ἢ *μή*, ἐν *Σικελίᾳ* ἔφασαν ἀποθανεῖν στρατευόμενον, καταλιπόντα ταύτην θυγατέρα παρὰ τῷ *Εὐκτῆμονι*, ἐξ ἐπιτροπευομένης δὲ τούτῳ γενέσθαι, πρᾶγμα πλάττοντες ἀναιδέα ὑπερβάλλον καὶ οὐδὲ γενόμενον, ὡς ἐγὼ ὑμῖν

14 ἀποφανῶ ἐκ τούτων πρῶτον ὧν αὐτοὶ ἀπεκρίναντο. τῇ μὲν γὰρ στρατιᾷ, ἀφ' οὗ ἐξέπλευσεν εἰς *Σικελίαν*, ἥδη ἐστὶ δύο καὶ πενήκοντα ἔτη, ἀπὸ *Ἀρμινήστου* ἀρχοντος, τῷ δὲ πρεσβυτέρῳ τούτων, ὧν φασιν ἐκ τῆς *Καλλίππης* καὶ τοῦ *Εὐκτῆμονος* εἶναι, οὐπω ὑπὲρ εἴκοσιν ἔτη. ἀφελόντι οὖν ταῦτα ἀπὸ τῶν ἐν *Σικελίᾳ* ὑπολείπεται πλείω ἢ τριακόνα ἔτη· ὥστ' οὗτ' ἐπιτροπεύεσθαι προσῆκε τὴν *Καλλίππην* ἔτι, τριακοντούτῃν γε οὖσαν, οὔτε ἀνέκδοτον καὶ ἄπαιδα εἶναι, ἀλλὰ πάνυ πάλαι συνοικεῖν, ἢ ἐγγυ-

15 θείσαν κατὰ (τὸν) νόμον ἢ ἐπιδικασθεῖσαν. ἔτι δὲ καὶ γινώσκεισθαι αὐτὴν ὑπὸ τῶν *Εὐκτῆμονος* οἰκείων ἀναγκαῖον ἢ καὶ ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, εἰ πέρ γε συνώκησεν ἐκείνῳ ἢ διητήθῃ τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ. τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐκ εἰς τὴν ἀνάκρισιν μόνον δεῖ πορίζεσθαι [ὀνόματα], ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ γεγονότα φαίνεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν προσ-

16 ἠκόντων καταμαρτυρεῖσθαι. ἀποδείξαι τοίνυν ἡμῶν κελυόντων ὅστις οἶδε τῶν *Εὐκτῆμονος* οἰκείων ἢ συνοικήσασαν ἐκείνῳ τινὰ ἢ τὴν *Καλλίππην* ἐπιτροπευομένην, καὶ παρὰ τῶν ὄντων ... θεραπόντων τὸν ἔλεγχον ποιεῖσθαι, ἢ εἰ

13. 2 σκεψάμενοι pr., corr. 2 — ταύτην τὴν Aid. — 4 καλλίππῃ, item π pro ππ 14. 4 et 8 — 5 ἐξαρκέσειν pr. — 9 ἐξεπιτροπευομένης pr., corr. 2 — πρᾶττοντες: em. Bk. — 10 οὐδ' ἐγγενόμενον Sauppe, οὐδ' ἂν γεν. Hrw., ft. οὐδεπώποτε γεν. 14. 3 ἀρμινήστου pr., corr. 1 — 4 ὧν Rsk.: ὧν — 7 οὐδ' — προσῆκαι: em. Sauppe — 8 οὔτε corr. 1, ὥστε pr. — 10 τὸν add. Schoem. 15. 5 ὀνόματα del. de meo. 16. 1 ὑμῶν pr., corr. 2 — 3 τὴν καλλί. ππν.: del. Dbr., τινὰ [ἢ τὴν] Καλλ. ἢ ci. Rsk., ft. del. ἢ v. 2 et ἢ τὴν v. 3 — 4 τῶν παρ' ἡμῖν ὄντων sppl. Kayser, malim τῶν ὄντων ἔτι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

τις τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν φάσκει ταῦτα εἰδέναι, ἡμῖν παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν ἠθέλησαν οὔθ' ἡμῖν | παραδοῦναι. Καί μοι λαβὲ τήν τ' ἀπόκρισιν αὐτῶν καὶ τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας καὶ προκλήσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ.

Οὗτοι μὲν τοῖνυν τοιοῦτο πρᾶγμα ἔφρυγον· ἐγὼ δ' 17
ὑμῖν ἐπιδείξω καὶ ὅθεν εἰσὶ καὶ οἵτινες οὓς γνησίους δια-
μαρτύρησαν εἶναι καὶ κληρονόμους ζητοῦσι καταστήσαι τῶν
Εὐκτήμονος. ἴσως μὲν ἐστὶν ἀγῆδες Φανοστράτω, ὃ ἄν-
δρες, τὰς Εὐκτήμονος συμφορὰς φανερὰς καθεστάναι· ὀλίγα
δ' ἀναγκαῖον ζητῆναι, ἵν' ὑμεῖς τὴν ἀλήθειαν εἰδότες ῥᾶον
τὰ δίκαια ψηφίσῃθε. Εὐκτήμων μὲν γὰρ ἐβίω ἔτη 18
καὶ ἑνετήκοντα, τούτου δὲ τοῦ χρόνου τὸν μὲν πλείστον
ἐδόκει εὐδαίμων εἶναι — καὶ γὰρ οὐσία ἦν οὐκ ὀλίγη αὐτῷ
καὶ παῖδες καὶ γυνή, καὶ τὰλλ' ἐπιεικῶς εὐτύχει —, ἐπὶ
γῆρας δὲ αὐτῷ συμφορὰ ἐγένετο οὐ μικρά, ἣ ἐκείνου πᾶ-
σαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο καὶ χρήματα πολλὰ διώλεσε
καὶ αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστησεν. ὅθεν 19
δὲ καὶ ὅπως ταῦτ' ἐγένετο, ὥς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτά-
των δηλώσω. ἀπελευθέρα ἦν αὐτοῦ, ὃ ἄνδρες, ἣ ἐναυ-
κίηρει συνοικίαν ἐν Πειραιεὶ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας ἔτρεφε.
τούτων μίαν ἐκτήσατο ἣ ὄνομα ἦν Ἀλκή, ἣν καὶ ὑμῶν
οἶμαι πολλοὺς εἰδέναι. αὕτη δὲ ἡ Ἀλκή ὠνηθεῖσα πολλὰ
μὲν ἔτη καθῆστο ἐν οἰκήματι, ἥδη δὲ πρεσβυτέρα οὖσα
ἀπὸ μὲν τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται, διαιτωμένη δὲ αὐτῇ ἐν 20
τῇ συνοικίᾳ συνῆν ἄνθρωπος ἀπελευθέρος — Δίων ὄνομα
αὐτῷ —, ἐξ οὗ ἔφη ἐκείνη τούτους γεγονέναι· καὶ ἔθρε-
ψεν αὐτοὺς ὁ Δίων ὥς ὄντας ἑαυτοῦ. χρόνῳ δὲ ὕστερον
ὁ μὲν Δίων ζημίαν εἰργασμένος καὶ δέσας ὑπὲρ αὐτοῦ
ὑπεχώρησεν εἰς Σικυῶνα· τὴν δ' ἄνθρωπον ταύτην, τὴν
Ἀλκήν, καθίστησιν Εὐκτήμων ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐν Κερα
μεικρῇ συνοικίας, τῆς παρὰ τὴν πυλῖδα, οὗ ὁ οἶκος ὦνιος.

5 αὐτοῖς corr. 2, αὐτοῦ pr. — 7. 8. ἡμερας pr., corr. 1 — 9 tit.
μαρτυρία εἰ πρόκλησις: em. Rsk. 17. 2 οὓς Nbr.: αὐτοὺς — 4 tit.
Χαιρεστράτω; καὶ Χαιρ. add. Schoem. — 5 καθεστάναι pr., καθιστά
ναι corr. 2. 18. 2 ἐνενηκόντα: em. Bk. — 4 τὰλλ' pr., corr. 2.

- 21 κατοικισθεῖσα δ' ἐνταυθοὶ πολλῶν καὶ κακῶν ἤρξεν, ὃ ἄνδρες. φοιτῶν γὰρ ὁ Εὐκτῆμων ἐπὶ τὸ ἐνολικιον ἐκάστοτε τὰ πολλὰ διέτριβεν ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐσιτεύετο μετὰ τῆς ἀνθρώπου, καταλιπὼν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὴν οἰκίαν ἣν ᾤκει. χαλεπῶς δὲ φερούσης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν υἱῶν οὐχ ὅπως ἐπαύσατο, ἀλλὰ τελευτῶν παντελῶς διητάτο ἐκεῖ, καὶ οὕτω διετέθη εἰς ὑπὸ φαρμάκων εἶς ὑπὸ νόσου εἶς ὑπ' ἄλλου τινός, ὥστε ἐπέλθῃ ὑπ' αὐτῆς τὸν πρεσβύτερον τῶν παίδων
- 22 εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτερας ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. ἐπειδὴ δὲ οὗθ' ὁ υἱὸς αὐτῷ Φιλοκτῆμων συνεχώρει οὗθ' οἱ φράτερες εἰσεδέξαντο, ἀλλ' ἀπηνέχθη τὸ κούρειον, ὀργιζόμενος ὁ Εὐκτῆμων τῷ υἱεὶ καὶ ἐπηρεάζειν βουλόμενος ἐγγυᾶται γυναῖκα Δημοκράτους τοῦ Ἀφιδναίου ἀδελφῆν, ὡς ἐκ ταύτης παῖδας ἀποφανῶν καὶ εἰσποιήσων εἰς τὸν
- 23 οἶκον, εἰ μὴ συγχωροίη τοῦτον [ἐάν] εἰσαχθῆναι. εἰδότες δ' οἱ ἀναγκαῖοι ὅτι ἐξ ἐκείνου μὲν οὐκ ἂν ἔτι γένοιτο παῖδες ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχοντος, φανήσονται δ' ἄλλῃ τινὶ τρόπῳ, καὶ ἐκ τούτων ἔσονται ἔτι μείζους διαφοραί, ἔπειθον, ὡ ἄνδρες, τὸν Φιλοκτῆμονα ἑᾶσαι εἰσαγαγεῖν τοῦτον τὸν παῖδα ἐφ' οἷς ἐξήτει ὁ Εὐκτῆμων, χωρίον ἐν
- 24 δόντα. καὶ ὁ Φιλοκτῆμων αἰσχυρόμενος μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ, ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιτο τῷ παρόντι κακῷ, οὐκ ἀντέλεγεν οὐδέν. ὁμολογηθέντων δὲ τούτων, καὶ εἰσαχθέντος τοῦ παιδὸς ἐπὶ τούτοις, ἀπηλλάγη τῆς γυναικὸς ὁ Εὐκτῆμων, καὶ ἐπεδείξατο ὅτι οὐ παίδων ἕνεκα ἐγάμει,
- 25 ἀλλ' ἵνα τοῦτον εἰσαγάγοι. τί γὰρ ἔδει αὐτὸν γαμεῖν, ὡ Ἀνδρόκλεις, εἰ περ οἶδε ἦσαν ἐξ αὐτοῦ καὶ γυναικὸς ἀστῆς, ὡς σὺ μεμαρτύρηκας; τίς γὰρ ἂν γησιόους ὄντας οἷός τε ἦν κωλύσαι εἰσαγαγεῖν; ἢ διὰ τί ἐπὶ ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε, τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας τοὺς γησιόους ἰσο-
- 26 μοίρους εἶναι τῶν πατρῶων; ἢ διὰ τί τὸν μὲν πρεσβύ-

22. 2 ὁ υἱὸς Bk.: οὗτος — 3 κούρειον: em. Rsk. — 5 ἀφιδναίου: em. Steph. — 7 ἐάν del. Rsk. 23. 2 & in mg. add. 1, signum ∕. post ἂν s. v. 1 24. 5 ὅτι s. v. 1. 25. 2 αὐτοῦ Bk.: ἀστοῦ.

τερον τοῖν παῖδοιν ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε, τοῦ δὲ νεωτέρου ἤδη γεγονότος οὐδὲ λόγον ἐποιεῖτο ζῶντος | Φιλοκτήμονος οὔτε πρὸς αὐτὸν ἐκείνον οὔτε πρὸς τοὺς οἰκέλους; οὐς σὺ νῦν διαρρηθὴν μεμαρτύρηκας γνησίους εἶναι καὶ κληρονόμους τῶν Εὐκτῆμονος. Ταῦτα τοίνυν ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίγνωσκε τὰς μαρτυρίας.

MARTYRIAL.

Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὁ Φιλοκτήμων τριηραρχῶν περὶ 27 Χίον ἀποθνήσκει ὑπὸ τῶν πολεμίων· ὁ δ' Εὐκτῆμων ὕστερον χρόνῳ πρὸς τοὺς κηδεστὰς εἶπεν ὅτι βούλοιο τὰ πρὸς τὸν υἱὸν οἱ πεπραγμένα γράψας καταθέσθαι. καὶ ὁ μὲν Φανόστρατος ἐκπλεῖν ἐμελλε τριηραρχῶν μετὰ Τιμοθέου, καὶ ἡ ναὺς αὐτῷ ἐξώρμει Μουνιχίασι, καὶ ὁ κηδεστῆς Χαιρέας παρὼν συναπέστειλεν αὐτόν· ὁ δ' Εὐκτῆμων παραλαβὼν τινὰς ἦκεν οὗ ἐξώρμει ἡ ναὺς, καὶ γράψας διαθήκην, ἐφ' ᾗ εἰσήγαγε τὸν παῖδα, κατατίθεται μετὰ 28 τούτων παρὰ Πυθόδωρον Κηφισιεῖ, προσήκοντι αὐτῷ. καὶ ὅτι μὲν, ὧς ἄνδρες, οὐχ ὡς περὶ γνησίων ἐπραττεν Εὐκτῆμων, ὃ Ἀνδροκλῆς μεμαρτύρηκε, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον· τοῖς γὰρ φύσει νύεσιν αὐτοῦ οὐδεὶς οὐδενὶ ἐν διαθήκῃ γράφει δόσιν οὐδεμίαν, διότι ὁ νόμος αὐτὸς ἀποδίδωσι τῷ νύει τὰ τοῦ πατρὸς καὶ οὐδὲ διαθέσθαι ἐξ ὅτῳ ἂν ὧσι παῖδες γνήσιοι.

Κειμένου δὲ τοῦ γραμματείου σχεδὸν δὺ ἔτη καὶ τοῦ 29 Χαιρέου τετελευτηκότος, ὑποπεπιτωκότες οἶδε τῇ ἀνθρωπῳ, καὶ ὀρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον καὶ τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκτῆμονος, ὅτι εἴη αὐτοῖς ἱκανὴ ἀφορμή, συνεπιτίθενται. καὶ πρῶτον μὲν πείθουσι τὸν Εὐκτῆμονα 30 τὴν μὲν διαθήκην ἀνελεῖν ὡς οὐ χρησίμην οὔσαν τοῖς παισὶ· τῆς γὰρ φανερᾶς οὐσίας οὐδένα κύριον ἔσεσθαι τελευτήσαντος Εὐκτῆμονος ἄλλον ἢ τὰς θυγατέρας καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας· εἰ δὲ ἀποδόμενός τι τῶν ὄντων ἀργύριον καταλλῆποι, τοῦτο βεβαίως ἔξειν αὐτούς. ἀκούσας 31

26. 5 διαρρηθὴν. 27. 1. 2 ἐπὶ χίον pr., corr. 1 — 6 μουνν-
χίαι: em. Bek., Bk., Hrw. — 10 κωφισιεῖ pr., corr. 1. 28. 3 δ Bk.: ὁ.
29. 2 οἶδε corr. 1, ἤδη pr. 30. 4 ἄλλον in ras. add. 1 — 6 καταλ. ἵποι pr.

- ὁ δ' Εὐκτῆμων εὐθύς ἀπῆτει τὸν Πυθόδωρον τὸ γραμματεῖον, καὶ προσεκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. καταστάντος δὲ ἐκείνου πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἔλεγεν ὅτι βούλοισ' ἀνελεῖσθαι τὴν διαθήκην. ἐπειδὴ δ' ὁ Πυθόδωρος ἐκείνῳ μὲν καὶ τῷ Φανοστράτῳ παρόντι ὡμολόγει ἀναιρεῖν, τοῦ δὲ Χαιρέου τοῦ συγκαταθεμένου θυγάτηρ ἦν μία, ἧς ἐπειδὴ κύριος καταστατῇ, τότε ἡξίου ἀνελεῖν, καὶ ὁ ἄρχων οὕτως ἐγίνωσκε, διομολογησάμενος ὁ Εὐκτῆμων ἐναντίον τοῦ ἄρχοντος καὶ τῶν παρέδρων καὶ ποιησάμενος πολλοὺς μάρτυρας ὡς οὐκέτ' αὐτῷ κέοιτο ἡ διαθήκη, ὥχετο ἀπιών.
- 32 καὶ ἐν πάντῳ ὀλίγῳ χρόνῳ, οὐπερ ἕνεκα οὗτοι λῦσαι αὐτὸν ἔπεισαν, ἀποδίδονται ἄγρὸν μὲν Ἀθμονοῖ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα μνῶν Ἀντιφάνει, τὸ δ' ἐν Σηραγγίῳ βαλανεῖον τρισχιλίων Ἀριστολόχῳ· οἰκίαν δὲ ἐν ἄστει τεττάρων καὶ τετταράκοντα μνῶν ὑποκειμένην ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ. ἔτι δὲ αἰγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ τριῶν καὶ δέκα μνῶν, καὶ ζεύγη δύο ὀρικά, τὸ μὲν ὀκτὼ μνῶν τὸ δὲ πεντήκοντα καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, καὶ δημιουργοὺς ὅσοι ἦσαν αὐτῷ.
- 34 σύμπαντα δὲ πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων, ἃ ἐπράθη διὰ ταχέων πάντῳ τελευτήσαντος Φιλοκτῆμονος. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, καθ' ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων πρῶτον καλῶ τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

- 35 Ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε· περὶ δὲ τῶν ὑπολοιπῶν εὐθύς ἐπεβούλευον, καὶ πάντων δεινότατον πρᾶγμα κατεσκεύασαν, ᾧ ἄξιόν ἐστι προσέχειν τὸν νοῦν. ὁρῶντες γὰρ τὸν Εὐκτῆμονα κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως καὶ οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον, ἐσχόπουν ὅπως καὶ τελευτήσαντος ἐκείνου δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία.
- 36 καὶ τί ποιοῦσιν; ἀπογράφουσι τῷ παιδί τούτῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα ὡς εἰσποιήτω τοῖς τοῦ Εὐκτῆμονος υἱέσι τοῖς τε-

31. 3 προσεκαλέσατο πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς — Harpocr. v. εἰς ἐμφανῶν κατάστ.: Ἰσ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Φιλοκτῆμονος κλήρου. 32. 2 φανοστράτ. pr., corr. 1 — 4 ὁ κύριος Sauppe — 6 π. οἰδρῶν pr., corr. 1.

33. 2 ἀποδίδονται: em. Steph. — 6 αἰπολίῳ pr., corr. 1. 34. 5 tit. add. Rsk. 35. 5 οὐδ' ἐκ Dbr.

τελευτηκόσιν, ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους, καὶ
μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους ὡς ὀρφανῶν
ὄντων, ὅπως ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι τὰ μὲν μισθωθεῖη
τῆς οὐσίας, τὰ δὲ ἀποτιμήματα κατασταθεῖη καὶ ὅροι |
τεθεῖεν ζῶντος ἔτι τοῦ Εὐκτῆμονος, μισθῶνται δὲ αὐτοὶ
γεόμενοι τὰς προσόδους λαμβάνοιεν. καὶ ἐπειδὴ πρῶτον 37
τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη, ὁ μὲν ἄρχων προεκήρυττεν, οἱ
δ' ἐμισθοῦντο. παραγερόμενοι δὲ τινες ἐξαγγέλλουσι τοῖς
οἰκείοις τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ ἐλθόντες ἐδήλωσαν τὸ πρᾶγμα
τοῖς δικασταῖς, καὶ οὕτως ἀπεχειροτόνησαν οἱ δικασταὶ μὴ
μισθοῦν τοὺς οἴκους· εἰ δ' ἔλαθεν, ἀπωλώλει [ἀν] ἅπασα
ἡ οὐσία. Καὶ μοι κάλει τοὺς παραγενομένους μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Πρὶν μὲν τοῖνυν τούτους γνωρίσαι τὴν ἀνθρωπὸν καὶ 38
μετ' ἐκείνης ἐπιβουλεύσαι Εὐκτῆμονι, οὕτω πολλὴν οὐσίαν
ἐπέκτητο Εὐκτῆμων μετὰ τοῦ υἱέος Φιλοκτῆμονος, ὥστε
ἅμα τε τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργεῖν ἀμφοτέροισι τῶν τε
ἀρχαίων μηδὲν πράττειν τῶν τε προσόδων περιποιεῖν,
ὥστε αἰεὶ τι προσκτᾶσθαι· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φιλοκτῆ-
μων, οὕτω διετέθη ἡ οὐσία, ὥστε τῶν ἀρχαίων μηδὲ τὰ
ἡμίσεα εἶναι λοιπὰ καὶ τὰς προσόδους ἀπάσας ἡφανίσθαι.
καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐξήρκεσεν αὐτοῖς διαφορῆσαι, ὧς ἄνδρες, 39
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Εὐκτῆμων, εἰς τοῦτο ἦλθον
τόλμης ὥστ' ἐκείνου κειμένου ἔνδον τοὺς μὲν οἰκέτας ἐφύ-
λαττον, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγέλλειε μήτε τοῖν θυγατέροισιν
μήτε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μήτε τῶν οἰκείων μηδενί, τὰ δὲ
χρήματα ἔνδοθεν ἐξεφορήσαντο μετὰ τῆς ἀνθρώπου εἰς
τὴν ὁμότοιχον οἰκίαν, ἣν ᾤκει μεμισθωμένος εἰς τούτων,
Ἀντίδωρος ἐκεῖνος. καὶ οὐδ' ἐπειδὴ ἐτέρων πνυθόμεναι 40
ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, οὐδὲ τότε εἶων

36. 5 μισθω.. pr., corr. 1 — 6 κατασταθεῖ.. pr., corr. 1 — 7 δὲ
αὐτοὶ Meutzner, αὐτοὶ Dbr.: δι' αὐτοῦ. 37. 2 προσ. κήρυττεν pr.,
corr. 1 — 6 ἀπολώλει: em. Schb. — ἄν s. v. 1: del. de meo. 38. 2
οὐσίαν in mg. 1 — 4 τὰ τε Fuhr — τε ante ἀρχαίων in v. add. 1 —
8 ἡφανῆσθαι pr. 39. 2 ft. transp. καὶ ὁ Εὐκτ. ἐτελεύτησεν. 40. 2
ante οὐδὲ tres litt. eras. — εἶων Hirschig, ἡφίον Steph.: ἡφ. ἰων

εἰσιέναι, ἀλλ' ἀπέκλεισαν τῇ θύρᾳ, φάσκοντες οὐ προσήκειν αὐταῖς θάπτειν Εὐκτῆμονα· καὶ οὐδ' εἰσελθεῖν ἐδύναντο, εἰ μὴ μόλις καὶ περὶ ἡλίου δυσμᾶς. εἰσελθούσαι δὲ κατέλαβον ἐκείνον μὲν ἔνδον κείμενον δευτεραῖον, ὡς ἔφασαν οἱ οἰκέται, τὰ δ' ἐκ τῆς οἰκίας ἅπαντα ἐκπεφορημένα ὑπὸ τούτων. αἱ μὲν οὖν γυναῖκες, οἶον εἰκός, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν· οὗτοι δὲ τοῖς ἀκολουθήσασι παραχρήμα ἐπεδείκνυσαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε, καὶ τοὺς οἰκέτας πρῶτον ἡρώτων ἐναντίον τούτων ὅπῃ τετραμμένα εἶη τὰ χρήματα. λεγόντων δ' ἐκείνων ὅτι οὗτοι ἐξηγνοχότες εἰεν εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν, καὶ ἀξιούντων παραχρήμα τῶνδε φρωᾶν κατὰ τὸν νόμον καὶ τοὺς οἰκέτας ἐξαιτούντων τοὺς ἐκφορήσαντας, οὐκ ἠθέλησαν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιήσαι. Καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, λαβὲ ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι.

MARTYRIAI.

43 Τοσαῦτα μὲν τοίνυν χρήματα ἐκ τῆς οἰκίας ἐκφορήσαντες, τοσαύτης δ' οὐσίας πεπραμένης τὴν τιμὴν ἔχοντες, ἔτι δὲ τὰς προσόδους τὰς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενομένας διαφορήσαντες, οἴονται καὶ τῶν λοιπῶν κύριοι γενήσεσθαι· καὶ εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἤκουσιν, ὥστ' εὐθυδικία μὲν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ διεμαρτύρουν ὡς ὑπὲρ γνησίων ἅμα μὲν τὰ ψευδῆ ἅμα δὲ τὰναντία οἷς 44 αὐτοὶ ἔπραξαν· οἵτινες πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα ἀτέγραψαν αὐτοὺς ὡς ὄντας τὸν μὲν Ἡγήμονος τὸν δ' Ἐργαμένονος, νῦν δὲ διαμεμαρτυρήκασιν Εὐκτῆμονος εἶναι. καίτοι οὐδ' εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰσπολιῆτοι δέ, ὡς οὗτοι ἔφασαν, οὐδ' οὕτως προσῆκεν αὐτοὺς Εὐκτῆμονος εἶναι· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἔῃ ἐπανιέναι, ἐὰν μὴ υἷον καταλίπη γνησίον. ὥστε καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ ἔπραξαν ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ 45 εἶναι. καὶ εἰ μὲν τότε διεπράξαντο μισθωθῆναι τοὺς οἰκονογ, οὐκ ἂν ἔτι ἦν τοῖσδε ἀμφισβητῆσαι· νῦν δὲ ἀποχειροτονησάντων τῶν δικαστῶν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκεν,

3 τὴν θύραν: em. Dbr. 42. 1 οὗτος pr., corr. 1 — 2. 3 τῶν δ' ἐφορᾶν: em. Petitus — 6 tit. om. in lac. 5 litt.: add. Rsk. 43. 7 τὰναντία. pr. 44. 2 ἐαυτοὺς pr., corr. 1 — Ἡγήμονος Sauppe: φιλοκτήμονος. 45. 1 διεπράξατο: em. Rsk. — 3 ὡς in v. add. 1.

οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι τετολμήκασιν, ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολὴν
ἀπισχνυτίας προσμεμαρτυρήκασιν τούτους εἶναι κληρονό-
μους, οὓς ὑμεῖς ἀπεχειροτονήσατε.

Ἔτι δὲ καὶ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ σκέψασθε τὴν τόλ- 46
μα καὶ ἀναιδείαν, ὅστις εἴληχε μὲν αὐτῷ τῆς θυγατρὸς
τῆς Εὐκτῆμονος ὡς οὔσης ἐπικλήρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ κλή-
ρου τοῦ Εὐκτῆμονος πέμπτου | μέρους ὡς ἐπιδίκου ὄντος,
μεμαρτύρηκε δ' Εὐκτῆμονος υἱὸν εἶναι γήσιον. καίτοι
πῶς οὗτος οὐ σαφῶς ἐξελέγχει αὐτὸς αὐτὸν τὰ ψευδῆ
μεμαρτυρηκότα; οὐ γὰρ δήπου γνησίου ὄντος υἱέος Εὐκτῆ-
μονι ἐπικληρὸς ἂν ἦν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ κληρὸς
ἐπιδίκος. ὡς τοίνυν ἔλαχε ταύτας τὰς λήξεις, ἀναγνώσεται
ὑμῖν τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Τοῦναντίον τοίνυν συμβέβηκεν ἡ ὡς ὁ νόμος γέγρα- 47
πται· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἔστι νόθῳ μὴδὲ νόθῃ (μῇ) εἶναι ἀγχι-
στειαν μῇθ' ἱερῶν μῇθ' ὀσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος,
Ἀνδροκλῆς δὲ καὶ Ἀντίδωρος οἴονται δεῖν, ἀφελόμενοι
τὰς Εὐκτῆμονος θυγατέρας τὰς γνησίας καὶ τοὺς ἐκ τού-
των γεγονότας, τὸν τε Εὐκτῆμονος οἶκον καὶ τὸν Φιλοκτή-
μονος ἔχειν. καὶ ἡ διαφθείρασα τὴν Εὐκτῆμονος γνώμην 48
καὶ πολλῶν ἐγκρατὴς γενομένη οὕτως ὑβρίζει σφόδρα πι-
στεύουσα τούτοις, ὥστε οὐ μόνον τῶν Εὐκτῆμονος οἰκείων
καταφρονεῖ, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀπάσης. ἀκούσαντες
δὲ ἐν μόνον σημείον ῥαδίως γνώσεσθε τὴν ἐκείνης παρα-
νομίαν. Καὶ μοι λαβὲ τούτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ταντὶ τὰ γράμματα, ὧ ἄνδρες, ὑμεῖς οὕτω σεμνὰ 49
καὶ εὐσεβῇ ἐνομοθετήσατε, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι καὶ
πρὸς ταύτας καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς εὐσεβεῖν· ἡ δὲ
τούτων μήτηρ, οὕτως ὁμολογουμένως οὔσα δούλη καὶ ἅπαν-

4 οὐδὲ: οὐ μόνον Rsk. — 5 προσμεμαρτυρήκασιν. pr. 46. 2
αὐτὰ. — 4 τοῦ πέμπτου μ. Rsk., ἐπὶ μ. KFHermann, ft. τοῦ μ. —
11 tit add. Ald. 47. 2 μῇ add. Sauppe — 4 ἀνδροκλείδης: em. Schoem.
48. 1 εὐκτῆμονος corr. 1, ..τ.. pr. — 7 tit add. Ald. 49. 3 ταῦτα:
em. Rsk. — 4 ὁμολογουμένη: em. Dbr.

50 τα τὸν χρόνον αἰσχυρῶς βιοῦσα, ἣν οὔτε παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱεροῦ ἔδει οὔτ' ἰδεῖν τῶν ἔνδον οὐδέν, οὔσης τῆς θυσίας ταύταις ταῖς θεαῖς ἐτόλμησεν συμπέμψαι τὴν πομπὴν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἰδεῖν ἃ οὐκ ἐξὸν αὐτῇ. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐκ τῶν ψηφισμάτων γνώσεσθε ἃ ἐψηφίσατο ἡ βουλή περὶ αὐτῆς. Λαβὲ τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

51 Ἐνθυμείσθαι τοίνυν χρεῖ, ὧς ἄνδρες, πότερον δεῖ τὸν ἐκ ταύτης τῶν Φιλοκτήμονος εἶναι κληρονόμον καὶ ἐπὶ τὰ μνήματα ἵναι χεόμενον καὶ ἐναγιούντα, ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀδελφῆς τοῦτον, ὃν υἱὸν αὐτὸς ἐποίησατο· καὶ πότερον δεῖ τὴν ἀδελφὴν Φιλοκτήμονος, ἢ Χαιρέα συνῶκησε, νῦν δὲ χηρεύει, ἐπὶ τούτοις γενέσθαι ἢ ἐκδοῦναι ὅτῳ βούλονται ἢ ἑᾶν καταγερᾶσκειν, ἢ γησίαν οὔσαν ὑφ' ὑμῶν ἐπι-
52 δικασθεῖσαν συνοικεῖν ὅτῳ ἂν ὑμῖν δοκῇ. ἡ γὰρ ψῆφος ἐστὶ περὶ τούτων νυνί. τουτὶ γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται, ἵν' ὁ κίνδυνος τοῖσδε μὲν ἢ περὶ τούτων, οὔτοι δὲ καὶ νῦν διαμάρτωσι τοῦ ἀγῶνος, δόξη δὲ ὁ κληρὸς ἐπιδίκος εἶναι, ἀντιγραφάμενοι δις περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζονται. καίτοι εἰ μὲν διέθετο Φιλοκτῆμων μὴ ἐξὸν αὐτῷ, τοῦτ' αὐτὸ ἐχρῆν διαμαρτυρεῖν, ὡς οὐ κύριος ἦν υἱὸν τόνδε ποιήσασθαι· εἰ δ' ἐξῆν μὲν διαθέσθαι, ἀμφισβητεῖ δὲ ὡς οὐ δόντος οὐδὲ διαθεμένου, μὴ διαμαρτυρία
53 κωλύειν ἀλλ' εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. νῦν δὲ πῶς ἂν τις περιφανέστερον ἐξελεγχθεῖη τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς ἢ εἰ τις αὐτὸν ἔροιτο „Ἀνδρόκλεις, πῶς οἶσθα Φιλοκτῆμων ὅτι οὔτε διέθετο οὔτε υἱὸν Χαιρέστρατον ἐποίησατο;“ οἷς μὲν γὰρ τις παρεγένετο, δίκαιον, ὧς ἄνδρες, μαρτυρεῖν, οἷς δὲ

50. 1 οὔτε Bk.: οὐδὲ — π.σ. λθεῖν pr., corr. 1 — 2 οὔτ' Bk.: οὐδ' — 4 ἰδεῖν ᾧ initio in lacuna omisisse, postea addidisse vid. pr.: ᾧ del. Nbr., ἐξῆν pro ἐξὸν ci Hrw. — 5 ψηφισμάτων. pr. 51. 3 ἐναγιούντα pr., corr. 1 — 4 πρότερον pr., corr. 1 — 5 δεῖ corr. 2, δὴ pr. — τὴν Φ. Dbr. — 6 ante ὅτῳ tres litt. eras. — 7 ἀνέκδοτον post ἑᾶν add. Schb. 52. 5. 6 ἀγωνίζονται pr., corr. 2 — 8 ἐξῆν Schoem.: ἐξεσι — 8 ὡς|οὐδ' ὀντοῦ ὡς οὐ δόντος. 53. 2 ἐξελεγχθεῖη — 3 Φιλοκτῆμονα Dbr., ft. transp. ὅτι οὔτε διέθ. Φιλ.

μη παρεγένετο ἀλλ' ἤκουσέ τινος, ἀκοὴν μαρτυρεῖν· σὺ δ' 54
 οὐ παραγενόμενος διαρρήδην μεμαρτύρηκας ὥς οὐ διέθετο
 Φιλοκτῆμων, ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε. καίτοι πῶς οἷόν τε
 εἰδέναι, ὧ ἄνδρες; ὅμοιον γὰρ ὥσπερ ἂν εἰ φαῖη εἰδέναι,
 καὶ μὴ παραγενόμενος, ὅσα ὑμεῖς πάντες πράττετε. οὐ
 γὰρ δὴ τοῦτό γε ἔρεῖ, καίπερ ἀναίσχυντος ὢν, ὥς ἅπασι
 παρεγένετο καὶ πάντ' οἶδεν ὅσα Φιλοκτῆμων ἐν τῷ βίῳ
 διεπράξατο. πάντων γὰρ αὐτὸν ἐκείνος ἐχθιστον ἐνόμιζε 55
 διὰ (τε) τὴν ἄλλην πονηρίαν, καὶ διότι τῶν συγγενῶν μό-
 νος μετὰ τῆς Ἀλκῆς ἐκείνης τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεπι-
 βουλευσας τοῖς τοῦ Εὐκτῆμονος χρήμασι τοιαῦτα διε-
 πράξατο, οἷα περ ὑμῖν ἀπέδειξα.

Πάντων δὲ μάλιστα ἀγανακτῆσαι ἔστιν ἄξιον, ὅταν 56
 οὗτοι καταχρῶνται [τῷ Εὐκτῆμονος ὀνόματι] τῷ τουδὶ
 πάππῳ. εἰ γάρ, ὥς οὗτοι λέγουσι, τῷ μὲν Φιλοκτῆμονι
 μὴ ἐξῆν διαθέσθαι, τοῦ δ' Εὐκτῆμονός ἐστιν ὁ κληρὸς,
 πότερον δικαιότερον τῶν Εὐκτῆμονος κληρονομεῖν τὰς ἐκεί-
 νου θυγατέρας, ὁμολογουμένως οὖσας γνησίας, | καὶ [ἡμᾶς]
 τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας, ἢ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας; οἱ 57
 οὐ μόνον ὑφ' ἡμῶν ἐλέγχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ
 ἐπίτροποι διαπεπραγμένοι εἰσὶ. τοῦτο γὰρ ὑμῶν δέομαι
 καὶ ἐκετεύω σφόδρα μεμνησθαι, ὧ ἄνδρες, ὅπερ ὀλίγω
 πρότερον ἀπέδειξα ὑμῖν, ὅτι Ἀνδροκλῆς οὕτως φησὶ μὲν
 εἶναι ἐπίτροπος αὐτῶν ὥς ὄντων γνησίων Εὐκτῆμονος,
 εἵληχε δ' αὐτὸς [ἐφ'] ἑαυτῷ τοῦ Εὐκτῆμονος κλήρου καὶ
 τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὥς οὔσης ἐπικλήρου· καὶ ταῦτα με-
 μαρτύρηται ὑμῖν. καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ὧ ἄνδρες, πρὸς 58
 θεῶν Ὀλυμπίων, εἰ μὲν οἱ παῖδές εἰσι γνησίοι, τὸν ἐπί-
 τροπον ἑαυτῷ λαγχάνειν τοῦ Εὐκτῆμονος κλήρου καὶ τῆς

6 μαρτυρεῖ pr., corr. 2. 55. 2 τε add. Ald. — 3 ft. τῷ Ἀντι-
 δώρῳ add. ante τούτῳ, cogitatione suppl. Meutzner. 56. 2 τῷ εὐκτῆ-
 μονος ὀνόματι in mg. inferiore add. 1: del. de meo — 2. 3 τοῦ τουδὶ
 πάππου Rsk. — 6 ἡμᾶς del. de meo. 57. 2 ἐφ' Bk.: ἐξ — οἱ s.
 v. 2 — 5 ὅς. οὕτως in mg. et ὅς. ante φῆσαι add. 1 — φησι Ald.: φῆσαι
 — 6 εἶναι corr. 2, οἶμαι pr. — 7 αὐτὸς Rsk.: αὐτοῖς — ἐφ' del. Rsk.
 — τοῦ corr. 1, τῷ ut vid. pr.

- θυγατρός αὐτοῦ ὡς οὔσης ἐπιδίκον, εἰ δὲ μὴ εἰσι γνήσιοι, νῦν διαμεμαρτυρηκέναι ὡς εἰσὶ γνήσιοι; ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἐαντοῖς ἐναντία ἐστίν. ὥστ' οὐ μόνον ὑφ' ἡμῶν ἐλέγχεται τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκώς, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς
- 59 πρᾶττει. καὶ τούτῳ μὲν οὐδεὶς διαμαρτυρεῖ μὴ ἐπιδίκον εἶναι τὸν κληρον, ἀλλ' εὐθυδικία εἰσιέναι. . . οὗτος δ' ἅπαντας ἀποστερεῖ τῆς ἀμφισβητήσεως. καὶ διαρρήδην μαρτυρήσας γνησίους τοὺς παῖδας εἶναι, οἴεται ἐξαρκέσειν ὑμῖν παρεκβάσεις, ἐὰν δὲ τοῦτο μὲν μὴδ' ἐγχειρήσῃ ἐπιδεικνύναι ἢ καὶ κατὰ μικρὸν τι ἐπιμνησθῇ, ἡμῖν δὲ λοιδορήσεται μεγάλη τῇ φωνῇ καὶ λέγῃ ὡς εἰσὶν οἷδε μὲν πλούσιοι αὐτὸς δὲ πένης, διὰ [δὲ] ταῦτα δόξειν τοὺς παῖ-
- 60 δας εἶναι γνησίους. τῆς δὲ τούτων οὐσίας, ὧ ἄνδρες, εἰς τὴν πόλιν πλείω ἀναλλοκεται ἢ εἰς αὐτοὺς τούτους. καὶ Φανόστρατος μὲν τετριτράρχηκεν ἐπτάκις ἤδη, τὰς δὲ λειτουργίας ἀπάσας λελειτούργηκε καὶ τὰς πλείστας νίκας νενίκηκεν· οὗτοισι δὲ Χαιρέστρατος τηλικούτος ὢν τετριτράρχηκε, κεχορήγηκε δὲ τραγωδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι· καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσενηνόχασιν ἀμφοτέροι πάσας ἐν τοῖς τριακοσίοις. καὶ τέως μὲν δύο ὄντες, νῦν δὲ καὶ ὁ νεώτερος οὗτοισι χορηγεῖ μὲν τραγωδοῖς, εἰς δὲ τοὺς
- 61 τριακοσίους ἐγγέγραπται καὶ εἰσφέρει τὰς εἰσφορὰς. ὥστ' οὐ φθονεῖσθαι εἰσιν ἄξιοι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νῆ τὸν Ἀλα καὶ τὸν Ἀπόλλω οὗτοι, εἰ λήψονται ἅ μὴ προσήκει αὐτοῖς. τοῦ γὰρ Φιλοκτήμονος κλήρου ἂν μὲν ἐπιδικασθῇ ὅδε, ὑμῖν αὐτὸν ταμιεύσει, τὰ προσταττόμενα λειτουργῶν ὥσπερ καὶ νῦν καὶ ἔτι μᾶλλον· ἐὰν δ' οὗτοι λάβωσι, διαφρορήσαντες ἑτέροις ἐπιβουλεύσουσι.
- 62 Δέομαι οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, ἵνα μὴ ἐξαπατηθῇτε, τῇ διαμαρτυρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν περὶ ἧς τὴν ψῆφον

58. 4 ἐπιδίκον corr. 1, ἐπι. λή. ου pr. — 6 ἐστίν Bk.: εἰσίν.

59. 2 ἄξιοι sppl. Rsk., ἔξεστιν Dbr., ἔξ Hrw. — 6. 7 λοιδορήσεται — 7 λέγει — 8 δὲ del. de meo, δὴ Steph. 60. 3 φαν. στρατος pr.: corr. 2 — τετριτράρχηκ... pr., corr. 1 — 4 νίκας del. Sauppe — 7 εἰσενήνοχαν: em. Rsk. 61. 5 λειτουργοῦν pr., corr. 1 — 7 τέροις pr.: corr. 1.

οἴσετε· καὶ πρὸς ταύτην αὐτὸν κελεύετε τὴν ἀπολογίαν
ποιεῖσθαι, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς κατηγορήσαμεν. γέγραπται
ὡς οὐκ ἔδωκεν οὐδὲ διέθετο Φιλοκτῆμων· τοῦτο ἐπιδέδει-
κται ψεῦδος ὄν· καὶ γὰρ ὁ δοὺς καὶ ὁ διαθέμενος (ἐκεῖνος),
καὶ μαρτυροῦσιν οἱ παραγενόμενοι. τί ἔτι; τελευτῆσαι 63
ἄπαιδα Φιλοκτῆμονα. πῶς οὖν ἄπαις ἦν ὅς τις τὸν ἑαν-
τοῦ ἀδελφιδοῦν υἱὸν ποιησάμενος κατέλιπεν, ᾧ ὁμοίως ὁ
νόμος τὴν κληρονομίαν ἀποδίδωσι καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ γενο-
μένοις; καὶ διαρρηδὴν ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ἐὰν ποιη-
σάμεναι παῖδες ἐπιγένωνται, τὸ μέρος ἐκάτερον ἔχειν τῆς
οὐσίας καὶ κληρονομεῖν ὁμοίως ἀμφοτέροισι. ὡς οὖν εἰσι 64
γῆσιοι οἱ παῖδες οἶδε, τοῦτ' αὐτὸ ἐπιδεικνύτω, ὥσπερ
ἂν ἡμῶν ἕκαστος. οὐ γὰρ ἂν εἶπη μητρὸς ὄνομα, γῆσιοί
εἰσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιδεικνύῃ ὡς ἀληθῆ λέγει, τοὺς συγγε-
νεῖς (μάρτυρας) παρεχόμενος τοὺς εἰδότας σπουδαῖον τῷ
Εὐκτῆμονι (καὶ) τοὺς δημότας καὶ τοὺς φράτερας, εἴ τι
ἀκηκόασι πώποτε ἢ ἴσασιν ὑπὲρ αὐτῆς Εὐκτῆμονα λειτου-
ρήσαντα, ἔτι δὲ πῶς τέθραπται, ἐν ποίοις μνήμασι· τίς 65
εἶδε τὰ νομιζόμενα ποιοῦντα Εὐκτῆμονα· ποῖ δ' ἔτ' ἰόν-
τες οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται, καὶ τίς εἶδε ταῦτα
τῶν πολιτῶν ἢ τῶν οἰκετῶν Εὐκτῆμονος. ταῦτα γὰρ ἐστὶν
ἐλεγχος ἅπαντα, καὶ οὐ λοιδορία. καὶ ἐὰν περὶ αὐτοῦ
τούτου κελεύητε ἐπιδεικνύναι ὥσπερ καὶ διεμαρτύρησεν,
ἡμεῖς τε τὴν ψῆφον ὅσῃαν καὶ κατὰ τοὺς νόμους θήσεσθε,
τοιοῦδέ τε τὰ δίκαια γενήσεται.

62. 3 αὐτὸν corr. 2, αὐτῶν pr. — 6 ὄν corr. 2, ὦν pr. — ἐκεῖ-
νος add. de meo. 63. 2 ἄπαις ἦν ὅστις Rsk.: ἂν αἰσμός τις — τὸν
corr. 1, τῶν pr. 64. 3. 4 γῆσιός ἐστιν: em. Bk. — 4 ἐπιδεικνύῃ.
— 5 μάρτυρας add. Rsk. — 6 καὶ add. Schb. 65. 2 εἶδε corr. 1,
οἶδε pr. — δ' ἔτ' ἰόντες corr. 2, δ' ἔτι ὄντες pr.: δὲ ἰόντες Dbr. —
4 τῶν Εὐκτ. Dbr. — 5 ἐλεγχος Ald.: ἐνοχος.

VII.

| ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Εὐπολις καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων ἀδελφοὶ γέγονασιν. τούτων ὁ μὲν Μνήσων ἄπαις ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ Θράσυλλος παῖδα καταλιπὼν Ἀπολλόδωρον· μένος δ' Εὐπολις καταλειφθεὶς πολλὰ τὸν Ἀπολλόδωρον ἡδίκησεν. ὅθεν Ἀρχεδάμος, πάππος τοῦ λέγοντος τὸν λόγον, 5 τῇ τοῦ Ἀπολλοδώρου μητρὶ συνοικῶν μετὰ τὸν Θρασύλλου τοῦ ἀνδρός αὐτῆς θάνατον, καὶ τὸν Ἀπολλόδωρον ὡς ὄρφανὸν ἐλεῶν, πολλὰ τὸν Εὐπολιν ἀπῆλθε χρήματα ὑπὲρ ὧν Ἀπολλόδωρον ἡδίκησε. τούτων μνημονεύων Ἀπολλόδωρος εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας θετὸν υἱὸν αὐτοῦ Θράσυλλον τοῦτον, υἱὸν ὄντα τῆς τε ὁμομητρίας αὐτοῦ 10 ἀδελφῆς καὶ Ἀρχεδάμου. τοῦ δὲ Θρασύλλου ἤδη μὲν εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἐγγεγραμμένου, οὐπω δ' εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ἐτελεύτησεν Ἀπολλόδωρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγέγραπται μὲν ὁ Θράσυλλος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν δ' ἔττον Εὐπόλιδος θυγάτηρ, τοῦ θεοῦ Ἀπολλοδώρου, 15 ἀμφισβητεῖ πρὸς Θράσυλλον, λέγουσα μηδ' ὅλως ἐγγεγράφαι τὴν Θράσυλλον εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας κατὰ γνώμην τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἀλλὰ πεπλάσμεν ἵνα τὴν ποιήσιν. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἣ δὲ στάσις στοχασμός· διὸ καλῶς πάννυ καὶ τεχνικῶς τὸν λόγον οἰκονομῶν τὴν ἐχθρὰν διεξέρχεται τὴν Ἀπολλοδώρου 20 πρὸς Εὐπολιν, ὅπερ μέγα σημεῖον γίγνεται τοῦ μὴ θέλειν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Εὐπόλιδος θυγατρὸς κληρονομηθῆναι.

Ἵμιν μὲν, ὧ ἄνδρες, προσήκειν οὐ τὰς τοιαύτας ἀμφισβητεῖσθαι ποιήσεις, εἴ τις αὐτὸς ζῶν καὶ εὖ φρονῶν ἐποίησατο καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε καὶ εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν, ἅπανθ' ὅσα προσήκεν αὐτὸς ποιήσας, ἀλλ' εἴ τις τελευτήσῃν μέλ- 2 ἴων διέθετο, εἴ τι πάθοι, τὴν οὐσίαν ἐτέρῳ, καὶ ταῦτ' ἐν γράμμασι κατέθετο παρὰ τισι σημηναίμενος. ἐκείνον

VII tit. περί Rsk.: ὑπὲρ — Harpocr. v. γεννῆται· ἴσ. δ' ἐν τῷ περί τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου τοὺς συγγενεῖς γεννήτας ὠνόμασεν; idem v. κοινὸν γραμματεῖον· ἴσ. ἐν τ. π. τ. Ἀπ. κλ. Cf. ad § 39. hyp. 2 Θράσυλλος pr., corr. 1; item v ex i corr. v. 5 (corr. 2), 9, 10, 13, 15, 16, §§ 5, 1; 5, 7; 17, 7; 27, 6 — 19 ἐχθρὰν Rsk.: ἐλευθέραν 1. 3 ft. συγγενεῖς καὶ φράτορας — 5 αὐτοῖς pr., corr. 2 — 6. 7 ταῦτ' ἐν Rsk.: ταίτην

μὲν γὰρ τὸν τρόπον ποιησάμενος φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλῆσεις, ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐπικυρώσας, δόντων αὐτῷ τῶν νόμων· ὁ δ' ἐν διαθήκαις σημηνάμενος ἀδελφους ἐποίησε, δι' ὃ πολλοὶ πεπλάσθαι φάσκοντες αὐτὰς ἀμφισβητεῖν ἀξιούσι πρὸς τοὺς ποιηθέντας. ἔοικε δ' οὐδὲν προὔργου τοῦτο εἶναι· καὶ γὰρ οὕτως αὐτῶν φανερώς πεπραγμένων ὅμως ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐπόλιδος ἵκονσι περὶ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων πρὸς ἐμὲ ἀμφισβητήσοντες. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐώρων ὑμᾶς μᾶλλον ἀπο- 3 δεχομένους τὰς διαμαρτυρίας ἢ τὰς εὐθυδικίας, καὶ μάρτυρας προὔβαλόμην μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κληρον ὡς ποιησαμένου με υἱὸν Ἀπολλοδώρου κατὰ τοὺς νόμους· ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ καὶ τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον, καὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἦκω διαλεξόμενος περὶ τῶν πεπραγμένων, ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν περὶ τοῦ μὴ βούλεσθαι δοῦναι δίκην τοιαύτην ἐπιφέρωσιν. ἀποδείξω 4 δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὸν κληρον Ἀπολλόδωρος οὐ καταλέλοιπε, πολλὰ καὶ δεινὰ ἐπὶ τούτων ἀδικηθεῖς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμὲ ἐποίησατο δικαίως, ὅντα ἀδελφιδούν, καὶ μεγάλα εὐεργετημένος ὑφ' ἡμῶν. θέομαι δὲ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμοίως εὐνοιάν τέ μοι παρασχεῖν, καὶ ἐπὶ τὸν κληρον ἀναιδῶς αὐτοὺς ἰόντας ἐξελέγχω, βοηθεῖν μοι τὰ δίκαια. ποιήσομαι δ' ὡς ἂν καγὼ δύνημαι διὰ βραχυτάτων τοὺς λόγους, ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχει τὰ γινόμενα διδάσκων ὑμᾶς.

Εὐπολὶς γάρ, ὦ ἄνδρες, καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων 5 ἀδελφοὶ ἴσαν ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι. τούτοις οὐσίαν ὁ πατὴρ κατέλιπε πολλήν, ὥστε καὶ λειτουργεῖν ἕκαστον ἀξιούσθαι παρ' ὑμῖν. ταύτην ἐκείνοι τρεῖς ὄντες ἐνεμάντο πρὸς ἀλλήλους. τούτων δύο ἐτελεύτησαν περὶ τὸν

2. 5 πεπλάσθαι pr. 3. 2. 3 leg. μάρτυρα — 5 καὶ Bk.: κατὰ — 6 καὶ del. Dbr.; παρ' ὑμῖν, αὐτὸς idem, αὐτῖς cum Rsk. — 7 ὑμῖν: em, Rsk. 4. 1 fl. ἐπιδείξω — 5 μέγα: em. Dbr. — 7 ἐξελέγχωμεν pr., corr. 1 — 8. 9 δύναμαι — τοὺς s. v. 1. 5. 3 κατέλ.ιπε — 5 τούτων δύο ἐτελεύτησαν Scaliger, τούτων τῶ δὲ ἐτελευτήσαντην Bk.: τούτων δυο.. τελευτησάντων pr., τούτων τῶν ex τούτων corr. 1

αὐτὸν χρόνον, ὁ μὲν Μνήσων ἐνθάδε ἄγαμος καὶ ἅπαις.
 ὁ δὲ Θράσυλλος τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγείς τριηράρχων,
 καταλιπὼν υἱὸν Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ νῦν ποιησάμενον.
 6 Εὐπόλις οὖν μόνος αὐτῶν λειψθεὶς οὐ μικρὰ | ἀπολαῦσαι
 τῶν χρημάτων ἤξιωσεν, ἀλλὰ τὸν μὲν Μνήσωνος κληρὸν,
 οὗ καὶ Ἀπολλοδώρῳ προσῆκε τὸ ἡμικλήριον, πάντα εἰς
 αὐτὸν περιεποίησε, φάσκων αὐτῷ δοῦναι τὸν ἀδελφόν,
 αὐτὸν δ' ἐκείνον οὕτω διψήσεν ἐπιτροπεύων ὥστε τριῶν
 7 αὐτῷ ταλάντων δίκην ὀφλεῖν. Ἀρχέδαμος γὰρ ὁ πάππος
 οὐμός, ἐξ οὗ τὴν μητέρα ἔχων τὴν Ἀπολλοδώρου, τήθην
 δὲ ἐμὴν, ὁρῶν αὐτὸν πάντων ἀποστερούμενον τῶν χρη-
 μάτων, ἔτρεφε τε αὐτὸν παῖδα ὄνθ' ὥς ἐαυτοῦ, καὶ τὴν
 μητέρα κομισάμενος, ἀνδρὶ τε γενομένῳ συνηγωνίσαστο καὶ
 εἰσέπραξε τὸ ἡμικλήριον ὃν Μνήσων κατέλιπεν ὅσα τε
 ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεστέρησε, δίκας δύο ἐλῶν, καὶ τὴν
 8 οὐσίαν ἐποίησε κομίσασθαι τὴν αὐτοῦ πᾶσαν. καὶ διὰ
 ταῦτα Εὐπόλις μὲν καὶ Ἀπολλόδωρος ἐχθρῶς ἔχοντες τὸν
 πάντα χρόνον διετέλεσαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ δὲ πάππος
 οὐμός καὶ Ἀπολλόδωρος φιλικῶς, ὥσπερ προσῆκε. τοῖς
 δ' ἔργοις ἂν τις τεκμήραιτο μάλιστα ὅτι Ἀπολλόδωρος
 πέπονθεν ὃ ἀντενποιεῖν ἤξιον τοὺς αὐτὸν εὐεργετήσα-
 τας. συμφορὰ γὰρ τοῦ πάππου χρησαμένου καὶ ληφθέν-
 τος εἰς τοὺς πολεμίους καὶ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα
 καὶ ὀμηρεῦσαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθέλησεν, ἕως οὗ εὐπορήσειεν
 9 ἐκεῖνος τὰργύριον. ἐξ εὐπόρου τε ἀπορωτέρῳ γεγεννημένων
 συνδιῶκει τὰ ἐκείνου, μεταδιδούς ὃν εἶχεν. εἰς Κόρινθόν
 τε στρατεύεσθαι μέλλων, εἴ τι πάθοι, διέθετο τὴν οὐσίαν
 καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμῇ δὲ μητρὶ, αὐτοῦ

7 κατα...ysis pr., corr. 1. 6. 6 ὀφλεῖν: em. Rsk. 7. 2 ἐξ
 οὗ del. Rsk., idem postea ἐγγνητὴν add. ante ἔχων; ft. leg. ἔξω et
 παλλακὴν ἔχων — ἔσχεν Sauppe — 3 ἐμὴν Bk.: ἐμοὶ — ἀποστερό-
 μενον Hrw., item § 38. 9 — 4 αὐτὸν corr. 1; αὐτὰ pr. — αὐτὸν ante
 καὶ τὴν add. Sauppe — 6 κατέλιπεν pr. 8. 4 προσ...κα pr., corr. 1
 — 6 πέπονθεν pr., corr. 2 — α. Sauppe — αὐτὸν pr., αὐτὸν corr. 1
 — 9 οὗ corr. 2, οὗς pr. 9. 1 εὐπόρου τε corr. 1, εὐπορ..... pr.
 — γ.....μένω pr., corr. 1 — 4 ἐμῇ corr. 1, ἐμοὶ pr. — δὲ in mg. 1

δὲ ἀδελφῇ, διδοὺς αὐτὴν Λακρατίδῃ τῇ νῦν ἱερογάντῃ
γενημένῳ. τοιοῦτος ἦν ἐκεῖνος περὶ ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς
αὐτὸν σώσαντας. ὥς δ' ἀληθῆ λέγω, καὶ δικὰς εἶλεν 1
Εὐπολιν δύο, τὴν μὲν ἐπιτροπῆς τὴν δὲ ἡμικληρίου, τοῦ
κάππου συνηγωνισμένου καὶ λέγοντος, τὰ τε χρήματα ἐκο-
μίσατο δι' ἡμᾶς καὶ ταύτας τὰς χάριτας ἡμῖν ἀνταπέδωκε,
τούτων πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι τοὺς μάρτυρας.
Καὶ μοι κάλει δεῦρο αὐτούς.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Αἱ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν εὐεργεσίαι τοιαῦται καὶ τηλι- 1
καῦται τὸ μέγεθός εἰσιν· αἱ δὲ πρὸς ἐκείνον ἔχθραι περὶ
τοσοῦτων χρημάτων ἦσαν, ἃς οὐχ οἷόν τ' εἰπεῖν ὥς διε-
λίσσαντο καὶ φίλοι ἐγένοντο. μεγάλα γὰρ τεκμήρια αὐτῶν
ἔστιν· Εὐπολὶς γὰρ αὐτῷ δυοῖν θυγατέρων οὐσῶν καὶ ἐκ
τῶν αὐτῶν αὐτῷ γεγονῶς καὶ χρήμαθ' ὀρῶν κεκτημένον,
οὐδετέραν αὐτῷ τούτων ἔδωκε. καίτοι δοκοῦσιν ἐπιγαμίαι 1
καὶ μὴ συγγενεῖς ἄνδρας ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας ἀπαλ-
λάττειν μεγάλης διαφορᾶς, ὅταν ἂ περὶ πλείστου ποιοῦν-
ται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐχειρίζωσιν. εἴτ' οὖν Εὐπολὶς γε-
γῆνται αἴτιος (δοῦναι) μὴ βουληθεῖς, εἴτ' Ἀπολλόδωρος
λαβεῖν μὴ ἐθέλῃσας, τὰς ἔχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον
δεδήλωκε.

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐκείνων διαφορᾶς ἱκανοὺς εἶναι 1
νομίζω καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους· οἶδα γὰρ ὅτι καὶ ὑμῶν
οὔσοι πρεσβύτεροι μνημονεύουσιν ὅτι ἐγένοντο ἀντιδικοί·
τό τε γὰρ μέγεθος τῶν δικῶν, καὶ διότι πολὺ αὐτὸν Ἀρ-
χάδαμος εἶλεν, ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. ὥς δὲ ἐμὲ
ἐποίησατο υἱὸν ζῶν αὐτὸς καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ κατέστησε
καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ εἰς τοὺς φράτερας ἐνέγραψε,
τούτοις ἤδη μοι τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ ἄνδρες. Ἀπολλο- 1
δώρῳ γὰρ ἦν υἱός, ὃν ἐκεῖνος καὶ ἤσκει καὶ δι' ἐπιμελείας
εἶχεν, ὥσπερ καὶ προσῆκον ἦν. ἕως μὲν οὖν ἐκεῖνος ἔζη,
διάδοχον τῆς οὐσίας ἡλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν τῆς ἐαν-

5 λακρατ. ἰδῇ pr. 11. 6 αὐτῷ om. Ald. et vulgo. 12. 2. 3 ἀπ-
αλάττειν pr., corr. 1 — 4 ἀλλήλ. s pr., corr. 1 — ἐχειρίζο. σιν pr., corr. 2
— 5 δοῦναι add. Rsk. post βουληθεῖς. 18. 4 leg. καὶ ὅτι 14. 2 ἦν s. v. 1

τοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε νοσήσας τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυ-
 τοῦ μηνὸς Μαιμακτηριῶνος, ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀθυμήσας
 καὶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἑαυτοῦ καταμεμψάμενος οὐκ ἐπελά-
 θητο ὑφ' ὧν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὖ πεπονθὼς ἦν, ἀλλ' ἐλθὼν
 ὡς τὴν ἐμὴν μητέρα ἑαυτοῦ δὲ ἀδελφὴν, ἣν περὶ πλείστοι
 πάντων ἐποιεῖτο, λαβεῖν ἡξίωσέ με υἱὸν καὶ ἤτησε καὶ
 15 ἔτιχεν. οὕτω δ' ἐπέισθη ταῦτα ποιῆσαι διὰ ταχέων, ὥστ'
 εὐθέως με λαβὼν ὄρχετο ἔχων πρὸς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ
 αὐτοῦ διοικεῖν παρέδωκεν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἂν ἔτι
 πράξαι τούτων δυνηθεῖς, ἐμοῦ δὲ ταῦτα πάντα οἶον τε
 ἐσομένον ποιεῖν. καὶ ἐπειδὴ Θραγγήλια ἦν, ἤγαγέ με ἐπὶ
 16 τοὺς βωμοὺς εἰς τοὺς γεννήτας τε καὶ φράτερας. ἔστι δ'
 αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτός, ἐάν τέ τινα φύσει γεγονότα εἰσάγη-
 τις ἐάν τε ποιητόν, ἐπιτιθέναι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν ἢ
 μὴν ἐξ ἀστῆς εἰσάγειν καὶ γεγονότα ὀρθῶς καὶ τὸν ὑπάρ-
 χοντα φύσει καὶ τὸν ποιητόν· ποιήσαντος δὲ τοῦ εἰσάγον-
 τος οὐκ ἔστιν ἀποκρίσθαι μηδὲν ἥττον διαψηφίζεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους,
 ἀλλ' ὡς ἔστιν, τὸν δὲ εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφειν,
 ὡς οὐκ ἔστιν ὅτι μὴ τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει τὰ δίκαια τὰ
 αὐτοῖς. τοῦ νόμου δὲ οὕτως ἔχοντος, καὶ τῶν φρα-
 τέρων τε καὶ γεννητῶν ἐκείνῳ οὐκ ἀπιστούντων ἐμὲ τε οὐκ
 ἀγνοούντων, ὅτι ἦν ἐξ ἀδελφῆς αὐτῇ γεγονώς, ἐγγράφουσι
 με εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ψηφισάμενοι πάντες, ἐπι-
 θέντος ἐκείνου τὴν πίστιν κατὰ ἱερῶν. καὶ οὕτω μὲν ὑπὸ
 ζῶντος ἐποιήθην, καὶ εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐνεγρά-
 φην Θράσυλλος Ἀπολλοδώρου, ποιησαμένου με ἐκείνου
 τοῦτον τὸν τρόπον, τῶν νόμων αὐτῷ δεδοκότων. Ὡς δ'
 ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὰς μαρτυρίας.

MARTYPIAI.

18 Οἶμαι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, μᾶλλον ἢ ὑμᾶς τοῖς μεμαρ-

6 μ. μακτηριῶνος pr., corr. 2 — ἐπὶ corr. 1, .: pr. — 9 ὡς Rsk.:
 εἰς 15. 2 ms. pr. — ἔχων del. Fuhr — 5 Θραγγήλια: em. Ald.
 16. 2 εἰσάγ... pr., corr. 1 — 3 ποιητόν pr., corr. 1 — πίστιν pr., corr. 1
 — κατὰ in ras. 3 litt. corr. 1 — 6 διαψηφίζεσθ. pr., corr. 1. 17. 1 δὴ
 Bk.: δὴ — 7 ἐκείνον pr., corr. 1.

τηρηκόσι πιστεύειν, καὶ οὔτινες τῶν ὁμοίως προσηκόντων
 ἔργοις φανερώς μεμαρτυρήκασιν ὡς ἐκεῖνος ταῦτα ὀρθῶς
 καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔπραξε. κατέλιπε γὰρ Εὐπόλις
 θυγατέρας δύο, ταύτην τε ἣ νῦν ἀμφισβητεῖ καὶ Προνάπει
 συνοικεῖ, καὶ ἄλλην ἣν ἔσχεν Αἰσχίνης ὁ Λουσιεύς, ἣ τε-
 τελευτήκειν υἱὸν ἄνδρα ἥδη καταλιποῦσα, Θρασύβουλον.
 ἔστι δὲ νόμος (ὁς), ἐὰν ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ ἅπαις τελευ- 19
 τήσῃ καὶ μὴ διαθέμενος, τήν τε ἀδελφὴν ὁμοίως, καὶ ἐξ
 ἐτέρας ἀδελφιδοῦς ἢ γεγονώς, ἰσομοίρους τῶν χρημάτων
 καθίστησι. καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδὲ παρ'
 αὐτοῖς τούτοις. ἔργῳ γὰρ οὗτοι φανερόν τοῦτο πεποιή-
 κασι· τοῦ γὰρ Εὐπόλιδος υἱέος ἅπαιδος Ἀπολλοδώρου
 τελευτήσαντος τὰ ἡμίσεα Θρασύβουλος εἴληφεν, οὐσίας
 καὶ πεντεταλάντου καταλειφθείσης ῥαδίως. πατρῶν μὲν 20
 οὖν καὶ ἀδελφοῦ χρημάτων τὸ ἴσον αὐτοῖς ὁ νόμος μετα-
 σχεῖν δίδωσιν· ἀνεπιού δέ, καὶ εἴ τις ἔξω ταύτης τῆς συγ-
 γενείας ἐστίν, οὐκ ἴσον, ἀλλὰ προτέροις τοῖς ἄρρεσιν τῶν
 δηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πεποίηκε. λέγει γὰρ „κρατεῖν δὲ
 τοὺς ἄρρενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων, οἳ ἂν ἐκ τῶν αὐ-
 τῶν ὦσι, καὶ γένει ἀπωτέρω τυγχάνωσιν ὄντες.“ ταύτη
 μὲν οὖν οὐδὲ μέρους λαχεῖν προσῆκε, Θρασυβούλῳ δὲ ἀπάν-
 των, εἰ μὴ κυρίαν ἡγεῖτο εἶναι τὴν ἐμὴν εἰσποίησιν. ἐκεῖ- 21
 νος τοίνυν οὔτε ἐξ ἀρχῆς ἡμφεσβήτηκε πρὸς ἐμὲ οὐδὲν
 οὔτε νῦν δίκην εἴληχε περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα
 καλῶς ἔχειν ὡμολόγηκεν· οἳ δ' ὑπὲρ ταύτης πάντων ἀμ-
 φισβητεῖν τετολμήκασιν· εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἐληλύθασι.
 Λαβὲ δὴ αὐτοῖς τοὺς νόμους, παρ' οὓς ταῦτα πεποιήκασιν,
 καὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

18. 2 καὶ οὔτινες: εἴ τινες Rsk., εἰ καὶ τινες Bk., ἐπεὶ καὶ τινες
 Sauppe, ft. ὅσῳ καὶ τ. — 3 leg. ἔργῳ — 4 κατέλειπε pr. 19. 1 ὁς
 add. Ald. — 2 ἀδελφ.. ἣν pr., corr. 1 — καὶ corr. 1, καὶ pr. — 8 πεν-
 τεταλάντου pr., corr. 1. 20. 7 τυγχάνο.σιν pr., corr. 2 — 8 οὐδὲ
 Ald.: οὐδὲν — μέρος pr., corr. 1 — Θρασυβούλου pr., corr. 1. 21. 1. 2
 ἐκεῖνος τοίνυν | ἐκεῖνος τοίνυν — 4 οἳ δ' pr., οἳδ' corr. 2; item 23, 2 —
 8 tit. νόμοι: em. Ald.

- 22 Ἐνταῦθα μὲν ὁμοίως καὶ ἀδελφῇ καὶ ἀδελφιδούς ἰσόμοιροι κατὰ τὸν νόμον εἰσὶν. Λαβὲ δὴ καὶ τοῦτον, καὶ ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν μὴ ὦσιν ἀνεψιοὶ μηδὲ ἀνεψιῶν παῖδες, μηδὲ τοῦ πρὸς πατρὸς γένους ἢ προσήκων μηδεῖς, τότε ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρός, διορίσας οὓς δεῖ κρατεῖν. Λαβὲ δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον καὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

- 23 Ταῦτα τῶν νόμων κελευόντων ὁ μὲν ἀνὴρ ὢν οὐδὲ τοῦ μέρους εἴληχεν, οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς γυναικὸς ἀπάντων· οὕτω τὴν ἀναίδειαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζουσι. καὶ ὑπὲρ τούτων . . . τολμήσουσι, καὶ τοῖς λόγοις χρῶνται τοιοῦτοις, ὡς αὐτοῖς ὅλου τοῦ κλήρου ληκτέον, ὅτι Θρασύβουλος ἐκποίητος εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰππολοχίδου γέγονε,
24 λέγοντες τοῦτο μὲν ἀληθές, ἐκεῖνο δ' οὐ προσήκον· τί γὰρ ἦττον αὐτῇ τῆς συγγενείας ταύτης προσήκεν; οὐ γὰρ κατὰ τὸν πατέρα ἀλλὰ κατὰ τὴν μητέρα καὶ τῶν Ἀπολλοδώρου τοῦ Εὐπόλιδος νείας τὸ μέρος εἴληφε· καὶ τῶνδε ἐξῆν αὐτῇ | κατὰ ταύτην τὴν συγγένειαν λαγχάνειν, ὅτι προτέρῳ ταύτης, εἶπερ τὰ πεπραγμένα μὴ κυρίως ἔχειν ἐνόμιζεν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀναλαχνυτός. μητρός δ' οὐδεὶς
25 ἔστιν ἐκποίητος, ἀλλ' ὁμοίως ὑπάρχει τὴν αὐτὴν εἶναι μητέρα, καὶ ἐν τῷ πατρίῳ μένῃ τις οἴκῳ καὶ ἐκποιηθῇ. δι' ὃ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων οὐκ ἀπεστερήθη τοῦ μέρους, ἀλλὰ μετελήφει τὸ ἡμικλήριον, πρὸς ταύτην νειμάμενος. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 26 Οὕτως μὲν οὐχ οἱ γεννῆται μόνον καὶ φράτερες γηγόνασι μάρτυρες τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀλλὰ καὶ Θρασύβουλος οὐκ ἀμφισβητῶν αὐτὸς ἔργῳ δεδήλωκεν ὅτι τὰ πε-

22. 4 tit. add. Ald. — 6 γένους Dbr.: γενομένου 23. 2 τὸ μέρος: em. Rsk. — 4 deesse aliq. persp. Rsk., δὲ λέγειν sppl. Emperius, malim τι λέγειν — 7 τοῦτο corr. 2, . . . ο pr. 25. 3 ἐκποιηθείη: em. Bk. — 4 ο.κ pr., corr. 1. 26. 3 οὐκ corr. 2 in ras. 1 lit. — αὐτὸς de meo, om. Ald. et vulg.: αὐτῷ

πραγμένα Ἀπολλοδώρῳ κυρίως ἔχειν νομίζει καὶ κατὰ τοὺς νόμους· οὐ γὰρ ἂν ποτε τοσούτων χρημάτων οὐκ ἐλάγχανε. γεγόνاسι δὲ ὁμῶς καὶ ἄλλοι μάρτυρες αὐτῶν. πρὶν γὰρ ἐμὲ ἦκειν ἐκ τῆς Πυθιάδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς 27 δημότας Ἀπολλόδωρος ὅτι πεποιημένος εἶη με υἱὸν καὶ ἐγγεγραφὸς εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φράτερας, καὶ παραδεδώκοι τὴν οὐσίαν, καὶ διεκελεύεθ' ὅπως, ἂν τι πάθῃ πρότερον, ἐγγράψουσί με εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Θράσυλλον Ἀπολλοδώρου καὶ μὴ ὡς ἄλλως ποιήσουσι. καὶ οἱ ταῦτα ἀκούσαντες, τούτων ἐν ἀρχαιρεσίαις 28 κατηγορούντων καὶ λεγόντων ὡς οὐκ ἐποιήσατό με υἱόν, καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν, ὁμόσαντες καθ' ἱερῶν ἐνέγραψάν με, καθάπερ ἐκεῖνος ἐκέλευε· τοσαύτη περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῖς. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων, ὧ ἄνδρες, γέγονεν ἡ 29 ποίησις, ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τοὺτους οὔσης, φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ συγγενείας οὐ μικρᾶς ὑπαρχούσης. ὡς δ' οὐδ' εἰ μὴδύτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθρα πρὸς τοὺτους μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἂν ποτε Ἀπολλόδωρος ἐπὶ τούτοις τὸν κλῆρον τοῦτον κατέλιπεν, οἶμαι καὶ ταῦθ' ὑμῖν φράδιως ἐπιδείξειν. πάντες γὰρ οἱ τελευ- 30 τῆσιν μέλλοντες πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξεργμώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους, ἀλλ' ἔσται τις [καὶ] ὁ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων· δι' ὃ καὶ ἄπαιδες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὐκ ποιησάμενοι καταλείπουσι. καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτω ταῦτ'

6 αὐτῶ: em. Schb. 27. 1 πυθαῖδος: em. Rsk. — 3. 4 παραδεδώκοι pr., ex oi corr. 1 — 4 ἀντι corr. 2, αντι pr. — πάθῃ Schaefer: πάθοι — 5 ἐγγράφο.σι pr., ἐγγράφωσι corr. 2: em. Dbr. 27. 6. 7 ποιήσωσι: em. Dbr. 28. 1 οὐκ οὐκόντες pr., corr. 1 — 2 οὐκ/s. v. 2. 29. 2 τούτοις pr., corr. 2 — 4 μὴ θ' .τερον pr., μὴδύτερον corr. 1: em. Schoem. 30. 3 ἐξεργμώσουσι pr., ex ou corr. 1 — 4 καὶ del. de meo, vel τις vel ó del. Turr. — αὐτοῖς.. (eras. vid. ἦ) — πάντα corr. 1, πάντα pr. — 7 δημο..α pr., corr. 1

- ἐγνωκε· νόμῳ γὰρ τῷ ἄρχοντι τῶν οἴκων, ὅπως ἂν μὴ
81 ἐξερημῶνται, προστάττει τὴν ἐπιμέλειαν. ἐκείνῳ δὲ πρό-
 δηλον ἦν ὅτι εἰ καταλείψει τὸν κλῆρον ἐπὶ τούτοις, ἐρη-
 μον ποιήσει τὸν οἶκον. τί προορῶντι; ταύτας τὰς ἀδελφὰς
 τὸν μὲν Ἀπολλοδώρου τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον ἐχούσας, ἐκείνῳ
 δ' οὐκ εἰσποιούσας ὄντων αὐταῖς παίδων, καὶ τοὺς μὲν
 ἄνδρας αὐτῶν τὴν γῆν, ἣν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ τὰ κτή-
 ματα πέντε ταλάντων πεπρακότας καὶ τὸ ἀργύριον δια-
 νειμαμένους, τὸν δὲ οἶκον αἰσχυρῶς οὕτως καὶ δεινῶς ἐξερη-
82 μωμένον. ὅς δὴ ταῦτ' ἴδει τὸν τούτων ἀδελφὸν πεπον-
 θότα, πῶς ἂν προσεδόκησεν αὐτός, εἰ καὶ φίλος ἦν, τυχεῖν
 τῶν νομιζομένων ὑπ' αὐτῶν, ἀνεψιὸς ὢν ἀλλ' οὐκ ἀδελ-
 φὸς αὐταῖς; οὐκ ἐνῆν ἐλπίζειν δηπουθεν. Ἀλλὰ μὴν ὅτι
 ἄπαιδα ἐκείνον περιεωράκασι καὶ τὰ χρήματα ἔχουσι καὶ
 οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα ἀγηρήκασι, κάλει μοι
 καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYPES.

- 83** Εἰ τοίνυν καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις περὶ ἀλλήλους
 εἰσὶ καὶ ἔχθραι πρὸς Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ ποιησάμενον
 ὑπῆρχον αὐτοῖς τηλικαῦται τὸ μέγεθος, τί βέλτιον ἂν
 ἐπραξεν ἢ ταῦτα βουλευσάμενος ἃ περ ἐποίησεν; εἰ γὰρ
 Δία παῖδρον ἐποίησατο λαβὼν παρὰ τοῦ τῶν φίλων ὄν-
 των, καὶ τούτῳ τὴν οὐσίαν ἔδωκεν; ἀλλὰ [καὶ] τοῦτ' ἦν
 ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον εἴτε μηδενὸς
84 ἄξιον ἐμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν· ἐμοῦ δὲ πείραν
 εἰλήφει, δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβὼν. εἰς τε γὰρ τὸν πατέρα
 καὶ τὴν μητέρα | οἶος ἦν ἀκριβῶς ἥδει, τῶν τ' οἰκείων
 ἐπιμελῇ καὶ τὰμαντοῦ πράττειν ἐπιστάμενον· ἐν ἀρχῇ τε,
 θεσμοθετήσας, ὥς ἐγενόμην οὐκ ἄδικος οὐδὲ πλεονέκτης,
 ἠπίστατο σαφῶς. ὥστ' οὐκ ἄγνωὼν ἀλλὰ σαφῶς εἰδὼς
85 ἐποίει με τῶν αὐτοῦ κύριον. καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον ἀλλ'
 ὄντα ἀδελφιδοῦν, οὐδ' αὖ μικρὰ πεπονθὼς ἀλλὰ μεγάλα

8 ὅ. ως pr., corr. 1. 81. 2 ὅτι ei in ras. 3 litt. corr. 1 — 8. 9
 ἐξερημωμένων pr., corr. 1. 83. 1 ἀλλήλο.. pr., corr. 1 — 3 αὐταῖς :
 em. Rsk. — 4 ei ut vid. pr. (ci. Nbr.), ἢ corr. 1 — 6 καὶ del. Dbr.
 84. 2 εἴστε corr. 2, ἴστε pr.

ἀγαθὰ ὑφ' ἡμῶν, οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον, ὅς τὰ ὄντα ἀφανιεῖν ἔμελλον ὥσπερ οὗτοι τὰ τοῦ κλήρου πεποιθήκασιν, ἀλλὰ βουλησόμενον καὶ τριηραρχεῖν καὶ πολεμεῖν καὶ χορηγεῖν καὶ πάνθ' ὑμῖν τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, ὥσπερ κακείνος. καίτοι εἰ καὶ συγγενὴς καὶ φίλος καὶ εὐεργέτης 36 καὶ φιλότιμος καὶ δεδοκιμασμένος ὑπῆρχον τοιοῦτος εἶναι, τίς (ἂν) ἀμφισβητήσει μὴ οὐκ ἀνδρὸς εὖ φρονούντος εἶναι ταύτην τὴν πόλιν; ἐγὼ τοίνυν ἐν γε τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἤδη πεποίηκα· γεγυμνασιάρχηκα γὰρ εἰς Προμήθειαν τοῦδε τοῦ ἐνιαυτοῦ φιλοτιμίως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὰ μὲν ἡμέτερα δίκαια, καθ' ἃ προσηκόντως ἔχειν φα- 37 μὲν τὸν κλῆρον, ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες· δεόμεθα δ' ὑμῶν βοηθεῖν ἡμῖν καὶ ἕνεκα Ἀπολλοδώρου καὶ ἕνεκα τοῦ ἐκείνου πατρὸς· οὐ γὰρ ἀχρήστους αὐτοὺς εὐρήσετε πολίτας, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' εἰς τὰ ὑμέτερα προθυμοτάτους. ὁ μὲν 38 γὰρ πατὴρ αὐτοῦ τὰς τε ἄλλας ἀπάσας λειτουργίας λειτουργήκε, καὶ τριηραρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν, οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιησάμενος ὥσπερ οἱ νῦν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν, οὐδὲ δεύτερος αὐτὸς ὢν ἀλλὰ κατὰ μόνας, οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπὼν ἀλλὰ συνεχῶς, οὐδ' ἀφοσιούμενος ἀλλ' ὡς οἷόν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς κακείνον ἐτιμᾶτε, μεμνημένοι ταύτων τῶν ἔργων, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν χρημάτων ἀποστεροῦμενον ἐσώσατε, τοὺς ἔχοντας ἀποδοῦναι τὰ ὄντ' αὐτῷ καταναγκάσαντες. καὶ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος οὐχ ὥσπερ 39 Προνάπης ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρόν, ὡς ἱππάδα

35. 3. 4 ἀφανιεῖν Cob.: ἀφίει. pr., ἀφίεσθαι corr. 1 — 5 καὶ πολεμῶν merito suspect. Rsk., καὶ εἰς πόλεμον εἰσφέρειν Sauppe, ft. del.
36. 3 ἂν add. Bk. — 6 προμήθειαν: em. Meursius. 37. 2 ὑμῶν corr. 1, ὑμῖν pr. — 5 προθυμοτάτους: em. Steph. 38. 6 ...λιπὼν pr., δια in ras. corr. 1 — 10. 11 αὐτῶν ἀνταναγκάσαντες pr., corr. 2. 39. 2 Harpocr. v. ἱππᾶς· Ἰσ. ἐν τῇ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρόν ὡς ἱππᾶδα τελῶν.

- δὲ τελῶν ἄρχειν ἡξίου τὰς ἀρχάς, οὐδὲ βία μὲν ἐξήτει τὰ ἀλλότρι' ἔχειν, ὑμᾶς δ' ὥετο δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ φανερά τὰ ὄντα καταστήσας ὑμῖν, ὅσα προστάτουμετε, πάνθ' ὑπερέχει φιλοτίμως, οὐδὲν τ' ἀδικῶν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειράτο ζῆν, εἰς αὐτὸν μὲν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν, τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν, ἵνα ἐξ-
- 40 ἀρκοίῃ πρὸς τὰς δαπάνας. καὶ τούτων τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐλειτούργησεν; ἢ τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσηγγεν; ἢ τί παραλέλοιπεν ὧν προσῆκεν; ὅς γε καὶ παιδικῷ χορῷ χορηγῶν ἐνίκησεν, ὧν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκείνος ἔστηκε. καίτοι τί χρὴ τὸν μέτριον πολίτην; οὐκ οὐ μὲν ἕτεροι τὰ μὴ προσήκοντ' ἐβιάζοντο λαμβάνειν, τούτων μηδὲν ποιεῖν, τὰ δ' ἑαυτοῦ πειραῖσθαι σφύζειν; οὐ δ' ἡ πόλις δεῖται χρημάτων, ἐν πρώτοις εἰσφέρειν καὶ μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων; ἐκείνος τοί-
- 41 νυν τοιοῦτος ἦν· ἀνθ' ὧν δικαίως ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε, τὴν ἐκείνου γνώμην περὶ τῶν αὐτοῦ κυρίαν εἶναι ποιήσαντες. καὶ μὴν καὶ ἐμέ γε, ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, εὐρήσετε οὐ κακὸν οὐδὲ ἄχρηστον. ἐστράτευμαι τὰς στρατείας τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα ποιῶ·
- 42 τοῦτο γὰρ τῶν τηλικούτων ἔργον ἐστί. καὶ ἐκείνων οὖν ἕνεκα καὶ ἡμῶν εἰκότως ἂν ποιήσασθε πρόνοιαν, ἄλλως τε καὶ τούτων (μὲν) τριηραρχοῦντα οἶκον πέντε ταλάντων ἀνηρηκότων καὶ πεπρακότων καὶ ἔρημόν πεποιηκότων, ἡμῶν δὲ καὶ λελειουργηκότων ἤδη καὶ λειτουργησόντων, ἂν ὑμεῖς ἐπικυρώσητε τὴν Ἀπολλοδώρου γνώμην ἀποδόντες ἡμῖν τοῦτον τὸν κλῆρον.
- 43 Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ διατρέβειν περὶ ταῦτα ποιούμενος τοὺς λόγους, βούλομαι διὰ βραχέων ὑμᾶς ὑπομνήσας οὕτω καταβαίνειν, τί ἐκάτερος ἡμῶν ἀξιοῖ, δηλώσας. ἐγὼ μὲν ἀδελφῆς οὐσῆς τῆς ἐμῆς | μητρὸς Ἀπολλοδώρῳ, φιλίας

4 ὥετο corr. 2, ὥστε pr. — 7 ἐσ: em. Schb. 40. 2 οὐκ in ras add. 1 — ἐλειτούργησεν de meo: ἐξελειτούργησεν — 4 μαρτύρια pos¹ ὧν add. Sauppe — 6 ἐβιάζον pr., corr. 1. 41. 4 οὐ in v. add. 1 — 5 ταῖς στρατείαις: em. Scaliger. 42. 2 ποιήσ. σθε pr., η in ras. corr. 1: em. Bk. — 3 μὲν add. Ald. — τριηραρχοῦντα. pr.

ταῖς πολλῆς ὑπαρχούσης, ἔχθρας δ' οὐδεμιᾶς πώποτε
 γενομένης, ἀδελφιδούς ὦν καὶ ποιηθεὶς υἱὸς ὑπ' ἐκείνου
 ζῶντος καὶ εὖ φρονούντος, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φρά-
 τρας ἔγγραφείς, ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ μὴ ἐπὶ τούτοις
 (εἶναι) ἐξερημῶσαι τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου. Προνάπης δὲ
 τί ὑπὲρ τῆς ἀμφισβητούσης; ἔχειν μὲν τοῦ τῆς γυναικὸς 44
 ἀδελφοῦ τιμὴν τοῦ ἡμικληρίου πένθ' ἡμιτάλαντα, λαβεῖν
 δὲ καὶ τόνδε τὸν κλῆρον ἐτέρων ταῖς ἀγχιστεῖαις προτέ-
 ρων αὐτοῦ τῆς γυναικὸς ὄντων, οὗτ' ἐκείνῳ παῖδα εἰσπε-
 ποιηκῶς ἀλλὰ τὸν οἶκον ἐξερημωκῶς, οὔτε τούτῳ ἂν εἰσ-
 ποιήσας ἀλλ' ὁμοίως ἂν καὶ τοῦτον ἐξερημώσας, καὶ ἔχθρας
 μὲν τηλικαύτης ὑπαρχούσης αὐτοῖς, διαλλαγῆς δὲ οὐδεμιᾶς
 πώποθ' ὕστερον γενομένης. ταῦτα χρὴ σκοπεῖν, ὃ ἂν- 45
 δρες, κάκεῖνο ἐνθυμείσθαι, ὅτι ἐγὼ μὲν ἀδελφιδούς αὐτῷ,
 ἡ δὲ ἀνεψιὰ τοῦ τελευτήσαντος, καὶ ὅτι ἡ μὲν δὴ ἔχειν
 ἄξιον κλήρους, ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον εἰς ὃν περ εἰσποι-
 ῆθην, καὶ ὅτι αὕτη μὲν οὐκ εὖνους τῷ καταλιπόντι τὸν
 κλῆρον, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν
 αὐτοῦ. ταῦτα πάντα σκεψάμενοι καὶ διαλογιζόμενοι πρὸς
 ἡμᾶς αὐτοὺς τίθεσθε τὴν ψῆφον ἢ δίκαιόν ἐστιν.
 Οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐ-
 δὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

VIII.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΙΡΩΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κίρωνος ἄπαιδος γνησίων τελευτήσαντος παίδων ἀδελφιδούς τις
 αὐτοῦ κατὰ πατέρα ἀντιποιηθεὶς τοῦ κλήρου παρέλαβε τὴν οὐσίαν
 αὐτοῦ παρὰ τῆς γυναικὸς· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ λέγων τὸν λόγον γρά-

43. 5 αὐτοῖς expunxit 1 — 9 εἶναι add. Bsk. 44. 4 αὐτοῦ
 corr. 1, αὐτ. pr. — ἐκείνων pr. — 5 ἐξερημωκῶς cum ras. s. ρ pr.,
 corr. 2 — οὔτε Bk.: οὐδέ — 5. 6 ἐκποιήσας pr., corr. 2 — 6 post ἐξερη-
 μώσας eras. καὶ ὁμοίως. 45. 2 αὐτῶν pr.

VIII tit. Cf. ad §§ 3, 8, 24, 35, 39, 42.

φεται τὸν ἀδελφιδούν, φάσκων θυγατρίδους εἶναι Κίρωνος, καὶ ὅτι
 5 ἡ γυνὴ τοῦ τελευτήσαντος ἐκοῦσα προέδωκε τὸν κλῆρον τῷ ἀδελ-
 φιδῷ, ἵνα μέρος δοῦσα αὐτῷ τὰ λοιπὰ κερδάνῃ. Καὶ ἡ μὲν ἐπὶ ὁδο-
 σι αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· ζητεῖται γὰρ εἴτε θυγατρίδους ἔστιν
 οὗτος τοῦ Κίρωνος γνήσιος εἴτε οὐ. ἐπιπλέκεται δ' αὐτῷ καὶ ἡ
 10 κατὰ ποιότητα ζήτησις· ὁ γὰρ ἀδελφιδοὺς ἠγωνίζετο, λέγων ὅτι εἰ
 καὶ δῶμεν ἐκείνῃ γνησίαν εἶναι θυγατέρα Κίρωνος, ἐπειδὴ ἐτελεί-
 τησεν ἐκείνη, ὁ δ' υἱὸς αὐτῆς ἀμφισβητεῖ νῦν, προτιμητέος ἔστιν ὁ
 κατὰ πατέρα ἀδελφιδοὺς τοῦ ἀπὸ θυγατρὸς ἐγγύνου, κατὰ τὸν νό-
 μον ἐκείνου, τὸν κελύοντα προτιμᾶσθαι τοὺς ἀπὸ τῶν ἀρρένων τῶν
 15 ἀπὸ τῶν θηλειῶν. οὗτος γὰρ τεχνικώτατα πάννυσσι τούτων
 τὸν νόμον, ἐκ τῆς τῶν τεκόντων διαφορᾶς ἠγωνίζεται, δεικνύς ὅτι
 ὅσον θυγάτηρ ἀδελφοῦ οἰκειότερα τοῖς τελευτῶσι, τοσοῦτον ἑκγονοῖ
 ἀδελφιδῷ διαφέρει. ἔρρωται οὖν ἐνταῦθα τῷ δικαίῳ καὶ ἀσθενῇ
 τῷ νομίμῳ· τὴν δὲ ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν οἰκίαν πάλιν
 ἐργάζεται δύναμιν.

Ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, ὧς ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστὶ χαλεπῶς
 φέρειν, ὅταν τινὲς μὴ μόνον τῶν ἀλλοτρίων ἀμφισβητεῖν
 τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τῶν νόμων δίκαια τοῖς σφετέ-
 ροις αὐτῶν λόγοις ἀφανιεῖν ἐλπίζωσιν· ὅπερ καὶ γιν-
 οῦντο ποιεῖν ἐγχειροῦσι. τοῦ γὰρ ἡμετέρου πάππου Κί-
 ρωνος οὐκ ἄπαιδος τελευτήσαντος, ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ θυγατρὸς
 αὐτοῦ γνησίας παῖδας αὐτῷ καταλελοιπότες, οὗτοι τοῦ τε
 κλήρου λαγχάνουσιν ὡς ἐγγυτάτω γένους ὄντες, ἡμᾶς τε
 ὑβρίζουσιν ὡς οὐκ ἐξ ἐκείνου θυγατρὸς ὄντας, οὐδὲ γενο-
 2 μένης αὐτῷ πώποτε τὸ παράπαν. αἴτιον δὲ τοῦ ταῦτα
 ποιεῖν αὐτούς ἐστιν ἡ τούτων πλεονεξία (καὶ) τὸ πλῆθος
 τῶν χρημάτων ὧν Κίρων μὲν καταλέλοιπεν, οὗτοι δ'
 ἔχουσι βιασάμενοι καὶ κρατοῦσι· καὶ τολμῶσιν ἅμα μὲν
 λέγειν ὡς οὐδὲν καταλέλοιπεν ἐκεῖνος, ἅμα δὲ ποιεῖσθαι
 8 τοῦ κλήρου τὴν ἀμφισβήτησιν. τὴν μὲν οὖν κρίσιν οὐ δεῖ
 μοι νομίζειν εἶναι ταύτην πρὸς τὸν εἰληχότα τοῦ κλήρου
 τὴν δίκην, ἀλλὰ πρὸς Διοκλέα τὸν Φλυέα, τὸν Ὀρέστην

hyp. 5 παρέδωκε pr., corr. 1 — 8 ἐπιπλό...αι pr., corr. 1 — 15
 διαφορ... pr., corr. 1 — 18 οἰκίαν pr., corr. 2. 1. 4 ἀφανίζουσιν. em.
 Baiter — ἐλπίζουσιν pr., corr. 1 — 7 τοῦ τε Rsk.: τὰ τοῦ — 8 τε
 in v. add. 2 — 9 οὐδὲ Rsk.: οὐτε 2. 2 καὶ add. Rsk. 3. 3 Harpocr.
 v. Φλυέα (ex em. Bk.). ἴσ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος (ex em. Blan-
 cardii) κλήρου.

ἐπικαλούμενον· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τοῦτον παρασκευάσας
 πράγμαθ' ἡμῖν παρέχειν, ἀποστερῶν τὰ χρήματα ἃ Κίρων
 ὁ πάππος ἀποθνήσκων κατέλειπεν, ἡμῖν δὲ τοὺς τοὺς
 κινδύνους ἐπαγων, ἵνα μηδὲν ἀποδιδῶ τούτων, ἐὰν ὑμεῖς
 ἐξαπατηθῇτε πεισθέντες ὑπὸ τῶν τούτου λόγων. δεῖ δὴ 4
 τούτων τοιαῦτα μηχανωμένων πάνθ' ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα
 μαθεῖν, ἵνα μηδὲν ἀγνοήσαντες τῶν γεγενημένων ἀλλὰ
 σαφῶς εἰδότες περὶ αὐτῶν, οὕτως ἐνέγκητε τὴν ψήφον.
 εἴ τιτι οὖν καὶ ἄλλη πώποτε δίκη προσέσχετε ἀκριβῶς
 τὸν νοῦν, δέομαι ὑμῶν καὶ ταύτῃ προσέχειν ὁμοίως, ὥσπερ
 καὶ τὸ δίκαιόν ἐστι. πολλῶν δὲ δικῶν ἐν τῇ πόλει γενο-
 μένων, οὐδένας ἀναιδέστερον τούτων οὐδὲ καταφανέστερον
 ἀντιποιησάμενοι φανήσονται τῶν ἄλλοτρίων. ἔστι μὲν 5
 οὖν χαλεπὸν, ὧ ἄνδρες, πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρ-
 τυρας οὐ τάλιθ' μαρτυροῦντας εἰς ἀγῶνα καθίστασθαι
 περὶ τηλικούτων, παντάπασιν ἀπειρώς ἔχοντα δικαστη-
 ρίων· οὐ μὴν ἀλλὰ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῶν
 τεύξεσθαι τῶν δικαίων καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν
 καὶ αὐτὸς ἀρκούντως ἔρεῖν, ἂν μὴ τι συμβῇ τοιοῦτον ὃ
 ἦν ὑπ' ἐμοῦ τυγχάνει προσδοκώμενον. δέομαι οὖν ὑμῶν,
 ὧ ἄνδρες, μετ' εὐνοίας τέ μου ἀκοῦσαι, καὶ ἡδικῆσθαι
 δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὥς ἦν ἡ μήτηρ ἡ μὴ Κίρωνος θυ- 6
 γάτηρ γνησία, ἐπιδείξω τοῦτο ὑμῖν, τὰ μὲν πάλαι γεγενη-
 μένα λόγων ἀκοῇ καὶ μαρτύρων, τὰ δ' ὥστε καὶ μνημο-
 νεύεσθαι, τοῖς εἰδόσι χρώμενος μάρτυσιν, ἔτι δὲ τεκμηρίοις
 ἃ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἐστίν· ἐπειδὴν δὲ ταῦτα φανερά
 καταστήσω, τόθ' ὥς καὶ κληρονομεῖν μᾶλλον ἡμῖν ἢ τού-
 τοις προσήκει τῶν Κίρωνος χρημάτων. ὅθεν οὖν ἤρξαντο
 περὶ αὐτῶν, ἐντεῦθεν ὑμᾶς καὶ πειράσομαι διδάσκειν.

Ὁ γὰρ πάππος ὁ ἐμός, ὧ ἄνδρες, Κίρων ἐγήμε τὴν 7
 ἐμὴν τήθην οὖσαν ἀνεψιάν, ἐξ ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ μητρὸς

4. 4 ἀνέγκοιτε — 5 προσέχετε — 8 οὐδένας corr. 1, οὐδέν ἐστ..
 pr. 5. 1. 2 ἐστι μὲν οὖν in ras. totid. litt. corr. 1 — 3 μαρτυροῦν-
 pr., as s. v. add. 1. 6. 2 παλαιὰ: em. Steph. — 6. 7 τοῦτον: em.
 Schb. 7. 1 ἐγ. με pr., corr. 1

- αὐτὴν γεγενημένην. ἐκείνη μὲν οὖν συνοικήσασα οὐ πολὺν χρόνον, τεκοῦσα αὐτῷ τὴν ἐμὴν μητέρα, μετὰ ἐνιαυτοῦς τέτταρας τὸν βίον ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ πάππος μιᾷ μόνης οὔσης αὐτῷ θυγατρός λαμβάνει πάλιν τὴν Διοκλέους ἀδελφὴν, ἐξ ἧς αὐτῷ ἐγγινέσθην υἱεῖς δύο. καὶ ἐκείνην τε ἔτρεφε παρὰ τῇ γυναικὶ καὶ μετὰ τῶν ἐξ ἐκείνης παίδων,
- 8 ἐκείνων τε ἔτι ζώντων, ἐπεὶ συνοικεῖν εἶχεν ἡλικίαν, ἐκδίδωσιν αὐτὴν Ναυσιμένει Χολαργεῖ, σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις πέντε καὶ εἴκοσι μναῖς ἐπιδούς. κακείνος μὲν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἔτεσι μετὰ ταῦτα κάμων ἀποθνήσκει, πρὶν αὐτῷ γενέσθαι παῖδας ἐκ τῆς ἡμετέρας μητρός· ὁ δὲ πάππος κομισάμενος αὐτήν, καὶ τὴν προῖκα οὐκ ἀπολαβὼν ὅσῃν ἔδωκε διὰ τὴν Ναυσιμένους ἀπορίαν τῶν πραγμάτων, πάλιν ἐκδίδωσι τῷ ἐμῷ πατρὶ καὶ χιλίας
- 9 δραχμαῖς προῖκ' ἐπιδίδωσι. ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὗτοι λέγουσι, πῶς ἂν τις δείξειε γεγενημένα φανερώς; ἐγὼ ζητῶν ἐξεῦρον. ἀνάγκη τὴν ἐμὴν μητέρα, εἴτε θυγάτηρ ἦν Κίρωνος εἴτε μή, καὶ εἰ παρ' ἐκείνῳ διητᾶτο ἢ οὐ, καὶ γάμους εἰ διττοὺς ὑπὲρ ταύτης εἰστίασεν ἢ μή, καὶ προῖκα ἢν τινα ἐκάτερος ἐπ' αὐτῇ τῶν γημάτων ἔλαβε, πάντα ταῦτα εἰδέναι τοὺς οἰκέτας καὶ
- 10 τὰς θεραπαίνας ἃς ἐκείνος ἐκέκτητο. βουλόμενος οὖν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι μάρτυσιν ἔλεγχον ἐκ βασάνων ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα μᾶλλον αὐτοῖς πιστεῦντε μὴ μέλλουσι δώσειν ἔλεγχον ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι περὶ ὧν μαρτυροῦσι, τούτους ἡξίουν ἐκδοῦναι τὰς θεραπαίνας καὶ τοὺς οἰκέτας περὶ τε τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅσα τυγ-
- 11 χάνουσι συνειδότες. οὗτος δ' ὁ νῦν ὑμᾶς ἀξιώσω τοῖς αὐτοῦ μάρτυσι πιστεῦν. ἔφυγε τὴν βάσανον. καίτοι εἰ φανήσεται ταῦτα ποιῆσαι μὴ θελήσας, τί ὑπολείπεται τοῖς

3 γεγενημένην pr., π. s. v. post γεγε add. 2. — 5 τέτταρας Dbr., τρεῖς Rsk.: τριάκοντα — 7 γινέσθην: em. Turr. — καὶ ft. del. 8. 2 Harpocr. v. Χολαργεύς· Ἰσ. ἐν τ. π. τ. Κίρωνος (ex em. Blancardi) κλ. — 9 δρα. μᾶς pr., corr. 2 — ἀποδίδωσι: em. Rsk. 9. 5 ἢ οὐ del. Baizer — εἰ in v. add. 1: del. Schb. — 7 τοὺς in ras. 3 litt. corr. 1.

10. 2 ἐκ corr. 2, εἰς pr.

ἐκείνου μάρτυσιν ἢ δοκεῖν νῦν τὰν ψευδῇ μαρτυρεῖν, τοῦ-
του τηλικούτον ἔλεγχον πεφευγότες; ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδέν.
Ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῇ λέγω, λαβέ μοι πρῶτον | ταύτην τὴν
μαρτυρίαν καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἑμεῖς μὲν τοίνυν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ βάσανον ἀκρι- 12
βέστατον ἔλεγχον νομίζετε· καὶ ὁπόταν δούλοι καὶ ἐλευ-
θεροὶ παραγένηνται καὶ δέῃ εὐρεθῆναι τι τῶν ζητουμένων,
οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δού-
λους βασανίζοντες, οὕτω ζητεῖτε εὐρεῖν τὴν ἀλήθειαν τῶν
γεγενημένων. εἰκότως, ὦ ἄνδρες· σύνιστε γὰρ ὅτι τῶν
μὲν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς ἔδοξαν οὐ τὰληθῇ μαρτυ-
ρῆσαι, τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένες πώποτε ἐξηλέγχθη-
σαν ὡς οὐκ ἀληθῇ ἐκ τῶν βασάνων εἰπόντες. οὗτος δ' 13
ὁ πάντων ἀναισχυντότατος ἀνθρώπων λόγοις πεπλασμέ-
νοις καὶ μάρτυσιν οὐ τὰληθῇ μαρτυροῦσιν ἀξιῶσει πι-
στεύειν ὑμᾶς, φεύγων οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους; ἀλλ' οὐχ
ἡμεῖς, ἀλλὰ πρότερον ὑπὲρ τῶν μαρτυρηθήσεσθαι μελ-
λώντων ἀξιῶσαντες εἰς βασάνους ἐλθεῖν, τούτους δὲ φεύ-
γοντας..., οὕτως οἰησόμεθα δεῖν ὑμᾶς τοῖς ἡμετέροις
μάρτυσι πιστεῖν. Λαβέ οὖν αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρ-
τυρίας καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Τίνας εἰκὸς εἰδέναι τὰ παλαιά; δήλον ὅτι τοὺς χρω- 14
μένους τῷ πάμπῳ. μεμαρτυρήκασιν τοίνυν ἀκοὴν οὗτοι.
τίνας (δ') εἰδέναι τὰ περὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς μητρὸς ἀνάγκη;
τοὺς ἐγγνησάμενους καὶ τοὺς ἐκείνοις παρόντας ὅτε ἡγ-
γῶντο. μεμαρτυρήκασιν τοίνυν οἱ τε Νανσιμένους προσ-
ίγοντες καὶ οἱ τοῦ ἐμοῦ πατρός. τίνες δὲ οἱ τρεφομένην
ἔνδον καὶ θυγατέρα οὔσαν εἰδότες γνησίαν Κίρωνος; οἱ
νῦν ἀμφισβητοῦντες ἔργῳ φανερώς μαρτυροῦσιν ὅτι ταῦτ'
ἐστὶν ἀληθῇ, φεύγοντες τὴν βάσανον. ὥστε οὐ δῆπου

12. 4 χρῆσθαι pr., corr. 2 — 9 ἀληθεῖς pr., corr. 2. 13. 7 lac.
ind. Rsk., excid. ft. οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους ἐπιδειξάντες. 14. 3 δ'
add. Rsk. — 7 ἔνδον Rsk.: εἶδον

τοῖς ἡμετέροις ἂν ἀπιστήσαιτε εἰκότως, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς τούτων μάρτυσιν.

- 15 Ἡμεῖς τοίνυν καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς τούτοις ἔχομεν εἰπεῖν, ἵνα γνῶσεσθε ὅτι ἐκ θυγατρὸς ἡμεῖς Κίρωνος ἐσμέν. οἷα γὰρ εἰκὸς παίδων νιέων ἐξ ἑαυτοῦ θυγατρὸς, οὐδεπώποτε θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν, ἀλλ' εἴ τε μικρὰ εἴ τε μεγάλα θύοι, πανταχοῦ παρῆμεν ἡμεῖς καὶ συνεθύομεν. καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν αἰετὶς ἡμᾶς, 16 καὶ μετ' ἐκείνου τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτόν, καὶ τὰς ἐορτὰς ἔγχομεν παρ' ἐκείνον πάσας· τῇ Διὶ τε θύων τῇ Κτησίῳ, περὶ ἣν μάλιστα ἐκείνος θυσίαν ἐσπούδαζε καὶ οὔτε δούλους προσῆγεν οὔτε ἐλευθέρους ὀφνειούς, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει. ταύτης ἡμεῖς ἐκοινωνοῦμεν καὶ τὰ ἱερὰ συνεχειρουργοῦμεν καὶ συνεπετίθεμεν καὶ τᾶλλα συνεποιοῦμεν, καὶ ἡὔχετο ἡμῖν ὑγίειαν διδόναι καὶ κτήσιν ἀγαθὴν, ὥσπερ εἰκὸς ὄντα πάππον. 17 καίτοι εἰ μὴ θυγατρίδους ἡμᾶς ἐνόμιζεν εἶναι καὶ μόνους ἐκγόνους ἑώρα λοιποὺς καταλειμμένους αὐτῇ, οὐκ ἂν ποτε ἐποίει τούτων οὐδέν, ἀλλὰ τόνδ' ἂν αὐτῇ παρίστατο, ὃς ἀδελφίδους αὐτοῦ νῦν εἶναι φησι. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθὴ πάντ' ἐστίν, ἀκριβέστατα μὲν οἱ τοῦ πάππου θεράποντες ἴσασιν, οὓς οὗτος παραδούνασθαι εἰς βάσανον οὐκ ἠθέλησεν, ἴσασι δὲ (τὰ) περιφανέστατα καὶ τῶν ἐκείνων χρωμένων τινές, οὓς παρέξομαι μάρτυρας. Καὶ μοι λαβὲ τὰς μαρτυρίας καὶ ἀναγνώθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

- 18 Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων δηλὸν ἐστὶ μόνον ὅτι ἦν ἡμῶν ἡ μήτηρ θυγάτηρ γνησία Κίρωνος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ὁ πατήρ ἡμῶν ἔπραξε καὶ ἐξ ὧν αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν

10 ἡμετέροις pr., corr. 2 — ἀπιστήσας: em. Bk. 15. 2 ἵνα: οἷς Bk. — γνῶσ.σθαι pr., a in ras. corr. 2 (sic) — 3 παίδων in ras. add. 1: πάππον ὄντα ποιῶν Rsk. — νιέων: ὄντων Sauppe — 5 παρ.ε-μεν pr., corr. 2. 16. 3 τῷ... pr. — 6. 7 συνετίθεμεν: em. Schb. — 7 τᾶλα (acc. in ras.). 17. 6 οὗτος Dbr.: αὐτὸς — 7 τὰ add. de meo.

18. 3 ἐκ ante τῶν δημ. eras.

περὶ αὐτῆς ἐγίνωσκον. ὅτε γὰρ ὁ πατήρ αὐτὴν ἐλάμβανε, γάμους εἰστίασε καὶ ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους μετὰ τῶν αὐτοῦ προσηκόντων, τοῖς τε φράτερσι γαμηλίαν εἰσίνεγκε κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους. αἱ τε γυναῖκες αἱ 1 τῶν δημοτῶν μετὰ ταῦτα προύκριναν αὐτὴν μετὰ τῆς Διοκλέους γυναικὸς τοῦ Πιθέως ἄρχειν εἰς [τὰ] Θεοδοφῶρια καὶ ποιεῖν τὰ νομιζόμενα μετ' ἐκείνης. ὁ τε πατήρ ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐγενόμεθα, εἰς τοὺς φράτερας ἡμᾶς εἰσγάγεν, ὁμόσας κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἢ μὴν ἐξ ἀστῆς καὶ ἐγγυητῆς γυναικὸς εἰσάγειν· τῶν δὲ φρατέρων οὐδεὶς ἀντείπεν οὐδ' ἡμφεσβήτησε μὴ οὐκ ἀληθῆ ταῦτα εἶναι, πολλῶν ὄντων καὶ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα σκοπουμένων. καὶ 2 τοι μὴ οἶεσθ' ἅν, εἰ τοιαύτη τις ἦν ἡ μήτηρ ἡμῶν οἶαν οὗτοι φασι, μήτ' ἂν τὸν πατέρα ἡμῶν γάμους ἐστίαν καὶ γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν, ἀλλὰ ἀποκρύψασθαι ταῦτα πάντα, μήτε τὰς τῶν ἄλλων δημοτῶν γυναῖκας αἰρεῖσθαι ἂν αὐτὴν συνιεροποιεῖν τῇ Διοκλέους γυναικὶ καὶ κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν, ἀλλ' ἑτέρα ἂν τινι περὶ τούτων ἐπιτρέπειν, μήτε τοὺς φράτερας εἰσδέχεσθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ κατηγορεῖν καὶ ἐξελέγχειν, εἰ μὴ πάντοθεν ἦν ὁμολογούμενον τὴν μητέρα ἡμῶν εἶναι θυγατέρα γνησίαν Κίρωνος. νῦν δὲ τῇ περιφανείᾳ τοῦ πράγματος καὶ τῇ συνειδέναι ταῦτα πολλοὺς σὺδαμόθεν ἡμφεσβητήθη τοιοῦτον οὐδέν. Καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω, καλεῖ τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Διοκλῆς ἐπραξεν 2 ὅτε ἡμῶν ὁ πάππος ἐτελεύτησε, γινῶναι ῥᾷδιον ἔτι ὁμολογούμεθα εἶναι θυγατριδοὶ Κίρωνος. ἦκον γὰρ ἐγὼ κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐμαντοῦ, τῶν ἐμαντοῦ οἰκείων τινὰ ἔχων, ἀνεψιὸν τοῦ πατρός· καὶ Διοκλέα μὲν οὐ κατέλαβον ἔνδον, εἰσελθὼν δὲ εἴσω κομίζειν οἶος ἦν, ἔχων τοὺς οἷσοντας. δεομένης δὲ τῆς τοῦ 2:

19. 3 πίττως: em. Sauppe — τὰ s. v. 1: del. de meo — 4 νομίζω| pr., μενα in mg. 1. 20. 4 ἀποκρύψασθε pr., corr. 2 — 6 σὺν ἱεροποιῶν pr., corr. 1 — 7 ἂν post εἰσδέχεσθαι v. 8 transp. Hr. — 12 ταῦτ' pr., corr. 1. 21. 5 οἰκείον pr., corr. 1. — 6 εἴσω in v. add. 1.

πάππου γυναικὸς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτὸν ἐκείνης θάπτειν, καὶ λεγούσης ὅτι βούλويت' ἂν αὐτὴ τὸ σῶμα τὸ ἐκείνου συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν καὶ κοσμήσαι, καὶ ταῦτα ἱκετενούσης καὶ κλαιούσης, ἐπεισθὴν, ὡς ἄνδρες, καὶ τούτῳ προσελθὼν μαρτύρων ἑναντίον εἰπον ὅτι ἐντεῦθεν ποιήσομαι τὴν ταφὴν· δεδεσμένη γὰρ εἶη ταῦτα ποιεῖν ἢ
23 τούτου ἀδελφῇ. καὶ ταῦτα Διοκλῆς ἀκούσας οὐδὲν ἀντείπεν, ἀλλὰ καὶ ἐωνίσθαι τι τῶν εἰς τὴν ταφὴν, τῶν δὲ ἄρραβῶνα δεδοκέναι οὗτος φάσκων ταῦτα ἥξιον παρ' ἐμοῦ λαβεῖν, καὶ διωμολογήσατο τῶν μὲν ἡγορασμένων τιμὴν ἀπολαβεῖν, ὧν δὲ ἄρραβῶνα ἔφασκε δεδοκέναι, συστήσαι τοὺς λαβόντας. εὐθὺς οὖν τοῦτο παρεφθέγγετο, ὡς οὐδ' ὀτιοῦν εἶη Κίρων καταλελοιπώς, οὐδένα λόγον ἐμοῦ πῶ
24 ποιουμένου περὶ τῶν ἐκείνου χρημάτων. καίτοι εἰ μὴ ἦν θυγατριδοῦς Κίρωνος, οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο, ἀλλ' ἐκείνους ἂν τοὺς λόγους ἔλεγε „σὺ δὲ τίς εἶ; σοὶ δὲ τί προσῆκει θάπτειν; οὐ γινώσκω σε· οὐ μὴ εἴσει εἰς τὴν οἰκίαν.“ ταῦτ' εἰπεῖν προσῆκεν, ἃ περ νῦν ἑτέρους πέπεικε λέγειν. νῦν δὲ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν εἶπεν, εἰς ἧν δὲ τὰργύριον ἐκέλευεν εἰσενεγκεῖν. Καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

25 Οὐ τοίνυν ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδὲ ὁ νῦν ἀμφισβητῶν τοῦ κλήρου τοιοῦτον εἶπεν οὐδέν, ἀλλ' ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητεῖ. κακείνου τὸ μὲν παρ' ἐμοῦ κομισθὲν ἀργύριον οὐκ ἐθελήσαντος ἀπολαβεῖν, παρὰ τούτου δ' ἀπειληφέναι τῇ ὑστεραίᾳ φάσκοντος, οὐκ ἐκωλύομένην συνθάπτειν ἀλλὰ πάντα συνεποιοῦν· οὐχ ὅπως τοῦδε ἀναλίσκοντος οὐδὲ Διοκλέους, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε
26 γιγνομένων τῶν εἰς αὐτὸν ἀναλωμάτων. καίτοι καὶ τοῖτ' ἐπροσῆκεν, εἰ μὴ πάππος ἦν μοι Κίρων, ὠθεῖν (καὶ) ἐκβάλλειν καὶ κωλύειν συνθάπτειν. οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἢ

23. 7 εἶη Rsk.: ἔνι 23. 2 τῶν δὲ Bk.: τὸν δὲ — 7 καταλελοιπὸν:

24. 4 σε. — εἴσει εἰς Bk.: εἰσίη; — 6 Harpocr. v. εἰς ἧν· ἀντ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος (ex em Yalesii) κλήρου. 25. 6 ὅπως: ὡς Bk. 26. 2 .μοι pr. — καὶ add. Schb

μοι πρὸς τοῦτον· ἐγὼ μὲν γὰρ εἶων αὐτὸν ἀδελφιδοῦν
 ὅσα τοῦ πάππου ταῦτα πάντα συμποιεῖν, τούτῳ δ' ἔμ'
 οὐ προσήκεν ἔαν, εἴπερ ἀληθῆ ταῦτα ἦν ἃ περ νῦν λέγειν
 τολμῶσιν. ἀλλ' οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατε- 27
 πέπληκτο, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐμοῦ ποιούμενου
 λόγους, καὶ κατηγοροῦντος Διοκλέους ὅτι τὰ χρήματα ἀπο-
 στερῶν τούτῳ μοι πέπεικεν ἀμφισβητεῖν, οὐκ ἐτόλμησεν
 γρύξαι τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰπεῖν ἃ νῦν τολμᾷ λέγειν.
 Καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρ-
 τιρας.

MARTYRES.

Πόθεν χρὴ πιστεῦεσθαι τὰ εἰρημένα; οὐκ ἐκ τῶν 28
 μαρτυριῶν; οἴμαι γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας; οὐκ ἐκ
 τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν | δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων
 λόγοις; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη.
 πῶς οὖν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε γνησίαν οὔσαν θυγα-
 τέρα Κίρωνος τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἢ τοῦτον τὸν τρόπον
 ἐπιδεικνύς; τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων παρε- 29
 χόμενος, τῶν δὲ ἔτι ζώντων τοὺς εἰδότας ἕκαστα τούτων,
 οἱ συήδесαν παρ' ἐκείνῳ τρεφομένην, θυγατέρα νομιζο-
 μένην, δις ἐκδοθεῖσαν, δις ἐγγυηθεῖσαν, ἔτι δὲ περὶ πάν-
 των τούτων βάσανον ἐξ οἰκετῶν πεφευγότας, οἱ ταῦτα
 πάντα ἤδесαν, ἔγωγε μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους οὐκ
 ἂν ἔχοιμι πιστεῖς μελίζους τούτων εἰπεῖν, ἀλλ' ἱκανὰς εἶναι
 νομίζω τὰς εἰρημένας.

Φέρε δὴ, καὶ ὡς προσήκει ἐμοὶ μᾶλλον ἢ τούτῳ τῶν 30
 Κίρωνος χρημάτων, νῦν ἤδη τοῦτο ἐπιδείξω. καὶ νομίζω
 μὲν ἀπλῶς [καὶ] ὑμῖν ἤδη εἶναι φανερόν ὅτι οὐκ ἐγγυτέρω
 τῆς ἀγχιστείας εἰσὶν οἱ μετ' ἐκείνου φύντες ἢ οἱ ἐξ ἐκεί-

27. 1. 2 καταπέπληκτο: em. Ald. — 2 μνήματος Schoem.: βήμα-
 τος — 3 καὶ in v. add. 1 — 5 γρύξαι Scaliger (acc. em. Cob.): ἐρύξαι
 — οὐδ' Bk.: οὐτ' — 6 ὡς ἀληθῆ in mg. et ὡς post ὅτι add. 1. 28. 1 sqq.
 cf. fr. III 2. 29. 1 τοὺς ἀκοὴν μαρτυροῦντας Rsk. — 5 τούτους Ald.
 et vulgo — 6 ἔγωγε Dbr.: ἐγὼ δὲ — 7 μάλ', corr. 1 — ἱκανῶς
 pr., corr. 1. 30. 1 ἐμοὶ Bk.: μοι s. v. 1 — 3 μὲν in ras. 3 litt.
 corr. 1 — καὶ s. v. 1: del. de meo.

νου γεγονότες. πῶς γάρ; οἱ μὲν γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς, οἱ δ' ἔκγονοι τοῦ τελευτήσαντος, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὕτως ἐχόντων τολμῶσιν ἀμφισβητεῖν, καὶ ἔξ αὐτῶν
31 τῶν νόμων ἀκριβέστερον διδάξομεν· εἰ γὰρ ἔζη μὲν ἡ ἐμὴ μήτηρ, Θυγάτηρ δὲ Κίρωνος, μηδὲν δὲ ἐκείνος διαθέμενος ἐτελεύτησεν, ἦν δὲ ἀδελφὸς οὗτος αὐτῷ, μὴ ἀδελφιδούς, συνοικῆσαι μὲν ἂν τῇ γυναικὶ κύριος ἦν, τῶν δὲ χρημάτων οὐκ ἂν, ἀλλ' οἱ γενόμενοι παῖδες ἐκ τούτου καὶ ἔξ ἐκείνης, ὁπότε ἐπὶ δίετες ἤβησαν· οὕτω γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ τοίνυν καὶ ζωσῆς κύριος αὐτὸς μὴ ἐγένετο τῶν τῆς γυναικός, ἀλλ' οἱ παῖδες, δῆλον ὅτι καὶ τετελευτηκυίας, ἐπεὶ παῖδας ἡμᾶς καταλέλοιπεν, οὐ τούτοις ἀλλ' ἡμῖν προσήκει κληρονομεῖν τῶν χρημάτων.

32 Οὐ τοίνυν ἐκ τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς κακώσεως νόμου δῆλόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ὁ πάππος, ἔνδεός δὲ ἦν τῶν ἐπιτηδείων, οὐκ ἂν οὗτος ὑπόδικος ἦν τῆς κακώσεως ἀλλ' ἡμεῖς. κελεύει γὰρ τρέφειν τοὺς γονέας· γονεῖς δ' εἰσὶ μήτηρ καὶ πατὴρ καὶ πάππος καὶ τήθη καὶ τούτων μήτηρ καὶ πατήρ, ἔαν ἔτι ζῶσιν· ἐκείνη γὰρ ἀρχὴ τοῦ γένους ἐστὶ, καὶ τὰ ἐκείνων παραδίδονται τοῖς ἐγγόνις· διόπερ ἀνάγκη τρέφειν αὐτούς ἐστι, καὶ μηδὲν καταλείψωσι. πῶς οὖν δίκαιόν ἐστιν, ἔαν μὲν μηδὲν καταλείψωσιν, ἡμᾶς ὑποδικούς εἶναι τῆς κακώσεως, ἦν μὴ τρέφωμεν, εἰ δὲ τι καταλελοίπασι, τόνδ' εἶναι κληρονόμον ἀλλὰ μὴ ἡμᾶς; οὐδαμῶς δῆπουθεν.

33 Πρὸς ἕνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω, καὶ τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ἡμᾶς ἐρωτήσω· ὅξιστα γὰρ οὕτω μάθοιτ' ἂν. Κίρωνος πότερον Θυγάτηρ ἢ ἀδελφὸς ἐγγυτέρω τοῦ γένους ἐστὶ; δῆλον γὰρ ὅτι Θυγάτηρ· ἡ μὲν γὰρ ἔξ ἐκείνου γέγονεν, ὁ δὲ μετ' ἐκείνου. Θυγατρὸς δὲ παῖδες ἢ ἀδελφός; παῖδες δῆπουθεν· γένος γὰρ ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια

31. 5 ἀλλ' οἱ corr. 2, ἄλλοι pr. — ἐκ corr. 2, οἱ pr. — 6 δίετες corr. 2, διατο.σ pr. **32.** 1 περὶ τοῦ pr., transpositionis signa β et α s. v. 1 — 3 ὑπόδικος Scaliger: ἐπίδικος — 6 ἐκείνη pr., ἐκείνοι corr. 1

— 7 ἐστὶ pr., εἰσὶ corr. 2 — παραδίδο.ται — 11 εἰ in ras. 2 litt. corr. 1

33. 3 πρότερον pr.

τουτ' ἔστιν. εἰ δὴ προέχομεν ἀδελφοῦ τοσοῦτον, ἢ που τοῦδε γ' ὄντος ἀδελφίδου πάμπολυ πρότεροί ἐσμεν. δέδοικα δὲ μὴ 84
 μίαν ὁμολογούμενα λέγων ἐνοχλεῖν ὑμῖν δόξω· πάντες γὰρ
 ἡμεῖς τῶν πατρῶων, τῶν παππῶων, τῶν ἔτι περαιτέρω
 κληρονομεῖτε ἐκ γένους παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἀνεπί-
 δακον, καὶ οὐκ οἶδ' εἴ τιμι πρὸ τοῦ πώποτε τοιοῦτος ἀγὼν
 συμβέβηκεν. ἀναγνούς οὖν τὸν τῆς κακώσεως νόμον, ὧν
 ἕνεκα τὰλλα γίγνεται, καὶ ταῦτ' ἤδη πειράσομαι διδάσκειν.

NOMOS.

Κίρων γὰρ ἐκέκτητο οὐσίαν, ὧ ἄνδρες, ἀγρὸν μὲν 85
 Φλυῆσι, καὶ ταλάντου ῥαδίως ἄξιον, οἰκίας δ' ἐν ἄστει
 δύο, τὴν μὲν μίαν μισθοφοροῦσαν, παρὰ τὸ ἐν Αἰμναῖς
 Διονύσιον, δισχιλλας εὐρίσκουσαν, τὴν δ' ἑτέραν, ἐν ἣ αὐ-
 τὸς ᾤκει, τριῶν καὶ δέκα μνῶν· ἔτι δὲ ἀνδράποδα μισθο-
 φοροῦντα καὶ δύο θεραπαίνας καὶ παιδίσκην, καὶ ἐπιπλα
 δι' ὧν ᾤκει τὴν οἰκίαν, σχεδὸν σὺν τοῖς ἀνδραπόδοις ἄξια
 τρισκαίδεκα μνῶν· σύμπαντα δὲ ὅσα φανερά ἦν, πλέον ἢ
 ἑνεήκοντα μνῶν· χωρὶς δὲ τούτων δανείσματα οὐκ ὀλίγα,
 ἀφ' ὧν ἐκεῖνος τόκους ἐλάμβανε. τούτοις Διοκλῆς μετὰ 86
 τῆς ἀδελφῆς | πάλαι ἐπεβούλευεν, ἐπειδὴ τάχιστα οἱ παῖ-
 δες οἱ Κίρωνος ἐτελεύτησαν. ἐκείνην μὲν γὰρ οὐκ ἐξεδί-
 δου δυναμένην ἔτι τεκεῖν παῖδας ἐξ ἑτέρου ἀνδρός, ἵνα
 μὴ χωρισθείσης περὶ τῶν αὐτοῦ βουλευσαίτο καθάπερ
 προσῆκεν, ἐπειθε δὲ μένειν φάσκουσαν ἐξ αὐτοῦ κυεῖν
 οἶεσθαι, προσποιουμένην δὲ διαφθείρειν ἄκουσαν, ἵν'
 ἐλπίζων ἀεὶ γενήσεσθαι παῖδας αὐτῇ μηδέτερον ἡμῶν
 εἰσποιήσαιο υἱόν· καὶ τὸν πατέρα διέβαλλεν αἰεί, φάσκων
 αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τοῖς ἐκείνου. τὰ τε οὖν χρέα πάντα 87
 ὅσα ὠφείλετο αὐτῇ, καὶ (τοὺς) τόκους ἐπειθε... τὰ τε

7. 8 τοῦδε γ' ὄντος Rsk.: τοῦ λέγοντος 84. 2 ἡμῖν pr., corr. 1
 — 4. 5 ἀνεπίδικον Rsk.: ἐπίδικον — 5 προτοῦ Rsk. (acc. em. Bk.):
 πρώτῳ — 6 τὸν corr. 1, τ. pr. — 7 τὰλλα: ταῦτα Dbr., ft. τὰλλα
 πάντα — ταῦτ' ἤδη Rsk.: ταύτη δὴ 85. 3. 4 Harpocr. v. ἐν Αἰμναῖς
 Διονύσιον· Ἰσαῖος περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρον — δισχιλλας (sic A): ft. χιλias
 — 5. 6 μισθοφ.: excidit numerus. Bk. 86. 3 οἱ ante κίρωνος s. v. 1 —
 8 .. δεύτερον pr., μη in ras. corr. 2. 87. 2 τοὺς add. Hrw. — τόκους corr. 1,
 τό.ους pr. — ἐπειθε πρᾶττεσθαι Rsk. — τε pr. (ci. Sauppe), γε corr.

φανερὰ δι' αὐτοῦ ποιεῖσθαι, παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον
 θεραπεύειαι καὶ κολακείαις, ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου περι-
 ἔλαβεν. εἰδὼς δὲ ὅτι πάντων ἐγὼ τούτων κατὰ τὸ προ-
 ἦκον εἶναι κύριος ζητήσω, ὁπότε ἔ πάππος ἐτελεύτησεν,
 εἰσιέναι μὲν με καὶ θεραπεύειν ἐκείνον καὶ συνδιατρέβειν
 οὐκ ἐκώλυε, δεδιδῶς μὴ τραχυνθεὶς εἰς ὀργὴν κατασταίην
 πρὸς αὐτόν, παρεσκεύαζε δέ μοι τὸν ἀμφισβητήσοντα τῆς
 οὐσίας, μέρος πολλοστὸν τούτῳ μεταδιδούς εἰ κατορθώ-
 σειεν, αὐτῷ δὲ ταῦτα πάντα περιποιῶν, καὶ οὐδὲ πρὸς
 τούτον ὁμολογῶν τὸν πάππον χρήματα καταλιπεῖν, ἀλλ'
 38 εἶναι φάσκων οὐδέν. καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ἐτελεύτησεν, ἐν-
 τάφια προπαρασκευασάμενος τὸ μὲν ἀργύριον ἐμὲ ἐκέλευεν
 ἐνεγκεῖν, ὡς τῶν μαρτύρων ἠκούσατε μαρτυρησάντων, ἀπει-
 ληφέναι δὲ παρὰ τοῦδε προσεποιεῖτο, παρ' ἐμοῦ δὲ οὐκ-
 ἐτι ἤθελεν ἀπολαβεῖν, ὑποπαρωθῶν, ὅπως ἐκείνος δοκοῖη
 θάπτειν ἀλλὰ μὴ ἐγὼ τὸν πάππον. ἀμφισβητούντος δὲ
 τούτου καὶ τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐκείνος
 κατέλιπε, καὶ οὐδὲν φάσκοντος καταλελοιπέναι, βιάσασθαι
 μὲν καὶ τὸν πάππον μεταφέρειν ἐν ταῖς τοιαύταις ἀκαι-
 ρίαις οὐκ ᾔμην δεῖν, τῶν φίλων μοι ταῦτα γινωσκόν-
 των, συνεποιοῦν δὲ καὶ συνέθαπτον, ἔξ ὧν ὁ πάππος
 39 κατέλιπε τῶν ἀναλωμάτων γιγνομένων. καὶ ταῦτα μὲν
 οὕτως ἀναγκασθεὶς ἔπραξα τούτον τὸν τρόπον· ὅπως δὲ
 μηδὲν μου ταύτῃ πλεονεκτοῖεν, παρ' ὑμῖν φάσκοντες οὐ-
 δὲν με εἰς τὴν ταφὴν ἀνηλωκέαι, τὸν ἐξηγητὴν ἐρόμενος
 ἐκείνου κελεύσαντος ἀνήλωσα παρ' ἐμαντοῦ καὶ τὰ ἔνστα
 ἐπήνεγκα, ὡς οἷόν τε κάλλιστα παρασκευάσας, ἵνα αὐτῶν
 ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν, καὶ ἵνα μὴ δοκοῖεν οὗ-
 τοι μὲν ἀνηλωκέαι πάντα, ἐγὼ δὲ οὐδέν, ἀλλ' ὁμοίως
 καὶ γὰρ.

40 Καὶ τὰ μὲν γεγενημένα, καὶ δι' ἃ τὰ πράγματα ταῦτα

6 τελευτήσκειν Scaliger — 10 τοῦτο pr., corr. 1. 38. 10 ταῦτα
 γινωσκόντων Rsk. sec. de meo: ταῦτα ... γινωσκόντων pr., συγγι in
 ras. corr. 1, v supra o add. 2 — 11 συνθάπτων pr., corr. 2. 39. 4
 Harpocr. v. ἐξηγητής: Ἰσ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος (ex em. Valesii) κλή-
 ρου — 5 καὶ in v. add. 2.

ἔχομεν, σχεδόν τι ταῦτ' ἐστίν, ὃ ἄνδρες· εἰ δὲ εἰδείτε
 τὴν Διοκλέους ἀναισχυντίαν, καὶ περὶ τὰ ἄλλα οὐδέν. οὗτος μὲν γὰρ
 οὐκ ἂν ἀπιστήσαιτε τῶν εἰρημένων οὐδέν. οὗτος μὲν γὰρ
 ἔχει τὴν οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστι λαμπρός, ἀλλοτρίαν,
 ἀδελφῶν τριῶν ὁμομητρίων ἐπικλήρων καταλειφθεῖσων
 αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῶν εἰσποιήσας, οὐδεμίαν ἐκείνου περὶ
 τούτων ποιησαμένου διαθήκην. τοῖν δ' ἀδελφαῖν τοῖν 41
 δυοῖν ἐπειδὴ τὰ χρήματα εἰσεπράττετο ὑπὸ τῶν ἐκείναις
 συνοικούντων, τὸν μὲν τὴν πρεσβυτέραν ἔχοντα κατοικο-
 δομήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἡτίμωσε, καὶ γραφὴν ὕβρεως
 γραφεὶς οὐδέπω τούτων δίκην δέδωκε, τῆς δὲ μετ' ἐκείνην
 γενομένης τὸν ἄνδρα ἀποκτείνειν κελεύσας οἰκέτην ἐκείνον
 μὲν ἐξέπεμψε, τὴν δ' αἰτίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἔτρεψε, κατα- 42
 πλήξας δὲ ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις προσαγγήρηται τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐπιτροπεύσας, καὶ κατέχει τὸν ἀγρόν,
 φελλέα δὲ [χωρία ἅττα] ἐκείνῃ δέδωκε. καὶ ταῦτα ὅτι
 ἀληθῆ λέγω, δεδίασι μὲν αὐτόν, ἴσως δ' ἂν μοι καὶ μαρ-
 τυρῆσαι θελήσειαν· εἰ δὲ μή, τοὺς εἰδότας παρέξομαι μάρ-
 τυρας. Καὶ μοι κάλει δεῦρο αὐτοὺς πρῶτον.

MARTYRES.

Οὕτω τοίνυν ἀσελγῆς ὢν καὶ βίαιος καὶ τὴν τῶν ἀδελ- 43
 φῶν οὐσίαν ἀπεστερηκώς οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων,
 ἀλλ' ὅτι δίκην οὐδεμίαν αὐτῶν δέδωκεν, ἥκει καὶ τὰ τοῦ
 πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσων, καὶ τούτῃ δύο μνᾶς,
 ὡς ἀκούομεν, | μόνας δεδωκώς οὐ μόνον περὶ χρημάτων
 ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πατρίδος εἰς κινδύνους καθί-
 στησιν. ἐὰν γὰρ ἐξαπατηθῇτε ὑμεῖς πεισθέντες ὡς ἡ
 μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολίτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμεν· μετ' Εὐ-

40. 2 τι pr., τοι corr. 1 — 4 ἀπιστήσαιτε Rsk., 'πιστήσαιτ' ἴσως
 Schb.: ἀπιστήσαι τις — 5 ἔχει Baiter: εἶχε — 6 τριῶν corr. 2, τινῶν
 pr. 41. 4 ἡτίμωσε Schoem. — 5 ἔδωκε: em. Wesseling. 42. 4

φελλεᾶδε χωρία ἅτα pr., φελλεᾶ δε et ἅτα corr. 1: φέλλεα δὲ χωρία
 ἅττα Wesseling, ἅττα cum Ald., χωρία ἅττα del. Rsk. Cf. Harpocr. v.
 φελλέα· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Κίρωνος (κίρωνος: em. Blancard) κλή-
 ρον. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν — 6 ἐθελήσειαν
 corr. 1. 43. 2 ἀποστερηκώς pr., corr. 1.

κλείδην γὰρ ἄρχοντα γεγόναμεν. ἄρα περὶ μικρῶν τινῶν
 44 ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε; καὶ ζῶντος μὲν τοῦ πάππου
 καὶ τοῦ πατρὸς οὐδεμίαν αἰτίαν εἶχομεν, ἀλλ' ἀναμφι-
 σβήτητοι τὸν ἅπαντα χρόνον διετελέσαμεν· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖ-
 νοι τετελευτήκασι, καὶ νῦν νικήσωμεν, ὄνειδος ἔξομεν,
 διότι ἡμφεσβητήθημεν, διὰ τὸν Ὀρέστην τοῦτον τὸν κακῶς
 ἀπολούμενον, ὃς μοιχὸς ληφθεὶς καὶ παθὼν ὃ τι προσ-
 ἤκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας οὐδ' ὥς ἀπαλλάττεται
 τοῦ πράγματος, ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι. τοῦτον
 μὲν οὖν, οἷός ἐστι, καὶ νῦν ἀκούετε καὶ αὐτὸς ἀκριβέστε-
 ρον πεύσεσθε, ὅταν κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ἡμεῖς εἰσῶμεν·
 45 ὑμῶν δ' ἐγὼ δέομαι καὶ ἱκετεύω, μὴ με περιδῶτε περὶ
 τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρημάτων ὧν ὁ πάππος κατέλιπε,
 μηδ' ἀποστερηθέντα, ἀλλὰ βοηθήσατε καθ' ὅσον ὑμῶν
 ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος. ἔχετε δὲ πίστεις ἱκανὰς ἐκ
 μαρτυριῶν, ἐκ βασάνων, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων, ὅτι τ' ἐσμέν
 (ἐκ) θυγατρὸς γνησίας Κίρωνος, καὶ ὅτι προσήκει ἡμῖν
 μᾶλλον ἢ τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐκείνου χρημάτων, ἐκ-
 46 γόνοις οὖσι τοῦ πάππου. μνησθέντες οὖν καὶ τῶν ὀρκων
 οὓς ὁμόσαντες δικάζετε, καὶ τῶν λόγων οὓς εἰρήκαμεν, καὶ
 τῶν νόμων, ἧ δίκαιόν ἐστι, ταύτῃ τὴν ψῆφον τίθεσθε.

Οὐκ οἶδ' ὃ τι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐ-
 δὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων. Λαβὲ δ' αὐτοῖς τὴν μαρτυ-
 ρίαν τὴν λοιπὴν, ὡς ἐλήφθη μοιχός, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

-
44. 4 νικήσωμεν pr., corr. 2 — 7 ἀπαλλάττε.αι pr., corr. 1 —
 10 πεύσεσθαι pr., corr. 2. 45. 3 βοηθ.΄σατε pr., corr. 1 — 6 ἐκ add.
 Dbr. — 7. 8 ἐ.γόνοις pr., γ in ras. corr. 1 — 8 οὖσι in mg. 1.
 46. 3 τίθεσθαι pr., s supra αι add. 1 — 7 tit. add. Rsk.
-

IX.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀστυφίλος καὶ ὁ λέγων τὸν λόγον ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἀστυφίλου διαθήκας προήνεγκε Κλέων τις, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, φάσκων αὐτὰς γενέσθαι εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀστυφίλου κατηγορεῖ τῶν διαθηκῶν ὡς πλαστῶν. Ἡ στάσις στοχασμός.

5

Ἀδελφός μοι ἦν ὁμομήτριος, ὃ ἄνδρες, Ἀστυφίλος, οὗ ἔστιν ὁ κληρὸς· ἀποδημήσας οὖν μετὰ τῶν εἰς Μυτιλήνην στρατιωτῶν ἐτελεύτησε. πειράσσομαι δ' ὑμῖν ἐπιδείξαι ὅπερ ἀντώμοσα, ὥς οὔτε ἐποιήσατο ἐκεῖνος υἱὸν ἑαυτῷ, οὔτ' ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ, οὔτε διαθήκας κατέλιπεν, οὔτε προσήκει ἔχειν τὰ Ἀστυφίλου οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ ἐμοί. ἔστι γὰρ [ὁ] Κλέων οὗτος ἀνεψιὸς Ἀστυφίλῳ πρὸς πα- 2 τρός, ὁ δὲ υἱὸς ὁ τούτου, ὃν εἰσποιεῖ ἐκεῖνῳ, ἀνεψιαδοῦς. εἰσπολητός δ' ἦν ὁ πατήρ ὁ Κλέωνος εἰς ἄλλον οἶκον, καὶ οὗτοι ἔτι εἰσὶν ἐν ἐκεῖνῳ τῷ οἴκῳ, ὥστε γένει μὲν διὰ τὸν νόμον οὐδὲν προσήκουσιν Ἀστυφίλῳ. ἐπειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα οὐκ ἦν ἀμφισβήτησις, διαθήκας, ὃ ἄνδρες, ψευδεῖς — ὥς ἐγὼ οἶμαι ἐπιδείξειν — κατεσκευάσαν καὶ ζητοῦσιν ἀποστερησαί με τῶν (τοῦ) ἀδελφοῦ. καὶ οὕτω σφόδρα 3 Κλέων οὗτος καὶ πρότερον καὶ νῦν οὐδένα ἄλλον τὸν κληρὸν ἡγεῖται ἔξω ἐκ αὐτόν, ὥστ' ἐπειδὴ τάχιστα ἡγγέλθη Ἀστυφίλος τετελευτηκώς, τοῦ μὲν πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἀσθενούντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντος ἀλλὰ στρατευομένου, εἰς τὸ χωρίον ἐνεβάτευσε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκεῖνος κατέλιπεν, ἅπαντα ἔφη τοῦ υἱοῦ τοῦ ἑαυτοῦ εἶναι, πρὶν τι ὑμᾶς ψηφί-

IX tit. Cf. ad § 30. hyp. 4 πλαστ...στάσις pr., corr. 1. 1. 1 μοι ἦν μοιμήτριος pr., corr. (inter scrib.) 1. — 2. 3 μυτιλήνην: em. Turr., item 6, 6; 14, 2; 14, 10 — 4 ὅπερ corr. 1. ..περ pr. — 5 κατέλειπεν pr. 2. 1 ὁ del. Sauppe — 2 εἰσποιεῖν pr. — 7 καὶ s. v. 2 — 8 τῶν τοῦ Schoem.: τοῦ pr., τῶν ex τοῦ corr. 1. 3. 6 τὸ s. v. 1.

4 σασθαι. ἐπεὶ δ' ἐκομίσθη τὰ ὅσα τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ μ. προσποιούμενος πάλαι υἱὸς εἰσπεποιθῆσθαι οὐ προύθει οὐδ' ἔθαψεν, | οἱ δὲ φίλοι Ἀστυφίλου καὶ οἱ συστρατιῶται ὀρῶντες τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἀρρωστοῦντα, ἐμὲ δὲ οἱ ἐπιδημοῦντα, αὐτοὶ καὶ προύθεντο καὶ τὰλλα πάντα π νομιζόμενα ἐποίησαν καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ἀσθενοῦντα ἐπὶ τὸ μνήμα ἤγαγον εὖ εἰδότες ὅτι ἀσπάζοιτο αὐτὸ Ἀστυφίλος. τούτου δ' ὑμῖν αὐτοὺς τοὺς ἐπιτηδείους τοὶ ἐκείνου μάρτυρας παρέξομαι τῶν παρόντων.

MARTYRES.

5 'Οτι μὲν οὐκ ἔθαψε Κλέων Ἀστυφίλον, οὐδ' (ἂν) αἱ τὸς ἔξαρκος γένοιτο μεμαρτύρηταί τε ὑμῖν· ἐπειδὴ δὲ ἐπ' ἐδήμησα ἐγὼ καὶ ἡσθόμην καρπουμένους τούτους τὰ ἐκείνου, . . . ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ποιηθείη ὑπὸ Ἀστυφίλου, κα τούτων διαθήκας καταλίποι παρὰ Ἱεροκλεῖ Ἡφαιστιάδῃ ἀκούσας δ' ἐγὼ λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἐπορευόμην παρ τὸν Ἱεροκλέα, εὖ μὲν εἰδὼς ὅτι ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐπ' 6 τήδειος εἶη Κλέωνι, οὐχ ἡγούμενος δ' ἂν αὐτὸν τολμήσει τι ψεύσασθαι κατὰ Ἀστυφίλου τετελευτηκότος, καὶ ταῦτ θεῖον ὄντα καὶ ἐμοῦ καὶ ἐκείνου. ὅμως δέ, ὧ ἄνδρες, οὐδὲν τούτων ὑπολογισάμενος ὁ Ἱεροκλῆς, ἐρωτώμενος ὑπ' ἐμοῦ ἀπεκρίνατό μοι ὅτι ἔχοι τὰς διαθήκας· λαβεῖν δ' ἔφη αὐτὰς παρὰ Ἀστυφίλου, ὅτε εἰς Μυτιλήνην ἔμελλε ἐκεῖνος ἐκπλεῖν. Ὡς δὲ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀναγνώθι μοι ταίτην τὴν μαρτυρίαν [ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο].

MARTYRIA.

7 'Επειδὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες, οὔτε παραγενόμενος οὐδεὶ ἔτυχε τῶν οἰκείων ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἐτελεύτησεν, οὔτε ἐπ' ἐπεδήμουν ὅτε τὰ ὅσα αὐτοῦ δεῦρο ἐκομίσθη, ἀναγκασθὲ μοί ἐστιν ἐξ αὐτῶν ὧν οὗτοι λέγουσιν ἐλέγχειν ψευδεῖ

4. 3 ἔθα...εν pr., ψ in ras. 1 — οἱ Ἀστ. Bk. — 7 ἡσπάζετο Fuhl

5. 1 ἂν add. Bk. — 4 et ante ὁ s. v. et in mg. ternas lineola add. 1: lac. ind. Dbr. — 5 Ἱεροκλῆ pr., corr. 1 — ἡφαιστιάδῃ: eu Meursius — 6 ἀκούσας. ἐγὼ pr.; eras. vid. δ', quod restitui — 8 κλεινίου pr., corr. 2. 6. 3 θεῖον...οντα pr., corr. 2 — 8 gloss. de Rsk.

οὐσας τὰς διαθήκας [ὡς ἐποίησατο]. εἰκὸς γὰρ ἐκείνον οὐ μόνον ἐπιθυμεῖν υἱὸν ποιησάμενον καταλιπεῖν, ἀλλὰ καὶ σκοπεῖσθαι ὅπως κυριώτατα ἔσται ἃ ἂν διαθῇται, καὶ τὴν τε οὐσίαν, ὃν ἂν ἐκεῖνος εἰσποιοῖσθαι, οὗτος ἔξει, καὶ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τοὺς πατρῷους οὗτος βαδιεῖται, καὶ κτεντήσαντι αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου προγόνοις τὰ νομιζόμενα ποιήσει· ἅπαντα δὲ ταῦτα μάλιστα ἂν εἰδέναι ὅτι 8 γένοιτο, εἰ μὴ ἄνευ τῶν οἰκείων τῶν ἑαυτοῦ τὰς διαθήκας ποιοῖτο, ἀλλὰ πρῶτον μὲν συγγενεῖς παρακαλέσας, ἔπειτα δὲ φράτερας καὶ δημότας, ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ὄσους δύναιτο πλείστους· οὕτω γὰρ εἴτε κατὰ γένος εἴτε κατὰ δόσιν ἀμφισβητοῖη τις, ῥαδίως ἂν ἐλέγχοιτο ψευδόμενος. ὁ τοίνυν Ἀστυφίλος οὐδὲν φαίνεται τοιοῦτον ποιήσας, οὐδὲ παραστησάμενος οὐδένα τούτων ὅτε διέθετο ἃ οὗτοί φασιν, εἰ μὴ τις ἄρα ὑπὸ τούτων πέπεισται ὁμολογεῖν παρεῖναι. αὐτὸς δ' ἡμῖν πάντας τούτους μαρτυροῦντας παρέξομαι.

MARTYRES.

Ἵσως τοίνυν Κλέων οὕτοσί φησιν οὐκ εἰκὸς εἶναι 10 τεκμηρίοις ἡμᾶς χρῆσασθαι τούτοις τοῖς μάρτυσιν, ὅτι μαρτυροῦσι μὴ εἰδέναι Ἀστυφίλον ταῦτα διατιθέμενον. ἐγὼ δ' οἶμαι, περὶ γε διαθηκῶν οὐσης τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ περὶ τοῦ ποιηθῆναι τινα υἱὸν Ἀστυφίλῳ, ἡμῖν πολὺ βεβαιότεραν εἶναι μαρτυρίαν ἢν οἱ ἀναγκαῖοι ἐκείνου περὶ τῶν μεγίστων μὴ φασὶ παραγενέσθαι, μᾶλλον ἢ ἢν οἱ μὴδὲν προσήκοντες μαρτυροῦσι παρεῖναι. καὶ ἐχρῆν 11 δ', ὡς ἄνδρες, καὶ αὐτὸν Κλέωνα, μὴ δοκοῦντα εἶναι ἡλίθιον, ὅτε τὸν υἱὸν τὸν τούτου ἐποιεῖτο Ἀστυφίλος καὶ τὰς διαθήκας κατέλειπε, παρακαλέσαι εἰ τέ τινα συγγενῆ

7. 5 ὡς ἐποίησαντο Rsk., del. Dbr. — εἰκὸς in ras. add. 1 — 8 ὃν corr. 1, ἦν pr. 8. 1 μάλιστα ἂν Bk.: μάλιστα — εἰδέναι corr. 2, οἶδα pr. — 2 γένοιτο: em. Dbr. — ἑαυτοῦ corr. 2, ἑμαντοῦ pr. — 5 γένος εἴτε 10. 3 διατιθέμενον: et supra on et in mg. terna puncta posuit 1 — 5 εἰσποιοῖσθαι Nbr. — 6 ante ἦν eras. εἰς — οἱ ἐκείνου Sauppe. 11. 3 τὸν ante τούτου s. v. 1 — 4 κατέλειπε pr., e 2 eras. — τέ Dbr.: γέ

- ἐπιδημοῦντα ἐγίγνωσκεν, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτῳ περ ἔμ-
 βαρχυ ἦδαι Ἀστυφίλον χρώμενον. κωλύσαι μὲν γὰρ οὐδεὶς
 [ἂν] αὐτὸν ἐδύνατο, ὅτῳ ἐβούλετο, δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ· τοῦτῳ
 δ' ἂν μεγάλη μαρτυρία ἦν, ὅτι οὐ λάθρα ταῦτα διέδετο.
- 12 ἔτι δ', ὧ ἄνδρες, εἰ μὲν ὁ Ἀστυφίλος μηδένα ἐβούλετο
 εἰδέναι ὅτι τὸν Κλέωνος υἱὸν ἐποιεῖτο μηδ' ὅτι διαθήκας
 καταλίποι, εἰκὸς ἦν μηδὲ ἄλλον μηδένα ἐγγεγράφαι ἐν
 τῷ γραμματείῳ μάρτυρα· εἰ δ' ἐναντίον μαρτύρων φαί-
 νεται διαθέμενος, τούτων δὲ μὴ τῶν μάλιστα χρωμένων
 ἀλλὰ τῶν ἐντυχόντων, πῶς εἰκὸς ἐστὶν ἀληθεῖς εἶναι τὰς
- 13 διαθήκας; οὐ γὰρ ἡγοῦμαι ἔγωγε οὐδένα, υἱὸν ἑαυτῷ ποι-
 οῦμενον, τολμῆσαι ἄλλους τινὰς παρακαλέσαι ἢ | τούτους,
 οἷς περ καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων κοινωνὸν ἀνθ' αὐτοῦ εἰς τὸν
 ἔπειτα χρόνον ἐμελλε καταλιπεῖν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' αἰσχυ-
 ρῆναι οὐδενὶ προσήκει ἐπὶ τοιαύταις διαθήκαις ὡς πλει-
 στους μάρτυρας παρίστασθαι, νόμον γε ὄντος ἐξεῖναι ὅτῳ
 βούλοιο δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ.
- 14 Σκέψασθε δέ, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐκ τοῦ χρόνου ὃν οὗτοι
 λέγουσι περὶ τῶν διαθηκῶν. ὅτε γὰρ εἰς Μυτιλήνην ἐξ-
 ἔπλει στρατευόμενος, τότε φασὶν αὐτὸν ταῦτα διαθέσθαι·
 φαίνεται δὲ ὁ Ἀστυφίλος τῷ τούτων λόγῳ τὰ μέλλοντα
 ἅπαντα ἔσεσθαι προειδώς. πρῶτον μὲν γὰρ ἐστρατεύ-
 σατο εἰς Κόρινθον, ἔπειτα εἰς Θετταλίαν, ἔτι δὲ τὸν Θη-
 βαϊκὸν πόλεμον ἅπαντα, καὶ ἄλλοσε ὅπου περ αἰσθάνοιτο
 στρατεύμα συλλεγόμενον, ἅπανταχῇ ἀπεδήμει λοχαγῶν·
 καὶ οὐδ' ἐν μιᾷ τούτων τῶν ἐξόδων διαθήκας κατέλιπεν.
 ἡ δὲ εἰς τὴν Μυτιλήνην στρατεία τελευταία αὐτῷ ἐγένετο,
- 15 ἐν ἣ καὶ ἀπέθανε. τῷ οὖν ἂν ὑμῶν φανεῖν πιστόν, πρότε-
 ρον ἄλλας στρατείας τοῦ Ἀστυφίλου στρατευομένου καὶ ἐν
 εἰδότος ὅτι ἐν ἀπάσαις μέλλοι κινδυνεύειν, οὕτως ἀκριβῶς
 τὰ παρὰ τῆς τύχης συμβῆναι, ὥστε ἐν μὲν τῷ πρόσθεν

5. 6 ὅτῳ περ ἔμβραχυ Cob.: ὅτῳ ἐπιβραχύ περ (ἐπὶ pr.). — 7 ἂν
 s. v. 1: del. Schb. — 8 δ' corr. 1, γ' pr. 12. 3 ἦν.... pr. 13. 1
 γὰρ ἂν Schb., ft. οὐδένα πάποτε — 3 οὐσπερ et κοινωνοῦς: em. Dbr.
 — 6 ο. τῷ corr., οὕτῳ pr. 14. 5 ἅπαντα vulg. om. — 7 ὅποι Rsk.
 15. 1 πότερον pr., corr. 2 — 3 οὕτως corr. 1, ὥστα pr.

ἐν χρόνῳ μὴδὲ περὶ ἐνὸς αὐτὸν τῶν αὐτοῦ διαθέσθαι, ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον ἐμελλε στρατεύεσθαι, ἐθελοντὴν τε ἐκπλέοντα καὶ μάλιστα ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθῆσεσθαι — πῶς τοῦτο πιστὸν ἦδη; — τὰς διαθήκας τότε καταλιπεῖν καὶ ἐκπλεύσαντα τελευτῆσαι;

Χωρὶς δὲ τούτων, ὧς ἄνδρες δικασταί, ἔτι μείζω τε- 16
μῆρια παρέξομαι ὥς οὐδὲν ἀληθὲς λέγουσιν οὗτοι. ἐπι-
δείξω γὰρ ὑμῖν ἐχθιστον ἀπάντων ὄντα Ἀστυφίλον Κλέ-
ωνι, καὶ οὕτω σφόδρα καὶ δικαίως μισοῦντα τοῦτον, ὥστε
πολὺ ἂν θάπτον διαθήμενον μὴδὲνα ποτὲ τῶν ἐαυτοῦ
οἰκείων διαλεχθῆναι Κλέωνι, μᾶλλον ἢ τὸν τούτου υἱὸν
ποιησάμενον. Εὐθυκράτει γάρ, ὧς ἄνδρες, τῷ πατρὶ τῷ 17
Ἀστυφίλου αἴτιος γενέσθαι λέγεται τοῦ θανάτου Θούδιπ-
πος ὁ Κλέωνος τουτουὶ πατήρ, αἰκισάμενος ἐκείνον δια-
φορᾶς τινος αὐτοῖς γενομένης ἐν τῇ νεμῇσει τοῦ χωρίου,
καὶ οὕτως αὐτὸν διατεθῆναι, ὥστε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτὸν
ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. ὥς 18
δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, ἴσως μὲν καὶ Ἀραφηνίων [καὶ]
πολλοὶ τῶν τότε συγγεωροῦντων μαρτυρήσαιεν ἂν μοι,
διαρρηθῆναι δὲ περὶ τηλικούτου πράγματος οὐκ ἂν ἔχοιμι
ὅπως ὑμῖν παρασχοίμην. καὶ γὰρ αὐτὸν τυπτόμενον ἰδὼν
Ἰεροκλῆς, ὁ τὸ γραμματεῖον φάσκων παρ' ἐαυτῷ τεθῆναι,
οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν ἐθελήσειε μαρτυρῆσαι ἐναντία ταῖς δια-
θήκαις αἷς αὐτὸς ἀποφαίνει. Ὅμως μέντοι καὶ κάλει
Ἰεροκλέα, ἵνα ἐναντίον τούτων μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομώσῃται.

ΕΞΟΜΟΣΙΑ.

Ἀκριβῶς μὲν ἦδεν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἀνδρός ἐστιν, ἃ 19
μὲν οἶδεν, ἐξομνυσθαι, τῶν δὲ μὴ γενομένων πίστιν ἐθέ-
λειν ἐπιθεῖναι ἢ μὴν εἰδέναι γενόμενα· ὥς δέ, ὅτε ἀπ-

6. 7 ἐκπλέοντα Dbr.: ἐκπλεῖν τῷ — 8 τοῦτον Ald. et vulg. —
ἦδη Ald.: ἦδε 16. 5 ἂν Dbr.: δῆ — 7 ποιησόμενον: em. Rsk.
17. 2 ἀστυφίλω pr., corr. 2 — 2. 3 Θούδιππος: ι in ras. 2 litt. corr. 1,
ο 2 in ras. corr. 2, θ' οὐδ...ππ.: pr. 18. 2 ἀραφηνίων: em. Palmer —
καὶ del. Bk. — 3 μαρτυρήσαιεν Schb. — 6 ἐαυτοῦ pr., corr. 1 — 7 ἐθε-
λήσει: em. Dbr. — 9 ἐναντία: em. Bk. — ἐξομό...σται pr., corr. 2 —
10 τίτ. μαρτυρία: em. Turr.

ἐθνήσκειν [ὁ] Εὐθυκράτης ὁ πατήρ (ὁ) Ἀστυφίλου, ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις μηδένα ποτὲ ἑᾶσαι ἔλθειν τῶν Θουδίππου ἐπὶ τὸ μνήμα τὸ ἑαυτοῦ, τοῦτων ὑμῖν τὸν ἔχοντα τὴν τηθίδα τοῦ Ἀστυφίλου μάρτυρα παρέξομαι.

MARTYRIA.

- 20 Ἀκούων τοίνυν ταῦτα ὁ Ἀστυφίλος καὶ τούτου κατῶν ἄλλων προσσηκόντων εὐθέως ἐκ παίδων, ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο φρονεῖν, οὐδεπώποτε διελέχθη Κλέωνι, ἀλλὰ πρότερον ἐτελεύτησεν, οὐχ ἡγούμενος ὅσιον εἶναι, τοιαύτη αἰτίαν ἔχοντος Θουδίππου περὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, τὸν ἐκείνου νίει διαλέγεσθαι. ὥς οὖν τὸν ἅπαντα χρόνον διάφορος ἦν Κλέωνι, τούτων ὑμῖν τοὺς συνειδότες μάρτυρας παρέξομαι.

MARTYRES.

- 21 Εἰς τὰς θυσίας τοίνυν, ἐν αἵσπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἐστιῶνται, πρῶτον μὲν δημότην ὄντα, ἔπειτα ἀνεψιὸν ἔτι δὲ τὸν υἱὸν τὸν τούτου μέλλοντα ποιεῖσθαι, εἰκὸς δὴπου ἦν, ὁπότε περ ἐπιδημοίῃ, μηδὲ μεθ' ἑνὸς ἄλλου εἶναι τὸν Ἀστυφίλον ἢ μετὰ Κλέωνος. ὥς τοίνυν οὐδὲ ποτ' ἦλθε μετ' αὐτοῦ, ὑμῖν τῶν δημοτῶν μαρτυρίαν ἀναγνώσεται.

MARTYRIA.

- 22 Οὕτως τοίνυν διακεῖμενος τῷ τετελευτηκότι Κλέωνι ἀξιοῖ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἔχειν. καὶ τί δὲ τοῦτον λέγειν; ἀλλ' Ἰεροκλῆς, θεῖος ὢν (καὶ ἐκείνῳ) καὶ ἐμοί, οὕτως ἐστὶ τολμηρὸς ὥστε οὐ γενομένης διαθήκῃς ἔχει φέρων, καὶ φησι παρ' ἑαυτῷ Ἀστυφίλον ταῦτα 23 καταλιπεῖν. καίτοι, Ἰερόκληις, πολλὰ κάγαθὰ παθὼν ὑπὸ Θεοφράστου τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὅτε χεῖρον ἔπραττε ἢ νυνί, καὶ ὑπὸ Ἀστυφίλου, οὐδετέρῳ αὐτοῖν τὴν ἀξία

19. 4 ὁ ante εὐθυκρ. del. Schb., post πατήρ add. Dbr. — 4 ἐπέσκηψε corr. 1, ἐπέτρσψε pr. — 5 ἑᾶσαι: em. Baier — 6 ὑμῶν pr. — 7 τοῦ: fl. τὴν — μάρτυρα Steph.: μαρτυρίαν 20. 1 ὁ in v. add. — 3 διελέχθη pr., διαιλέχθη corr. 2: em. Rsk. 21. 1 θυσίας corr. 2 οὐσίας pr. — 4 ἀποδημοίῃ: em. Rsk. — 5 εἶναι Rsk.: εἶναι — 6 τῇ τῶν Sauppe. 22. 3 καὶ ἐκείνῳ add. Dbr.

χάριν ἀποδίδως· ἐμὲ μὲν γὰρ υἱὸν ὄντα Θεοφράστου, σαν-
 τοῦ δὲ ἀδελφιδού, ἀποστερεῖς ἅ μοι οἱ νόμοι ἔδωσαν,
 Ἀστυφίλου δὲ τεθνεῶτος καταψεύδῃ, καὶ τὸ κατὰ σαντὸν
 μέρος τοὺς ἐχθίστους καθίστης τῶν ἐκείνου κληρονόμους.
 καὶ πρὶν μὲν ληχθῆναι τοῦ κλήρου, ὧς ἄνδρες, εὖ εἰδὼς ὁ 24
 Ἰεροκλῆς ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ γίγνοιτο τὰ Ἀστυφίλου ἢ ἐμοί,
 ἐν μέρει ἐκάστω τῶν ἐκείνου ἐπιτηδείων προσήει πωλῶν
 τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας πείθων ἀμφι-
 σβητεῖν, λέγων ὅτι θείος εἴη Ἀστυφίλῃ καὶ ἀποφαίνοι
 (ἂν) διαθήκας ἐκείνου καταλελοιπότα, εἴ τις αὐτῷ κοινώ-
 σαιτο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο καὶ τῶν
 τοῦ ἀδελφοῦ ἡμερίσατο, νυνὶ ὥς ἀληθῆ λέγων ἀξιώσει
 πιστεῦεσθαι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁμόσαι ἄσμενος, εἴ τις
 αὐτῷ ὄρκον διδοίη. καὶ ἐμοὶ μὲν συγγενῆς ὧν οὐδὲ τὰ 25
 γεγόμενα ἐθέλει μαρτυρεῖν, ὧς δ' οὐδὲν προσήκει, τούτῳ
 τὰ ψευδῇ συλλαμβάνει καὶ τῶν οὐ πραχθέντων γραμμα-
 τεῖον ἔχει φέρων· πολὺ γὰρ προυργιαίτερον ἡγείται εἶναι
 τὸ χρηματίζεσθαι ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. ὥς δὲ ἐπηγ-
 γέλλετο περιωὴν διαθήκας ἀποφανεῖν, εἴ τις αὐτῷ κοινώ-
 σαιτο, αὐτοὺς ὑμῖν οἷς προσῆλθε μάρτυρας παρέξομαι.

MARTYRES.

Τί οὖν χρεῖ, ὧς ἄνδρες, ὄνομα θέσθαι τούτῳ τῷ ἄν- 26
 δρί, ὅς τις ἐθέλει οὕτω ῥαδίως διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν
 τεθνεῶτων τινὸς καταψεύδεσθαι; ὥς δὲ οὐδὲ Κλέωνι
 προῖκα τὰς διαθήκας ἀποφαίνει, ἀλλὰ μισθὸν εἵληφεν,
 αὕτη ὑμῖν ἡ μαρτυρία οὐ μικρὸν τεκμήριον ἔσται. τοι-
 αῦτα μέντοι κοινῇ ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσιν· ἡγείται γὰρ αὐ-
 τῶν ἑκάτερος εὖρημα ἔχειν ὅ τι ἂν τῶν Ἀστυφίλου λάβῃ.

23. 4 ἀποδίδως: o corr. 2, fl. ex s — 4. 5 σαντοῦ corr. 2, .αντοῦ
 pr. 24. 2 ἄλλω γίνοιτο — 5 ἀποφαίν. i pr., o in ras. corr. 2:
 ἀποφανοῖ Bk., ἀποφανοίη Schb., ἂν add. de meo 25. 3 ψευδ. λαμ-
 βάνει. pr., corr. 1 — 4 προυργιαίτερον pr., corr. 2 — 6 πε.ίων pr.,
 corr. 1 — ἀποφαίνειν: em. Dbr. — 7 αὐτοὺς ὑμ. οἷς pr. μάρτυρας
 Schb., αὐτῶν ὑμ. οἷς pr. μαρτυρίας Schoem., αὐτῶν του ὑμ. οἷς pr.
 μαρτυρίαν Vahlen: αὐτοῦ ὑμῖν ὡς προσῆλθε μαρτυρίας — παρέχομαι:
 em. Dbr. — 8 tit. μαρτυρίαι: em. Schb. 26. 1 τοῦτο pr., corr. 2.

- 27 Ὡς μὲν οὖν οὐκ εἰσὶν ἀληθεῖς αἱ διαθῆκαι, ἀλλὰ Κλέων καὶ Ἰεροκλῆς βούλονται ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, καθ' ὅσον ἐδυνάμην ἀπέδειξα· ὥς δ' εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυχον Ἀστυφίλῳ, δικαιότερός εἰμι ἔχειν τὰ ἐκείνου ἢ οὗτοι, διδάξω ὑμᾶς. ὅτε γὰρ ἐλάμβανε Θεόφραστος ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν ἐμὴν μητέρα καὶ Ἀστυφίλου παρὰ Ἰεροκλέους ἦλθε καὶ αὐτὸν ἐκείνον ἔχουσα μικρὸν ὄντα, καὶ διητάει παρ' ἡμῖν τὸν ἅπαντα χρόνον ὁ Ἀστύφιλος, καὶ ἐπαε-
28 δεύθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐγενόμην καὶ ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συνεπαεδευσόμην. Λαβὲ δέ μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν, εἴτα τῶν διδασκάλων ὅπη ἐφοιτῶμεν.

MARTYRIAL.

Τὸ τοίνυν χωρίον τὸ ἐκείνου πατρῶον, ὃ ἄνδρες, ἐπατὴρ ὁ ἐμὸς ἐφύτευσε καὶ ἐγεώργει καὶ ἐπολεῖ διπλάσιον ἄξιον. Ἀνάβητέ μοι καὶ τούτων μάρτυρες.

MARTYPEΣ.

- 29 Ἐπεὶ τοίνυν ἐδοκιμάσθη ὁ ἀδελφός, ἀπέλαβε πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὥστε ἐκείνον μηδεπώποτε μηδὲν ἐγκαλέσαι τῷ ἐμῷ πατρί. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκείνου ὁμοπατρίαν ἠγγύησεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ὅτῳ ἐδόκει αὐτῷ, καὶ τᾶλλα διώκει, καὶ ταῦτα τῷ Ἀστυφίλῳ ἐξήρκει· ἱκανὴν γὰρ ἠγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ τῆς εἰς αὐτὸν εὐνοίας, ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος παρ' αὐτῷ. μαρτυροῦσι δὲ ὑμῖν καὶ περὶ τῆς ἐγγύης οἱ εἰδότες.

MARTYPEΣ.

- 30 Εἰς τοίνυν τὰ ἱερὰ ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς τὸν Ἀστύφιλον παῖδα ἤγε μεθ' ἑαυτοῦ ὥσπερ καὶ ἐμὲ πανταχῇ· καὶ εἰς τοὺς θιάσους τοὺς Ἡρακλέους ἐκείνον [αὐτὸν] εἰσάγαγε

27. 3 προσήκων pr., corr. 2. 28. 3 εἴτα τὴν τῶν Rsk. — 4 ἐπι pr., oi supra η add. 1 — 5 τίτ. μαρτυρία: em. Rsk. 29. 8 μαρτυροῦσι Schb. — post δὲ eras. καὶ — ἡμῖν: em. Sauppe — 10 τίτ. μαρτυρία 30. 3 θιασώτας Sauppe — αὐτὸν del. Ald., καὶ αὐτὸν c. Schoem.

ἵνα μετέχοι τῆς κοινωνίας. αὐτοὶ δ' ὑμῖν οἱ θιασῶται μαρτυρήσουσιν.

MARTYRES.

Ἐγὼ δέ, | ὧ ἄνδρες, ὡς διεκέλευν πρὸς τὸν ἀδελφόν, σκέψασθε. πρῶτον μὲν γὰρ συνεγράφην ἐκείνῳ ἐκ παιδίου, ἔπειτα οὐδέποτε διάφορος ἐγενόμην, ἀλλ' ἡσπάζετό με, ὡς ἴσασιν οἱ οἰκεῖοι πάντες οἱ ἡμέτεροι καὶ οἱ φίλοι· οὕς βούλομαι ὑμῖν μάρτυρας ἀναβιβάσαι.

MARTYRES.

Δοκεῖ ἂν οὖν ὑμῖν Ἀστυφίλος, ὧ ἄνδρες, οὕτως μὲν **81** μισῶν Κλέωνα, τοσαῦτα δ' ἀγαθὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ πεπονθώς, αὐτὸς τῶν ἐχθρῶν ἂν τινος υἱὸν ποιήσασθαι ἢ τὰ ἑαυτοῦ δοῦναι, τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς συγγενεῖς ἀποστερήσας; ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν οἶμαι, εἰ καὶ δεκάκις ὁ Ἱεροκλῆς διαθήκας ψευδεῖς ἀποδεικνύει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀδελφὸν εἶναι καὶ διὰ τὴν ἄλλην οἰκειότητα πολὺ μᾶλλον προσήκειν ἐμοὶ ἢ τῷ Κλέωνος υἱεῖ, ἐπεὶ τούτοις **82** γε οὐδὲ προσποιήσασθαι καλὸν ἦν τῶν Ἀστυφίλου, οἳ τινες οὕτω διέκειντο πρὸς αὐτόν, τὰ δὲ ὅσα οὐκ ἔθαιψαν ἀλλὰ πρότερον ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἦλθον πρὶν ἐκείνῳ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι. ἔπειτα νῦν ἀξιώσουσι κληρονομεῖν τῶν Ἀστυφίλου οὐ μόνον τὰς διαθήκας λέγοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος παρατιθέντες, ὅτι ἀνεψιὸς ἦν Κλέων πρὸς πατρός. ὑμᾶς δέ, ὧ ἄνδρες, οὐκ εἰκός ἐστι τῷ τούτου γένει προσ- **83** ἔχειν τὸν νοῦν· οὐδεὶς γὰρ πώποτε ἐκποιήτος γενόμενος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου ὅθεν ἐξεποιήθη, ἔαν μὴ ἐπανέλθῃ κατὰ τὸν νόμον. . . . οὗτοι μέντοι ἀκριβῶς εἰδότες ὅτι οὐκ ἐποιήσατο Ἀστυφίλος τὸν Κλέωνος υἱόν, πολλάκις ἐληλυθότι αὐτῷ· οὐδεπώποτε κεκρανομήκασιν. Λαβέ μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

4 Harpocr. v. θίαςος· θιασῶται δ' ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων . . . Ἰσαῖος ἐν τῇ περὶ Ἀστυφίλου κλήρῳ — 6 tit. μαρτυρία
81. 1 δοκῇ pr., corr. 2 — ἡμῖν pr., corr. 2. **82.** 1 ἐπεὶ Rsk.: ἐπι
— 7 προστιθέντες Dbr. **83.** 4 deesse complura uidit Dobree — 6 μοι
b. v. 1.

- 34** Ἐκατέρω οὖν ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀντωμόσαμεν σκεψάμενοι, ψηφίσασθε. Κλέων μὲν γάρ φησι τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Ἀστυφίλῳ εἰσποιηθῆναι, καὶ ταῦτ' ἐκείνον διαθέσθαι· ἐγὼ δ' οὐ φημι, ἀλλ' ἐμὰ εἶναι πάντα τὰ Ἀστυφίλου, ἀδελφὸς ὧν ἐκείνου, ὡς καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἴσασι. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, εἰσποιήσητε υἱὸν Ἀστυφίλῳ ὃν οὐδ' αὐτὸς ζῶν ἐκείνος ἐποιήσατο, ἀλλὰ τοὺς νόμους οὓς ὑμεῖς ἔθεσθε βεβαιώσατέ μοι· κατὰ τούτους γὰρ ἀμφισβητῶ, ὅσιωτάτην δέησιν δεόμενος, ὦ ἄνδρες, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ οὐσίας κληρονόμον με καταστήσαι. ἀπέδειξα ὑμῖν ὡς οὐδενὶ ἐκείνος δέδωκε τὰ ἑαυτοῦ, καὶ μάρτυρας ἀπάντων ὧν εἶπον παρεσχόμην. βοηθήσατε οὖν μοι, καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον, τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἀπάντων καταστήσατε. διὰ τοῦτο γὰρ συλλέγεσθε, ἵνα τοῖς μὲν ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ἢ, οἱ δὲ ἀδυνατώτεροι τολμῶσι περὶ τῶν δικαίων ἀμφισβητεῖν, εὖ εἰδότες ὅτι
- 35** ὑμεῖς οὐδενὶ ἄλλῳ τὸν νοῦν προσέχετε. ἅπαντες οὖν, ὦ ἄνδρες, μετ' ἐμοῦ γένεσθε· ὡς ἂν τι ἄλλο ψηφισθῇ Κλέωνι πειδόμενοι, σκέψασθε ὁπόσων αἵτιοι γενήσεσθε. πρῶτον μὲν τοὺς ἐχθίστους Ἀστυφίλου ἐπὶ τε τὰ μνήματα ἵεναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ (τὰ) ἐκείνον ποιήσετε· ἔπειτα τὰς Εὐθυκράτους ἐπισκήψεις, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀστυφίλου, ἀκύρους ποιήσετε, ὥς αὐτὸς πρότερον ἀπέθανεν ἢ παρὰβῆναι· ἔπειτα τετελευτηκότα Ἀστυφίλον παρανομίας αἰρή-
- 36** σετε· εἰ γὰρ τοῦτον ἐποιήσατο υἱὸν οὐ τῷ πατρὶ πολέμιώτατος ἦν, πῶς οὐ δόξει τοῖς ἀκούσασι παρανοεῖν ἢ ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι; ἔτι δ' ἐμέ, ὦ ἄνδρες, δικασταί, ἐκτραφέντα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ συμπαιδευθέντα Ἀστυφίλῳ καὶ ἀδελφὸν ὄντα, περιόψεσθε ὑπὸ Κλέωνος ἀποστερηθέντα τῶν ἐκείνου. ἀντιβολῶ ὑμᾶς καὶ ἰκετεύω ἐκ

34. 1 ἐξ ὧν corr. 1, ὡ... pr. — 5 οὗτοι Dbr.: τοῦτο — 6 εἰσποιήσησθε: em. Sauppe. **35.** 4 κάλλιον Schb. — 5. 6 ἀπάντων corr. 1, ἀ.τ..των pr. **36.** 3 σκέ.ασθε pr., corr. 1 — 5 τὰ add. Sauppe — 7 ἀπέθανεν ἢ Bk. praeunte Steph.: ἢ ἀπέθανε **37.** 1 οὐ Sauppe: δε

παντός τρόπου ψηφισασθαι μοι· οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα Ἀστυφίλῳ τε χαρίσασθε καὶ με οὐκ ἂν ἀδικήσαίτε.

X.

| ΠΡΟΣ ΞΕΝΑΙΝΕΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀριστάρχος τις τεσσάρων πατρὸς γενόμενος παίδων, Κυρωνίδου καὶ Δημοχάρους καὶ τῆς μητρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον καὶ ἄλλης κόρης, τούτων μὲν τὸν Κυρωνίδην ἔτι περιὼν εἰσεποίησεν εἰς τὸν Ξεναινέτου τοῦ κατὰ μητέρα πάππου κλήρον, αὐτὸς δὲ κληρονόμους τοῖς λοιποῖς ἑαυτῷ κατέλειπε παῖδας. μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Δη- 5
μοχάρης ἄπαις, καὶ ἡ μία θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἄπαις, ὁ δὲ κληρὸς ὅλος ἔρχεται δικαίως εἰς τὴν μητέρα τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀριστάρχου Ἀριστομένης ἀδελ-
φὸς ὢν αὐτοῦ καὶ κατὰ νόμον ἐπίτροπος τῶν τοῦ ἀδελφοῦ γινόμενος παίδων, ἐκδίδωκε Κυρωνίδῃ τῷ ἐκποιήτῳ υἱῷ Ἀριστάρχου τὴν θυγα- 10
τέρα ἑαυτοῦ, ἐπαγγειλάμενος περιποιῆσαι αὐτῷ τὸν Ἀριστάρχου κλή-
ρον. ὁ δὲ καὶ πεποίηκε· γενομένου γὰρ υἱοῦ τῷ Κυρωνίδῃ πρῶτον μὲν ὄνομα τῷ παιδί τὸ τοῦ πάππου δεδώκασιν, Ἀρισταρχον ὀνο-
μάσαντες, εἶτα εἰσεποίησαν αὐτὸν εἰς τὸν (τοῦ) πάππου οἶκον ὡς 15
δὴ τοῦτο ἐκεῖνος προστάξας, καὶ παραδίδωκεν Ἀριστομένης αὐτῷ τὸν ὅλον τοῦ πάππου κλήρον. ἔτι δὲ παῖς ὢν ἐκεῖνος [καὶ] τελευ-
τῶν κληρονόμον κατὰ διαθήκας ἐνεστήσατο τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ξε-
ναινέτον. τούτων οὕτω γενομένων, καὶ κρατοῦντος Ξεναινέτου τὴν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ οὐσίαν, ἀμφισβητεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς 20
θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ, λέγων ἑαυτὸν μόνον εἶναι κλη-
ρονόμον δικαίως τῶν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ χρημάτων. ὁ μὲν γὰρ Κυρωνίδης, φησὶν, ἐκποιήτος ἐγένετο· ὁ δὲ πατὴρ υἱὸν ἔχων γνήσιον τὴν Δημοχάρην, οὐκ ἐδύνάτο θετὸν ἑαυτῷ ποιῆσαι παῖδα·

8 χαρι. σθε pr., corr. 2 — ἀδικήσαίτε: em. Bk.

X tit. 2 τοῦ κλήρου τοῦ ἀριστάρχου, sed in indice totius codicis τοῦ ἀριστάρχου κλήρον. Cf. ad § 10. hyp. 3 ταύτων Bk.: ταύτων — μὲν corr. 2, μὴν pr. — 6 αὐτοῦ del. Dbr. — 14 τοῦ add. Bk. — 15 αὐτῷ corr. 1, αὐτὸν pr. — 16 παῖς ὢν: male, cf. § 22 Turr. — καὶ del. Ald. — 17. 18 ξ..ναίνετον pr., corr. 1

- ὁ δὲ Δημοχάρης ἀτελής ὢν οὐδὲ αὐτὸς ἐδύνατο εἰσποιῆσαι τῷ πατρὶ
 25 θετὸν νόον· ἀλλ' οὐδ' ἡ ἄλλη θυγάτηρ αὐτοῦ ἢ προτελευτήσασα.
 ὥστε οὐ κατὰ τὸν νόμον, φησί, τῆς εἰσποιήσεως γενομένης τοῦ μι-
 κροῦ Ἀριστάρχου, οὐκέτι συνίστατο ἡ διαθήκη αὐτοῦ, τοῦ νέου Ἀρι-
 στάρχου· ἃ γὰρ μὴ δικαίως ἐκτίσαστο, πῶς ἄλλω παραπέμπειν ἐδύ-
 νατο; ἀναιρουμένης δὲ τῆς διαθήκης εἰκότως ὁ κληρὸς εἰς τὸν λέγοντα
 30 τὸν λόγον ἐφέρετο, νόον ὄντα τῆς γνησίας θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ
 παλαιοῦ. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ πραγματικὴ ἐγ-
 γραφος· ζητεῖ γὰρ εἰ δεῖ τὰς τοιαύτας συνεστάναι διαθήκας, καὶ
 τίς δικαιοτέρα λέγει.

1 Ἐβουλόμην (μέν), ὧ ἄνδρες, ὥσπερ Ξεναίνετος οὐτοσί
 δύναται ψευδῇ λέγειν θαρραλέως, οὕτω καὶ γὰρ τὰληθῇ πρὸς
 ὑμᾶς περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν εἰπεῖν δυνηθῆναι· οἴμαι
 γὰρ ἂν ὑμῖν εὐθέως δῆλον γενέσθαι εἴθ' ἡμεῖς ἀδίκως
 ἐπὶ τὸν κληρὸν ἤκομεν, εἴθ' οὗτοι μὴ προσηκόντως πάσαι
 τὰ χρήματα ταῦτα εἰλήφασιν. νῦν δὲ οὐκ ἐξ ἴσου διακει-
 μεθα, ὧ ἄνδρες. οἱ μὲν γὰρ καὶ λέγειν δεινοὶ καὶ παρα-
 σκευάσασθαι ἱκανοί, ὥστε καὶ ὑπὲρ ἐτέρων πολλάκις ἐν
 ὑμῖν ἡγωνίσθαι· ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου ἀλλ' οὐδὲ
 ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πώποτε δίκην ἰδίαν εἴρηκα, ὥστε πολλῆς
 δεῖ με συγγνώμης τυχεῖν παρ' ὑμῶν.

2 Ἠνάγκασμαι μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
 δίκην παρ' αὐτῶν λαβεῖν, τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἐν τῇ
 ἀνακρίσει Ἀριστάρχου εἶναι ἀδελφὴν προσγράψασθαι· οὐ
 μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἢ διάγνωσις ἤτιον περὶ αὐτῶν εὐ-
 κρινῆς γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων σκοποῦσιν εἰ τὰ
 ἑαυτοῦ δέδωκε τούτῳ Ἀριστάρχος ἢ τὰ μηδὲν προσήκοντα.
 ἔστι δὲ δίκαιον τοῦτο, ὧ ἄνδρες· ὁ γὰρ νόμος κελεύει τὰ
 μὲν ἑαυτοῦ διαθέσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ, τῶν δὲ ἄλλοτριῶν
 3 οὐδένᾳ κύριον πεποιήκε. τοῦτο οὖν ὑμᾶς πειράσσομαι
 πρῶτον διδάσκειν, ἔάν μου μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι ἐθέλητε.
 εἴσεσθε γὰρ ὡς ὁ κληρὸς οὗτος οὐ τούτων ἦν ἐξ ἀρχῆς,
 ἀλλὰ τῆς ἐμῆς μητρὸς πατρῷος, ἔπειτα καὶ ὡς Ἀρισταρ-

27 συνίστατο pr., αι ex o corr. 2 — 33 τίς corr. 1, τί pr. 1. 1
 μὲν add. Bk. — 2 τὰ ψευδῇ Schoem. — θαρραλῶς pr., corr. 2 —
 8 ὥστ. pr., corr. 2. 2. 2 ἐν Dbr.: πρὸς — 4 ἡ διάγνωσις Schb.:
 ἦδε ἡ γνώσις 3. 3 ἴσεσθε pr., corr. 2.

79 80
χος οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον αὐτὸν εἴληφεν, ἀλλὰ παρὰ πάν-
τας τοὺς νόμους ἀδικεῖ μετὰ τῶν οἰκείων τὴν ἐμὴν μητέρα.
ὁθεν οὖν σαφέστατα μαθήσεσθε ὡς ἔχει ταῦτα, ἐντεῦθεν
ὑμᾶς πρῶτον πειράσομαι διδάσκειν.

Ἀρισταρχος γὰρ ἦν, ὃ ἄνδρες, Συναλήττιος. οὗτος 4
ἔλαβε Ξεναινέτου Ἀχαρνέως θυγατέρα, ἐξ ἧς γίνεται
Κυρωνίδης καὶ Δημοχάρης καὶ ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ καὶ ἄλλη
τούτων ἀδελφή. Κυρωνίδης μὲν οὖν ὁ τοῦδε πατρὸς καὶ
Θατέρου τοῦ τόνδε τὸν κληρὸν ἀδίκως ἔχοντος ἐξεποιήθη
εἰς ἕτερον οἶκον, ὥστε αὐτῷ τῶν χρημάτων οὐδὲν ἔτι
προσῆκεν. Ἀρισταρχοῦ δὲ τοῦ πατρὸς (τοῦ) τούτων | τε-
λευτήσαντος Δημοχάρης (ὁ) υἱὸς κληρονόμος τῶν ἐκείνου
κατέστη. τούτου δὲ παιδὸς ἀποθανόντος καὶ τῆς ἐτέρας
ἀδελφῆς, ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπὶ κληρὸς
ἐγένετο. καὶ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα ταῦτα τῆς ἐμῆς 5
μητρὸς ἐγένετό. προσῆκον δ' αὐτῇ μετὰ τῶν χρημάτων
τῷ ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν, πάσχει δεινότατα, ὃ ἄν-
δρες. Ἀριστομένης γὰρ ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου τοῦ Ἀρισταρ-
χου, ὄντος αὐτῷ υἱέος καὶ θυγατρὸς, ἀμελήσας ἢ αὐτὸς
αὐτὴν ἔχειν ἢ τῷ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσασθαι,
τούτων μὲν οὐδὲν ἐποίησε, τὴν δὲ αὐτοῦ θυγατέρα ἐπὶ
τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασι Κυρωνίδῃ ἐξέδωκεν, ἐξ ἧς
ὁ Ξεναινέτος οὗτος καὶ Ἀρισταρχος ὁ τελευτήσας ἐγένετο.
τὸ μὲν οὖν ἀδίκημα, καὶ ὃν τρόπον τῶν χρημάτων ἀπε- 6
στερήθην, τοῦτ' ἐστίν, ὃ ἄνδρες· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐμὴν
μητέρα ἐκδίδωσι τῷ ἐμῷ πατρί. Κυρωνίδου δὲ τελευτή-
σαντος τὸν τοῦ Ξεναινέτου ἀδελφὸν εἰσάγουσιν Ἀρισταρχῷ
υἱόν, οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον, ὃ ἄνδρες, ὡς ἐγὼ ἐκ πολλῶν
τεκμηρίων ὑμῖν ἐπιδείξω.

Πρῶτον μὲν οὖν μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι ὡς Κυρω- 7

4. 1 συναλήττιος: em. Turr. — 3 δημόχαρις pr., corr. 2, item
4, 8; 7, 4 — 5 τοῦ τόνδε τὸν κληρὸν corr. 2, τούτων δὲ τὸν κληρὸν
νόμον pr., νόμον expunct 1 — σχόντος Sauppe — 7 τοῦ add. Dbr. —
8 ὁ add. Sauppe, υἱὸς del. Schoem. — κείνου — 9 παιδὸς ὄντος Hert-
lein — 10 ἐπὶ Valckenaer: ἐν 5. 7 οὐδέτερον Nbr. — 8 κυρωνίδῃ·
pr. 6. 1. 2 ἀπιστερήθη Schoem., ἀπιστέρήθημεν Schb.

νίδης ἐκποίητος εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον ἐγένετο καὶ ἐκείνῳ ἐτελεύτησεν, ἔπειθ' ὡς Ἀριστάρχος, οὗ ἦν ὁ ὁ κλῆρος, πρότερος τοῦ υἱέος Δημοχάρους ἐτελεύτησε, μοχάρης δὲ παῖς ὢν ἀπέθανε καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφή, τὸν κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. Καὶ μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

- 8 Οὕτως μὲν ἐξ ἀρχῆς . . . ἦν, ὃ ἄνδρες, ὁ κλῆρος, οὗ νῦν ὁ λόγος ἐστὶ, Κυρωνίδου μὲν ἐκποιήτου γενομένου εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον, τοῦ δὲ πατρὸς Ἀριστάρχου υἱεὶ Δημοχάρει καταλιπόντος, ἐκείνου δὲ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ ταύτῃ, μητρὶ δὲ ἐμῇ. δεῖ δέ, ἐπειδὴ λίαν ἐσχυντοῦσιν, ὃ ἄνδρες, καὶ τὰ χρήματα παρὰ τὸ δίκαιον ἔχειν ἀξιοῦσι, μαθεῖν ὑμᾶς ὡς οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον Ἀριστάρχος εἰς τοὺς φράτερας τοὺς ἐκείνου εἰσῆλται· ἐὰν τοῦτο μάθητε, σαφῶς εἴσεσθε ὅτι τῷ μὴ δικαίως ἔχειν οὐδὲ διατίθεσθαι περὶ αὐτῶν προσήκεν. οἶμαι τι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὃ ἄνδρες, ὅτι κατὰ διαθήκην εἰσαγωγῇ τῶν εἰσποιήτων γίνονται, διδόντων τὰ ἑαυτοῦ καὶ υἱεὶς ποιουμένων, ἄλλως δὲ οὐκ ἔξεστιν. εἴτε Ἀριστάρχον φῆσει τις αὐτὸν διαθέσθαι, οὐκ ἀληθῆ γνησίῳ γὰρ ὄντος αὐτῷ Δημοχάρους υἱέος οὐτ' ἂν ἐλετο ταῦτα [δια]πράξαι, οὔτε ἐξῆν δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ἐτεῖτε Ἀριστάρχου τελευτήσαντος Δημοχάρῃ αὐτὸν ποιοῦσθαι, καὶ ταῦτα ψεύσονται. παιδὸς γὰρ οὐκ ἔξεστι θήκην γενέσθαι· ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κωλύει παιδὲς ἐξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα μεδόμενον χρημάτων μεμαρτύρηται δὲ Ἀριστάρχον μὲν πρότερον Δημοχάρου τοῦ υἱέος τελευτήσαι, ἐκείνου δὲ ὕστερον τοῦ πατρὸς·

7. 8 tit. add. Ald. 8. 1 τῆς ἐμῆς μητρὸς suppl. Turr. — 1 Ald.: ἐμοὶ — 6 παρὰ τὸ corr. 2, παρὰ τε pr. — 7 νόμον corr. 2 pr. — 9 οἴσεσθε pr., corr. 2. 9. 3 τὰ ἑαυτῶν Sauppe: τῶν — 7 δια del. Bk., διαπράξασθαι ci. Rsk. — 8 δημόχαριν pr μοχάρην corr. 2 — 9 ψεύδονται pr., corr. 1. 10. 2 sq. Harpo. ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν συμβάλλειν πέρα μεδόμενον χρημάτων — 5 ἑταῖρα παῖδα ὄντα post πατρὸς add. Dbr.

κατὰ γε διαθήκην ἐκείνων, οὐδ' εἰ διέθεντο προσήκειν αὐτῷ τούτων τῶν χρημάτων κληρονομήσαι. Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τοὺς νόμους, καθ' οὓς οὐδετέρω αὐτῶν ἐξῆν διαθήκας ποιήσασθαι.

NOMOI.

Οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὐδὲ Κυρωνίδην οἷόν τε ἦν υἱὸν 11
Ἀριστάρχῳ εἰσποιῆσαι, ἀλλ' αὐτῷ μὲν ἐπανελθεῖν εἰς
τὸν πατρῷον οἶκον ἐξῆν, υἱὸν ἐγκαταλιπόντα ἐν τῷ Ξεναι-
νέτῳ οἴκῳ, ἐξ αὐτοῦ δέ τιν' ἀναγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος·
ἢ ἐὰν φῶσι, ψεύσονται. ὥστε οὐδ' ἂν φάσχωσιν ὑπ'
ἐκείνου ποιηθῆναι, νόμον ἔξουσιν δεῖξαι καθ' ὃν ἐξῆν αὐτῷ
ταῦτα πράξαι, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν ἔτι φανερώτε-
ρον ὑμῖν γενήσεται τοῦτο, ὅτι παρανόμως καὶ ἀσελγῶς
ἔχουσι τὰ τῆς μητρὸς χρήματα. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες, 12
οὐδὲ Ἀριστομένει γε οὐδὲ Ἀπολλοδώρῳ, οἷς προσήκει τῆς
ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι, οὐδὲ-τούτοις ἐξῆν. θαυμα-
στὸν γὰρ ἂν ἦν, εἰ τὴν ἐμὴν μητέρα ἔχοντι Ἀπολλοδώρῳ
ἢ Ἀριστομένει οὐκ ἂν οἷόν τε ἦν τῶν ἐκείνης κυρίῳ γε-
νέσθαι, κατὰ τὸν νόμον ὃς οὐκ ἔῃ τῶν τῆς ἐπικλήρου
κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας ἐπὶ δίετες ἡβήσαντας |
κρατεῖν τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἐτέρῳ αὐτὴν ἐκδόντι ἐξέσται
εἰς τὰ ταύτης χρήματα υἱὸν εἰσποιῆσαι. δεινὰ μέντ' ἂν
γίγνοιτο. καὶ τῷ μὲν πατρὶ αὐτῆς, εἰ παῖδες ἄρρενες μὴ 13
ἐγένοντο, οὐκ ἂν ἐξῆν ἄνευ ταύτης διαθέσθαι· κελεύει
γὰρ ὁ νόμος σὺν ταύταις κύριον εἶναι δοῦναι, ἐὰν τι βού-
ληται, τὰ ἑαυτοῦ· τῷ δὲ μήτε λαβεῖν αὐτὴν ἀξιῶσαντι
μήτε πατρὶ ὄντι, ἀλλ' ἀνεψιῷ, παρὰ πάντας τοὺς νόμους
εἰσαγαγόντι ἔσται κυρίως ταῦτα πεπραγμένα; καὶ τίς ὑμῶν
ταῦτα πεισθήσεται; ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, σαφῶς ἐπίσταμαι 14
ὅτι οὔτε Ξεναινετος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔξει

11. 4 τιν' ἀναγαγεῖν de meo, τινα ἀγαγεῖν vulg., ἀντισαγαγεῖν Dbr.: ἀντ. |.. ἀγαγεῖν pr. (ante ἀγαγεῖν eras. ἀν), ἀν τινα ἀγαγεῖν corr. 2 — 5 οὐδ' corr. 1, οὐ δ' pr. 12. 2 ἀριστογένει pr., corr. 1 — προσήκει: em. Rsk. — 6 τῶν corr. 2, τ. pr. — 7 ἀλλ' ἢ: ἀλλὰ Sauppe — 8 κρ. τ. χρ. del. Hrw., τ. χρ. cum Hirschigio 13. 3 τω corr. 1, του pr. — 3. 4 βούλοιτο: em. Dbr. 14. 2 ὅτι in mg. 1

ἀποδείξαι ὡς οὐ τῆς ἐμῆς μητρὸς οὗτος (ὁ) κληρὸς ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῇ τοῦ Δημοχάρους καταλιπόντος· ἐὰν δ' ἄρα τολμῶσι περὶ αὐτῶν λέγειν, νόμον κελεύετε δεῖξαι καθ' ὃν γεγένηται ἢ εἰσποίησις Ἀριστάρχῳ, καὶ τίς ὁ εἰσποίησας· τοῦτο γὰρ δίκαιόν ἐστιν. ἀλλ' οἷδ' ὅτι οὐκ ἔξουσιν ἐπιδείξαι.

- 15 Περὶ μὲν οὖν τοῦ τὸν κλῆρον εἶναι τῆς μητρὸς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀδίκως αὐτὴν ὑπὸ τούτων ἀπεστερηθῆναι, ἐκ τε τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἱκανῶς ἡγοῦμαι ἀποδεδεῖχθαι. οὕτω δὲ καὶ τούτοις φανερόν ἐστιν ὅτι οὐ προσηκόντως ἔχουσι ταῦτα τὰ χρήματα, ὥστε οὐκ ἐπὶ τῷ δικαίως Ἀριστάρχῳ εἰσαχθῆναι εἰς τοὺς φράτερας τὸν λόγον ποιοῦνται μόνον ἀλλὰ καὶ δίκην φασὶν ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῶν ἐκτετικέναι, ἵνα, ἂν μὴ κατ' ἐκείνον δικαίως δοκῶσιν ἔχειν, κατὰ γε ταῦτα εἰκότως προσῆκον αὐτοῖς
16 φαίνηται. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι, μεγάλοις ὑμᾶς τεκμηρίοις διδάξω. εἰ γὰρ ἦν, ὡς οὗτοι λέγουσιν, ὑπέρχρεως οὗτος ὁ κληρὸς, οὐτ' ἂν χρήματα οὗτοι ὑπὲρ αὐτῶν ἐξέτινον — οὐ γὰρ προσῆκον αὐτοῖς, ἀλλ' οἷς ἐγένετο ἢ ἐμὴ μήτηρ ἐπίδικος, τούτοις ἀναγκαῖον ἦν ὑπὲρ αὐτῶν βουλεύσασθαι —, οὔτε ἂν εἰσεποιοῦν εἰς τούτον τὸν κλῆρον υἱὸν Ἀριστάρχῳ, μέλλοντες ὠφεληθῆσε-
17 σθαι μὲν μηδέν, ζημιωθῆσεσθαι δὲ μεγάλα. ἢ ἔτεροι μὲν, ὅταν περὶ χρήματα δυστυχῶσι, τοὺς σφετέρους αὐτῶν παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μετασχῶσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας· οὗτοι δὲ ἄρα εἰς ὑπέρχρεων οὐσίαν καὶ οἴκοθεν εἰσεποιοῦν σφᾶς αὐτούς, ἵνα καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπολέσειαν; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλ' ὁ μὲν κληρὸς ἐλεύθερος ἦν καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο,

3 ὁ add. Sauppe. 15. 9 ἑαυτοῦ pr., corr. 2 — ἵνα ἂν μὴ corr. 1, ἂν om. pr. — ἐκείνο Rsk. — 10 προσῆκον pr., προσήκων corr. 2 — 11 φαίν.ται pr., corr. 2. 16. 3 ὑπέρχρεως pr., υπόχρεως corr. 2 — 6 εἰσποι. pr., εἰσποιοῖν corr. 1: em. Ald. 17. 2 ὅταν μὲν pr., β εἰ α sscr. 1 — χρήματα ex A (ci Nbr.): χρημάτων vulgo — 3 εἰσποιοῦσιν pr., corr. 2 — 4. 5 ὑπέρχρεων pr., υπόχρεων corr. 2 — 5 οἶκον Schb.; malim (del. voce καὶ) v. 6 τὰ οἴκοθεν ὑπάρχοντα — 6 προσαπολέσειαν pr., corr. 1.

οὔτοι δὲ φιλοχρηματοῦντες καὶ ἐκείνην ἀποστεροῦντες ταῦτα πάντα ἐμηχανήσαντο.

Ἰσως οὖν (ἄν) τις, ὃ ἄνδρες, τὸν χρόνον ὑμῶν θαν- 18
μάσειε, πῶς ποτε πολὺν οὕτως εἰάσαμεν καὶ ἀποστερού-
μενοι οὐκ ἤμεν ἐπ' αὐτά, ἀλλὰ νυνὶ περὶ αὐτῶν τοὺς
λόγους ποιούμεθα. ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν οὐ δίκαιον εἶναι
διὰ τοῦτο ἔλαττον ἔχειν, εἴ τις μὴ ἐδυνήθη ἢ κατημέλη-
σεν — οὐ γὰρ τοῦτό ἐστι σκεπτόν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἰ
δίκαιον ἢ μὴ — ὁμως μέντοι καὶ περὶ τούτων αἴτιον
εἰπεῖν ἔχομεν, ὃ ἄνδρες. ὁ γὰρ πατὴρ οὐμός ἐπὶ προικὶ 19
ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα συνώκει, τὸν δὲ κλῆρον
τούτων καρπουμένων οὐκ εἶχεν ὅπως εἰσπράξαιτο· ὅτε
γὰρ περὶ αὐτοῦ λόγους ἐποιήσατο τῆς μητρὸς κελευούσης,
οὔτοι ταῦτα αὐτῷ ἠπέλλησαν, αὐτοὶ ἐπιδικασάμενοι αὐ-
τὴν ἔξειν, εἰ μὴ βούλοιτο αὐτὸς ἐπὶ προικὶ ἔχειν. ὁ δὲ
πατὴρ, ὥστε τῆς μητρὸς μὴ στερηθῆναι, καὶ δις τοσαῦτα
χρήματα εἶασεν ἂν αὐτοὺς καρποῦσθαι. καὶ τοῦ μὲν τὸν 20
πατέρα μὴ ἐπεξελεῖν ὑπὲρ τούτων τοῦτό ἐστι τὸ αἴτιον·
μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος ἐγένετο, ἐν ᾧ ἐγὼ
κάκεινος στρατεύεσθαι ἠναγκαζόμεθα, ὥστε οὐδετέρῳ ἂν
ἡμῶν δίκην ἐξεγένετο λαβεῖν. εἰρήνης τ' αὖ γενομένης
ἐμοὶ τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη, ὥστε μὴ ῥά-
διον εἶναι πρὸς τούτους διαφέρεισθαι. ὥστε οὐ μικρὰς
ἔχομεν αἰτίας περὶ τοῦ πράγματος. ἀλλὰ νυνὶ δίκαιον 21
εἰπεῖν ἐστιν, ὃ ἄνδρες, τίνος δόντος ἔχει τὸν κλῆρον, κατὰ
πολίους νόμους εἰς τοὺς φράτερας εἰσῆκται, καὶ πῶς | οὐκ
ἐπὶ κληρὸς ἦν ἐπὶ τούτοις τοῖς χρήμασιν ἢ ἐμὴ μήτηρ.
ταῦτα γὰρ ἐστι περὶ ὧν ὑμᾶς δεῖ τὴν ψήφον ἐνεργεῖν,
οὐκ εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων εἰσπρα-
τόμεθα. μὴ δυνηθέντων δὲ ἐπιδειξαι, δικαίως ἂν ἐμὸν
αὐτὸν εἶναι ψηφίσαισθε.

Τοῦτο μὲν οἶδ' ὅτι ποιεῖν οὐχ οἱοί τ' ἔσονται· χαλε- 22
πὸν γὰρ πρὸς νόμους καὶ δίκαιον πρᾶγμα ἀντιλέγειν ἐστὶ·

18. 1 ἂν add. Turr. 19. 5 αὐτῷ corr. 2, αὐτὸν pr. 20. 8 ἐχο-
μεν εἰπεῖν Dbr. 21. 2 ἔχει del. Turr. — 5 ... ενεργεῖν pr. (eras. vid.
eis) — 8 ψηφίσαισθε pr., corr. 2.

περὶ δὲ τοῦ τεθνεῶτος λέξουσιν, ἐλεοῦντες ὡς ἀνὴρ εἰ
ἀγαθὸς ἐν τῇ πολέμῳ τέθνηκε, καὶ ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστι
τὰς ἐκείνου διαθήκας ἀκύρους καθιστάναι. ἐγὼ δὲ καὶ
αὐτός, ὡς ἄνδρες, οἶμαι δεῖν κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας
ἃς ἂν ἕκαστος διαθῇται περὶ τῶν ἑαυτοῦ, περὶ μέντοι
τῶν ἀλλοτρῶν οὐ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ὥσπερ ἂν
23 (ἂν) ἕκαστος περὶ τῶν αὐτοῦ διαθῇται. ταῦτα δὲ οὐ τοῦ
τῶν ὄντα ἀλλ' ἡμέτερα φαίνεται. ὥστε ἂν ἐπὶ τούτοις
τὸν λόγον καταφεύγῃ καὶ μάρτυρας παρέχῃται ὡς διέθετι
ἐκεῖνος, ἐπιδεικνύει κελεύετε δὴ καὶ ὡς τὰ ἑαυτοῦ. τοῦτο
γὰρ δίκαιόν ἐστι. δεινότερα γὰρ (ἂν) πάντων γένοιτο, εἰ
Κυρωνίδης μὲν καὶ οὗτοι, ὄντες ἐξ ἐκείνου, μὴ μόνον τὸν
Ξεναινέτου οἶκον πλεόν ἢ τεττάρων ταλάντων ἔξουσιν,
ἀλλὰ καὶ τόνδε προσλήψονται, ἐγὼ δὲ τῆς μητρὸς οὐσης
κυρίας καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν Κυρωνίδῃ γεγεννημένος εἰ μὴδὲ
τὸν τῆς μητρὸς κληρὸν λήψομαι, καὶ ταῦτα μὴδὲ ἐχόντων
24 τούτων ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου ποτ' εἰλήφασι. καίτοι δι-
καιον, ὡς ἄνδρες, ὥσπερ τῶν ἀμφισβητήσιμων χωρίων δεῖ
τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι ἢ καταδεδι-
κασμένον φαινεσθαι, οὕτω καὶ τούτους καθ' ἓν τι τούτων
ἀποφήναντας αὐτῶν ἀξιοῦν ἐπιδικάζεσθαι, μὴ πρὸ δίκης
τὴν Ἀριστάρχου θυγατέρα, ἐμὴν δὲ μητέρα, ἐκ τῶν πα-
25 τρώων ἐκβάλλειν. ἀλλὰ γάρ, ὡς ἄνδρες, οὐχ ἱκανόν ἐστι
Ξεναινέτῳ τὸν Ἀριστομένους οἶκον καταπεπαιδευασθῆ-
ναι, ἀλλὰ καὶ τούτον οἶεται δεῖν τὸν αὐτὸν τρόπον δια-
θεῖναι. ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες δικασταί, βραχείας οὐσίας ὑπαρ-
ξάσης ἀδελφὰς μὲν ἐξέδωκα, ὅσα ἐδυνάμην ἐπιδούς, κόσ-
μιον δ' ἐμαυτὸν παρέχων καὶ ποιῶν τὰ προσταττόμενα
καὶ τὰς στρατείας στρατευόμενος ἀξιῶ τῶν τῆς μητρὸς
26 πατρώων μὴ ἀποστερηθῆναι. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν Κυρω-

22. 3 ἐλέον pr., corr. 1 — 9 ἂν add. Turr. 23. 2 ἡμέτερα pr.,
corr. 1 — 4 δὴ καὶ ὡς de meo, καὶ ὡς Sauppe: δικαίως pr., εἰ ante
δικ. s. v. add. 2 — 5 γὰρ s. v. 1 — ἂν add. Bk. — 8. 9 ft. ὡν κύριος
— γεγεννημένος pr., v post. γεγεν s. v. 2 — 11 τούτων pr., corr. 2.
24. 2 ἀμφισβητήσεων — 3 πρατῆρα: em. Steph. — 5 αὐτῶν Sauppe
αὐτοῦ Schoem.: αὐτὸν 25. 6 δ' Rsk.: τ' — κραττόμενα pr., corr. 2.

νίδην μὲν τὸν τούτων πατέρα ἐκποίητον γενόμενον καὶ οὐκ ἐπανελθόντα εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, τὸν δὲ πατέρα τὸν Κυρωνίδου καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς Δημοχάρει τῷ νύῳ τούτου τὸν κλῆρον καταλιπόντα, ἐκείνον δὲ παῖδα ὄντα τελευτήσαντα καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα τούτου τὸν κλῆρον ἐπιγιγνώμενον.

XI.

| ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄγνις τις εἶχεν ἀνεψίους πολλοὺς, Θεόπομπον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Στρατοκλία καὶ Στρατίον καὶ Εὐβουλίδην. οὗτος μέλλων τελευτᾶν ἐποίησατο θετὴν ἐαυτῷ θυγατέρα, κελύσας ἐν ταῖς διαθήκαις, εἴ τι πάθοι ἡ θυγάτηρ, ἐρχεσθαι τὸν κλῆρον εἰς Γλαῦκωνα, ἀδελφὸν αὐτοῦ τυγχάνοντα ὁμομήτριον. ἐπὶ τούτοις αὐτοῦ τελευτήσαντος ἡ θυγάτηρ λαβοῦσα τὸν κλῆρον ἐτελεύτησεν. ἀποθανόντος δὲ καὶ Εὐβουλίδου ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, τοῦ Εὐβουλίδου, δικασαμένη πρὸς Γλαῦκωνα ἔλαβε τὴν οὐσίαν. μετὰ ταῦτα τελευτησάντων καὶ τῶν περὶ τὸν Στρατοκλία καὶ Στρατίον Θεόπομπος μόνος ἐδικάσατο πρὸς αὐτήν, καὶ ἔλαβε τὸν κλῆρον. πρὸς τούτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Στρατοκλέους, δικάζεται [πρὸς αὐτὸν δὲ ἐπιτρόπον τινὸς υἱὸς], φάσκων ἐξ ἴσου τὰ τῆς κληρονομίας ἀρμόζειν τῷ τε Θεοπόμπῃ καὶ τῷ παιδί τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἡ στάσις πραγματική.

NOMOI.

Διὰ ταῦθ' ὑμῖν ἀνέγων τοὺς νόμους, ὅτι κατὰ τὸν πρῶτον αὐτῶν ἰσχυρίζεται τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου προσήκειν, οὐκ ἀληθῆ λέγων. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν Ἄγνις ἀδελφός, ὁ δὲ νόμος περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων πρῶτον ἀδελφοῖς

26. 4 υἱῷ. — 5 παῖδα Meutzner: ἄπαῖδα — 7 γιγνώμενον Hirschig.

XI tit. Cf. Harpocr. v. εἰσαγγελία· Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ Ἄγνιου (ex em. Valesii, αὐτοῦ libri) κλῆρον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασεν. Cf. ad § 21. hyp. 1 immo ἀνεψιαδούς Schoem. — 2 στρατίαν — 3 ἐαυτοῦ: em. Ald., qui αὐτῷ — κελύσαντ.. pr., corr. 1 — 10 πρὸς αὐτὸν et υἱὸς del. Schoem., δὲ ἐπιτρόπον τινὸς del. de meo; δι' ἐπιτρ. Schoem., quae verba ante ὁ υἱὸς v. 10 transp. Sauppe.

1. 1 NOMOI add. Turr. Rsk. sec.

τε καὶ ἀδελφιδοῖς πεποίηκε τὴν κληρονομίαν, ἂν ὦ **ο**
 ὁμοπάτορες· τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος γέ **νε**
2 ἐστίν. ἔαν δ' οὔτοι μὴ ὥσι, δεύτερον ἀδελφὰς ὁμο~~τα~~**α**
 τρίας καλεῖ καὶ παῖδας τοὺς ἐκ τούτων. ἔαν δὲ μὴ **ὦσι**,
 τρίτῳ γένει δίδωσι τὴν ἀγχιστεῖαν, ἀνεψιοῖς πρὸς πα~~τρ~~**ο**.
 μέχρι ἀνεψιῶν παίδων. ἔαν δὲ καὶ τοῦτ' ἐκλείπῃ, εἰς **τι**
 γένος πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ ποιεῖ τοὺς πρὸς μητρός **τοῖ**
 τελευτήσαντος κυρίους αὐτῶν, κατὰ ταῦτα καθάπερ **τοῖς**
3 πρὸς πατρός ἐξ ἀρχῆς ἐδίδου τὴν κληρονομίαν. ταύτας
 ποιεῖ τὰς ἀγχιστείας ὁ νομοθέτης μόνας, συντομωτέρας
 τοῖς ῥήμασιν ἢ ἐγὼ φράζω· τὴν μέντοι διάνοιαν ὧν βού-
 λεται ταύτῃ δείκνυσιν. ὁ δὲ παῖς οὗτος οὐδὲ καθ' **ἐν**
 τούτων τῶν ὀνομάτων Ἀγνίαν προσήκει τῇ ἀγχιστεῖα, ἀλλ'
 ἔξω τῆς συγγενείας ἐστίν. ἵνα δ' ἀκριβῶς μάθῃτε περὶ
 ὧν ψηφιεῖσθε, τοὺς πολλοὺς λόγους ἐάσας οὗτος εἰπάτω
 ὅτι ὁ παῖς προσήκει τούτων τῶν εἰρημένων τῷ τὸν κλη-
 ρον καταλιπόντι· καὶ φανῇ κατὰ τι προσήκων, ἐκὼν ἐγὼ
4 συγχωρῶ τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός. εἰ δέ τοι μη-
 δὲν τούτων ἔξει εἰπεῖν, πῶς οὐκ ἐλεγχθῆσεται φανερώς
 ἐμὲ μὲν συκοφαντῶν, ὑμᾶς δ' ἐξαπατῆσαι παρὰ τοὺς νό-
 μους ζητῶν; ἀναβιβασάμενος οὖν αὐτὸν ἐναντίον ὑμῶν
 ἐρωτήσω τὰ ἐν τοῖς νόμοις ὑπαναγινώσκων· οὕτω γὰρ
 εἴσεσθε εἰ προσήκει τῷ παιδί τῶν Ἀγνίου χρημάτων ἢ
 μή. Λαβὲ οὖν αὐτοῖς τοὺς νόμους· σὺ δ' ἀνάβηθι δεῦρο,
 ἐπειδὴ δεινὸς εἰ διαβάλλειν καὶ τοὺς νόμους διαστρέφειν.
 σὺ δ' ἀναγέγωνσκε.

ΝΟΜΟΙ.

5 Ἐπίσχες. ἐρωτήσω σέ. ἀδελφός ἐσθ' ὁ παῖς Ἀγνίου,
 (ἢ) ἀδελφιδοῦς ἐξ ἀδελφοῦ ἢ ἐξ ἀδελφῆς γεγονώς, ἢ ἀνε-
 ψιός, ἢ ἐξ ἀνεψιοῦ πρὸς μητρός ἢ πρὸς πατρός; τί τού-
 των τῶν ὀνομάτων, οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστεῖαν δίδωσι;

7 τὸ γένος Sauppe, γένους Schb. 2. 4 μέχρις: em. Turr.; item
 12, 2 — ἐκλείπη Bk.: ἐκλ. ἐπ. pr., ἐκλείπη corr. 1 — eis del. Schoem.
 — 6 ταῦτα: em. Taylor. 3. 2 συντομωτέρας: em. Rsk. — 6 ft. ταύ-
 της τῆς. 4. 6 ἴσεσθε pr., corr. 2. 5. 2 ἢ add. Taylor — 3. 4 τού-
 των αὐτῶ τῶν Rsk.

καὶ ὅπως μὴ ἐκεῖνο ἔρεῖς, ὅτι ἐμὸς ἀδελφιδοῦς. οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐμοῦ κλήρου νῦν ὁ λόγος ἐστὶ· ζῶ γάρ. εἰ δ' ἦν ἄπαις ἐγὼ τετελευτηκὼς καὶ ἡμφεσβήτει τῶν ἐμῶν, τοῦτο ἂν προσῆκεν ἀποκρίνασθαι ἐρωτωμένῳ. νῦν δὲ φῆς τῶν Ἀγνίου χρημάτων τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός· δεῖ δὴ σε τῆς ἀγχιστείας, ὅτι ὁ παῖς Ἀγνίᾳ προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. γράσον οὖν τουτοῖσι.

Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' ἀποκρίνεται πάντα μᾶλλον ἢ ὃ δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς. καίτοι τὸν γε πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν ἀλλ' εὐθὺς λέγειν, καὶ μὴ μόνον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ διόμνησθαι καὶ τοῦ γένους παρέχεσθαι μάρτυρας, ἵνα μᾶλλον [ἂν] ἐπιστεύετο ὑφ' ὑμῶν. νῦν δ' ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν, οὐ μάρτυρας παρέσχετο, οὐχ ὅρκον ὤμοσεν, οὐ νόμον | ἀνέγνωκεν, οἷεται δεῖν ὑμᾶς, ὁμωμοκότας ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, αὐτῷ πειθομένους ἐμοῦ καταγνῶναι ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τοὺς νόμους· οὕτω σχέτλιος καὶ ἀναιδής ἀνθρωπὸς ἐστίν. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ποιήσω τούτων οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος ἐρῶ τοῦμόν καὶ ὅθεν μοι προσήκει τῆς κληρονομίας, καὶ τὸν παῖδα ἐπιδείξω καὶ τοὺς πρότερον ἀμφισβητήσαντας ἐμοὶ τοῦ κλήρου πάντας ἔξω τῆς ἀγχιστείας ὄντας, ὡς ὃ ὑμᾶς ὁμολογεῖν. ἀνάγκη δ' ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς τὰ συμβεβηκότα εἰπεῖν· ἐκ τούτων γὰρ γνώσεσθε τὴν τε ἐμὴν ἀγχιστείαν καὶ ὅτι τούτοις οὐδὲν προσήκει τῆς κληρονομίας.

Ἐγὼ γὰρ καὶ Ἀγνίας, ἃ ἄνδρες, καὶ Εὐβουλίδης καὶ 8 Στρατοκλῆς καὶ Στρατίος ὁ τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἀδελφὸς ἐξ ἀνεπιῶν ἐσμεν γεγονότες· καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ἀνεπιοὶ ἐκ πατραδέλφων. Ἀγνίας οὖν, ὅτε ἐκπλεῖν παρεσκευάζετο πρεσβεύσων ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις αἰ τῇ πόλει συμφερόντως εἶχον, οὐκ ἐφ' ἱμῖν τοῖς ἐγγύτατα γένους, εἴ τι πάθοι, τὰ ὄντα κατέλιπεν, ἀλλ' ἐποίησατο

7 καὶ s. v. 2 — post ἐμῶν erasum est signum ·; in mg. extat ·, verbum quod additum erat, erasum est — 8 προσήκει pr., προσήκοι corr. 2: em. Schoem. 6. 5 μαρτυρίας: em. Cob. — 6 ἂν del. Dbr. — ἀπόκρισιν οὐ corr. 2, ἀποκρίνουσι τοῦ pr. — 8 οἶσται.. pr.

- θυγατέρα αὐτοῦ ἀδελφιδῆν· εἰ δέ τι καὶ αὐτὴ πάθοι,
 Γλαύκωνι τὰ ὄντα ἐδίδου, ἀδελφῶ ὄντι ὁμομητρὶν· καὶ
 9 ταῦτ' ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. χρόνων δὲ διαγενομένων
 μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Εὐβουλίδης, τελευτᾷ δ' ἡ θυγά-
 τηρ ἣν ἐποιήσατο Ἀγνίας, λαμβάνει δὲ τὸν κλῆρον Γλαύ-
 κων κατὰ τὴν διαθήκην. ἡμεῖς δ' οὐδεπώποτ' ἤξιώσαμεν
 ἀμφισβητῆσαι πρὸς τὰς ἐκεῖνου διαθήκας, ἀλλ' ὥόμεθα
 δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκεῖνου γνώμην εἶναι κυρίαν, καὶ
 τούτοις ἐνεμένομεν. ἡ δ' Εὐβουλίδου θυγάτηρ μετὰ τῶν
 αὐτῇ συμπραττόντων λαγχάνει τοῦ κλήρου καὶ λαμβάνει
 νικήσασα τοὺς κατὰ τὴν διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, ἔξω
 μὲν οὖσα τῆς ἀγχιστείας, ἐλπίσασα δ', ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς
 πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀντιδικήσειν, ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας
 10 ἡμφεσβητήσαμεν. ἡμεῖς δέ, ἐγὼ καὶ Στρατίλος καὶ Στρα-
 τοκλῆς, ἐπειδὴ τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγεγένητο ἐπιδίκος ὁ
 κλῆρος, παρесеκευάζομεθα ἅπαντες λαγχάνειν· πρὶν δὲ γε-
 νέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν τελευτᾷ μὲν ὁ Στρα-
 τίλος, τελευτᾷ δ' ὁ Στρατοκλῆς, λείπομαι δ' ἐγὼ μόνος
 τῶν πρὸς πατρός ὧν ἀνεψιοῦ παῖς, ᾧ μόνῳ κατὰ τοὺς
 νόμους ἐγίγνετο ἡ κληρονομία, πάντων ἤδη τῶν ἄλλων
 ἐκλειπομένων, οἳ ταῦτόν ἐμοὶ τῇ συγγενείᾳ προσήκοντες
 11 ἐτύγχανον. τῷ δὲ γνώσεσθε τοῦθ', ὅτι ἐμοὶ μὲν ἀγχι-
 στεῖν, τοῖς δ' ἐξ ἐκεῖνων γεγονόσιν οὐκ ἦν, ἐν οἷς οὗτος
 ὁ παῖς ἦν; αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει. τὸ μὲν γὰρ εἶναι τὴν
 ἀγχιστεῖαν ἀνεψιοῖς πρὸς πατρός μέχρι ἀνεψιῶν παίδων
 ὁμολογεῖται παρὰ πάντων· εἰ δὲ μεθ' ἡμᾶς δίδωσι τοῖς
 ἡμετέροις παισὶ, τοῦτ' ἤδη σκεπτέον ἐστί. Λαβὲ οὖν
 αὐτοῖς τὸν νόμον καὶ ἀναγίγνωσκε.

ΝΟΜΟΣ. Ἐὰν δὲ μηδεὶς ἢ πρὸς πατρός μέχρις ἀνε-
 ψιῶν παίδων, τοὺς πρὸς μητρός κυρίους εἶναι κατὰ τὰ
 αὐτά.

9. 4 οὐδεπώποτ' corr. 1, οὐδὲ πώ.στ' pr. 10. 1 καὶ ante στρα-
 τίως s. v. 2 — 3 παρесеκευάζοντο: em. Rsk. — 6 τῶν Dbr.: τοῦ —
 8 ταῦτόν ἐμοὶ Bk.: ταύτη μοι 11. 1 γνώσεσθαι pr., corr. 2 —
 τοῦτ' pr., corr. 1 — 1. 2 ἀγχιστεία ἦν Schb. praeunte Hirschigio —
 2 οὐκ ἦν del. Emperius; idem ante ἦν v. 3 add. οὐκ — 3 post ἦν tres
 litt. erasae, fuit fortasse οὐκ.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, ἐὰν 12
 μηδεὶς ἢ πρὸς πατρός μέχρι ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς τῶν
 ἀνεψιαδῶν εἶναι κυρίους, ἀλλὰ ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρός
 τοῦ τελευτήσαντος, ἂν ἡμεῖς μὴ ὤμεν, τὴν κληρονομίαν
 ἥδη, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς καὶ παισὶ τοῖς τούτων καὶ
 τοῖς ἄλλοις, κατὰ ταῦτα καθάπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἦν ὑπει-
 ρημένον· τοὺς δὲ ἡμετέρους παῖδας ἔξω τῆς ἀγχιστείας
 ἐποίησεν. οἷς δὲ μηδ' εἰ καὶ τετελευτηκῶς ἦν ἐγώ, δι-
 ὠσαι ὁ νόμος τὴν Ἀγνίου κληρονομίαν, πῶς ζῶντος ἐμοῦ
 τε καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔχοντος οἴονται αὐτοῖς εἶναι τὴν
 ἀγχιστεῖαν; οὐδαμῶς δήπουθεν. ἀλλὰ μὴν εἰ τούτοις μὴ 13
 μέτεστιν, ὧν οἱ πατέρες ταὐτὸν ἐμοὶ προσῆκον, οὐδὲ
 τούτῳ τῷ παιδί γίγνεται· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατὴρ ὁμοίως
 ἦν ἐκεῖνοις συγγενής. οὐκ οὖν δεινὸν ἐμοὶ μὲν διαρρήδην
 οὕτω τῶν νόμων δεδοκῶτων τὴν κληρονομίαν, τούτους δ'
 ἔξω τῆς ἀγχιστείας πεποιηκότων, τολμᾶν τουτονὶ συκο-
 φαντεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι μὲν, ἥνικ' ἐγὼ τοῦ κλήρου
 τὴν δίκην ἐλάγχανον, | μὴ οἷεσθαι δεῖν, μηδὲ παρακαταβάλ-
 λειν, οὐ περὶ τῶν τοιούτων εἴ τι δίκαιον εἶχεν εἰπεῖν δια-
 γνωσθῆναι προσῆκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ παιδὸς ὀνόματι πράγματ'
 ἐμοὶ παρέχειν καὶ περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθε-
 στάναι; καὶ περὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παι- 14
 δὸς χρημάτων μηδ' αἰτιάσθαι με, μηδ' ὥς τι εἴληφα
 ἔχειν εἰπεῖν — ἐφ' οἷς, εἴ τι αὐτῶν κακῶς διώκουν ὥστερ
 οὗτος, κρίνεσθαι μοι προσῆκεν, — ἃ δ' ὑμεῖς ἐμὰ εἶναι
 ἐψηφίσασθε, τῷ βουλομένῳ δόντες ἔξουσίαν ἀμφισβητεῖν
 αὐτῶν, ἐπὶ τούτοις ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζειν
 καὶ εἰς τοῦτο ἀναισχυντίας ἦκειν;

Οἶομαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἥδη εἰρημένων γιγνώσκει- 15

12. 2 πρὸς πατρ in ras. 6 litt. corr. 1 — 6 ταῦτα: em. Rsk. —
 8 μηδ' εἰ καὶ τετελευτηκῶς ὡς ἐγὼ Rsk., ἦν ἐγὼ Dbr., μηδὲ καὶ τετελευτη-
 κότες ὥσιν οἷος ἐγὼ Sauppe: μηδ' εἰ καὶ τετελευτηκότες ὥσιν ὡς ἐγὼ
 — 9 ἐμοῦ τε ζῶντος: transp. de meo praeunte Dbr. 18. 1 τούτους
 pr. — 6 πεποιηκός pr., corr. 1 — 9 οὐ corr. 2, οὐ pr. — 10 τῷ τοῦ
 Schoem. — 11. 12 καθιστάναι pr., καθιστάναι corr. 2. 14. 2 χρήμ..
 pr., corr. 2 — 4 ἡμεῖς: em. Ald.

- σθαι ὑμῖν ὅτι οὐτ' ἀδικῶ τὸν παῖδα οὐδὲν οὐτ' ἐνοχός
 εἰμι ταύταις ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρόν· ἔτι δὲ ἀκρι-
 βέστερον ἡγοῦμαι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑμᾶς μαθήσεσθαι,
 καὶ τὴν ἐμὴν ἐπιδικασίαν, ὡς γέγονεν, ἀκούσαντας περὶ
 αὐτῶν. ἐμοὶ γάρ, ὡς ἄνδρες, λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δι-
 κην οὔτε οὗτος ὁ νῦν ἐμὲ εἰσαγγέλλων ᾧήθη δεῖν παρα-
 καταβάλλειν ὑπὲρ τοῦ παιδός, οὔτε οἱ Στρατίου παῖδες
 οἱ ταῦτο τῇ παιδί προσήκοντες, . . . οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν
 16 αὐτοῖς ἐνόμιζον προσήκειν τούτων τῶν χρημάτων· ἐπεὶ
 οὐδ' ἂν οὗτος νῦν ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν, εἰ τὰ τοῦ
 παιδός εἶων ἀρπάζειν καὶ μὴ ἡναντιοῦμην αὐτῷ. οὗτοι
 μὲν οὖν, ὥσπερ εἶπον, εἰδότες ὅτι ἔξω ἦσαν τῆς ἀγχι-
 στείας, οὐκ ἡμφεσβήτουν ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχον· οἱ δ' ὑπὲρ
 τῆς Εὐβουλίδου θυγατρὸς πράττοντες, τῆς τὸ αὐτὸ τῇ
 παιδί καὶ τοῖς Στρατίου παισὶ προσηκούσης, καὶ οἱ κύ-
 ριοι τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἦσαν οἰοί τε πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν.
 17 εἰς τοσαύτας δ' ἀπορίας κατέστησαν ὅ τι ἀντιγράφονται
 περὶ τῆς ἀγχιστείας, ὥστε ἡ μὲν τὸν κλῆρον ἔχουσα καὶ
 οἱ λέγοντες τὸ περὶ αὐτῆς γένος, ἐπειδὴ κατεψεύσαντο,
 ῥαδίως ὑπ' ἐμοῦ τότε ἐξηλέγχθησαν οὐκ ἀληθές τι γρά-
 ψαι τολμήσαντες, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Ἀγνίου μητρὸς γένει
 μὲν ἐμοὶ ταῦτο προσηκούσης — ἀδελφὴ γάρ ἦν τοῦ Στρα-
 τίου — νόμιμ δὲ ἀποκλειομένης, ὃς κελεύει κρατεῖν τοὺς
 ἄρρενας, τοῦτο μὲν εἶασαν, οἰόμενοι δ' ἐμοῦ πλεονεκτή-
 σειν μητέρα εἶναι τοῦ τελευτήσαντος ἔγραψαν· ὁ συγγενέ-
 στατον μὲν ἦν τῇ φύσει πάντων, ἐν δὲ ταῖς ἀγχιστείαις
 18 ὁμολογουμένως οὐκ ἔστιν. εἴτα γράψας ἀνέψιου παῖς
 εἶναι κάκεινας ἐξελέγξας οὐκ οὔσας ἐν ταῖς ἀγχιστείαις,
 οὕτως ἐπεδικασάμην παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτῶν οὐκ ἴσχυσέ τι

15. 7 ᾧήθει pr., corr. 1 — 9 ταῦτο Bk.: τούτω — deesse aliq. persp.

Rsk., ft. appl. οὔτε διὰ τοῦτο 16. 5 οἱ corr. 1, ο. pr. — 6 εὐβον pr.,
 corr. 2 — τὸ αὐτὸ . . . δικαίως τοῦ στρατίου παιδί. pr. (ante δικαίως
 eras. τῷ), τῷ ex τοῦ corr. 2: δικαίως del. Dbr., στρατίου del. Schoem.,
 τοῖς Στρατίου παισὶ ci. Baiter, mutavi de meo — 8 τε del. Dbr.

17. 7 .ὅς pr. 18. 1 παῖς Emperius: παῖδας — 2 ἐξελέγξας Rsk.: ἐξ-
 ἡλέγξα — 3 αὐτῷ pr., corr. 1 — τι Rsk.: τις

οὔτε τῇ τὸν κλῆρον ἐχούσῃ τὸ προνευικημέναι τοὺς κατὰ
 διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, οὔτε τῇ ἐτέρα τὸ μητέρα εἶναι
 τοῦ τὸν κλῆρον καταλιπόντος, ἀλλ' οὕτως οἱ τότε δικά-
 ζοντες καὶ τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὅρκους περὶ πολλοῦ ἐποιή-
 σαντο, ὥστ' ἔμοι τῷ κατὰ τοὺς νόμους ἀμφισβητοῦντι τὴν
 ψήφον ἤνεγκαν. καίτοι εἰ τὰς μὲν νενίκηκα τοῦτον τὸν 19
 τρόπον, ἐπιδείξας μηδὲν Ἀγνίᾳ κατ' ἀγχιστεῖαν προσ-
 ηκούσας, οὗτος δὲ μὴ ἐτόλμησεν ἀντιδικῆσαι τῷ παιδί τοῦ
 ἡμικληρίου πρὸς ἡμᾶς, οἱ δὲ Στρατίου παῖδες οἱ ταῦτον
 τοῦτω προσήκοντες μηδὲ νῦν ἀξιοῦσιν ἀντιδικῆσαι πρὸς
 ἐμὲ περὶ αὐτῶν, ἔχω δ' ἐγὼ τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος
 παρ' ὑμῖν, ἐξελέγχω δὲ τοῦτον μηδέπω καὶ τήμερον ἔχοντ'
 εἰπεῖν ὅ τι ὁ παῖς Ἀγνίᾳ προσήκει κατ' ἀγχιστεῖαν, τί
 ἔτι δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς ἢ (τί) ποθεῖτε ἀκοῦσαι περὶ τούτων;
 ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς εὖ φρονοῦσιν ὑμῖν ἰκανὰ τὰ εἰρημμένα
 νομίζω.

Οὗτος τοίνυν ῥαδίως ὅ τι ἂν τύχῃ ψευδόμενος, καὶ 20
 τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων, τολμᾷ
 με διαβάλλειν ἄλλα τε πολλά, περὶ ὧν ποιήσομαι τοὺς
 λόγους τάχα, καὶ νυνὶ λέγει ὡς ἐκοινωσάμεθα ἐγὼ τε καὶ
 Στρατοκλῆς, τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι περὶ τοῦ κλήρου μέλλον-
 τες. ὁ μόνους ἡμῖν τῶν ἀμφισβητεῖν παρεσκευασμένων οὐκ
 ἐνῆν, διομολογήσασθαι πρὸς ἀλλήλους. τῇ μὲν γὰρ Εὐ- 21
 βουλίδου θυγατρὶ καὶ τῇ Ἀγνίου μητρὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγω-
 νιζομέναις, μὴ κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητούσαις, ἐνῆν ποιή-
 σασθαι συνθήκας, ἂν ἡ ἐτέρα νικᾷ, μετεῖναι τι καὶ τῇ
 ἡττηθείσῃ· καδίσκος γὰρ ἔμελλεν | ἐκατέρᾳ τεθῆσεσθαι.
 τὸ δ' ἡμέτερον οὐ τοιοῦτον ἦν, ἀλλ' ἐν τῷ γένος, δύο δὲ
 λήξεις, ἡμικληρίου ἐκατέρῳ· τοῖς δὲ κατὰ ταῦτ' ἀμφισβη-

4 προ. νενικημέναι — 8 ὥστ' ἐμοί: em. Bk. 19. 4 ὑμᾶς: em. Rsk.
 — οἱ δὲ: o e corr. 1 — 7 ὑμῶν pr., corr. 2 — ἔχοντ' corr. 1, ἔχ.....τ'
 pr. (τ fort. corr. ex π, tertia lit. eras. fuit τ) — 9 τί add. Rsk.
 20. 4 τάχα καὶ in ras. 3 litt. corr. 1 (τάχα om. pr.): τάχα δὲ καὶ Rsk.,
 malim καὶ τάχα καὶ 21. 3 κατὰ ταῦτ' corr. 2, κατ' αὐτὸ pr. —
 4 ἡ s. v. 1 — τι. pr. — 5 Harpocr. v. καδίσκος· Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ
 τοῦ Ἀγνίου κλήρου — 7 ταῦτα pr., corr. 2

τοῦσιν εἰς τίθεται καθίσκος, οὐ οὐκ ἂν ἦν τὸν μὲν ἡ-
 τᾶσθαι τὸν δὲ νικᾶν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοτέροις τῇ ὁ αὐτὸς
 κίνδυνος, ὥστ' οὐκ ἐνῆν κοινωνίαν οὐδὲ διομολογίαν ποι-
 22 ἦσασθαι περὶ αὐτῶν. ἀλλ' οὗτος, ἐπειδὴ Στρατοκλῆς
 ἐτελεύτησε πρὶν γενέσθαι τοῦ ἡμικληρίου τὰς λήξεις ἡμῶν
 ἑκατέρῳ, καὶ οὐκέτ' ἦν μετουσία τῷ Στρατοκλεῖ τούτων
 οὐδὲ τῷ παιδὶ τῷδε διὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐγίγνετο εἰς ἐμὲ
 ἡ κληρονομία κατ' ἀγχιστείας πάντων, εἰ νικήσαιμι τοὺς
 ἔχοντας, τότε ἤδη πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται, προσδο-
 κῶν τούτοις τοῖς λόγοις φραδίως ὑμᾶς ἐξαπατήσῃν. ὅτι
 δ' οὐχ οἷόν τ' ἦν τούτων γίγνεσθαι οὐδέν, ἀλλὰ διείρηται
 καθ' ἕκαστον περὶ αὐτῶν, ἐκ τοῦ νόμου γινῶναι ῥᾶδιον.
 Λαβὲ δ' αὐτοῖς καὶ ἀναγλινωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

- 23 Ἄρ' ὑμῖν ὁ νόμος δοκεῖ ποιεῖν ἐξουσίαν κοινωνίας,
 ἀλλ' οὐκ ἀντικρυς οὕτως πᾶν τὸνναντίον, εἰ καὶ τὸ πρό-
 τερον ὑπῆρχε κοινωνία, προστάττει, διαρρηθὴν κελεύων
 τοῦ μέρους ἕκαστον λαγχάνειν καὶ τοῖς κατὰ ταῦτ' ἀμφι-
 σβητοῦσι τιθεῖς ἓνα καθίσκον καὶ τὰς ἐπιδικασίας τούτων
 τὸν τρόπον ποιῶν; ὁ δέ, ταῦτα τῶν νόμων λεγόντων καὶ
 οὐκ ἐνούσης γενέσθαι διομολογίας, οὕτως ἀλόγως πρᾶγμα
 24 τηλικούτον ψεύσασθαι τετόλμηκεν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο
 πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων ἐναντιώτατον πρᾶγμα
 εἶρηκεν, ᾧ προσέχετε τὸν νοῦν, ὧ ἄνδρες. φησὶ γὰρ ὁμο-
 λογήσαι με τοῦ κλήρου τῷ παιδὶ τὸ ἡμικλήριον μετα-
 δώσειν, εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας αὐτόν. καίτοι εἰ μέν
 τι καὶ αὐτῷ μετὴν κατὰ τὸ γένος, ὡς οὗτος λέγει, τί ἔδει
 γενέσθαι ταύτην αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ τὴν διομολογίαν; ἦν γὰρ
 ὁμοίως καὶ τούτοις ἐπιδίκον τὸ ἡμικλήριον, εἴ περ ἄληθῇ
 25 λέγουσιν. εἰ δὲ μὴ προσῆκεν αὐτοῖς τῆς ἀγχιστείας μη-

8. 9 τὸν μὲν | νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν: em. Valckenaer — 10 οὐκ
 ἐνῆν corr. 2, οὐκ ο. νῆν pr. — οὐδὲ Ald.: οὐτε 22. 7 ἐξαπατήσαι

pr., -ῆσαι^{εἰν} corr. 1 (ci. Baiter) — 8 διήρηται pr., διέρρηται corr. 2: em.
 Rsk. 23. 1 post ποιεῖν eras. τὴν — 3 προστάττει corr. 2, πρὸς τα. τῇ
 pr., πρὸς τα. τί corr. 1 — 4 κατὰ ταῦτ' corr. 2, κατ' αὐτὸ pr.

δέν, διὰ τί ἂν μεταδώσειν ὠμολόγουν, τῶν νόμων ἐμοὶ πάντων αὐτῶν δεδωκότων τὴν κληρονομίαν; πότερον οὐκ ἦν μοι λαχεῖν, εἰ μὴ πείσαιμι τούτους; ἀλλ' ὁ νόμος τῷ βουλομένῳ δίδωσι τὴν ἐξουσίαν, ὥστε τοῦτο οὐκ ἦν αὐτοῖς εἰπεῖν. ἀλλ' εἰχόν τινά μοι μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἦν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἔμελλεν ἐπιδικάσασθαι τούτων; ἀλλὰ κατὰ γένος ἡμφεσβήτουν, οὐ κατὰ δόσιν, ὥστ' οὐδὲν ἔδει μαρτύρων. ἀλλὰ μὴν εἰ μήτε κοινώσα- 26 σθαι τὸ πρᾶγμα ἐνῆν, ὅτ' ἔζη Στρατοκλῆς, μήτε ὁ πατήρ αὐτῷ κατέλιπεν ἐπιδικασάμενος τούτων μηδέν, μήτε εἰκός ἦν μεταδώσειν ἐμὲ τὸ ἡμικλήριον ὁμολογήσαι αὐτῷ, ἀπέδοτε (δ') ὑμεῖς ἐπιδικασαντές μοι τοῦτον τὸν κλῆρον, οἱ δὲ μήτε ἔλαχον τῶν αὐτῶν μήτ' ἀμφισβητῆσαι πώποτ' ἤξιωσαν, πῶς χρὴ πιστοὺς εἶναι νομίζειν τοὺς τούτων λόγους; ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδαμῶς. προσποιεῖται τοίνυν οὗτος 27 — ἐπειδὴ τοῦτ' εἰκότως ἂν θαυμάζοιτε, ὅτι τοῦ ἡμικληρίου τότε τὴν δίκην οὐκ ἐλάγχανον — τοῦ μὲν μὴ λαχεῖν πρὸς ἐκείνους ἐμὲ εἶναι αἴτιον ὥς ὁμολογήσαντα μεταδώσειν, ὥστε διὰ τοῦτ' οὐ παρακαταβάλλειν αὐτοῖς, τῆς δὲ πρὸς ἐμὲ λήξεως ἐμποδῶν εἶναι τοὺς νόμους — οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων — οὐδέτερόν 28 ἀληθῆ λέγων. οὔτε γὰρ ἂν νόμον δέξειεν ὃς κωλύει τοῦτον ὑπὲρ τοῦ παιδὸς δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐναντιούμενος οὐδεὶς, ἀλλ' ὥσπερ καὶ γραφὰς κατ' ἐμοῦ δέδωκεν, οὕτω καὶ δίκας ἐμοὶ εἶναι καὶ τῷ παιδί πεποιήκεν· οὗτ' αὖ διὰ ταῦτα ἐκείνοις τοῖς προσήκουσι τὸν κλῆρον οὐκ ἐλάγχανον, ὥς ἐμοῦ μεταδώσειν ὁμολογήσαντος, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅτιοῦν αὐτοῖς τούτων τῶν χρημάτων προσῆκεν. εὖ δ' οἶδ' ὅτι (οὐδ') εἰ συνεχώρουν τῷ 29

25. 2 ἂν in v. add. 1 — 3 πότερον δ' ἐκῆν pr., πότερα δ' οὐκ ἦν corr. 2: em. Blafs 26. 3 αὐτῷ. pr. — μηδέν Bk.: οὐδέν — 4. 5 ἀπόδοτε ὑμεῖς: em. Schoem. — 5 οἱ Schoem.: εἰ 27. 5 τοῦτ' οὐ Rsk.: τοῦτον — 7 εἶναι corr. 1, οἶμαι pr. — 8 λέγων pr., λέγειν corr. 1

28. 6 τοῦ κλῆρου Scaliger, ft. τοῖς ἡκουσι πρὸς τὸν κλῆρον — 7 ὅτι οὐδο...ιοῦν pr. (eras. v et fort. v), corr. 1 29. 1 δ' in v. add. 1 — οὐδ' add. Scaliger

- παιδί λαβεῖν ἐπιδικασαμένῳ παρ' ἐμοῦ τὸ ἡμικλήριον, οὐκ ἂν ποτε ταῦτ' ἐποίησαν οὐδ' ἐπεχείρησαν, εἰδότες ὅτι, ὅτ' ἐν τῇ ἀγχιστεία μὴ ὄντες εἶχόν τι τῶν μὴ προσ-
 ηκότων, τοῦτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἐγγύτατα γένους ῥαδίως ἀφη-
 ρέθρησαν. ὁ περ γὰρ καὶ πρότερον εἶπον, οὐ δίδωσι μεθ' ἡμᾶς τοῖς ἡμετέροις παισὶ τὸ παράπαν τὴν ἀγχιστείαν |
80 ὁ νόμος, ἀλλὰ τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος. ἦκεν ἂν οὖν ἐπ' αὐτὰ τοῦτο μὲν ὁ Γλαύκων ὁ τοῦ Ἀγνίου ἀδελφός, πρὸς ὃν μὴ ὅτι γένος εἶχον ἄμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες, τοῦτο δ', εἰ μὴ ἐβούλετο οὗτος, ἡ Ἀγνίου κακείνου μήτηρ, προσήκον καὶ αὐτῇ τῆς ἀγχιστείας τοῦ αὐτῆς υἱός, ὥσθ' ὅποτε ἡγωνίζετο πρὸς τοὺς μηδὲν γένει προσήκοντας, φανερώς ἂν ἔλαβε τὸ ἡμικλήριον παρ' ὑμῶν, τοῦτο τοῦ δικαίου
81 καὶ τῶν νόμων αὐτῇ δεδωκότων. οὐκοῦν διὰ ταῦτ' οὐκ ἐλάγχανεν, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους κωλυόμενος, ἀλλὰ ταύτας [τάς] προφάσεις ποιούμενος ἐπὶ ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν, ἐξ ὧν γραφὴν γραψάμενος καὶ ἐμὲ διαβάλλων ἐλπίζει χρήματα λήψεσθαι καὶ ἐμὲ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλάξειν. καὶ οἶται δεινοῦ τινος ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι ταύταις ταῖς παρασκευαῖς, ὅτι μὴ κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἀπολεῖ τῶν αὐτοῦ, διαπραξάμενος δ' ἂ βούλεται καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ἀδεῶς ἤδη διαφορήσει.
82 Οὐκοῦν οὐ δεῖ προσέχειν ὑμᾶς τοῖς τούτου λόγοις τὸν νοῦν, οὐδ' ἐπιτρέπειν, οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν ἰδίας δίκας οἱ νόμοι πεποιήκασιν. ἀπλᾶ γὰρ τὰ δίκαια παντάπασιν ἐστὶ καὶ γνώριμα μαθεῖν· ἃ ἐγὼ διὰ βραχέων εἰπὼν καὶ παρακαταθέμενος ὑμῖν μνημονεύειν, ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογίαν ἤδη τρέψομαι τῶν κατηγορη-
83 θέντων. τί οὖν ἐστὶ ταῦτα, καὶ τί διορίζομαι; εἰ μὲν κατ' ἀγχιστείαν τῶν Ἀγνίου μετεῖναι φησι τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου, λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ ὑμεῖς ψηφί-

4 ὅτι, ὅτ' Bk.: ὅπότ' 80. 2 post αὐτὰ punctum et lacuna 2 litt. — 8 τοῦτο corr. 2, τοῦτο.. pr. 81. 2 ἐμὲ. pr. — 3 τὰς del. Dbr. — 4 ἐμὲ Bk.: με 82. 1 τούτου corr. 1, τούτ... pr. — 2 οὐτ' ἐθίζειν pr., corr. 1 — 6 τῶν corr. 2, τῷ pr.

οησθε, λαβέτω· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ δὲ μὴ κατὰ τοῦτο ἀμφισβητεῖ, φησὶ δὲ ὁμολογήσαι με τῷ παιδί μεταδώσειν, φάσκοντος ἐμοῦ τούτων εἶναι μηδὲν δικασάσθω, καὶ ἐξελέγξῃ με ὡς ὠμολόγησα, τότε ἤδη πραξάσθω· δίκαιον γὰρ οὕτως ἐστίν. εἰ δὲ μήτε πρὸς ἐμὲ μήτε κατ' 34 ἐμοῦ δίκην εἶναι φησι τῷ παιδί, τὸν κωλύοντα νόμον εἰπάτω, καὶ ἔχῃ δεῖξαι, λαβέτω καὶ οὕτω τὸ μέρος τῶν χρημάτων. εἰ δ' αὖ μήτ' ἐπιδικάσασθαι φησι δεῖν τοῦ ἡμικληρίου μήτε μὴν δικάσασθαι, ἀλλ' ἤδη εἶναι ταῦτα τοῦ παιδός, ἀπογραψάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων, ἣν ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξει με ταῦτα ὡς ὄντα τοῦ παιδός. ταῦτα μεγάλα δι- 35 καιά ἐστι. ταῦτα καὶ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὐ μὰ Δία οὐ γραφὰς ἐμὲ φεύγειν περὶ ὧν δίκας ἰδίας εἶναι πεποιθήκασιν, οὐδὲ κινδυνεύειν περὶ τοῦ σώματος, ὅτι οὐ μεταδίδωμι τῷ παιδί τούτων, ἃ ψήφῳ κρατήσας ἐγὼ τοὺς ἔχοντας οὕτω παρ' ὑμῶν ἔλαβον· ἀλλ' εἴ τι τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παιδός εἶχον καὶ κακῶς διέθηνκα ὥστ' ἐκείνον κακοῦσθαι, τότε ἂν μοι κατὰ ταύτην προσῆκε κρῖνεσθαι τὴν γραφήν, οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς.

Ὅτι μὲν οὖν οὔτε περὶ τούτων οὐδὲν δίκαιον πεποίη- 36 κεν οὔτε περὶ τῶν ἄλλων ἀληθὲς οὐδὲν εἴρηκεν, ἅπαντα δὲ δεινῶς πλεονεξίᾳ μεμηχάνηται διαβάλλων καὶ τοὺς νόμους παράγων καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον περιγενέσθαι ζητῶν, οἶμαι μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀλλ' ὁμοίως εἰδέναι πάντας, ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω περὶ τούτων λέγειν. ὁρῶ δέ, ὧ ἄνδρες, τὴν πλείστην δια- 37 τριβὴν τῶν λόγων ποιούμενον περὶ τὴν τοῦ παιδός οὐσίαν καὶ περὶ τὴν ἐμὴν, καὶ τὰ μὲν ἐκείνου παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξιόντα, περὶ δ' ἐμὲ πλουτόν τινα τῷ λόγῳ

33. 5 φῆσει pr., corr. 1; item 34, 2 — 6 ft. μηδὲν ἀληθὲς

34. 1 κατ' corr. 1, ..τ' pr. — 5 μὴν corr. 2, μὴ pr. — 6 τὴν corr. 1, τὴ pr. 35. 7 καὶ s. v. 2 36. 3 δέ: s vid. corr. 37. 3 τ ἐμ pr., bis ἦν s. v. apposuit 1 — 4 sq. διεξιόντος et κατασκευάσαντος: em. Ald.

κατασκευάσαντα, καὶ τινὰ κακίαν κατηγοροῦντα, ὡς ἐγὼ
 τεττάρων οὐσῶν Στρατοκλέους θυγατέρων οὐδεμιᾷ τολμῶ
 συνευπορῆσαι προικός, καὶ ταῦτ' ἔχων, ὡς οὗτός φησι,
 38 τὰ τοῦ παιδίου. βούλομαι δὴ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν·
 ἐλπίζει γὰρ διὰ τῶν λόγων ἐμοὶ μὲν τινὰ φθόνον γενή-
 σεσθαι παρ' ὑμῶν περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων,
 τοῖς δὲ παισὶν ἔλεον, ἂν ἄποροι παρ' ὑμῖν εἶναι δόξωσιν.
 οὐκ οὐκ ἀγνοῆσαι δεῖ περὶ αὐτῶν ὑμᾶς οὐδέν, ἀλλ' ἀκρι-
 βῶς καὶ ταῦτα μαθεῖν, ἵν' εἰδῇθ' ὅτι ψεύδεται, ὥσπερ
 καὶ περὶ τῶν ἄλλων | ἀπάντων. ἐγὼ γὰρ (ἄν), ὧ ἄνδρες,
 πάντων ὁμολογῶμαι εἶναι κάκιστος, εἰ Στρατοκλέους
 ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος αὐτὸς εὐπορος ὢν [καὶ]
 μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος φαινοίμην τῶν ἐκείνου
 39 παίδων. εἰ δὲ πλείονα κατέλιπεν αὐτοῖς τὰ ὄντα τῶν
 ἐμῶν καὶ βεβαιότερα, καὶ ταῦτα τοσαῦτ' ἐστὶν ὥστε καὶ
 τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διαθεῖναι καλῶς καὶ τὸν παῖδα
 ἐκ τῶν λοιπῶν μηδὲν ἥττον εἶναι πλούσιον, ἐπιμελοῦμαι
 τε τοῦτον τὸν τρόπον αὐτῶν ὥστε καὶ πολλῶ πλείω γε-
 νέσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι μέμψιν, εἰ
 μὴ τὰμαντοῦ προστιθῆμι τούτοις, σφῶν δὲ τὰ τούτων
 40 καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοίμην. ὅτι δὲ ταῦτα
 οὕτως ἔχει, ῥαδίως ἐπιδείξω. πρῶτον μὲν οὖν τὰ τῆς
 οὐσίας διέξειμι, μετὰ δὲ ταῦτα ὡς καὶ διοικεῖν ἄξιῳ τὰ
 τοῦ παιδός.

Στρατοκλεῖ γὰρ κάμοι τὰ μὲν ὑπάρξαντα πατρῷα το-
 σαῦτα ἦν, ὥστε εἶναι μὲν [οὐχ] ἱκανά, λειτουργεῖν δὲ μὴ
 ἄξια. τεκμήριον δέ· εἴκοσι μνᾶς ἑκάτερος ἡμῶν ἐπὶ τῇ
 γυναικὶ προῖκα ἔλαβε, τοσαύτη δὲ προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολ-
 41 λὴν τινὰ οὐσίαν δοθείη. συνέβη δὲ Στρατοκλεῖ πρὸς τοῖς
 ὑπάρχουσι πλέον ἢ πένθ' ἡμιταλάντων οὐσίαν λαβεῖν·
 Θεοφῶν γὰρ ὁ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀποθνήσκων

5 κατηγοροῦντος: em. Steph. 38. 1 δὴ corr. 2, δειν pr. —
 τούτων τῶν Nbr. — 3 περὶ τῶν προσγεγεν in ras. 9 litt. corr. 1 —
 7 ἂν add. Dbr. — 8 εἰ. pr. — 9 καὶ del. Baiter 39. 5 τὸν s. v. 1
 40. 3 καὶ s. v. 1 — — 6 οὐχ del. Rsk. — μὴ s. v. 1: immo οὐκ
 ἄξια Schoem. 41. 3 θεόφρων: em. Ald.

ἐποιήσατο τῶν θυγατέρων αὐτοῦ μίαν, καὶ τούτῃ αὐτῷ ἔδωκεν ἄγρὸν Ἐλευσίνι δυοῖν ταλάντοι, πρόβατα ἐξήκοντα, αἰγας ἑκατόν, ἐπιπλά, ἵππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἅπασαν, ἥς κύριος ἐκεῖνος γε- 4 νόμενος ἐννέα ἔτη ὅλα κατέλιπε πέντε ταλάντων οὐσίαν καὶ τρισχιλίων δραχμῶν σὺν τοῖς ἑαυτοῦ πατρώοις, χωρὶς ἐκείνης ἥς Θεοφῶν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἔδωκεν, ἄγρὸν μὲν Θριᾶσι πένθ' ἡμιτάλαντα εὐρίσκοντα, οἰκίαν δὲ Μελλίτῃ τρισχιλίων ἐωνημένην, ἄλλην δὲ Ἐλευσίνι πεντακοσίων. ἰδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις τοῦ μὲν ἀγροῦ δώδεκα μναῖ, τῶν δὲ οἰκιῶν τρεῖς, αἱ πεντεκαίδεκα μναῖ συναμφότερα γίνονται· χρέα δ' ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα περὶ τετρακισχιλίας, ὧν τὸ ἔργον ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ἑπτα- 4 κόσιαι καὶ εἴκοσι δραχμαὶ γίνονται τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου. πρόσσδος μὲν αὕτη δύο καὶ εἴκοσι μναῖ καὶ πρὸς· χωρὶς 4 δὲ τούτων κατέλιπεν ἐπιπλά, πρόβατα, κριθὰς, οἶνον, ὀπώρας, ἐξ ὧν ἐνεπόλησαν τετρακισχιλίας ἐννακοσίας· ἔτι δὲ ἔνδον ἐννακοσίας δραχμάς. πρὸς δὲ τούτοις ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσπεπραγμένα, μικροῦ θεούσας χιλίας δραχμάς, μαρτύρων ἐναντίον ἡ μήτηρ αὐτοῦ, τοῦ παιδός, ἀπεγράψατο. καὶ οὕτω λέγω περὶ τῶν ἄλλων, ἃ κατελείφθη μὲν οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσιν, ἀλλὰ τὰ φανερά καὶ τὰ ὑπὸ τούτων ὁμολογούμενα. Κάλει δέ μοι τῶν εἰρημένων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

Ἡ μὲν τοίνυν Στρατοκλέους οὐσία καὶ πλείων ταύ- 4 της ἐστίν· ἀλλ' ὕστερον περὶ τῶν παρακληπτομένων ὑπὸ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους· ἡ δ' ἐμὴ πόση τις; χωρίον ἐν Οἰνῇ πεντακισχιλίων καὶ Προσπαλτοῖ τρισχιλίων, καὶ οἰκία ἐν ἄστει δισχιλίων, πρὸς δὲ τούτοις (δ) κλήρος ὃν Ἀγνίας κατέλιπε, περὶ δύο τάλαντα· οὐ γὰρ ἂν οἶδ'

4 τούτῃ αὐτῷ de meo: τὸν θ' αὐτοῦ 42. 4 θεόφρων: em. Steph. — 6 ὠνημένην: em. Rsk. — 8 τρεῖς αἱ corr. 2, τρ...οσαι pr.

43. 1 μὲν corr. 1, δὲ pr. — μναῖ pr. — 3 ἐνεπόλησαν: em. Scalliger — 4 τούτο.. pr., corr. 1 — 6 αὐτῇ Rsk. 44. 5 ὁ add. Schoem. — 6 ἂν s. v. 1

ὅτι πλέον εὖροι τούτου. ταῦτ' ἐστὶ τρία τάλαντα καὶ
 45 τετρακισχίλια μόνον, δέκα καὶ ἑκατὸν μυαῖς ἐλάττω τῶν
 τοῦ παιδός. καὶ γὰρ μὲν ἐγκαταλογίζομαι καὶ τὰ τοῦ υἱέος
 τοῦ ἐκποιηθέντος εἰς ταῦτα, τοῖς τοῦ παιδός δὲ οὐ προσ-
 ἔθηκα τὴν Θεοφῶντος οὐσίαν, πένθ' ἡμιτάλαντων οὖσαν,
 ἐφ' ἣ ἐποιήσατο τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· ῥαδίως γὰρ ἂν εὐ-
 ρεθεῖν καὶ ὀκτὶ τάλαντων ὁ τούτων οἶκος· ἀλλ' ἐκεῖνα
 ἀφήρηται χωρὶς. κάμοι μὲν ὁ κληρὸς ὃν Ἀγνίας κατέλι-
 πεν, οὗτος οὐπω βέβαιός ἐστι· δίκαι γὰρ ἐνεστήκασιν ψευ-
 δομαρτυριῶν, κελεύει δ' ὁ νόμος, ἐὰν ἁλῶ τις τῶν ψευδο-
 46 μαρτυριῶν, πάλιν ἐξ ἀρχῆς εἶναι περὶ αὐτῶν τὰς λήξεις·
 τὰ δὲ τοῦ παιδός ὡμολογημένα καὶ ἀναμφισβήτητα κατα-
 λέλοιπε Στρατοκλῆς. Ὅτι δὲ τοσαῦτά ἐστι τὰμὰ σὺν τοῖς
 τοῦ ἐκποιήτου υἱέος, καὶ ψευδομαρτυριῶν ἐνεστᾶσι δίκαι
 περὶ τῶν Ἀγνίου, λαβὲ τὰς μαρτυρίας καὶ ἀνάγνωθι.

MARTYRIAL.

47 Ἄρα μικρὰ τὰ διάφορα | ἑκατέροις τῆς οὐσίας ἡμῶν
 ἐστίν, ἀλλ' οὐ τηλικαῦτα ὥστε (τὴν ἐμὴν) μηδεμίαν γενέ-
 σθαι πρὸς τοὺς Στρατοκλέους παῖδας; (οὐκοῦν) οὐκ ἄξιον
 τοῖς τούτου λόγοις πιστεῦειν, ὅς τοσαύτης οὐσίας κατα-
 λελειμμένης ἐτόλμησεν ἐπὶ διαβολῇ ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ
 τηλικαῦτα τὸ μέγεθος. καταλογίζεται τοίνυν ὡς ἐγὼ τρεῖς
 κλήρους εἰληφώς καὶ πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν ἀφανίζω
 τὴν οὐσίαν, ἵν' ὡς ἐλάχισθ' ὑμεῖς αὐτῶν ἀπολαύητε. τοῖς
 γὰρ μηδὲν δίκαιον ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν
 ἀνάγκη πορίζεσθαι τοιοῦτους λόγους, ἐξ ὧν [ἂν] διαβάλ-
 48 λοντες πλέον ἔχειν δυνήσονται τῶν ἀντιδίκων. ἐμοὶ δὲ

7 εὖρη: em. Bk. — 8 τετρακισχίλια pr., corr. 2 45. 2 εἰ. ποιη-
 θέντος pr., corr. 1 — 4 ἡ Schoem.: ἦν — ἂν s. v. 1 — 7 οὐπω corr. 2,
 οὕτω pr. 46. 1 ante τὰς eras. τὰς 47. 1 ἑκατέρας Rsk. — 2 deesse
 aliq. persp. Schoem., τὴν ἐμὴν add. Roeder — 3 πρὸς Rsk.: περὶ —
 οὐκοῦν add. de meo, οὐκ ἄξιον οὖν ci Rsk., οὐκ οὖν (vel ἄρ') ἄξιον Tur.
 — 4 τοῖς τούτου Rsk.: τούτοις τοῖς — 6 τηλικαύτη — 7 ἀφανίζω. pr.
 — 8 ἀπολαύοιτε — 10 τοσούτους pr., corr. 2 — ἂν del. Dbr., δὴ ci
 Kaibel — 10. 11 διαβάλλοντες corr. 1, διαβάλλο... (= ὡσι?) pr. —
 11 δυνήσονται: post o rasura, ut corr. videatur ex ω

μάρτυρές ἐστε πάντες ὅτι οἱ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀδελφοί, Χαιρέλεως καὶ Μακάρτατος, οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν ἀλλὰ τῶν βραχεῖαν κεκτημένων οὐσίαν. Μακάρτατον γὰρ ἴστε ὅτι τὸ χωρίον ἀποδόμενος καὶ τριήρη περιάμενος καὶ ταύτην πληρωσάμενος εἰς Κρήτην ἐξέπλευσεν· οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε, μὴ πόλεμον ἡμῖν ἀντ' εἰρήνης ἐκεῖνος πρὸς Λακεδαιμονίους ποιήσῃε. Χαιρέλεως δὲ τὸ Προσπαλτοῖ χω- 49 ρίον κατέλιπεν, ὃ πλεόν οἱκ' ἂν εὖροι τριάκοντα μνῶν. συνέβη δὲ τὸν μὲν ταῦτα καταλιπόντα τελευτῆσαι πρότερον ἢ Μακάρτατον, ἐκείνον δὲ μετὰ ταύτης τῆς οὐσίας, ἣν ἔχουν ἐξέπλευσεν· ἅπαντα γὰρ καὶ τὴν τριήρη καὶ αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον ἀπώλεσε. καταλειφθέντος δὲ τοῦ Προσπαλτοῖ χωρίου καὶ γιγνομένου τῆς ἐκείνων ἀδελφῆς, ἐμῆς δὲ γυναικός, ἐπελθὼν ὑπ' ἐκείνης εἰσποιῆσαι Μακαρτάτῳ τὸν ἕτερον τῶν παιδῶν· οὐχ' ἵνα (μὴ) λειτουργοίην, εἰ προσγένοιτό μοι τοῦτο τὸ χωρίον. ὁμοίως γὰρ καὶ [μὴ] 50 εἰσποιήσαντος τοῦτο γ' ὑπῆρχε· οὐδὲ γὰρ ἐλειτούργουν διὰ τοῦτο γ' ἦττον οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰσφερόντων ἦν καὶ τῶν τὰ προσταττόμενα ὑμῖν ἅπαντα ποιούντων. ὃ δὲ ὡς περὶ ἀχρήστου μὲν πλουσίου δὲ ἐπὶ διαβολῇ ποιεῖται τούτους τοὺς λόγους. ἐγὼ δ' ἐν κεφάλαιον ἐρῶ πάντων μέγιστον, ὃ καὶ ὑμῖν οἶδ' ὅτι δόξει δίκαιον. κοινώσασθαι γὰρ ἐθέλω τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν τῇ τοῦ παιδός, καὶ εἴτε πολλὰ εἴτ' ὀλίγα ἐστίν, ἐν κοινῷ γενομένης λάβωμεν τὰ ἡμίσεια ἑκάτερος, ἵνα μηδὲν πλεόν ἔχη ἅτερος τοῦ ἐτέρου τοῦ προσήκοντος· ἀλλ' οὐκ ἐθέλησει.

ΛΕΙΠΕΙ.

48. 3 μακάρ.ος pr., corr. 1 — 5 ὅτι corr. 2, 4τι pr. 49. 2 εἵ-
ρητε: em. Rsk. — 3 μὲν in ras. add. 1 — 4 μετ' αὐτῆς Rsk. — 9 μὴ
add. Bk. — εἰ Ald: εἰς 50. 1 μὴ del. Schoem. — 2 οὐδὰ: ft. οὐ —
4 ἡμῶν pr., corr. 2 — 5 ὥσπερ ἀχρήστου: em. Rsk. — 8 καὶ in v. add. 1
— 10 .άτερος pr., corr. 1 — 12 ΛΕΙΠΕΙ add. Ald. (Turr. coll. § 44).

XII. ΥΠΕΡ ΕΥΦΙΛΗΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸν Ἐρχιέων δῆμον εἰς τὸ δικαστήριον προσκαλεῖται τις τῶν ἀποψηφισθέντων ὡς ἀδίκως τῆς πολιτείας ἀπελανόμενος. ἐγράφη γὰρ δὴ τις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων νόμος, ἐξέτασιν γενέσθαι τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους, τὸν δὲ ἀποψηφισθέντα ὑπὸ τῶν δημοτῶν τῆς
 5 πολιτείας μὴ μετέχειν, τοῖς δὲ ἀδίκως ἀποψηφισθεῖσιν ἔφειν εἰς τὸ δικαστήριον εἶναι προσκαλεσάμενοις τοὺς δημότας, καὶ ἐὰν τὸ δεύτερον ἐξελεγχθῶσι, πεπράσθαι αὐτοὺς καὶ τὰ χρήματα εἶναι δημόσια. κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ὁ Εὐφίλητος, προσκαλεσόμενος τοὺς Ἐρχιέας ὡς ἀδίκως καταψηφισμένους αὐτοῦ, τὸν ἀγῶνα τόνδε δια-
 10 τίθεται. προεῖρηται μὲν δὴ τὰ πράγματα ταῦτ' ἀκριβῶς καὶ πισίωται διὰ τῶν μαρτύρων· οἷς δὲ βεβαίως ποιῆσαι βούλεται τὰς μαρτυρίας, τὰδε ἐστίν, ὡς μὲν ἐγὼ δόξης ἔχω, πάντ' ἀκριβῶς ἐξεργασμένα, κρινέτω δὲ ὁ βουλόμενος εἰ τὰ προστίκοντα ἔγνωκα περὶ αὐτῶν.

Ὅτι μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀδελφὸς ἡμῖν ἐστὶν οὗτοσὶ Εὐφίλητος, οὐ μόνον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν ἀπάντων ἀκηκόατε μαρτυρούντων. σκέψασθε δὲ πρῶτον τὸν πατέρα ἡμῶν, τίνας ἔνεκέν ἂν ψεύδοιτο καὶ
 2 τοῦτον μὴ ὄντα αὐτοῦ υἱὸν εἰσεποιεῖτο. πάντας γὰρ εὐρήσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας ἢ οὐκ ὄντων αὐτοῖς γνησίῳ παιδίῳ ἢ διὰ πενίαν ἀναγκαζομένους ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι, ὅπως ὠφελῶνται τι ἀπ' αὐτῶν

XII (Dionys. Hal. V p. 617—624 Reiske) hyp. 1 προσκαλ. Rsk.: προκαλ. libri, item vv. 6 et 8 — 3 δὴ τις δη B pr., δη induxit — 4 δήμους: ου corr. ex o M 1 — 5 ἀποψηφισθεῖ...σιν F, 2—3 litt. eras., ε 2 et σιν in ras. 1 — 7 ἐξελεγχθῶσι F — 7. 8 δημοσία A et mg. B — 9 ἐχιέας AB, ἀρχιερέας F — ἀδίκους F pr., corr. 2 — 11 βεβαίως M — βούλεται ποιῆσαι F — 12 πάντα B. 1. 1 τοιῶν F, τοι ex κας corr. 2 — 2 ὁ εὐφίλητος (ε corr. s. η) F 1, ὁ recte om. ABMF 2 (del. Sauppe) — 3 ἀκηκόατε: ο e corr. B — 4 εἵνεκεν F — ψεύδοιτο. (vid. ε fuisse) F. 2. 1. 2 εὐρήσεται F pr. (corr. 2?), A pr. — 2 τὰ om. F pr., add. 2 — ὄντων: s. on ras. F

δι' αὐτοὺς Ἀθηναίων γεγονότων. τῇ τοίνυν πατρὶ τού-
των οὐδέτερον ὑπάρχει· γνήσιοι μὲν γὰρ αὐτῷ ἡμεῖς δύο
εἶς ἐσμεν, ὥστε οὐκ ἂν γε δι' ἐρημίαν τοῦτον εἰσποιο-
εῖτο. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τροφῆς τε καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ 3
τοῦτου δεόμενος· ἔστι γὰρ αὐτῷ (βίος) ἱκανός, καὶ χωρὶς
τοῦτου μεμαρτύρηται ὑμῖν τοῦτον ἐκ παίδων τρέφων καὶ
ἰσκιῶν καὶ εἰς (τοὺς) φράτερας εἰσάγων, καὶ ταῦτα οὐ
μικρὰ δαπανήματά ἐστιν. ὥστε τὸν [τε] πατέρα ἡμῶν
οὐκ εἰκός ἐστιν, ὃ ἄνδρες δικασταί, μηδὲν ὠφελοῦμενον
οὕτως ἀδίκῃ πράγματι ἐπιχειρῆσαι. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐμέ 4
γε οὐδεὶς ἀνθρώπων οὕτως τελέως ἂν ἄφρονα ὑπολάβοι,
ὥστε τούτῳ μαρτυρεῖν τὰ ψευδῇ, ὅπως τὰ πατρῷα διὰ
πλειόνων διανεμῶμαι. καὶ γὰρ οὐδ' ἀμφισβητῆσαι μοι
ἔξουσία γένοιτ' ἂν ὕστερον ὥς οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς οὗτος
ἐμοῦ· οὐδεὶς γὰρ ἂν ὑμῶν τὴν (ἐμὴν) φωνὴν ἀνάσχοιτ'
ἂν ἀκούων, (εἰ) νῦν μὲν ὑπόδικον ἐμαντὸν καθιστὰς μαρ-
τυρῶ ὥς ἔστιν ἀδελφὸς ἡμέτερος, ὕστερον δὲ φαινομένην
τούτοις ἀντιλέγων. οὐ μόνον τοίνυν ἡμᾶς, ὃ ἄνδρες δι- 5
κασταί, εἰκός ἐστι τάληθ' ἐμαρτυρηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἄλλους συγγενεῖς. ἐνθυμήθητε γὰρ πρῶτον μὲν ὅτι οἱ
τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν ἔχοντες οὐκ ἂν ποτε ἐμαρτύρουν περὶ
τούτου τὰ ψευδῇ· μητρὶα γὰρ ἢ τούτου μήτηρ ἐγεγέννητο
ταῖς ἡμετέραις ἀδελφαῖς, εἰώθασι δὲ πως ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ
διαφέρεσθαι ἀλλήλαις αἱ τε μητρὶα καὶ αἱ πρόγονοι·
ὥστε εἰ οὗτος ἐξ ἄλλου τινὸς ἀνδρὸς ἢν τῇ μητρὶα καὶ
οὐκ ἐκ τοῦ ἡμετέρου πατρὸς, οὐκ ἂν ποτε, ὃ ἄνδρες δι-

5 αὐτοὺς: post s ras. infr. lin. F — 6 γὰρ om. F pr., add. 2 —
7 υἱοὶ M — 7. 8 εἰσποιοεῖτο: si 2 corr. s. oi F 2?. 3. 1 ἀπορίας ABM
— 2 βίος add. Rsk. — ἱκανός B pr. et M, ἱκανῶς A et B corr., ἱκανὸς F
— 3 μεμαρτύρηται: με add. F 1?, η in ras. F 1 — 4 τοὺς add. Schoem.
— φράτερας: s. το ras. F — 5 τε om. F pr., add. 2: del. de meo, γε
Bekker — 7 ἀδίκῃ: s. ω ras. M. 4. 2 οὐδεὶς: em. Schoem., item
v. 6 — 3 ψευδῇ: ras. s. sv F — διὰ: μετὰ Hertlein — 4 ἀμφισβη-
τησαί F, βη in ras. 1 — 5 ἐξουσίας M pr. — ἀδελφός: ἀδς in ras. F 1
— 6 ἐμὴν add. Sauppe — 7 εἰ add. Sylburg. 5. 1 ὑμᾶς B pr. —
7 ἀλλήλων A et mg. B — οἱ πρόγονοι: em. Rsk. — 8 εἰ e corr. M 2

κασταί, τοὺς ἐαυτῶν ἄνδρας αἱ ἀδελφαὶ μαρτυρεῖν [εἶασαν
 6 καὶ] ἐπέτρεψαν. καὶ μὴν οὐδ' ἂν ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς
 ἡμῖν ὦν, τούτῳ δὲ οὐδὲν προσήκων δήπου τῇ τούτου μη-
 τρὶ ἡθέλησεν ἂν, ὧς ἄνδρες δικασταί, μαρτυρῆσαι ψευδῇ
 μαρτυρίαν, δι' ἣν ἡμῖν γίγνεται βλάβη περιφανής, εἴ περ
 ξένον ὄντα τοῦτον εἰσποιοῦμεν ἀδελφὸν ἡμῖν αὐτοῖς. ἔτι
 τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασταί, πρὸς τοῦτοις (πῶς) ἂν τις
 ὑμῶν καταγνοίῃ ψευδομαρτυριῶν Δημαράτου τουτουὶ καὶ
 Ἡγήμονος καὶ Νικοστράτου, οἳ πρῶτον μὲν οὐδὲν αἰσχρὸν
 οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες, εἰτα δ' οἰκείοι ὄν-
 7 τες ἡμῖν καὶ εἰδότες ἡμᾶς ἅπαντας μεμαρτυρήκασιν Εὐ-
 φιλήτῳ τουτῷ τὴν αὐτοῦ συγγένειαν ἕκαστος. ὥστε ἡδέως
 καὶ τῶν ἀντιδικούντων ἡμῖν τοῦ σεμνοτάτου πυθοίμην,
 εἰ ἄλλοθεν ποθεν ἔχοι ἂν ἐπιδεῖξαι αὐτὸν Ἀθηναῖον ἢ
 ἐκ τούτων ὧν καὶ ἡμεῖς Εὐφιλήτῳ ἐπιδείκνυμεν. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν (εἰπεῖν) ἢ ὅτι ἡ μήτηρ
 ἀστὴ τέ ἐστι. . . καὶ ὁ πατὴρ (ἀστός), καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ
 8 λέγει, παρέχοιτ' ἂν αὐτῷ τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας. εἰτα,
 ὧς ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν οὗτοι ἐκινδύνουν, ἤξουσιν ἂν
 τοῖς αὐτῶν οἰκείοις ὑμᾶς πιστεύειν μαρτυροῦσι μᾶλλον
 ἢ τοῖς κατηγοροῖς· νυνὶ δὲ ἡμῶν πάντα ταῦτα παρεχο-
 μένων ἀξιώσουσιν ὑμᾶς τοῖς αὐτῶν πεῖθεσθαι λόγοις μᾶλ-
 λον ἢ τῷ πατρὶ τῷ Εὐφιλήτῳ καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ
 καὶ τοῖς φράτερσι καὶ πάσῃ τῇ ἡμετέρᾳ συγγένειᾳ; καὶ
 μὴν οὗτοι μὲν οὐδὲν οὐδενὶ κινδυνεύοντες ἰδίας ἐχθρας

10 ἐαυτὸν B pr. et M — 10. 11 εἶασαν καὶ in ras. F 2: del. de meo, καὶ ἐπέτρεψαν del. Rsk. 6. 1 οὐδ' Bk.: οὐκ — 2 προσήκων F — 3 μαρτυρῆσαι: v e corr. B — 4 μαρτυρίαν: υρίαν vid. corr. B — 5 .τε F, vid. ἔστι fuisse — 6 πῶς add. Rsk. e mg. Bodl. — 7 ἡμῶν: em. Sylburg — ψευδομαρτυρίαν: em. Schoem. — τουτουὶ: τουὶ F — 8 νικοστράτου: νικ in ras. F 2 — 10 ἅπαντα: em. Rsk. 7. 3 ποτεν B pr. — ἔχοι ἂν Rsk.: ἔχουσιν BMF, ἔχειεν A — 5 γὰρ in ras. F 2, vid. οὐν fuisse — εἰπεῖν add. Sauppe — 6 ἀστὴ Rsk.: αὐτὴ — post ἐστι excid. καὶ ἐγγνητὴ sive καὶ γαμητὴ — ἀστός add. Hrw. 8. 2 ἂν om. ABM, eras. in F; add. Turr. — 3 οἰκεί... F pr., oi in ras. 2 — ὑμᾶς Sylbg.: ἡμᾶς ABMF pr., ἡμῶν F 2 — πιστεύειν. F — 8 οὐδ' ἐν οὐδενὶ Rsk., οὐδὲν ἐν οὐδενὶ Turr., οὐδ' ἐν ἐνὶ Schb. — ἐχθρας: θ cum ras. M

ἕνεκα (ταῦτα) ποιοῦσιν, ἡμεῖς δὲ πάντας ὑποδίκους ἡμᾶς
αὐτοὺς καθιστάντες μαρτυροῦμεν. καὶ πρὸς ταῖς μαρτυ- 9
ρίαις, ὧς ἄνδρες δικασταί, πρῶτον μὲν ἡ τοῦ Εὐφιλήτου
μητέρα, ἣν οὗτοι ὁμολογοῦσιν ἀστὴν εἶναι, ὅρκον ὁμόσαι
ἐπὶ τοῦ διαιτητοῦ ἐβούλετο ἐπὶ Δελφινίῳ ἢ μὴν τουτονὶ
Εὐφίλητον εἶναι ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡμετέρου πατρὸς. καί-
τοι τίνα προσῆκε μᾶλλον αὐτῆς ἐκείνης τοῦτ' εἰδέναι;
ἔπειτα, ὧς ἄνδρες δικασταί, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὃν εἰκός
ἔστι μετὰ τὴν τούτου μητέρα ἄριστα τὸν αὐτοῦ υἱὸν γι-
γνώσκειν, οὗτος καὶ τότε καὶ νυνὶ βούλεται ὁμόσαι ἢ μὴν
Εὐφίλητον τουτονὶ υἱὸν εἶναι αὐτοῦ ἐξ ἀστῆς καὶ γαμετῆς
ἡναικῶς. πρὸς τοῦτοις τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ 1
κύχχανον μὲν τρισκαιδεκαετῆς ὢν, ὥσπερ καὶ πρότερον
ἔειπον, ὅτε οὗτος ἐγένετο, ἔτοιμος δὲ εἰμι ὁμόσαι ἢ μὴν
Εὐφίλητον τουτονὶ ἀδελφὸν εἶναι ἑμαντοῦ ὁμοπάτριον.
ὥστε, ὧς ἄνδρες δικασταί, δικαίως ἂν καὶ τοὺς ἡμετέρους
ἰσχυροὺς πιστοτέρους νομίζοιτε ἢ τοὺς τούτων λόγους· ἡμεῖς
μὲν γὰρ ἀκριβῶς εἰδότες ὁμόσαι περὶ αὐτοῦ θέλομεν, οὗτοι
δὲ ταῦτα ἀκηκούτες παρὰ τῶν τούτου διαφόρων ἢ αὐτοὶ
πλάττοντες λέγουσι. πρὸς δὲ τοῦτοις, ὧς ἄνδρες δικασταί, 1
ἡμεῖς μὲν τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας καὶ ἐπὶ τῶν διαιτητῶν
καὶ ἐφ' ὧν παρεχόμεθα, οἷς οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν· οὗτοι
δὲ, ἐπεὶ ἔλαχεν Εὐφίλητος τὴν δίκην τὴν προτέραν τῷ

9 ταῦτα add. Rsk. — ποιοῦσιν: ν expunxit F 1 — ἡμεῖς δὲ...
καθιστάντες om. M pr., add. in mg. 1 omissa voce ἡμᾶς — 9. 10 ὑπο-
δίκους αὐτοὺς ABM F 2, ὑποδιμηῶς αὐτοὺς F pr., fuit igitur in archetypo

ἡμᾶς
ὑποδίκους αὐτοὺς 9. 2 δικασταί om. BF, in A desunt vv. καὶ πρὸς
... δικασταί — πρῶτον: πρ in spatio vacuo relicto M 1 — εὐφιλῆπον M
— 3 ἀστὴν: αὐτὴν F — 6 ἐκείνης ἄμεινον ABM, glossema om. F —
τοῦτο F — 7 δὲ post ἔπειτα s. v. F 1 — 8 ἄριστα τὸν Rsk.: ἄριστον
— 8. 9 ἐγίνωσκεν: em. Sylbg. — 9 βούλεται: β cum ras. F 2 — ἢ μὴν
Sylbg.: ἡμῖν BMF, ὧμῖν A et mg. B — 10 ἀστῆς: αὐτῆς F. 10. 1 τούτους
F pr., corr. 2 — 2 πρότερον ABM (ci. Sauppe), πρῶτον F — 3 ὧ. τε F
— δὲ εἰμι BF, δὲ εἰμι. (acut. in ras.) M, δὲ εἰ μὴ A — ἢ μὴν Sylbg.:
ὧμῖν — 5 δικασταί in ras. M 1 — ἡμετέρους: ras. s. ους F — 6 . ἡμῖς
M 11. 3 ἀπιστεῖν: στ corr. ex τ M — 4 εὐφίλητος om. F pr., add.
in mg. 2; ἀφίλητος M

κοινῷ τῶν δημοτῶν καὶ τῷ τότε δημαρχοῦντί, ὃς νῦν τε-
τελεύτηκε, δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίκαιαν ἔχοντος οὐκ
ἐδυνήθησαν οὐδεμίαν μαρτυρίαν εὑρεῖν ὥς οὐτοσί ἄλλου
τινὸς πατρός ἐστιν ἢ τοῦ ἡμετέρου. τοῖς δὲ διαιτῶσι
μέγιστα (ταῦτα) σημεία ἦν τοῦ ψεύδεσθαι τούτους, καὶ
κατεδιήτησαν αὐτῶν ἀμφοτέροι. Καὶ μοι λαβὲ τῆς προ-
τέρας διαίτης τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

- 12 Ὡς μὲν τοίνυν καὶ τότε ὧφλον τὴν δίκαιαν, ἀκηκόατε.
ἀξιῷ δέ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὥσπερ οὗτοι μέγα τοῦτ' ἂν
ἔφασαν εἶναι σημεῖον ὥς οὐκ ἐστιν Ἠγησίππου, εἰ οἱ
διαιτηταὶ αὐτῶν ἀπεδιήτησαν, οὕτω τὸ νῦν ἡμῖν τοιοῦτον
εἶναι μαρτύριον, ὅτι ἀληθῆ λέγομεν, ἐπεὶ ἔδοξαν αὐτοῖς
ἀδικεῖν τοῦτον Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κυρίως πρῶτον ἐγγρα-
φέντα ὕστερον ἐξαλείψαντες. ὅτι μὲν οὖν ἀδελφὸς ἡμῶν
ἐστιν οὐτοσί Εὐφίλητος καὶ πολίτης ἡμέτερος, καὶ ἀδίκως
ὑβρίσθη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ δήμῳ συστάντων, ἱκανῶς οἶομαι
ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀκηκοέναι.

5. 6 τετελεύτηκεν B — 7 ἐδυνήθησαν: em. Schb. — 9 ταῦτα
add. Rsk. — 10 κατεδιήτησαν ABM, κατεδιήμ.τησαν (e s. ai corr. 2) F
— αὐτὸν F 2 — λάβετε libri, λαβ in ras. M: em. Rsk. — 10. 11 προ-
τέρας: a e corr. F 1 — 12 tit. om. F. 12. 1 ὄφειλον: em. Rsk. —
2 μέγα Rsk.: μετὰ — τοῦτ' ἂν Schoem.: ταῦτα — 3 ἔφασαν F —
ἡγησίππου: i corr. s. v M 1 — 4 τοιοῦτον: τὸ αὐτ' τοῦτο Sauppe,
τὸνναντίον Schb. — 6 ἀθηναῖοι M — πρῶτον: πρότερον Sauppe prae-
eunte Rsk. — 9 δήμο F pr., δήμῳ corr. 2.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

Ι. ΥΠΕΡ ΕΥΜΑΘΟΥΣ, ΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔστι δὴ τις Ἰσάλου λόγος ὑπὲρ Εὐμάθους μετοίκου τινὸς τῶν τραπεζίτευνόντων Ἀθήνησιν, ὃν εἰς δουλείαν ἀγόμενον ὑπὸ τοῦ κληρονομήσαντος τὸν ἀπηλευθερωκῶτα τῶν ἀστῶν τις ἀφαιρεῖται καὶ τὴν ἀπολογίαν ποιεῖται περὶ αὐτοῦ. τὸ προοίμιον δὲ ἐστὶ τοῦ λόγου τοιόνδε.

Ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμάθει τουτῷ 1
ἐγενόμην χρήσιμος, καὶ δικαίως καὶ νῦν, εἴ τι ἔστι κατ'
ἐμέ, πειράσομαι συσφῆζειν αὐτὸν μεθ' ὑμῶν· μικρὰ δέ
μου ἀκούσατε, ἵνα μηδεὶς ὑπολάβῃ ὑμῶν ὡς ἐγὼ προπε-
τεῖα ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀδικίᾳ πρὸς τὰ Εὐμάθους πράγματα
προσῆλθον. τριηραρχοῦντος γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδότου 2
ἀρχοντος, καὶ λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς
ἄρα τετελευτηκὼς εἶην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρὰ
καταθήκης παρ' Εὐμάθει τουτῷ, μεταπεμψάμενος τοὺς
οἰκείους τε καὶ φίλους τοὺς ἐμοὺς Εὐμάθης ἐνεφάνισε τὰ
χρήματα ἃ ἦν μοι παρ' αὐτῷ, καὶ ἀπέδωκε πάντα ὀρθῶς.

Fr. I (Dion. Hal. p. 593 sq. coll. p. 596—598 Reiske, Sauppe frg. or. Att. p. 236. XVI 1) hyp. 1 δὴ: δέ F — 2 ἀγόμενον: καταλεγόμενον F pr., corr. 2 — 3 ἀστῶν ἀφαιρεῖται τις (αι 1 s. o vel ω corr.) F — 4 ῥεῖται in fine pag. in mg. inf. ut saepius B. 1. 2 καὶ δικαίως: καὶ om. ABM, p. 596, 10 etiam F om., ft. leg. καὶ δὴ — ἐν ἐμοὶ F, sed p. 596, 11 κατ' ἐμέ etiam F insequente ras. 4—5 litt. — 3 μικρὰ: ρ superscr. F 2 — 4 μηδεὶς: em. Schoem. 2. 1 κηφισοδώρου libri; p. 597, 11 κηφισοδώρου F pr., κηφισοδότου ABM F 2 (ci Sauppe) — 2 λό. F pr., λόγου F 2 — οἰκείους: ἰδίους F, οἰκείους F 2 in mg.; p. 597, 13 ἰδίους F pr., οἰκείους in mg. 2 — 5 τε om. ABM — ἐνεφάνισεν F

8 καὶ δικαίως. ἀνθ' ὧν ἐγὼ σωθεὶς ἐχρώμην [τε] αὐτῷ ἔτ.
μᾶλλον, καὶ κατασκευαζομένην τὴν τράπεζαν προσεῖσεν—
πόρησα ἀργυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἄγοντος αὐτὸν Διονυ-
σίου ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν, εἰδὼς ἀφαιμένον ἐν τῇ
δικαστηρίῳ ὑπὸ Ἐπιγόνους. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπι-
σχίσω.

II. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ μὲν Ἰσαῖος ἐπιτρόπῳ τινὶ συντάξας ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου
ἀδελφιδοῦ κρινομένην τοιαύτην κέχρηται (τῇ) ἀρχῇ.

- 1 Ἐβουλόμην μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ λίαν οὕτως
ἀνοήτως μηδὲνα πρὸς χρήματ' ἔχειν αἰσχροῦς, ὥστε τοῖς
ἄλλοις ἐπιβουλεύειν καὶ δίκας τοιαύτας λαγχάνειν, ἀλλ'
οὖν τὸν γε ἀδελφιδοῦν ἐμὸν (ὄντα) καὶ κύριον τῆς πατρῴας
οὐσίας, οὐ μικρᾶς ἀλλ' ἱκανῆς ὥστε καὶ λειτουργεῖν, ὑφ'
ἡμῶν αὐτῷ παραδοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι, τῶν δ'
ἐμῶν μὴ ἐπιθυμῆιν, ἵνα βελτίων τ' ἐδόκει πᾶσιν εἶναι
σφῶζιν αὐτὴν καὶ πλείω ποιῶν χρησιμώτερον ὑμῖν πολί-
2 τῃν παρεῖχεν ἑαυτόν. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν ἀνέγραψε καὶ πέ-

7 δικαίως: ω corr. ex o M 1 3. 1 τε om. F — 2. 3 πρὸς εἰς
εὐπόρησα BM, προσεῖσεπόρησα A et mg. B, πρὸς εἰς εὐπορίσαι F pr.,
προσεῖσευπορίσαι F 1: προσεῖσευπ. Rsk., προευν. Hrw., ft. προσευν. —
5 ἐπιγόνους. M — 5. 6 ὑποσχίσω: em. Sylbg.

Fr. II (§§ 1—2 Reiske p. 598 sq. coll. p. 600 sq., §§ 3—5 p. 607 sq.;
Sauppe p. 232 fr. X 1, 2) hyp. 1 συντάξας. (vid. ε fuisse) F — ὑπὸ
τῶν ἰδίων ἀδελφῶν libri: ἀδελφιδῶν vel ἀδελφιδοῦ mg. Bodl. — 2 τῇ
add. Sadée. 1. 1 ἔβουλόμην: em. Schb., item 2, 3 — μὲν ἂν B —
μὴ λίαν: μηδὲνα Bekker — 2 ἀνοήτως μηδὲνα de meo: ἀνοηθέντα an
ἀγνοηθέντα voluerit F incertum, ἀγνοηθέντα ABM. (ἀπονοηθέντα
Schoem., Ἀγνόθεον Cobet, ἀπορηθέντα Kock) — προσχίματ' BM, προ-
σχήματα A, προσσχίματ' F: em. Bk. — 3. 4 ἀλλ' οὖν τὸν γε Sauppe
(ἀλλ' οὖν cum Bk.): ἀλλ' οὐ τό γε ABM, ἄλλω τό γε οὖν F pr., ἀλλ'
ὁ.υ τό γε οὖν F 2, p. 601, 9 γε οὖν etiam ABM — 4 ὄντα post γε add.
Bk., post ἐμὸν (del. καὶ) Sauppe — 5 μικρᾶς F pr. — 6 αὐτῷ Rsk.:
αὐτῶν — δ': δὲ AB — 7 τε δοκῇ ABM, τε δοκῇ F: em Rsk. — 9 παρ-
εἶχεν expunxit M 1. 2. 1 ἐπεὶ in ras. F 2 — ἀνέγραψε. (vid. ν fuisse) F

πρακε καὶ αἰσχροῦς καὶ κακῶς διολώλεκεν, ὥς οὐκ ἂν
 ἠπολόμην, πιστεύων δ' ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς
 ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐλήλυθεν, ἀνάγκη, ὥς ἔοικε, συμφορὰν μὲν
 εἶναι νομίζειν ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἰκείος ὢν, ἀπολογεῖσθαι
 δὲ περὶ ὧν ἐγκέκληκεν καὶ ἔξω με τοῦ πράγματος δια-
 βέβληκεν, ὥς ἂν [οὖν] δυνώμεθα προθυμότητά τοῦ
 ἡμῶν. — — —

Πόθεν χρὴ πιστεύεσθαι τὰ εἰρημένα πρὸς Θεῶν; οὐκ 3
 ἐκ τῶν μαρτυριῶν; οἶμαι γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας;
 οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε, πόθεν δὲ γε ἀπιστεῖσθαι
 τοῖς λόγοις τοῖς τούτων; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγ-
 χους; ἀνάγκη μεγάλη. φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ μὲν διώκων
 ταῦτα καὶ τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων, οὗτος δὲ ἐπὶ
 διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς, ὃ περ ἂν τις πλεονεκτεῖν
 βουλόμενος ποιήσῃεν. ἐχρῆν δὲ αὐτόν, εἴ περ τι δίκαιον 4
 ἐφρόνει καὶ μὴ παρακρούεσθαι τὰς ὑμετέρας γνώμας ἐξή-
 τε, μὴ μὰ Δία ταῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ
 μαρτύρων ἐλθεῖν καὶ ἐξετάζειν ἕκαστα τῶν ἐν τῇ λόγῳ,
 τοῦτον τὸν τρόπον παρ' ἐμοῦ πυνθανόμενον· εἰσφορὰς
 λογίζῃ πόσας; τόσας. κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσενηγεμέ-
 νας; κατὰ πόσον καὶ πόσον. κατὰ ποῖα ψηφίσματα; ταυτί.
 ταῖτας εἰλήφασιν τίνες; οἶδε. ταῦτα μαρτυρόμενον (ἐχρῆν 5
 αὐτόν) σκέψασθαι τὰ ψηφίσματα, τὸ πλήθος τῶν εἰσ-
 φοριῶν, τὰ εἰσενηγεμένα, τοὺς λαβόντας, καὶ εἰ μὲν εὖ

3 ἑταιρείαις: em. Sauppe — 4 ἔοικεν M — 5 ἀπολογεῖσθαι: ο 1

in ras. F 2 — 6 ἐγκέκληκε F, ἐγκέκληται A — με: μὲν AF — 7 οὖν
 del. Bk. 8. 1 εἰρημένων F — 2 μαρτύρων: em. vulg. — οἶμαι δὲ:
 em. Sylbg. — 3 πόθεν δὲ... τούτων v. 4 in mg. add. M 1 — 4 τού-
 των in ras. F 1? — 5 μὲν om. F — 5. 6 διώκων ταῦτα: δίκαια ποιῶν
 πάντα Sauppe, ft. διοικῶν τ. — 8 ἐποίησεν: em. Schoem. 4. 2 φρο-
 νεῖ et ζητεῖ libri (ζητεῖν A): em. Rsk. — παρακρούεσθαι F, παρακρού-
 σεσθαι BM (παρακρούσασθαι A?) — 4 ἕκαστα in ras. F 1 — 6 πόσας;
 Rsk.: πρὸς — κατὰ πόσον Rsk.: καὶ πόσον — 6. 7 εἰσενηγεμένης:
 em. Sylbg. — 7 ποῖα Rsk.: πόσα libri. 5. 1 οἱ δὲ ταῦτα μαρτυρό-
 μενοι libri, ρ 2 in ras. M 1: mutavi de meo — ἐχρῆν add. Sauppe, αὐ-
 τὸν add. de meo

τε . . . , τῷ λόγῳ πιστεύειν, εἰ δὲ μή, νῦν παρασχέσθαι μάστιγας, εἴ τι ψεῦδος ἦν ὧν ἐλογισάμην αὐτῷ.

III. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν ἀμφισβητήσει χωρίου τοῦ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κατεστημένου, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτην χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ.

Μάλιστα μὲν ἐβουλόμην, ὧ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὕφ' ἐνός ἀδικεῖσθαι τῶν πολιτῶν, εἰ δὲ μή, τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. νῦν δέ μοι πάντων πραγμάτων λυπηρότατον συμβέβηκεν· ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, οὓς περιορᾶν μὲν ἀποστεροῦντας οὐ ῥᾷδιον, ἀπέχεσθαι δὲ ἀηδές, μεθ' ὧν ἀνάγκη (καὶ θύειν) καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. πρὸς μὲν οὖν πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν· μέγα γὰρ μέρος συμβάλλεται (τὸ) πλῆθος αὐτοῖς πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν· ὅμως δὲ διὰ τὸ πιστεύειν τοῖς πράγμασι πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἡγούμην (δεῖν) κατοκνήσαι δι' ὑμῶν πειραῖσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. δέομαι οὖν ὑμῶν συγγνώμην ἔχειν, εἰ καὶ νεώτερος ὧν λέγειν ἐπὶ

4 ante τῷ lac. 11 litt. in A, 7—8 litt. in B, 9—10 litt. in M, sine lac. F: καὶ καλῶς εἶχε suppl. Sauppe — παρασχέσθαι recte AB, παράσχεσθε M, παράσχεσθε F — 4 αὐτῷ de meo, αὐτοῖς Sylbg.: αὐτῆς libri.

Fr. III (Reiske p. 603 sq. coll. p. 605 sq. Sauppe p. 230 fr. VII 1) hyp. 1 χωρίον τὸ (χωρίον τὸ A) et v. 2 κατεστημένου libri: em. Sylbg. — εἰσάγει Sylbg.: εἰσαγαγεῖν MF, εἰσαγαγεῖ A et cum ras. 1 lit. post εἰ B. 1 ἐβουλόμην om. ABM — 3 ἂν οὐδὲν F pr., corr. 2 —

6 ἀπέχεσθαι M; p. 606, 1 ἀπέχεσθαι F — ἀηδές Sylbg.: ἡδέως libri, qui p. 606, 2 ἂν ἡδέως — 7 καὶ θύειν add. Sauppe praeunte Rsk., p. 606, 2 post καὶ ras. 2—3 litt. F — 9 τὸ add. Sylbg. — 11 ἡγησάμην AB, p. 606, 6 ἡγοῦμαι libri, p. 606, 8 ἡγούμην F pr., ἡγοῦμαι ABM F 2 — δεῖν hic om. libri, sed extat p. 606, 6 et 8, add. Sylbg. — 12 δι': διὰ hic libri, sed p. 606, 6 δι' — post διὰ in A quod reliquum erat paginae et ea quae sequitur tota vacua relicta sunt; in B διὰ in fine folii versi in mg. inf. legitur, folium proximum (a scriba vacuum relictum) sublatum est — περᾶσθαι om. F pr., add. in mg. 2 — 13 ὑμᾶς F pr., ὑμῶν s. v. 2 — συγγνώμην F

δικαστηρίου τετόλμηκα· διὰ γὰρ τοὺς ἀδικοῦντας ἀναγκάζομαι παρὰ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον τοιοῦτόν τι ποιεῖν. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν περὶ τοῦ πράγματος.

ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

IV. Καὶ οὗτος ὁ πάντων ἀνθρώπων σχετιώτατος, οὐ παρεχομένων αὐτῶν μάρτυρας [δοῦναι], ὃν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φασιν, [ὢν] ἐκείνοις πιστεύειν προσποιεῖται μᾶλλον ὥς ἀποδεδώκασιν ἡμῖν, ἢ (ἡμῖν) ὥς οὐκ ἀπειλήφαμεν. καίτοι πᾶσι φανερόν, ὡς ἔοικεν, (οἷ γε) τὸν τούτου πατέρα ἀπεστέρουσιν ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι ἡμῖν ἐκόντες οὐκ ἂν ἀπέδοσαν, εἰσπράξασθαι (δ') οὕτως ἔχοντες οὐκ ἂν ἐδυνήθημεν.

V. Ὡς γὰρ ἃ μὲν ὑπῆρχεν ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων κατελελειτούργητο, δανειζομένῳ δ' οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν ἐπ' αὐτοῖς ἔτι πλέον οὐδέν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις ἔχειν ἔμοι προσῆκον ἀναμφισβητήτως (ἐκεῖνα), οὗτοι τηλικαύτην δίκην λαχόντες καὶ σφέτερά αὐτῶν εἶναι φάσκοντες ἐκώλυσάν με ἐξ αὐτῶν ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευήν.

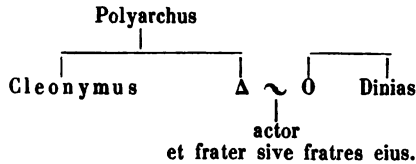
15 ποιεῖν: ποι in ras. F 2, π in ras. A — 16 ἐξ ἀρχῆς om. F pr., add. in mg. 1.

Fr. IV (Reiske p. 609 sq., Sauppe p. 242 fr. XLV 1) 1 οὗτος γὰρ F pr., corr. 2 — 2 παρεχόμενος: em. Schoem. — δοῦναι del. Schoem. 3 ἡμῖν. ν F, ι add. 2, ras. 2—3 litt. — φησὶν F pr., corr. 2 — ὢν del. Bk.: ὡς F pr., ὢν F 2 — πιστεύει F pr., ν add. 2 — 4 ἡμῖν om. libri: add. Rsk. — 5 ἀπειλήφαμεν: ει corr. ex η B — πᾶσιν M — ὡς ἔοικεν, οἷ γε de meo, ὡς οἷ γε Bk.: ὡς ἔοικε — 6 ἀποστέρουσιν: em. Bk. — 7 ἀπέδοσαν... οὐκ ἂν v. 7 add. in mg. M 1 — δ' add. Sauppe.

Fr. V (Reiske p. 610 sq., Sauppe p. 242 sq. fr. XLV 2) 1 ὑπῆρχεν· χ in ras. F 2 — 2 καταλελειτουργηκότα ABM, καταλειτουργηκότα F: mutavi de meo — 4 ἐκεῖνα add. de meo — 6 με Rsk.: μὲν libri.

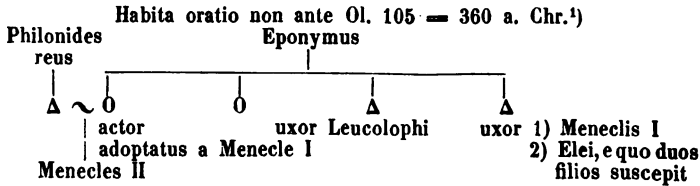
STEMMATA.

I.

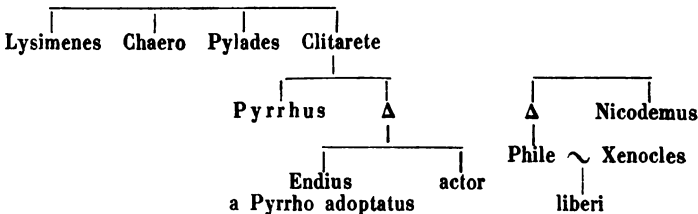

Adversarii Pherenicus, Posidippus, Diocles fratres inter se fuerunt (§ 45), liberi eorum ibidem commemorantur; quo propinquitatis gradu Cleonymum attigerint, non liquet. Simonem ex adversariorum numero non fuisse vidit Dobree. Cephisandrum e propinquis eorum (§ 2) fuisse puto.

II.

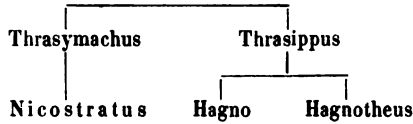

III.

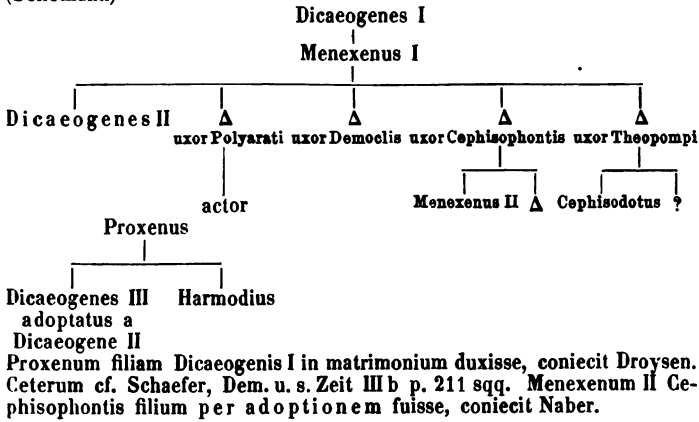
1) De temporum rationibus cf. Dobreei adversaria, Schoemanni commentarium, Weissenborn in Erschii et Gruberi encyclopaedia s. v. Isaeus, Blafs hist. eloq. atticae vol. II.

IV.

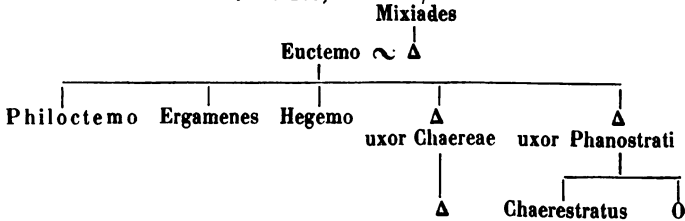
V.

Hab. or. Ol. 102, 1 = 372 a. Chr. (Benseler), Ol. 97, 3 = 390 a. Chr. (Schömann)

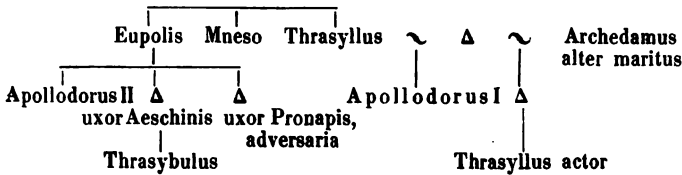
VI.

Hab. or. Ol. 103, 4 = 365/4 a. Chr.

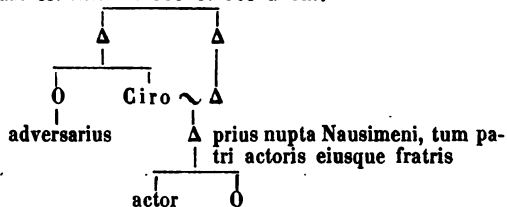
VII.

Hab. or. non ante Ol. 106, 3 = 353 a. Chr.

VIII.

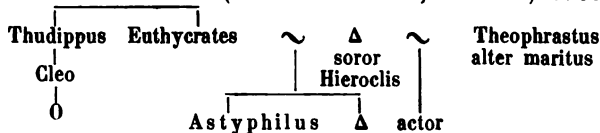
Hab. or. inter a. 383 et 363 a Chr.

Praeterea *Ciro* ex altera uxore, *Dioclis* sorore, duos filios procreaverat, qui mortui erant.

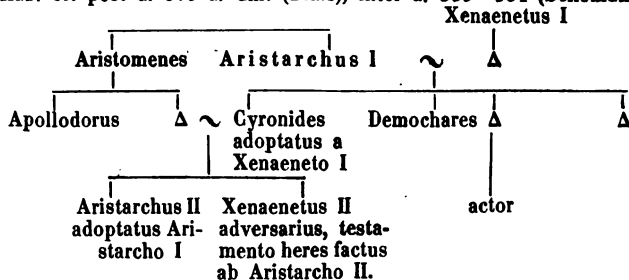
IX.

Hab. or. non ante a. 370 a. Chr. (c. a. 369 Weifsenborn, 374 Dobree, 390 Schöm.)

X.

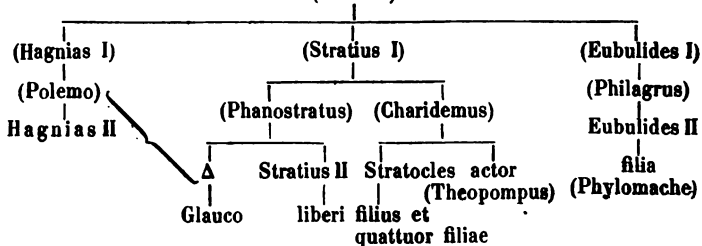
Hab. or. post a. 378 a. Chr. (Blafs), inter a. 388—384 (Schömann)

XI.

Hab. or. post Ol. 104, 4 = 361/0 a. Chr.

(Buselus)

Cf. Schaefer Dem. u. s. Z. III b p. 229 sq.

INDEX NOMINUM.¹⁾

A.

Ἀγνίας De eius hereditate XI.
 Ἀγνόθεος Thrasippi filius, Nicostrati patruelis IV 1. 2. 24. 27.
 — † fr. II 1.
 Ἀγνων Thrasippi filius, Nicostrati patruelis IV 1. 2. 24. 27.
 Ἀθηνα IV 9.
 Ἀθήναζε IV 29.
 Ἀθήνησι IV 8.
 Ἀθμονοί VI 33.
 ἐν Αἰδον II 47.
 Αἰγύπτιος (Μέλας) V 7. 8. 40.
 Αἰθαλίδης (Ἀριστόλοχος) III 23.
 Αἰσχίνης ὁ Λουσείης VII 18.
 Ἀκη Phoeniciae oppidum IV 7. Cf. Harpocr. s. v., Diod. Sic. XV 41. XIX 93.
 † Ἀλιεύσι V 42.
 Ἀλικαρνασεύς (Διονύσιος) Vita v. 6.
 Ἀλκή meretrix VI 19. 20. 55.
 Ἀμεινυίδης IV 8.
 † Ἀνδροκλείδης VI 47.
 Ἀνδροκλῆς VI 4. 5. 10. 25. 28. 47. 53. 57.
 Ἀντίδωρος VI 39. 47.
 Ἀντιφάνης VI 33.
 Ἀπολλόδωρος Thrasylli filius. De eius hereditate VII.
 Ἀπολλόδωρος Eupolidis filius VII 19. 24. 25. 31.
 Ἀπολλόδωρος Aristomenis filius X 12.
 Ἀραφίνιοι IX 18.
 Ἀρδύς Vita v. 10.
 Ἀρίμνηστος ἄρχων VI 14.
 Ἀρίσταρχος Συναλήττιος maior. De eius hereditate X.
 Ἀρίσταρχος minor, Cyronidis filius X 2. 3. 5. 8. 14. 15.

Ἀριστογείτων Athenarum liberator V 47.
 Ἀριστόλοχος ὁ Αἰθαλίδης III 23.
 Ἀριστόλοχος alius VI 33.
 Ἀριστομένης Aristarchi prioris frater, Apollodori pater X 5. 12. 25.
 Ἀρμόδιος Athenarum liberator V 47.
 Ἀρμόδιος Proxeni filius V 11.
 Ἀρχέδαμος avus Thrasylli VII 7. 13.
 † Ἀρχωνίδης I 15.
 Ἀσσύριος (Ἰσάιος) Vita v. 14.
 Ἀστυφίλος Euthycratis filius Araphenius. De eius hereditate IX.
 Ἀφιδναῖος (Δημοκράτης) VI 22.
 Ἀφροδίτη II 31.
 Ἀχαρνεύς (Ἐπώνυμος) II 3. (Ξεβαίνετος) X 4.

B.

Βήσαζς III 22.
 Βησαιεύς (Κτήσις sive Κτησίας) IV 9.

Γ.

Γλαύνων ὁ τοῦ Ἀγνίου ἀδελφὸς ὁμομήτριος XI 8. 9. 30..

Δ.

Δεινίας patruus et tutor actoris I 9—12. 15. 20. 30.
 Δελφίνιον XII 9.
 Δημάρατος XII 6. Mnesiptolemi Plothensis frater V 33.
 Δημοκλῆς ὁ Φρεάριοις V 5. 9.
 Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος VI 22.
 Δημοσθένης orator, Isaei discipulus. Vita v. 3. 35.
 Δημοσθένης alius IV 8.
 Δημοχάρης. Aristarchi maioris filius, Sypalletius X 4. 7—10. 14. 26.

1) Quae in adnotatione sola reperiuntur, crucibus notavi.

Asconii Pediani orationum Ciceronis quinque anarratio. Recensuerunt A. Kiessling et R. Schöll	3.60
Ciceronis orationes selectae XVIII. Ex rec. C. Halmii, vol. I. II.	— 90
Collectio librorum iuris anteiustiniani in usum scholarum ediderunt P. Krueger, Th. Mommsen, G. Studemund, tomus I. Gai institutiones ad codicis Veronensis apographum Studemundianum in usum scholarum ediderunt P. Krueger et G. Studemund. Inest epistola critica Theodori Mommsen	2.70
— tomus II. Ulpiani liber singularis regularum, Pauli libri quinque sententiarum, fragmenta minora sacenlorum P. Chr. N. secundi et tertii recensuit Paulus Kraeger	2.40
Cornelius Nepos a. C. Nipperdeio recognitus	— 60
Curtius Rufus. E. Hedicke recensuit	1.50
Eutropi Breviarium ab urbe condita. Ed. G. Hartel	— 60
— — — — — Recensuit H. Droysen	— 90
Fragmenta, iuris anteiustiniani, quae dicuntur Vaticana. Post Ang. Maium et Aug. Bethmann-Hollweg recognovit Th. Mommsen	1.80
Iustiniani institutiones. Recensuit P. Krueger	1.20
Livi, T., ab urbe condita libri. Rec. H. J. Mueller. Pars I. libros I. II continens 75 Pf. — Pars II. libros III, IIII continens, 75 Pf. — Pars III. libros XXI, XXII. continens 75 Pf. — Pars V. libros XXIII, XXIII continens 75 Pf. — Pars VI. libros XXV, XXVI continens	— 75
P. Ovidius Naso. Recensuit O. Korn. Tomus II. Metamorphoseon libri XV	2.40
A. Persii Flacci, D. Iunii Iuvenalis, Sulpiciae saturae. Recogn. O. Jahn	1.20
Petronii satirae et liber Priapeorum. Tertium edidit Fr. Buecheler	3.—
Phaedri fabulae. Fr. Eyssenhardt recognovit	— 60
Plinii, C. Secundi, naturalis historia. D. Detlefsen rec. vol. I. vol. II. III. IV. V. & M. 2.25. vol. VI	4.—
Publii Syri Sententiae. Recensuit A. Spengel	— 90
Sallustii, C. Crispi, Catillina Iugurtha historiarum reliquiae potiores incerti rhetoris suasoriae ad Caesarem senem de re publica. H. Jordan iterum recognovit. Accedunt incerti rhetoris in- vectivae Tullii et Sallustii personis tributae	1.50
Senecae, L. Annaei, libri de beneficiis et de clementia. Ad codicem Nazarianum recensuit M. C. Gertz	4.50
— — — — — tragoediae. Recensuit F. Leo. Vol. I.: observationes criticae continens	3.—
— — — — — Vol. II.: Senecae tragoedias et Octaviam continens	6.—
Tacitus, C., a C. Nipperdeio rec. Pars I. II. & 90 Pf. — Pars III. IV. A	1.50
Taleri Flacci Argonauticon libri VIII. Ed. C. Schenkl	1.80
Terentii, P. Maronis, opera. Edidit Th. Ladewig	1.20
— Bucolica et Georgica. 60 Pf. — Aeneis	— 90